

Hans H. Ørberg

LINGVA LATINA

PER SE ILLUSTRATA

Pars I

FAMILIA ROMANA

LINGVA LATINA PER SE ILLUSTRATA I
FAMILIA ROMANA

HANS H. ØRBERG
LINGVA LATINA
PER SE ILLUSTRATA

PARS I
FAMILIA ROMANA

DOMVS LATINA
ANNO MMIII

LINGVA LATINA PER SE ILLUSTRATA
PARS I: FAMILIA ROMANA

© Hans H. Ørberg 1991

Omnia proprietatis iura reservantur

Ex officina typographica *Special-Trykkeriet Viborg*

anno 1991 et, paucis correctis, 1996, 1997, 1998, 1999, 2001, 2002, 2003

Imagines delineavit *Peer Lauritzen*

ISBN 87-997016-5-0

LINGVA LATINA
PER SE ILLUSTRATA

PARS I: FAMILIA ROMANA

PARS II: ROMA AETERNA

INDICES

COLLOQUIA PERSONARVM

EXERCITIA LATINA I & II

GRAMMATICA LATINA

PLAVTVS: AMPHITRYO

CAESAR: DE BELLO GALLICO

PETRONIVS: CENA TRIMALCHIONIS

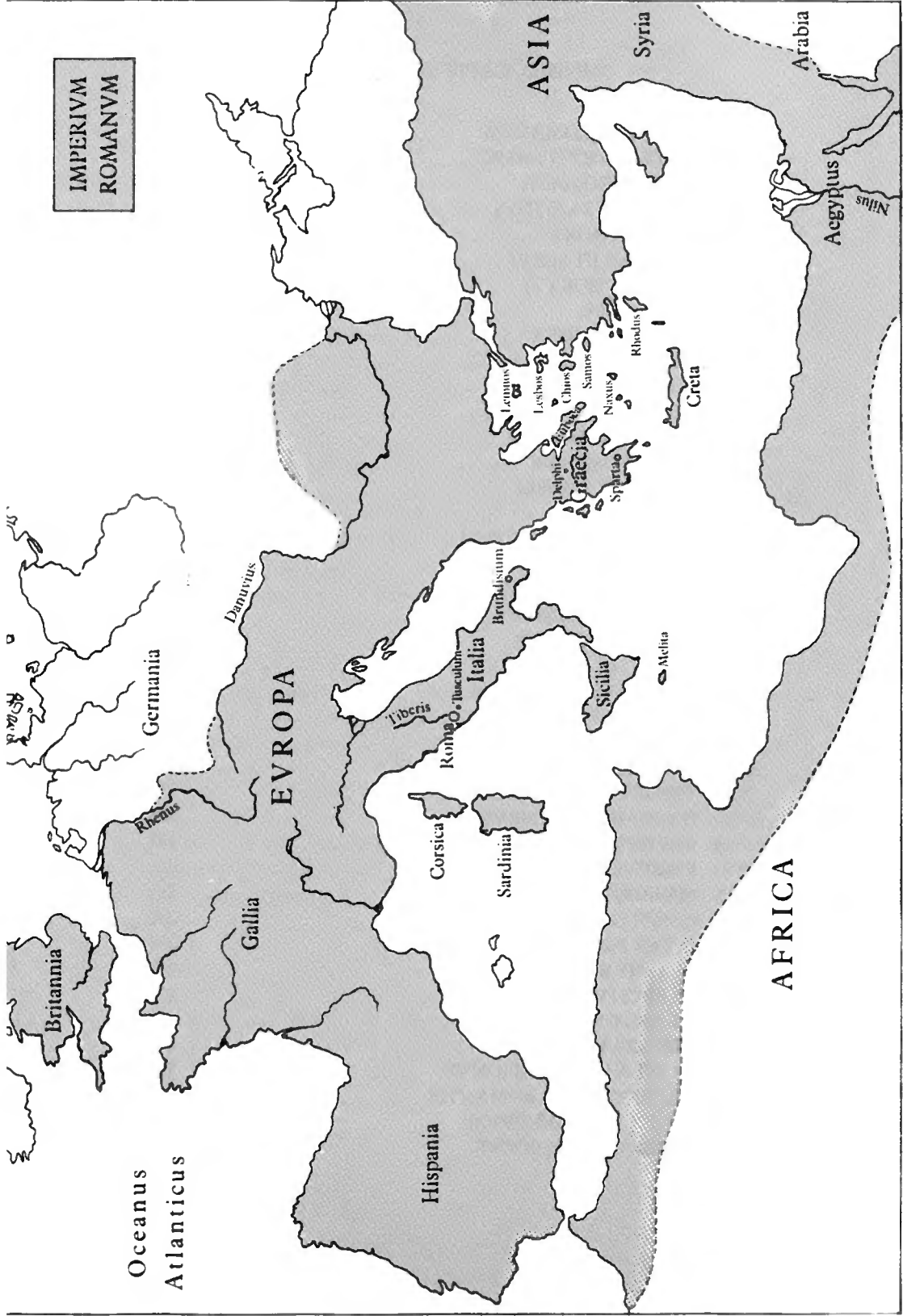
Domus Latina, *Skovvangen 7*

DK-8500 Grenaa, Dania

orberg@lingua-latina.dk

INDEX CAPITVLORVM

	página
Cap. I. IMPERIVM ROMANVM	7
LITTERAE ET NVMERI	9
II. FAMILIA ROMANA	13
LIBER TVVS LATINVS	16
III. PVER IMPROBVS	19
IV. DOMINVS ET SERVI	26
V. VILLA ET HORTVS	32
VI. VIA LATINA	41
VII. PVELLA ET ROSA	48
VIII. TABERNA ROMANA	54
IX. PASTOR ET OVES	63
X. BESTIAE ET HOMINES	69
XI. CORPVS HVMANVM	77
XII. MILES ROMANVS	85
XIII. ANNVS ET MENSES	95
XIV. NOVVS DIES	103
XV. MAGISTER ET DISCIPVLI	110
XVI. TEMPESTAS	118
XVII. NVMERI DIFFICILES	126
XVIII. LITTERAE LATINAE	135
XIX. MARITVS ET VXOR	145
XX. PARENTES	154
XXI. PVGNA DISCIPVLORVM	163
XXII. CAVE CANEM	172
XXIII. EPISTVLA MAGISTRI	179
XXIV. PVER AEGROTVS	187
XXV. THESEVS ET MINOTAVRVS	195
XXVI. DAEDALVS ET ICARVS	203
XXVII. RES RVSTICAE	211
XXVIII. PERICVLA MARIS	222
XXIX. NAVIGARE NECESSE EST	232
XXX. CONVIVIVM	242
XXXI. INTER POCVLA	251
XXXII. CLASSIS ROMANA	261
XXXIII. EXERCITVS ROMANVS	273
XXXIV. DE ARTE POETICA	284
XXXV. ARS GRAMMATICA	296
TABVLA DECLINATIONVM	307
KALENDARIVM ROMANVM	312
INDEX VOCABVLORVM	313
INDEX GRAMMATICVS	326

IMPERIVM
ROMANVM

ASIA

Syria

Arabia

Acgyptus

Nilius

Creta

Græcia

Spartia

Italia

Tiberis

Kornio

EVROPA

Danuvius

Germania

Oceanus
Atlanticus

Gallia

Hispania

AFRICA

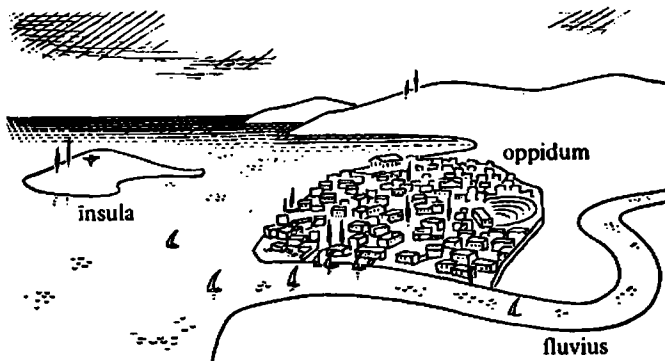
Corsica

Sardinia

Melita

Britannia

Rhenus

IMPERIVM ROMANVM

7 Rōma in Italiā est. Italia in Eurōpā est. Graecia in Eurōpā est. Italia et Graecia in Eurōpā sunt. Hispānia quoque in Eurōpā est. Hispānia et Italia et Graecia in Eurōpā sunt.

5 Aegyptus in Eurōpā nōn est, Aegyptus in Āfricā est. Gallia nōn in Āfricā est, Gallia est in Eurōpā. Syria nōn est in Eurōpā, sed in Asiā. Arabia quoque in Asiā est. Syria et Arabia in Asiā sunt. Germānia nōn in Asiā, sed in Eurōpā est. Britannia quoque in Eurōpā est. Germānia et Britannia sunt in Eurōpā.

Estne Gallia in Eurōpā? Gallia in Eurōpā est. Estne Rōma in Galliā? Rōma in Galliā nōn est. Ubi est Rōma? Rōma est in Italiā. Ubi est Italia? Italia in Eurōpā est. Ubi sunt Gallia et Hispānia? Gallia et Hispānia in Eurōpā sunt.

Estne Nīlus in Eurōpā? Nīlus in Eurōpā nōn est. Ubi est Nīlus? Nīlus in Āfricā est. Rhēnus ubi est? Rhēnus est in Germāniā. Nīlus fluvius est. Rhēnus fluvius est.

-a -ā:

Italia...
in Italiā

est sunt:

Italia in Eurōpā est;
Italia et Graecia in
Eurōpā sunt

est-ne...?

-ne = ...?

-us -ī:
Nīlus fluvius est;
Nīlus et Rhēnus fluvīi
sunt

parvus ↔ magnus

fluvius magnus/parvus
fluvīi magnī/parvī

-a -ae:
Corsica īnsula est;
Corsica et Sardinia
īnsulae sunt

īnsula magna/parva
īnsulae magnae/parvae

-um -a:
Brundisium oppidum
est;
Brundisium et Tūscu-
lum oppida sunt

oppidum magnum/
parvum
oppida magna/parva

Graecus -a -um

Rōmānus -a -um
< Rōma

Nīlus et Rhēnus fluvīi sunt. Dānuvius quoque fluvius
est. Rhēnus et Dānuvius sunt fluvīi in Germāniā. Tibe- 20
ris fluvius in Italiā est.

Nīlus fluvius magnus est. Tiberis nōn est fluvius //
magnus, Tiberis fluvius parvus est. Rhēnus nōn est flu-
vius parvus, sed fluvius magnus. Nīlus et Rhēnus nōn
fluvīi parvī, sed fluvīi magnī sunt. Dānuvius quoque 25
fluvius magnus est.

Corsica īnsula est. Corsica et Sardinia et Sicilia īnsu-
lae sunt. Britannia quoque īnsula est. Italia īnsula nōn
est. Sicilia īnsula magna est. Melita est īnsula parva.
Britannia nōn īnsula parva, sed īnsula magna est. Sicilia 30
et Sardinia nōn īnsulae parvae, sed īnsulae magnae
sunt.

Brundisium oppidum est. Brundisium et Tūsculum
oppida sunt. Sparta quoque oppidum est. Brundisium
est oppidum magnum. Tūsculum oppidum parvum est. 35
Delphī quoque oppidum parvum est. Tūsculum et
Delphī nōn oppida magna, sed oppida parva sunt.

Ubi est Sparta? Sparta est in Graeciā. Sparta est
oppidum Graecum. Sparta et Delphī oppida Graeca
sunt. Tūsculum nōn oppidum Graecum, sed oppidum 40
Rōmānum est. Tūsculum et Brundisium sunt oppida
Rōmāna. Sardinia īnsula Rōmāna est. Crēta, Rhodus,
Naxus, Samos, Chios, Lesbos, Lēmnos, Euboea sunt
īnsulae Graecae. In Graeciā multae īnsulae sunt. In Ita-
liā et in Graeciā sunt multa oppida. In Galliā et in Ger- 45

māniā multī sunt fluvīi. Suntne multī fluvīi et multa oppida in Arabiā? In Arabiā nōn multī, sed paucī fluvīi sunt et pauca oppida.

sunt-ne...?

paucī -ae -a ↔ multī -ae
-a: multī/paucī fluvīi,
multae/paucae īnsulae,
multa/pauca oppida

num Crēta...est? = est-ne
Crēta...?

num...? ... nōn...: num
Rōma in Graeciā est?
Rōma in Graeciā nōn est

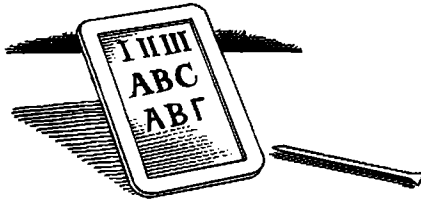
Num Crēta oppidum est? Crēta oppidum nōn est!
50 Quid est Crēta? Crēta īnsula est. Num Sparta īnsula est?
Sparta nōn est īnsula! Quid est Sparta? Sparta oppidum
est. Rhēnus quid est? Rhēnus est magnus fluvius. Num
ōceanus Atlanticus parvus est? Nōn parvus, sed magnus
est ōceanus.

55 Ubi est imperium Rōmānum? Imperium Rōmānum
est in Eurōpā, in Asiā, in Āfricā. Hispānia et Syria et
Aegyptus prōvinciae Rōmānae sunt. Germānia nōn est
prōvincia Rōmāna: Germānia in imperiō Rōmānō nōn
est. Sed Gallia et Britannia sunt prōvinciae Rōmānae.

-um -ō:

imperium Rōmānum
in imperiō Rōmānō

60 In imperiō Rōmānō multae sunt prōvinciae. Magnum
est imperium Rōmānum!

III LITTERAE ET NVMERI

I et II numerī sunt. III quoque numerus est. I, II, III
numerī Rōmānī sunt. I et II sunt parvī numerī. CIO

I = ūnus (1)

II = duo (2)

III = trēs (3)

CIO (M) = mille (1000)

65 magnus numerus est.

A et B litterae sunt. C quoque littera est. A, B, C sunt
trēs litterae. A est littera prīma (I), B littera secunda (II),

A = 'ā'

B = 'bē'

C = 'cē'

trēs = III (3)

Γ = 'gamma'
 Latīnus -a -um = Rō-
 mānus
 D = 'dē'
 Δ = 'delta'

vocābulum: in vocābulō
 capitulum primum (cap.
 I): in capitulō primō
 mille = CXC/M (1000)
 sex = VI (6)

ūnus -a -um = I (I)

(numerus) singulāris: I;
 plūrālis: II, III...

fluvius magnus
 fluvii magni

-us -ī

exemplum
 exempla

insula magna
 insulae magnae

-a -ae

c littera tertia (III). Γ littera Graeca est. C est littera
 Latīna. C et D litterae Latīnae sunt. Γ et Δ sunt litterae
 Graecae. 70

Fluvius et *oppidum* vocābula Latīna sunt. *Ubi* quoque
 vocābulum Latīnum est. In vocābulō *ubi* sunt trēs litte-
 rae. In capitulō primō mille vocābula sunt.

In vocābulō *insula* sex litterae et trēs syllabae sunt:
 syllaba prīma *in-*, secunda *-su-*, tertia *-la*. In vocābulō 75
nōn sunt trēs litterae et ūna syllaba.

Quid est III? III numerus Rōmānus est. Γ quid est? Γ
 littera Graeca est. Num C littera Graeca est? Nōn littera
 Graeca, sed littera Latīna est c. Estne B littera prīma? B
 nōn littera prīma, sed secunda est. Quid est *nōn*? *Nōn* 80
 est vocābulum Latīnum. *Nōn, sed, magnus, numerus* vo-
 cābula Latīna sunt. *Vocābulum* quoque vocābulum Latī-
 num est!

GRAMMATICA LATINA

Singulāris et plūrālis

85

[A] Nilus fluvius magnus est.

Nilus et Rhēnus fluvii magni sunt.

'Fluvius' singulāris est. 'Fluvii' plūrālis est. Singulā-
 ris: -us. Plūrālis: -ī.

Exemplum: numerus, numeri.

90

I parvus numerus est. I et II parvi numeri sunt.

[B] Corsica insula magna est

Corsica et Sardinia insulae magnae sunt.

'Insula' singulāris est. 'Insulae' plūrālis est. Singulāris: -a.
 Plūrālis: -ae. 95

Exempla: littera, litterae; prōvincia, prōvinciae.

A littera Latīna est. A et B litterae Latīnae sunt. Gallia est prōvincia Rōmāna. Gallia et Hispānia prōvinciae Rōmānae sunt.

100 [C] Brundisium oppidum magnum est.

Brundisium et Sparta oppida magna sunt.

'Oppidum' singulāris est. 'Oppida' plūrālis est. Singulāris: -um. Plūrālis: -a.

Exempla: vocābulum, vocābula; exemplum, exempla.

105 Littera est vocābulum Latīnum, nōn Graecum. Littera et numerus nōn vocābula Graeca, sed Latīna sunt.

PENSVM A

Nīlus fluvi- est. Nīlus et Rhēnus fluvi- —. Crēta īnsul- —. Crēta et Rhodus īnsul- sunt. Brundisium oppid- —. Brundisium et Tūsculum oppid- —.

Rhēnus fluvi- magn- est. Tiberis est fluvi- parv-. Rhēnus et Dānuvius nōn fluvi- parv-, sed fluvi- magn- sunt. Sardinia īnsul- magn- est. Melita īnsul- parv- est. Sardinia et Sicilia nōn īnsul- parv-, sed īnsul- magn- sunt. Brundisium nōn oppid- parv-, sed oppid- magn- est. Tūsculum et Delphī nōn oppid- magn-, sed oppid- parv- sunt.

Crēta īnsul- Graec- est. Lesbos et Chios et Naxus sunt īnsul- Graec-. In Graeciā mult- īnsul- sunt. In Galliā sunt mult- fluvi-. In Italiā mult- oppid- sunt. In Arabiā sunt pauc- fluvi- et pauc- oppid-.

A et B litter- Latīn- sunt. C quoque litter- Latīn- est. *Multi* et *pauci* vocābul- Latīn- sunt. *Ubi* quoque vocābul- Latīn- est. I et II numer- Rōmān- sunt. III quoque numer- Rōmān- est.

PENSVM B

Sicilia — est. Italia īnsula — est. Rhēnus — est. Brundisium — est. Sicilia et Sardinia — magnae sunt. Melita īnsula — est. Britannia nōn — parva, sed — est. Brundisium nōn —

oppidum magnum
oppida magna

-um -a

pēsum
pēnsa

Vocābula:
fluvius
īnsula
oppidum
ōceanus
imperium
prōvincia
numerus
littera
vocābulum

capitulum
 syllaba
 exemplum
 p̄ensum
 magnus
 parvus
 Graecus
 Rōmānus
 Latīnus
 multī
 paucī
 ūnus
 duo
 trēs
 sex
 mille
 prīmus
 secundus
 tertius
 est
 sunt
 in
 et
 sed
 nōn
 quoque
 -ne?
 ubi?
 num?
 quid?
 grammatica
 singulāris
 plūrālis

—, sed — magnum est. Est— Brundisium in Graeciā? Brundisium — est in Graeciā, — in Italiā. — est Sparta? Sparta est in Graeciā: Sparta oppidum — est. Delphī — oppidum Graecum est. Euboea, Naxus, Lesbos, Chios — Graecae sunt. In Graeciā sunt — īnsulae.

Quid est III? III — est. — est A? A littera est. A, B, C — Latīnae sunt. — r littera Latīna est? r — littera —, sed littera — est. *Īnsula* — Latīnum est.

PENSVM C

Ubi est Rōma?

Estne Sparta in Italiā?

Ubi est Italia?

Ubi sunt Syria et Arabia?

Estne Aegyptus in Asiā?

Ubi sunt Sparta et Delphī?

Ubi est Brundisium?

Quid est Brundisium?

Num Crēta oppidum est?

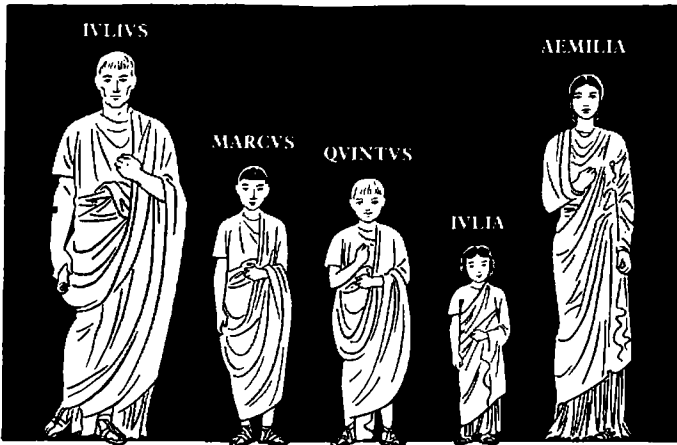
Estne Britannia īnsula parva?

Quid est Tiberis?

Quid est D?

Num Δ littera Latīna est?

Estne II magnus numerus?

FAMILIA ROMANA

1 Iūlius vir Rōmānus est. Aemilia fēmina Rōmāna est. Mārcus est puer Rōmānus. Quīntus quoque puer Rōmānus est. Iūlia est puella Rōmāna.

ūnus (I) vir
duo (II) viri

ūnus puer
duo pueri

Mārcus et Quīntus nōn virī, sed puerī sunt. Virī sunt

5 Iūlius et Mēdus et Dāvus. Aemilia et Dēlia et Syra sunt fēminae. Estne fēmina Iūlia? Nōn fēmina, sed parva puella est Iūlia.

Iūlius, Aemilia, Mārcus, Quīntus, Iūlia, Syra, Dāvus, Dēlia Mēdusque sunt familia Rōmāna. Iūlius pater
10 est. Aemilia est māter. Iūlius pater Mārci et Quīnti est. Iūlius pater Iūliae quoque est. Aemilia est māter Mārci et Quīnti et Iūliae. Mārcus filius Iūlii est. Mārcus filius Aemiliae est. Quīntus quoque filius Iūlii et Aemiliae est. Iūlia est filia Iūlii et Aemiliae.

-que = et —: Mēdus-que
= et Mēdus

Iūlius pater	∞	Aemilia māter
-----------------	---	------------------

Mārcus filius	Quīntus filius	Iūlia filia
------------------	-------------------	----------------

15 Quis est Mārcus? Mārcus puer Rōmānus est. Quis pater Mārci est? Iūlius pater Mārci est. Quae est māter

quis? quae?
quis est Mārcus?
quae est Iūlia?
quis est pater Mārci?
quae est māter Mārci?

quī?
quī sunt filii?

Iūlia-que

filiae-que

duo = II (2)

duo duae duo:
duo servi
duae ancillae
duo oppida

cuius? Iūlii, Aemiliae

quot? I, II, III...
quot filii?
quot filiae?
quot oppida?
centum = C (100)

Mārci? Māter Mārci est Aemilia. Quae est Iūlia? Iūlia est puella Rōmāna. Quae māter Iūliae est? Aemilia māter Iūliae est. Pater Iūliae est Iūlius. Iūlia filia Iūlii est. Quī sunt filii Iūlii? Filii Iūlii sunt Mārcus et Quīntus. 20 Mārcus, Quīntus Iūliaque sunt trēs liberī. Liberī sunt filii filiaeque. Mārcus et Quīntus et Iūlia sunt liberī Iūlii et Aemiliae. In familiā Iūlii sunt trēs liberī: duo filii et ūna filia.

Estne Mēdus filius Iūlii? Mēdus filius Iūlii nōn est, 11 Mēdus est servus Iūlii. Iūlius dominus Mēdi est. Iūlius dominus servi est. Dāvus quoque servus est. Mēdus et Dāvus duo servi sunt. Iūlius est dominus Mēdi et Dāvi. Iūlius dominus servōrum est et pater liberōrum.

Estne Dēlia filia Aemiliae? Dēlia nōn est filia Aemi- 30 liae, Dēlia ancilla Aemiliae est. Aemilia domina Dēliae est. Aemilia domina ancillae est. Syra quoque ancilla est. Dēlia et Syra duae ancillae sunt. Aemilia domina ancillarum est.

Cuius servus est Dāvus? Dāvus servus Iūlii est. Cuius 35 ancilla est Syra? Syra est ancilla Aemiliae.

Quot liberī sunt in familiā? In familiā Iūlii sunt trēs liberī. Quot filii et quot filiae? Duo filii et ūna filia. Quot servi sunt in familiā? In familiā sunt centum servi. In familiā Iūlii sunt multī servi, paucī liberī. Iūlius est 40 dominus multōrum servōrum.

‘Duo’ et ‘trēs’ numerī sunt. ‘Centum’ quoque numerus est. Numerus servōrum est centum. Numerus libe-

rōrum est trēs. Centum est magnus numerus. Trēs par-
 45 vus numerus est. Numerus servōrum est magnus. Nu-
 merus liberōrum parvus est. In familiā Iūlii magnus
 numerus servōrum, parvus numerus liberōrum est.

Mēdus servus Graecus est. Dēlia est ancilla Graeca.
 In familiā Iūlii sunt multī servī Graeci multaeque ancil-
 50 lae Graecae. Estne Aemilia fēmina Graeca? Aemilia nōn
 est fēmina Graeca, sed Rōmāna. Iūlius nōn vir Graecus,
 sed Rōmānus est.

Sparta oppidum Graecum est. Sparta, Delphī Tūscu-
 lumque tria oppida sunt: duo oppida Graeca et ūnum
 55 oppidum Rōmānum. In Graeciā et in Italiā magnus nu-
 merus oppidōrum est. In Galliā est magnus numerus
 fluviorum. Fluvii Galliae magni sunt. Māgnīne sunt flu-
 vīi Āfricae? In Āfricā ūnus fluvius magnus est: Nilus;
 cēteri fluvii Āfricae parvi sunt. Suntne magnae insulae
 60 Graecae? Crēta et Euboea duae insulae magnae sunt;
 cēterae insulae Graecae sunt parvae. —

III Quis est Cornēlius? Cornēlius dominus Rōmānus est.
 Iūlius et Cornēlius duo dominī Rōmāni sunt. Mēdus
 nōn est servus Cornēlii. Mēdus servus Iūlii est.

65 Cornēlius: "Cuius servus est Mēdus?"

Iūlius: "Mēdus servus meus est."

Cornēlius: "Estne Dāvus servus tuus?"

Iūlius: "Dāvus quoque servus meus est. Servī mei
 sunt Mēdus et Dāvus et cēteri multī..."

70 Cornēlius: "Estne Dēlia ancilla tua?"

magnus numerus servō-
 rum = multī servī
 parvus numerus liberō-
 rum = pauci liberī

multae-que

trēs tria:
 trēs liberī
 trēs litterae
 tria oppida

magnus numerus oppi-
 dōrum = multa oppida
 magnus numerus fluvi-
 ōrum = multī fluvii
 magni-ne

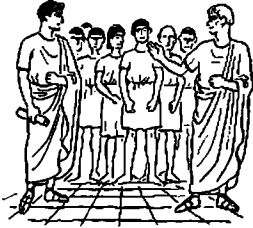
cēteri -ae -a

Cornēlius

meus -a -um

tuus -a -um

ecce duo librī →

ūnus liber
duo librī

novus -a -um ↔
antīquus -a -um

pāgina

Iūlius: “Dēlia est ancilla mea, et Syra quoque ancilla mea est. Ancillae meae sunt Dēlia et Syra et cēterae multae. Familia mea magna est.”

Cornēlius: “Quot servī sunt in familiā tuā?”

Iūlius: “In familiā meā sunt centum servī.”

75

Cornēlius: “Quid?”

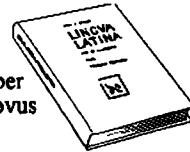
Iūlius: “Numerus servōrum meōrum est centum.”

Cornēlius: “Centum servī! Magnus est numerus servōrum tuōrum!”

liber
antīquus

liber
novus

LIBER TVVS LATINVS

80

Ecce duo librī Latīnī: liber antīquus et liber novus.

LINGVA LATINA est p̄mus liber tuus Latīnus. Titulus librī tuī est ‘LINGVA LATINA’. Liber tuus nōn antīquus, sed novus est.

In LINGVA LATINA sunt multae p̄ginae et multa capi- 85
tula: capitulum p̄mum, secundum, tertium, cētera. ‘IMPERIVM ROMANVM’ est titulus capitulī p̄mī. Titulus capitulī secundī est ‘FAMILIA ROMANA’. In capitulō secundō sunt sex p̄ginae. In p̄ginā p̄mā capitulī secundī multa vocābula nova sunt: *vir, fēmina, puer, pu- 90*
ella, familia, cētera. Numerus vocābulōrum Latīnōrum magnus est!

GRAMMATICA LATINA

Masculinum, femininum, neutrum

95 [A] 'Servus' est vocabulum masculinum.

[B] 'Ancilla' est vocabulum femininum.

[C] 'Oppidum' est vocabulum neutrum.

Exempla:

[A] Vocabula masculina: filius, dominus, puer, vir; fluvius, oceanus, numerus, liber, titulus. Masculinum: *-us (-r)*.

[B] Vocabula feminina: femina, puella, filia, domina; insula, provincia, littera, familia, pagina. Femininum: *-a*.

[C] Vocabula neutra: oppidum, imperium, vocabulum, capitulum, exemplum, pensum. Neutrum: *-um*.

105 *Genetivus*

[A] Masculinum:

Iulius dominus servī (Dāvī) est.

Iulius dominus servōrum (Dāvī et Mēdī) est.

'Servī' genetivus est. 'Servōrum' quoque genetivus est.

110 'Servī' genetivus singularis est. 'Servōrum' est genetivus plūralis. Genetivus: singularis *-ī*, plūralis *-ōrum*.

[B] Femininum:

Aemilia domina ancillae (Syræ) est.

Aemilia domina ancillārum (Syræ et Dēliae) est.

115 'Ancillae' genetivus singularis est. 'Ancillārum' est genetivus plūralis. Genetivus: singularis *-ae*, plūralis *-ārum*.

[C] Neutrum:

D est prīma littera vocabulī 'dominus'.

Numerus vocabulōrum magnus est.

120 'Vocabulī' genetivus singularis est. 'Vocabulōrum' est genetivus plūralis. Genetivus: singularis *-ī*, plūralis *-ōrum*.

PENSVM A

Mārcus fili- Iulī est. Iulia fili- Iulī est. Iulius est vir Rōmān-. Aemilia fēmin- Rōmān- est. Iulius domin-, Aemilia domin- est. Mēdus serv- Graec- est, Dēlia est ancill-

masculinum (*m*) < *masculus* = vir
femininum (*f*) < femina
neutrum (*n*) = nōn *m*,
nōn *f*

-us

-a

-um

genetivus (*gen*)

servī
servōrum

-ī -ōrum

ancillae
ancillārum

-ae -ārum

vocabulī
vocabulōrum

-ī -ōrum

Vocābula nova:

vir
fēmina
puer
puella
familia
pater
māter
filius
fīlia
liberī
servus
dominus
ancilla
domina
liber
titulus
pāgina
antīquus
novus
cēteri
meus
tuus
centum
duae
tria
-que
quis?
quae?
quī?
cuius?
quot?
masculinum
fēmininum
neutrum
genetivus

Graec-. Sparta oppid- Graec- est.

Iūlius pater Mārc- est. Mārcus est fīlius Iūli- et Aemili-.
Mēdus servus Iūli- est: Iūlius est dominus serv-. Iūlius domi-
nus Mēd- et Dāv- est: Iūlius dominus serv- est. Numerus
serv- magnus est. Dēlia est ancilla Aemili-: Aemilia do-
mina ancill- est. Aemilia domina Dēli- et Syr- est: Aemilia
domina ancill- est. In familiā Iūli- est magnus numerus
serv- et ancill-. Aemilia māter Mārc- et Quīnt- et Iūli- est.
Mārcus, Quīntus Iūliaque sunt liberī Iūli- et Aemili-. Nu-
merus liber- est trēs. Numerus serv- est centum.

In pāginā primā capitul- secund- multa vocābula nova
sunt. Numerus capitul- nōn parvus est.

PENSVM B

Mārcus — Rōmānus est. Iūlius — Rōmānus est. Aemilia est
— Rōmāna. Iūlius est — Mārcī et Quīntī et Iūliae. In — Iūlii
sunt trēs —: duo — et ūna —. — liberōrum est Aemilia.

— est Dāvus? Dāvus est — Iūlii. Iūlius — Dāvī est. — est
Syra? Syra — Aemiliae est. Aemilia est — Syrae.

Cornēlius: “— servī sunt in familiā tuā?” Iūlius: “In familiā
— sunt — (c) servī.” Cornēlius: “Familia — magna est!”

‘LINGVA LATINA’ est titulus — tuī Latīnī.

PENSVM C

Quis est Quīntus?

Quī sunt Mēdus et Dāvus?

Mārcusne quoque servus Iūlii est?

Cuius filia est Iūlia?

Quot liberī sunt in familiā Iūlii?

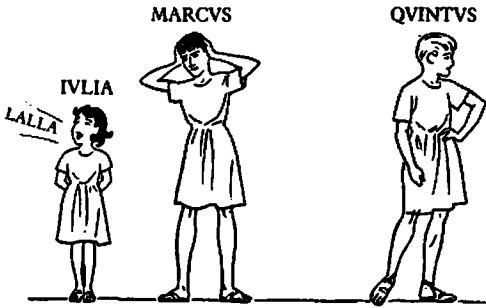
Quot servī in familiā sunt?

Num Syra domina est?

Quae est domina ancillārum?

Estne Cornēlius vir Graecus?

Num ‘puella’ vocābulum masculinum est?

PVER IMPROBVS

1 SCAENA PRIMA

Persōnae: Iūlia, Mārcus, Quīntus.

Iūlia cantat: “Lalla.” Iūlia laeta est.

Mārcus: “St!” Mārcus laetus nōn est.

5 Iūlia cantat: “Lalla, lalla.”

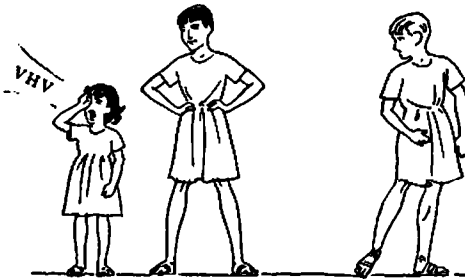
Mārcus: “Ssst!” Mārcus irātus est.

Iūlia cantat: “Lalla, lalla, lalla.”

Mārcus Iūliam pulsat.

Iam Iūlia nōn cantat, sed plōrat: “Uhuhū!”

10 Mārcus rīdet: “Hahaha!”

Quīntus Mārcum videt. Mārcus nōn videt Quīntum.

Quīntus: “Quid? Mārcus puellam pulsat — et rīdet!”

scaena

persōna

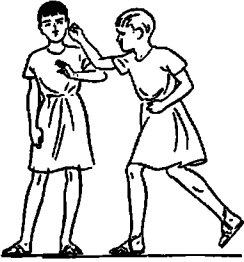
Mārcus Iūliam pulsat

Iūlia plōrat

Mārcus rīdet

Quīntus Mārcum videt

Mārcus Quīntum nōn videt

Quīntus Mārcum pulsat

mamma = māter

Mārcus Quīntum pulsat

Iūlia Aemiliam vocat

Aemilia venit

interrogat ↔ respondet

cūr...? ... quia ...

eam : Iūliam

im-probus -a -um
↔ probus -a -um

Quīntus irātus est et Mārcum pulsat! Iam nōn ridet
Mārcus. Mārcus irātus pulsat Quīntum.

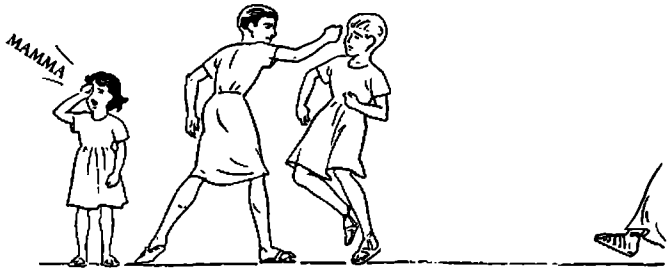
Iūlia: "Ubi est māter?" Iūlia Aemiliam nōn videt. 15

Iūlia Aemiliam vocat: "Māter! Mārcus Quīntum
pulsat!"

Mārcus (irātus): "St!" Mārcus Iūliam pulsat.

Iūlia plōrat et Aemiliam vocat: "Mamma! Mam-ma!
Mārcus mē pulsat!" 20

Aemilia venit.

SCAENA SECVNDA 11

Persōnae: Aemilia, Iūlia, Mārcus, Quīntus.

Aemilia interrogat: "Quis mē vocat?"

Quīntus respondet: "Iūlia tē vocat." 25

Aemilia Quīntum interrogat: "Cūr Iūlia plōrat?"

Quīntus respondet: "Iūlia plōrat, quia Mārcus eam
pulsat."

Aemilia: "Quid? Puer parvam puellam pulsat? Fū!
Cūr Mārcus Iūliam pulsat?" 30

Quīntus: "Quia Iūlia cantat."

Aemilia: "Ō Iūlia, mea parva filia! Mārcus puer pro-
bus nōn est; Mārcus est puer improbus!"

Quīntus: “Iūlia puella proba est.”

35 Aemilia Quīntum interrogat: “Ubi est Iūlius? Cūr nōn venit?” Aemilia Iūlium nōn videt.

Respondet Mārcus: “Pater dormit.”

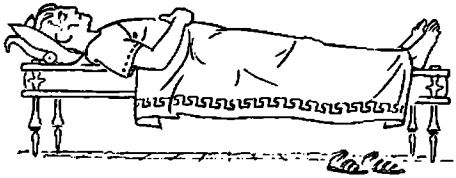
Quīntus: “Māter nōn tē, sed mē interrogat!”

Aemilia: “St, puerī! Ubi est pater?”

40 Quīntus: “Pater nōn hīc est, sed Mārcus hīc est.”

Quīntus Iūlium vocat: “Pater! Pa-ter!”

Iūlius dormit

cūr Iūlius nōn venit?

Quīntus Iūlium vocat

Iūlius Quīntum nōn audit neque venit. Cūr Iūlius Quīntum nōn audit? Iūlius eum nōn audit, quia dormit.

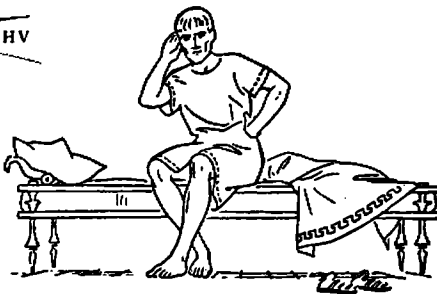
Mārcus: “Hahae! Pater dormit neque tē audit.”

45 Aemilia: “Fū, puer!” Aemilia irāta est. Māter filium verberat: tuxtax, tuxtax...

Mārcus plōrat: “Uhuhū!”

Iūlius eum audit. Iam nōn dormit pater.

VHV

ne-que = et nōn
(ne- = nōn)
eum : Quīntum
Iūlius dormit

verberat = pulsat et
pulsat ('tux-tax')

eum : Mārcum

SCAENA TERTIA

III

Persōnae: Iūlius, Aemilia, Iūlia, Mārcus, Quīntus.

50

Quīntus: "Pater venit."

Aemilia Quīntum nōn audit, quia Mārcus plōrat.

Iūlius Quīntum videt eumque interrogat: "Cūr Mārcus plōrat?"

Quīntus respondet: "Mārcus plōrat, quia māter eum 55 verberat."

Iūlius: "Sed cūr māter Mārcum verberat?"

Quīntus: "Mārcum verberat, quia puer improbus est.

Mārcus parvam puellam pulsat!"

Iūlia: "Mamma! Pater hīc est." Aemilia Iūlium videt. 60

Aemilia: "Tuus Mārcus fīlius improbus est!"

Iūlius: "Fū, puer! Puer probus nōn pulsat puellam.

Puer quī parvam puellam pulsat improbus est!"

Iūlius irātus puerum improbum verberat: tuxtax, 65 tuxtax, tuxtax...

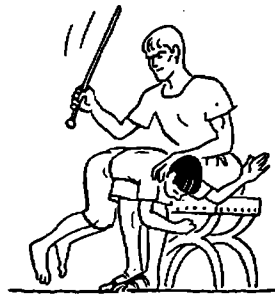
Mārcus plōrat. Quīntus laetus est et rīdet. Iūlia laeta nōn est neque rīdet. Cūr nōn laeta est Iūlia? Nōn laeta est, quia Mārcus plōrat. Iūlia est puella proba!

eum-que = et eum
(: Quīntum)

eum : Mārcum

māter Mārcum verberat,
quia Mārcus puer im-
probus est

Iūlia nōn laeta est

Puer rīdet. Puella plōrat. Quis est puer quī rīdet?
 70 Puer quī rīdet est Mārcus. Quae est puella quae plōrat?
 Puella quae plōrat est Iūlia.

quī
 quae
 puer quī rīdet
 puella quae plōrat

Mārcus, quī puellam pulsat, puer improbus est. Pu-
 ella quam Mārcus pulsat est Iūlia. Iūlia Aemiliam vocat.
 Aemilia, quam Iūlia vocat, māter liberōrum est. Aemi-
 75 lia puerum verberat. Puer quem Aemilia verberat est
 Mārcus.

quem
 quam
 puer quem Aemilia
 verberat
 puella quam Mārcus
 pulsat

Quem vocat Quīntus? Quīntus Iūlium vocat. Iūlius,
 quem Quīntus vocat, pater liberōrum est. Iūlius Quīn-
 tum nōn audit. Quem audit Iūlius? Iūlius Mārcum
 80 audit. Puer quem Iūlius audit est Mārcus.

quem? Iūlium
 Quīntum

Puella quae cantat laeta est. Puella quae plōrat nōn
 est laeta. Puer quī puellam pulsat improbus est!

GRAMMATICA LATINA

Nōminātīvus et accūsātīvus

85 [A] Masculinum.

Mārcus rīdet. Quīntus Mārcum pulsat.

Mārcus Quīntum pulsat. Quīntus plōrat.

'Mārcus' nōminātīvus est. 'Mārcum' accūsātīvus est.
 'Quīntum' est accūsātīvus, 'Quīntus' nōminātīvus. Nōmināti-
 90 vus: *-us (-r)*. Accūsātīvus: *-um*.

Exempla: Iūlius, Iūlium; filius, filium; puer, puerum; eum.

[B] Fēmininum.

Iūlia cantat. Mārcus Iūliam pulsat.

Iūlia Aemiliam vocat. Aemilia venit.

95 'Iūlia, Aemilia' nōminātīvus est. 'Iūliam, Aemiliam' accū-
 sātīvus est. Nōminātīvus: *-a*. Accūsātīvus: *-am*.

Exempla: puella, puellam; parva, parvam; eam.

nōminātīvus (nōm)
 accūsātīvus (acc)

Mārcus Quīntus
 Mārcum Quīntum

-us
 -um

Iūlia Aemilia
 Iūliam Aemiliam

-a
 -am

cantat
rīdet
dormit

-at
-et
-it

-us	-um	-al
-a	-am	-el
	eum	-il
	eam	
	mē	
	īē	

Verbum

Iūlia cantat. Mārcus rīdet. Iūlius dormit.

'Cantat' verbum est. 'Cantat', 'rīdet', 'dormit' tria verba 100 sunt.

Exempla: *cantat, pulsat, plōrat, vocat, interrogat, verberat* (-at); *rīdet, videt, respondet* (-et); *dormit, venit, audit* (-it).

Nōminātīvus:

Accūsātīvus:

Verbum:

Mārcus	Iūliam	pulsat.	105
Quīntus	Mārcum	videt.	
Iūlia	Aemiliam	vocat.	
Aemilia	Quīntum	interrogat:	
"Quis	mē	vocat?"	
Quīntus		respondet:	110
"Iūlia	tē	vocat.	
Mārcus	eam	pulsat."	
Aemilia	puerum	verberat.	
Mārcus		plōrat.	
Iūlius	eum	audit.	115
Iūlius		venit.	
"Puer probus	parvam puellam	nōn pulsat!"	
Iūlius irātus	puerum improbum	verberat.	

PENSVM A

Cūr Mārc- Iūliam pulsat? Mārcus Iūli- pulsat, quia Iūli- cantat. Iūlia plōr-, quia Mārcus e- pulsat. Iūlia: "Mamma! Mārcus — pulsat." Aemilia puell- aud- et ven-. Māter Quīnt- videt et e- interrog-: "Quis mē voc-?" Quīnt- respond-: "Iūlia — vocat."

Iūlius dorm-. Quīntus Iūli- voc-: "Pater!" Mārcus rīd-, quia Iūli- nōn venit. Aemilia Mārc- verber-. Iūlius ven-, quia Mārc- plōrat. Iūlius Aemili- et Mārc- et Quīnt- et Iūli- videt. Iūlius: "Puer quī parv- puell- pulsat improbus est." Iūlius puer- improb- verberat. Quem Iūli- verberat? Puer qu- Iūlius verberat est Mārcus. Mārcus plōr-. Puer qu- plōrat laet- nōn est. Puella qu- cantat laet- est.

PENSVM B

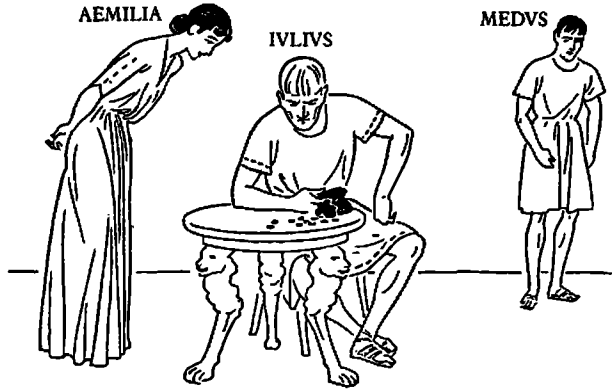
Puella —: “Lalla.” Puella — cantat est Iūlia. Iūlia — est.
 Puer improbus puellam —. Puella —: “Uhuhū!” Puer —:
 “Hahaha!” Puer — rīdet est Mārcus. Iūlia Aemiliam —:
 “Mamma!” Aemilia —, et Quīntus —: “Cūr Iūlia plōrat?”
 Quīntus —: “Iūlia plōrat, — Mārcus eam pulsat.” Aemilia:
 “Mārcus puer — nōn est, puer — est! Ubi est pater?” Aemilia
 Iūlium nōn —. Quīntus: “Pater nōn — est.” Quīntus Iūlium
 —: “Pater!” Iūlius Quīntum nōn —. — Iūlius Quīntum nōn
 audit? Iūlius eum nōn audit, quia —. Mārcus plōrat, — Ae-
 milia eum verberat. Iūlius Mārcum audit; — Iūlius nōn dor-
 mit. — Aemilia verberat? Aemilia Mārcum —. Puer — Ae-
 milia verberat improbus est. Iūlia laeta nōn est — rīdet.

PENSVM C

Quis Iūliam pulsat?
 Cūr Iūlia plōrat?
 Quīntusne quoque Iūliam pulsat?
 Quem Quīntus pulsat?
 Cūr Aemilia venit?
 Quis Iūlium vocat?
 Cūr Iūlius Quīntum nōn audit?
 Quem audit Iūlius?
 Cūr Mārcus plōrat?
 Rīdetne Iūlia?
 Num ‘Mārcus’ accūsātīvus est?
 Num ‘Iūliam’ nōminātīvus est?
 Quid est ‘dormit’?

Vocābula nova:

scaena
 persōna
 mamma
 laetus
 irātus
 probus
 improbus
 cantat
 pulsat
 plōrat
 rīdet
 videt
 vocat
 venit
 interrogat
 respondet
 dormit
 audit
 verberat
 mē
 eum
 eam
 neque
 iam
 cūr?
 quia
 ō!
 hīc
 quī
 quae
 quem
 quam
 nōminātīvus
 accūsātīvus
 verbum

DOMINVS ET SERVI

SCAENA PRIMA

I

Persōnae: Iūlius, Aemilia, Mēdus.

Sacculus Iūlii nōn parvus est. In sacculō eius est pecūnia. Iūlius pecūniam in sacculō habet.

Aemilia sacculum videt Iūliumque interrogat: “Quot 5 nummī sunt in sacculō tuō?”

Iūlius respondet: “Centum.”

Aemilia: “Num hīc centum nummī sunt?”

Iūlius pecūniam numerat: “Ūnus, duo, trēs, quat- 10 tuor, quīnque, sex, septem, octō, novem, decem. Quid? Decem tantum?”

Iūlius rūrsus pecūniam numerat: “Ūnus, duo, trēs, quattuor... novem, decem.” Numerus nummōrum nōn est centum, sed decem tantum.

Iūlius: “Quid? In sacculō meō nōn centum, sed tan- 15 tum decem nummī sunt! Ubi sunt cēteri nummī? Servi mei ubi sunt?”

sacculus

pecūnia

sacculus: in sacculō eius: Iūlii

nummus

numerat < numerus

I	ūnus
II	duo
III	trēs
IV	quattuor
V	quīnque
VI	sex
VII	septem
VIII	octō
IX	novem
X	decem

Mēdus: “Servus tuus Mēdus hīc est.”

Iūlius servum suum Mēdum videt, Dāvum nōn vi-
20 det. Mēdus adest. Dāvus nōn adest, sed abest. Iūlius et
Aemilia et Mēdus adsunt. Dāvus cēterīque servī ab-
sunt.

Iūlius: “Quid? Ūnus servus tantum adest! Ubi est
Dāvus? Dāvum vocā!”

25 Mēdus Dāvum vocat: “Dāve!” sed Dāvus Mēdum
nōn audit neque venit.

Mēdus rūrsus Dāvum vocat: “Da-ā-ve! Venī!”

Dāvus venit. Iam duo servī adsunt.

SCAENA SECVnda

30 *Persōnae: Iūlius, Aemilia, Mēdus, Dāvus.*

Dāvus, quī dominum suum nōn videt, Mēdum inter-
rogat: “Quid est, Mēde?”

Mēdus: “St! Dominus adest. Salūtā dominum!”

Servus dominum salūtāt: “Salvē, domine!”

35 Dominus servum salūtāt: “Salvē, serve!”

Dāvus: “Quid est, domine?”

Iūlius: “St! Tacē, serve! Tacē et audī!” Servus tacet.

Iūlius: “In sacculō meō sunt decem tantum nummī.

Ubi sunt cēterī nummī meī?”

40 Dāvus tacet, neque respondet.

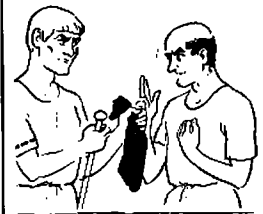
Aemilia: “Respondē, Dāve! Dominus tē interrogat.”

Dāvus respondet: “Pecūnia tua hīc nōn est. Interrogā
Mēdum!”

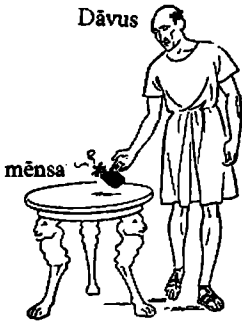
ad-est = hīc est
ab-est ↔ ad-est
ad-sunt = hīc sunt
ab-sunt ↔ ad-sunt

servus dominum salūtāt

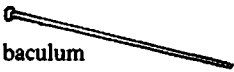

nūllum : nōn ūnum
verbum = vocābulum

Dāvus sacculum in
mēnsā pōnit

ecce sacculus = vidē: hīc
est sacculus

baculum

eius : Dāvī

baculum et sacculus
in mēnsā

bonus -a -um = probus

Iūlius Mēdum interrogat: “Ubi sunt nummī meī, Mēde?” Mēdus nūllum verbum respondet. 45

Iūlius rūrsus eum interrogat: “Ubi est pecūnia mea? Respondē, serve!”

Mēdus Dāvum accūsāt: “Pecūnia tua in sacculō Dāvī est. Dāvus pecūniam tuam habet.”

Aemilia: “Audī, Dāve! Mēdus tē accūsāt.” 50

Dāvus: “Quem Mēdus accūsāt? mē?”

Iūlius: “Tacē, Mēde! Servus quī servum accūsāt improbus est!” Mēdus tacet.

Iūlius Dāvum nōn accūsāt, sed interrogat eum: “Estne pecūnia mea in sacculō tuō, Dāve?” 55

Dāvus: “In sacculō meō nōn est pecūnia tua, domine.”

Iūlius: “Ubi est sacculus tuus?”

Dāvus: “Hīc est. Ecce sacculus meus.”

Iūlius: “Sacculum tuum in mēnsā pōne!” 60

Dāvus sacculum suum in mēnsā pōnit. Iam sacculus eius in mēnsā est. Iūlius baculum suum in mēnsā pōnit. Baculum dominī in mēnsā est.

Dāvus: “Vidē: in sacculō meō nūlla pecūnia est.”

Iūlius nūllam pecūniam videt in sacculō. In sacculō Dāvī nūllī nummī sunt. Sacculus eius vacuus est. Dāvus pecūniam dominī nōn habet. 65

Iūlius: “Ō! Dāvus bonus servus est: pecūniam meam nōn habet. Ecce nummus tuus, Dāve!” Iūlius ūnum nummum pōnit in sacculō Dāvī. Iam sacculus Dāvī nōn 70

est vacuus: in sacculō eius est ūnus nummus. Dāvus laetus est.

Iūlius: “Sūme sacculum tuum et discēde, bone serve!” Dāvus sacculum suum sūmit et discēdit.

75 Mēdus baculum, quod in mēnsā est, videt. Mēdus quoque discēdit! Cūr discēdit Mēdus? Mēdus discēdit, quia is pecūniam dominī in sacculō suō habet!

Dāvus et Mēdus absunt.

SCAENA TERTIA

80 *Persōnae: Iūlius, Aemilia.*

Iūlius: “Dāvus bonus servus est. Is nōn habet pecūniam meam. — Sed ubi est pecūnia mea, Mēde? Quis pecūniam meam habet?” Mēdus nōn respondet.

Iūlius: “Ubi est Mēdus? Cūr nōn respondet?”

85 Aemilia: “Mēdus nōn respondet, quia abest. Nūllus servus adest.”

Iūlius Mēdum vocat: “Mēde! Venī!” sed Mēdus, quī abest, eum nōn audit neque venit.

Iūlius rūsus vocat: “Mē-de! Venī, improbe serve!”

90 Mēdus nōn venit.

Iūlius: “Cūr nōn venit Mēdus?”

Aemilia: “Mēdus nōn venit, quia is habet pecūniam tuam! Eius sacculus nōn est vacuus!” Aemilia rīdet.

Iūlius irātus est — is nōn rīdet!

95 Iūlius: “Ubi est baculum meum?” Iūlius baculum, quod in mēnsā est, nōn videt.

sūmit ↔ pōnit
discēdit ↔ venit

quī quae quod:
puer *quī* ...
puella *quae* ...
baculum *quod* ...
is : Mēdus

is : Dāvus

Aemilia: "Ecce baculum in mēnsā."

Iūlius baculum suum sūmit et discēdit.

GRAMMATICA LATINA

vocātīvus (*voc*) < vocat

Dāve

-e

Vocātīvus

100

Mēdus Dāvum vocat: "Dāve!"

'Dāve' vocātīvus est. Vocātīvus: -e (nōminātīvus: -us).

Exempla: Mēde, domine, serve, improbe.

Servus: "Salvē, domine!" Iūlius Mēdum vocat: "Mēde!
Venī, improbe serve!"

105

vocā vocat
tacē tacet
discēde discēdit
audī audī

imperat ↔ pāret

imperātīvus (*imp*)
< imperat

[1] -ā -at

[2] -ē -et

[3] -e -it

[4] -ī -it

Imperātīvus et indicātīvus

Dominus: "Vocā Dāvum!" Servus Dāvum vocat.

Dominus: "Tacē et audī!" Servus tacet et audit.

Dominus: "Discēde, serve!" Servus discēdit.

Dominus imperat. Servus pāret.

110

'Vocā' imperātīvus est. 'Vocat' indicātīvus est. 'Tacē',
'audī', 'discēde' est imperātīvus. 'Tacet', 'audit', 'discēdit'
indicātīvus est. Imperātīvus: -ā, -ē, -e, -ī. Indicātīvus: -at, -et,
-it, -it.

Exempla: [1] salūtā, salūtāt; [2] respondē, respondet; [3] sūme, sūmit; [4] venī, venit.

Mēdus: "Salūtā dominum!" Dāvus dominum salūtāt.

Iūlius: "Respondē, serve!" Servus respondet.

Iūlius imperat: "Sūme sacculum tuum et discēde!" Dāvus
sacculum suum sūmit et discēdit.

120

Iūlius: "Mēde! Venī!" Mēdus nōn venit.

Iūlius imperat. Dāvus pāret; Mēdus nōn pāret.

PENSVM A

Mēdus ad-. Dāvus ab-. Iūlius imper-: "Voc- Dāvum,
Mēd-!" Mēdus Dāvum voc-: "Dāv-! Ven-!" Dāvus ven-
neque Iūlium vid-. Mēdus: "Salūt- dominum!" Dāvus domi-
num salūt-: "Salvē, domin-! Quid est?" Dominus: "Tac-,

serv-! Nummī meī ubi sunt?" Servus tac- neque respond-. Iūlius: "Respond-!" Dāvus: "Interrog- Mēdum!" Iūlius Mēdum interrog-: "Ubi est pecūnia mea, Mēd-?" Mēdus: "Dāvus pecūniam tuam hab-." Iūlius: "Pōn- sacculum tuum in mēnsā, Dāv-!" Dāvus pār-: sacculum suum in mēnsā pōn-. Dāvus: "Vid-, domin-: sacculus meus vacuus est." Iūlius: "Sūm- sacculum tuum et discēd-, bon- serv-!" Dāvus sacculum suum sūm- et discēd-.

PENSVM B

In sacculō Iūlii — est. Iūlius pecūniam —: "Ūnus, duo, trēs, —, —, sex, —, —, —, —." In — nōn centum, sed — decem nummī sunt.

Dāvus dominum —: "Salvē, domine!" Iūlius —: "Pōne sacculum tuum in —!" Dāvus sacculum — in mēnsā —. Sacculus Dāvī — est, in sacculō — [: Dāvī] — pecūnia est. Dāvus sacculum suum — et discēdit.

Iūlius: "Mēde! Veni!" Mēdus nōn venit, quia — [: Mēdus] pecūniam Iūlii —. Iūlius baculum, — in mēnsā est, sūmit et —.

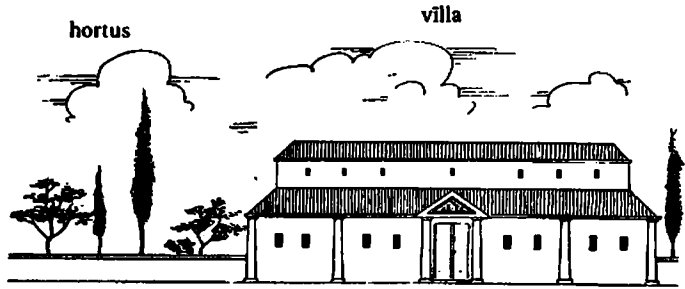
Dominus imperat, bonus servus —.

PENSVM C

Quot nummī sunt in sacculō Iūlii?
Adestne Dāvus in scaenā primā?
Quis Dāvum vocat?
Suntne nummī Iūlii in sacculō Dāvī?
Quid Iūlius pōnit in sacculō Dāvī?
Quot nummī iam in sacculō Iūlii sunt?
Estne vacuus sacculus Mēdi?
Cūr Mēdus discēdit?
Quem Iūlius vocat?
Cūr Mēdus Iūlium nōn audit?

Vocābula nova:

sacculus
pecūnia
nummus
mēnsa
baculum
vacuus
bonus
quattuor
quīnque
septem
ociō
novem
decem
habet
numeral
adest
abest
salūtal
lacei
accūsāt
pōnit
sūmit
discēdit
imperat
pāret
nūllus
eius
suus
is
quod
rūrsus
tantum
salvē
vocātīvus
imperātīvus
indicātīvus

VILLA ET HORTVS

Ecce villa et hortus Iūlii. Iūlius in magnā villā habitat. /
 Pater et māter et trēs liberī in villā habitant. Iūlius et
 Aemilia trēs liberōs habent: duōs filiōs et ūnam filiam
 — nōn duās filiās.

In villā multī servī habitant. Dominus eōrum est Iū- 5
 lius: is multōs servōs habet. Ancillae quoque multae in
 villā habitant. Domina eārum est Aemilia: ea multās
 ancillās habet.

Iūlius in villā suā habitat cum magnā familiā. Pater et
 māter habitant cum Mārcō et Quīntō et Iūliā. Iūlius et 10
 Aemilia in villā habitant cum liberīs et servīs et ancillīs.

Villa Iūlii in magnō hortō est. In Italiā sunt multae
 villae cum magnīs hortīs. In hortīs sunt rosae et lilia.
 Iūlius multās rosās et multa lilia in hortō suō habet.
 Hortus Iūlii pulcher est, quia in eō sunt multae et pul- 15
 chrae rosae liliaque.

Aemilia fēmina pulchra est. Syra nōn est fēmina pul-
 chra, neque pulcher est nāsus eius, sed foedus est.

eōrum : servōrum

is : Iūlius

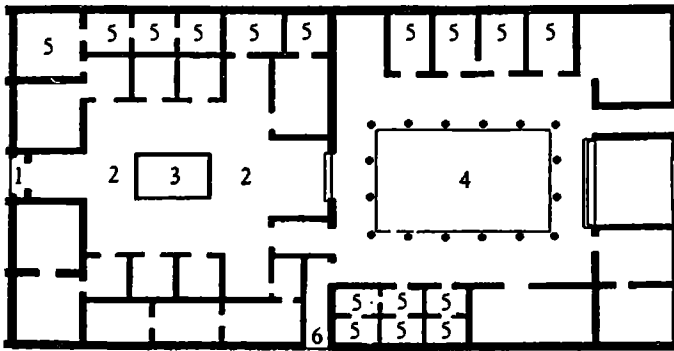
eārum : ancillārum
 ea : Aemilia

-ō -ā:
 in hortō, in villā
 cum Mārcō, cum Iūliā
 -īs:
 in hortīs, in villīs
 cum servīs, cum ancillīs

eō : hortō
 pulcher -chra -chrum:
 hortus pulcher (m)
 rosa pulchra (f)
 lilium pulchrum (n)

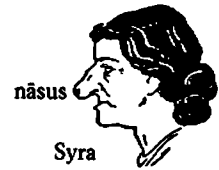
eius : Syrae
 foedus -a -um ↔ pulcher

1. ostium
2. atrium
3. impluvium
4. peristylum
5. cubicula
6. ostium

Syra, quae bona ancilla est, nāsum magnum et foedum
 20 habet. Iūlius est vir Aemiliae, fēminae pulchrae. Iūlius
 Aemiliam amat, quia ea pulchra et bona fēmina est.
 Aemilia Iūlium virum suum amat et cum eō habitat.
 Pater et māter liberōs suōs amant. Iūlius nōn sōlus, sed
 cum Aemiliā et cum magnā familiā in villā habitat.

25 In villā sunt duo ostia: ostium magnum et ostium
 parvum. Villa duo ostia et multās fenestrās habet.

nāsus

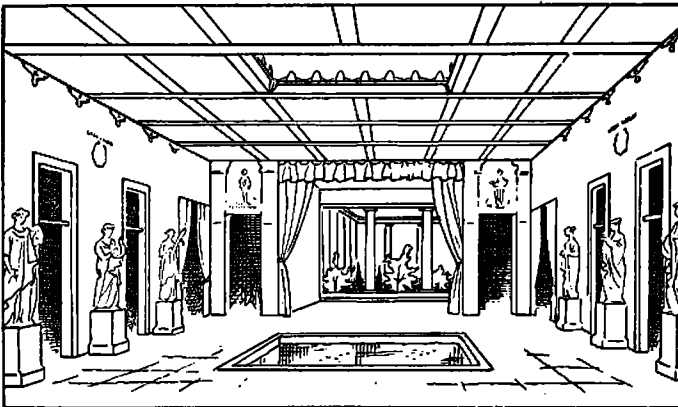
Syra

eō : Iūliō

sōlus -a -um

ostium et fenestra

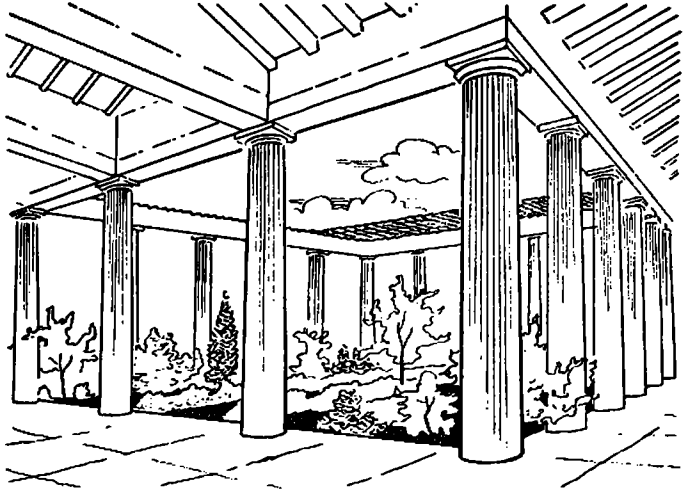

atrium

In villā Iūlii magnum atrium est cum impluviō. Quid
 est in impluviō? In eō est aqua. In atrio nullae fenestrae
 sunt.

eō : impluviō

peristȳlum

etiam = quoque: etiam
peristȳlum = p. quoque

id : impluvium

iī (= eī) : servī

eā : cubicula

cae : ancillae

eā : Aemiliā

sine ↔ cum

Etiam peristȳlum magnum et pulchrum in villā est. 30
‘Peristȳlum’ est vocābulum Graecum. In villis Graecis
et Rōmānis magna et pulchra peristȳla sunt. Estne im-
pluvium in peristȳlō? Id nōn in peristȳlō, sed in ātriō
est. In peristȳlō parvus hortus est.

In villā sunt multa cubicula. Quīntus in cubiculō 35
parvō dormit. Estne magnum cubiculum Mārci? Id
quoque parvum est. Iūlius et Aemilia in cubiculō magnō
dormiunt. Ubi dormiunt servī? Iī quoque in cubiculis
dormiunt. Suntne magna eōrum cubicula? Ea nōn
magna sunt, et multī servī in ūnō cubiculō dormiunt. 40
Etiam ancillae multae in ūnō cubiculō dormiunt, neque
cae magna cubicula habent. —

Aemilia in peristȳlō est. Estne sōla? Aemilia sōla nōn
est: liberī cum eā in peristȳlō adsunt. Iūlius abest. Ae-
milia sine virō suō Iūliō in villā est. Ubi est Iūlius? In op- 45
pidō Tūsculō est sine Aemiliā, sed cum servīs quattuor.

11 Aemilia cum Mārcō, Quīntō Iūliāque in peristylō est.
Iūlia rosās pulchrās in hortō videt et ab Aemiliā discē-
dit. Iam ea cum Aemiliā nōn est. Aemilia eam nōn
50 videt. Puella in hortō est.

Aemilia imperat: "Mārce et Quīnte! Iūliam vocāte!"

Mārcus et Quīntus Iūliam vocant: "Iūlia! Venī!" sed
Iūlia eōs nōn audit neque venit.

Iūlia puerōs vocat: "Mārce et Quīnte! Venīte! Hīc
55 multae rosae sunt."

Puerī Iūliam audiunt, neque īī ab Aemiliā discēdunt.

Quīntus: "Carpe rosās, Iūlia!"

Iūlia rosās carpit et cum quīnque rosīs ex hortō venit.

Iūlia: "Vidē, māter! Vidēte, puerī! Vidēte rosās
60 meās!" Iūlia laeta est, rosae eam dēlectant.

Aemilia: "Ecce puella pulchra cum rosīs pulchrīs!"
Verba Aemiliae Iūliam dēlectant.

Mārcus: "Rosae pulchrae sunt; puella sine rosīs pul-
chra nōn est!" Verba Mārcī Iūliam nōn dēlectant!

65 Aemilia (īrāta): "Tacē, puer improbe! Iūlia puella
pulchra est — cum rosīs et sine rosīs."

Iūlia
● ●
Aemilia

Iūlia cum Aemiliā est

● ● →

Iūlia ab Aemiliā discēdit

eōs : puerōs

hortus

Iūlia
●

Iūlia in hortō est

●
←

Iūlia ex hortō venit

iīs (= eis) : puerīs

eās : rosās

iīs : rosīs

eās : ancillās

eōs : puerōs

Iūlia: “Audīte, Mārce et Quīnte!”

Mārcus: “Māter nōn videt nāsū tuū foedū!”

Mārcus et Quīntus rīdent: “Hahahae!”

Iūlia: “Audī, mamma: puerī etiā mē rīdent!” 70

Iūlia plōrat et cum ūnā rosā ab iīs discēdit.

Aemilia: “Tacēte, puerī improbī! Nāsus Iūliae foedus nōn est. Discēdite ex peristylō! Sūmite cēterās rosās eāsque in aquā pōnite!”

Puerī cēterās quattuor rosās sūmunt et cum iīs discē- 75 dunt.

Aemilia, quae iam sōla est in peristylō, ancillās vocat: “Dēlia et Syra! Venīte!”

Dēlia et Syra ex ātriō veniunt. Aemilia eās interrogat: “Suntne puerī in ātriō?” 80

Dēlia respondet: “In ātriō sunt.”

Aemilia: “Quid agunt Mārcus et Quīntus?”

Dēlia: “Puerī aquam sūmunt ex impluviō...”

Syra: “...et rosās in aquā pōnunt.”

Hic domina et ancillae puerōs audiunt ex ātriō: Quīn- 85 tus plōrat et Mārcus rīdet.

Aemilia: “Quid iam agunt puerī? Age, Dēlia! discēde et interrogā eōs!” Dēlia ab Aemiliā et Syrā discēdit.

Aemilia Syram interrogat: “Ubi est Dāvus?”

Syra respondet: “In oppidō est cum dominō.” 90

Dēlia ex ātriō venit et dominam vocat: “Venī, ō domina! Venī!”

Aemilia: “Quid est, Dēlia?”

Dēlia: "Quīntus est in impluviō!"

95 Aemilia: "In impluviō? Quid agit puer in impluviō?"

Dēlia: "Aquam pulsat et tē vocat."

Aemilia: "Quid agit Mārcus?"

Dēlia: "Is rīdet, quia Quīntus in aquā est!"

Aemilia: "Ō, puer improbus est Mārcus! Agite! Iū-
100 lium vocāte, ancillae!"

Syra: "Sed dominus in oppidō est."

Aemilia: "Ō, iam rūsus abest Iūlius!"

Dēlia: "Age! Venī, domina, et Mārcum verberā!"

Quid agit domina? Domina irāta cum ancillis ex peri-
105 stylō discēdit.

GRAMMATICA LATINA

Accūsātīvus

[A] Masculinum.

Iūlius nōn ūnum *fīlium*, sed duōs *filiōs* habet

110 'Fīlium' est accūsātīvus singulāris (vidē cap. III). 'Filiōs' accūsātīvus plūrālis est. Accūsātīvus: singulāris *-um* (nōminātīvus *-us*), plūrālis *-ōs* (nōminātīvus *-ī*).

fīlium
filiōs
-um -ōs

[B] Fēmininum.

Iūlius nōn duās *filiās*, sed ūnam *filiam* habet.

115 'Fīliam' est accūsātīvus singulāris (vidē cap. III). 'Filiās' accūsātīvus plūrālis est. Accūsātīvus: singulāris *-am* (nōminātīvus *-a*), plūrālis *-ās* (nōminātīvus *-ae*).

fīliam
filiās
-am -ās

[C] Neutrum.

Villa nōn ūnum *cubiculum*, sed multa *cubicula* habet.

120 'Cubiculum' accūsātīvus singulāris est. 'Cubicula' accūsātīvus plūrālis est. Accūsātīvus: singulāris *-um* (= nōminātīvus), plūrālis *-a* (= nōminātīvus).

cubiculum
cubicula
-um -a

ablātīvus (*abl*)

hortō
hortīs

-ō -īs

villā
villīs

-ā -īs

oppidō
oppidīs

-ō -īs

<i>in</i>	-ō	
<i>ex</i>		
<i>cum</i>		-ā
<i>ab</i>		-īs
<i>sine</i>		

indicātīvus (*ind*)

vocā	vocat
vocāte	vocant

	sing.	plūr.
--	-------	-------

[1]	-ā	-āte
	-at	-ant

[2]	-ē	-ēte
	-et	-ent

[3]	-e	-ite
	-it	-unt

[4]	-ī	-īte
	-it	-iunt

Ablātīvus

[A] Masculinum.

In hortō Iūlii. In hortīs Italiae.

125

‘Hortō’ ablātīvus singulāris est. ‘Hortīs’ ablātīvus plūrālis est. Ablātīvus: singulāris -ō, plūrālis -īs.

[B] Fēmininum.

In villā Iūlii. In villīs Rōmānis.

‘Villā’ ablātīvus singulāris est. ‘Villīs’ ablātīvus plūrālis est.

130

Ablātīvus: singulāris -ā, plūrālis -īs.

[C] Neutrum.

In oppidō Tūsculō. In oppidīs Graecīs.

‘Oppidō’ ablātīvus singulāris est. ‘Oppidīs’ est ablātīvus plūrālis. Ablātīvus: singulāris -ō, plūrālis -īs.

135

In, ex, ab, cum, sine cum ablātīvō: *in* ātriō, *in* cubiculīs, *ex* hortō, *ex* Italiā, *ab* Aemiliā, *ab* oppidō, *cum* servō, *cum* liberīs, *sine* pecūniā, *sine* rosīs.

Imperātīvus et indicātīvus

“Dāvum vocā, serve!” Servus Dāvum vocat.

140

“Iūliam vocāte, puerī!” Puerī Iūliam vocant.

‘Vocā’ est imperātīvus singulāris, ‘vocat’ indicātīvus singulāris (vidē cap. IV). ‘Vocāte’ imperātīvus plūrālis est, ‘vocant’ indicātīvus plūrālis. Imperātīvus: singulāris -, plūrālis -te. Indicātīvus: singulāris -t, plūrālis -nt.

145

Exempla:

[1] -ā, -āte; -at, -ant:

Salūtā dominum, serve!

Salūtāte dominum, servī!

Servus dominum salūtat.

Servī dominum salūtant.

[2] -ē, -ēte; -et, -ent:

Tacē, puer! Puer tacet.

Tacēte, puerī! Puerī tacent.

150

[3] -e, -ite; -it, -unt:

Discēde, serve!

Discēdite, servī!

Servus discēdit.

Servī discēdunt.

[4] -ī, -īte; -it, -iunt:

Venī, Iūlia! Iūlia venit.

Venīte, puerī! Puerī veniunt.

155

PENSVM A

Iūlius et Aemilia in villā habitant cum liberis et servis. Dominus multos servos et multas ancillas habet.

Aemilia in peristylio est cum Marcis et Quinti et Iulii. Iulia multas rosas in horto videt et ab Aemilia discit. Iam Aemilia puellam non videt, neque puerum eam videt. Aemilia: "Marce et Quinte! Vocem Iuliam!" Pueri Iulii vocem: "Iulia! Veni!" et Iulia puerum vocem: "Marce et Quinte, veni!" Iulia pueros non audit, sed puerum Iulii audit. Iulia: "Cur puerum non veni?" Iulia ex horto venit cum vasa pulchra. Iulia: "Videt rosas meas, mater! Videt, pueri!" Marcus: "Rosae pulchrae sunt, puella sine rosa pulchra non est!" Iulia cum unum rosam discit. Pueri ridet. Aemilia: "Tacet, pueri! Sumus rosa et discit!" Pueri rosa sumus et discit; in atrio aqua sumus ex impluvio et rosa in aqua ponit.

PENSVM B

Iūlius in magna ——. Aemilia cum — [Iulio] habitat. Iūlius Aemiliam —, quia — [Aemilia] bona et — femina est.

Aemilia in peristyleo est — liberis suis, sed — viro suo. Iulia — Aemilia discit; iam puella in — est. Iulia rosas — et — horto venit cum vasa. Puella laeta est: rosas eam —.

Ubi est impluvium? — [impluvium] est in —. In impluvio — est. In atrio nullae — sunt.

PENSVM C

Num Iūlius solus in villa habitat?

Quot filios et quot filias habent Iūlius et Aemilia?

Ubi est impluvium?

Ubi dormiunt servi?

Adestne Iūlius in peristyleo cum Aemilia?

Ubi est Iūlius?

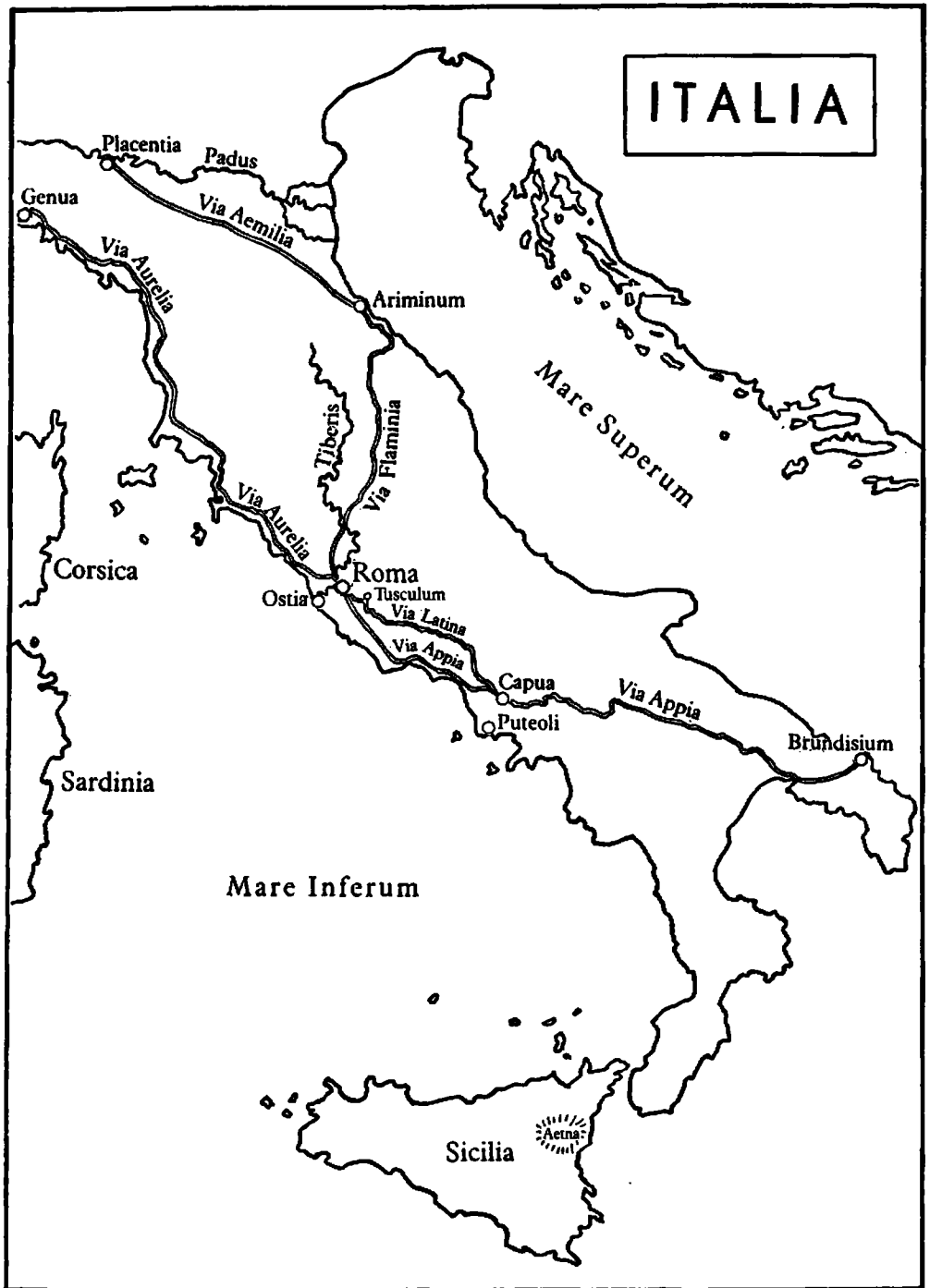
Estne Aemilia sola in peristyleo?

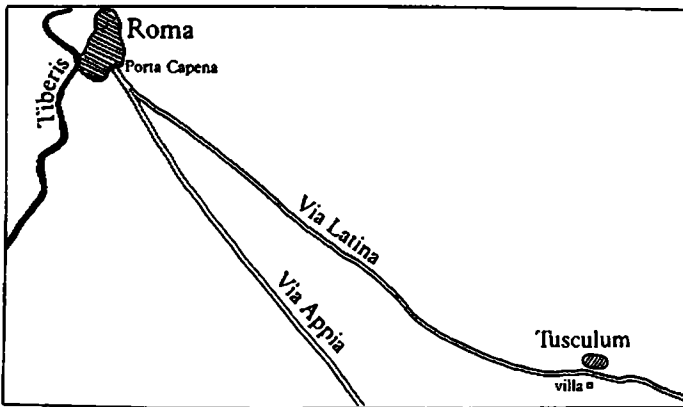
Quid Iulia agit in horto?

Cur pueri Iuliam rident?

Vocabula nova:

villa
hortus
rosa
lilium
nāsus
ostium
fenestra
ātrium
impluvium
aqua
peristylum
cubiculum
pulcher
foedus
sōlus
habitat
amat
carpit
delectat
agit
etiam
cum
sine
ab
ex
ea
id
eō
eā
iī
eae
ea
eōs
eās
eōrum
eārum
iīs
ablātivus

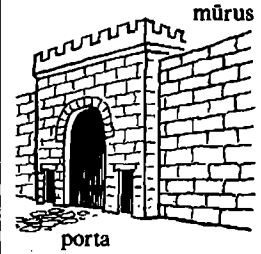

VIA LATINA

7 In Italiā multae et magnae viae sunt: via Appia, via La-
tīna, via Flāminia, via Aurēlia, via Aemilia. Via Appia
est inter Rōmam et Brundisium; via Latīna inter Rō-
mam et Capuam; via Flāminia inter Rōmam et Arīmi-
5 num; via Aurēlia inter Rōmam et Genuam; via Aemilia
inter Arīminum et Placentiam. Brundisium, Capua,
Arīminum, Genua, Placentia, Ōstia magna oppida sunt.
Ubi est Ōstia? Ōstia est prope Rōmam. Tūsculum quo-
que prope Rōmam est. Brundisium nōn est prope Rō-
10 mam, sed procul ab Rōmā: via Appia longa est. Via La-
tīna nōn tam longa est quam via Appia. Quam longa est
via Flāminia? Neque ea tam longa est quam via Appia.
Tiberis fluvius nōn tam longus est quam fluvius Padus.

Circum oppida mūrī sunt. Circum Rōmam est mūrus
15 antīquus. In mūrō Rōmānō duodecim portae sunt. Porta
prīma Rōmāna est porta Capēna. Circum oppidum Tūsculum
mūrus nōn tam longus est quam circum Rōmam.

inter Rōmam et Brun-
disium (acc)

prope Rōmam ↔
procul ab Rōmā

longus -a -um

circum
oppidum
(acc)

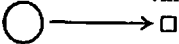

duo-decim = XII (12)
porta = magnum ōstium

lectica

oppidum

villa

ab oppidō ad villam

ad (+ acc) ↔ ab (+ abl)

Iūlius it (sing)

servī eunt (plūr)

umerus

quī quōs:

servī quī saccōs portant
saccī quōs servī portant

Lēander -drī (gen)

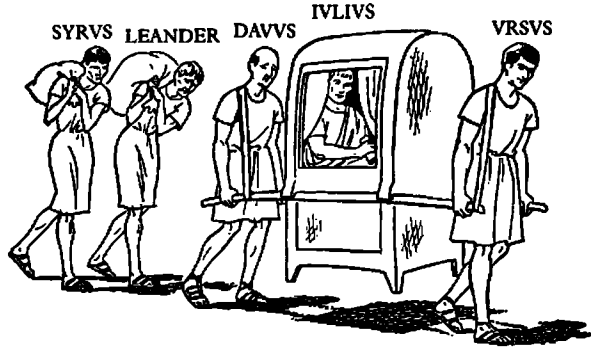
vehunt = portant (ab...
ad...)

ante ↔ post

ā = ab

ab ante a, e, i, o, u, h
ā/ab ante ceterās litterās

quō? ↔ unde?

Villa Iūlii est prope Tūsculum. Ab oppidō Tūsculō
ad villam Iūlii nōn longa via est. Ecce Iūlius et quattuor
servī in viā. Iūlius ab oppidō ad villam suam it. Domi- 20
nus et servī ab oppidō ad villam eunt. Dominus in lec-
ticā est. Duo servī lectīcam cum dominō portant. Servi
quī lectīcam portant sunt Ursus et Dāvus. Iūlius nōn in
viā ambulat, servī eum portant. Syrus et Lēander ambu-
lant. Syrus saccum portat et Lēander quoque saccum 25
portat: Syrus et Lēander duōs saccōs in umerīs portant.
Saccī quōs Syrus et Lēander portant magnī sunt, sed
saccus quem Syrus portat nōn tam magnus est quam
saccus Lēandri. Quattuor servī dominum et duōs saccōs
ab oppidō ad villam vehunt. 30

Iūlius in lectīcā est inter Ursum et Dāvum. Ursus est
ante Iūlium, Dāvus post eum est. Syrus et Lēander nōn
ante lectīcam, sed post lectīcam ambulat. Venitne Iū-
lius ā villā? Nōn ā villā venit. Unde venit Iūlius? Ab
oppidō venit. Quō it Iūlius? Ad villam it. Post eum 35
Tūsculum est, ante eum est villa.

Iūlius sōlus nōn est, nam quattuor servī apud eum sunt. Mēdus nōn est apud dominum, nam is dominum irātum timet. Mēdus est malus servus quī nummōs dominī in sacculō suō habet. Dominus servōs malōs baculō verberat; itaque servī malī dominum et baculum eius timent. Dāvus autem bonus servus est, neque is Mēdum amat. Dāvus amīcus Mēdī nōn est, nam servus bonus et servus malus nōn amīcī, sed inimīcī sunt. Mē-

45 dus est inimīcus Dāvī. Ursus autem amīcus Dāvī est.

II Mēdus abest ā dominō suō. Estne in oppidō Tūsculō? Mēdus Tūsculī nōn est; neque Rōmae est Mēdus, sed in viā Latīnā inter Rōmam et Tūsculum. Unde venit Mē-

50 dūs? Tūsculō venit, neque is ad villam Iūliī it. Quō it Mēdus? Rōmam it. Tūsculum post eum est, ante eum est Rōma. Mēdus viā Latīnā Tūsculō Rōmam ambulat.

Etiam Cornēlius, amīcus Iūliī, in viā Latīnā est inter Rōmam et Tūsculum. Unde venit Cornēlius? Is nōn Tūsculō, sed Rōmā venit. Quō it? Cornēlius nōn Rō-

55 mam, sed Tūsculum it. Rōma post eum, ante eum Tūsculum est. Cornēlius in equō est. Equus quī Cornēlium vehit pulcher est. Iūlius et Cornēlius ad villās suās eunt. Villa ubi Iūlius habitat prope Tūsculum est. Ubi habitat Cornēlius? Is Tūsculī habitat.

60 Iam Iūlius prope villam suam est. Servī quī lectīcam portant fessī sunt. Dominus autem fessus nōn est, nam is nōn ambulat. Iūlius ab Ursō et Dāvō portātur, itaque is fessus nōn est. Fessī sunt Syrus et Lēander, nam ī

apud eum sunt = cum eō sunt

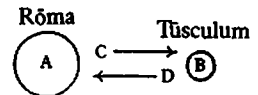
malus -a -um ↔ bonus

...autem = sed...: Dāvus autem = sed Dāvus

in-imīcus ↔ amīcus

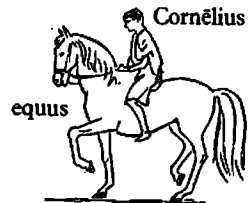
Tūsculī = in oppidō Tūsculō

Tūsculō = ab oppidō Tūsculō

A Rōmae est
B Tūsculī est
C Rōmā Tūsculum it
D Rōmam Tūsculō it

Tūsculum = ad oppidum Tūsculum

fessus -a -um

Iūlius ab Ursō et Dāvō portātur = Ursus et Dāvus Iūlium portant

saccī quī ā Syrō et Lēandrō portantur = saccī quōs Syrus et Lēander portant
 saccus quī ā Lēandrō portātur = saccus quem Lēander portat

is equō vehitur = equus eum vehit

porta
 U
 per portam →
 Π

amīcus (m): amīca (f)

Mēdus ab eā amātur
 = ea Mēdum amat

amīca mea

id ā Lȳdiā nōn auditur
 = Lȳdia id nōn audit

duōs magnōs saccōs umerīs portant, neque vacuī sunt
 saccī! Saccī quī ā Syrō et Lēandrō portantur magnī 65
 sunt, sed saccus quem Syrus portat nōn tam magnus est
 quam saccus quī ā Lēandrō portātur. Itaque Syrus nōn
 tam fessus est quam Lēander. Cornēlius nōn est fessus,
 nam is equō vehitur. Iūlius lectīcā vehitur. Servī ambu-
 lant. Dominī vehuntur. Mēdus ambulat, nam is servus 70
 est neque equum habet.

Iūlius prope villam suam est. Mēdus autem, quī do-
 minum irātum timet, procul ā villā Iūliū abest. Dominus
 ā servō malō timētur. Mēdus prope Rōmam est; iam
 mūrī Rōmānī ab eō videntur et porta Capēna. (Is quī viā 75
 Latīnā venit per portam Capēnam Rōmam intrat.) Cūr
 Rōmam it Mēdus? Rōmam it, quia Lȳdia Rōmae habi-
 tat, nam Lȳdia amīca eius est: Mēdus Lȳdiam amat et
 ab eā amātur. Mēdus Rōmam vocātur ab amīcā suā,
 quae fēmina est pulchra et proba. Itaque is fessus nōn 80
 est et laetus cantat:

*Nōn via longa est Rōmam, ubi amīca habitat mea pulchra.
 Sed id quod Mēdus cantat ā Lȳdiā nōn auditur!*

Iam Iūlius in villā est et ab Aemiliā liberisque laetīs
 salūtātur. Cornēlius Tūsculī est. Mēdus autem Rōmae 85
 est ante ōstium Lȳdiae. Mēdus ōstium pulsat.

Lȳdia imperat: “Intrā!”

Mēdus per ōstium intrat et amīcam suam salūtāt:
 “Salvē, mea Lȳdia! Ecce amīcus tuus quī sōlus Rōmam
 ad tē venit.”

Lýdia verbis Mēdi dēlectiātur eumque salūtaī: “Ō amīce, salvē! Ubi esi dominus ius?”

Mēdus: “Iūlius in villā esi apud servōs suōs – neque is iam meus dominus esi!”

95 Verba Mēdi ā Lýdiā laeiā audiuntur.

GRAMMATICA LATINA

Praepositionēs

Iūlius *ad* villam ii; *ad* oppidum; *ad* ancillās.

Ursus *ante* Iūlium esi; *ante* eum; *ante* villam.

100 Dāvus *post* Iūlium esi; *post* eum; *post* villam.

Via *inter* Rōmam ei Capuam; *inter* servōs.

Ōstia esi *prope* Rōmam; *prope* villam; *prope* eam.

Circum oppidam mūrus esi; *circum* mēnsam.

Mēdus esi *apud* amīcam suam, nōn *apud* dominam.

105 Mēdus *per* portam Capēnam Rōmam inurā; *per* ōstiam.

Ab, *ad*, *ex*, *cēi*. sunt praepositionēs. Praepositionēs cum accūsātīvō: *ad*, *ante*, *post*, *inter*, *prope*, *circum*, *apud*, *per*, *cēi*.; praepositionēs cum ablātīvō: *ablā*, *cum*, *ex*, *in*, *sine*, *cēi*. (vidē cap. v).

110 *Quō* ii Mēdus? Mēdus Rōmam ii. *Quō* ii Cornēlius? Is Tūsculam ii.

Unde veni Cornēlius? Cornēlius Rōmā venit. *Unde* veni Mēdus? Is Tūsculō veni.

115 *Ubi* habitāi Lýdia? Lýdia Rōmae habitāi. *Ubi* habitāi Cornēlius? Is Tūsculī habitāi.

Accūsātīvus: Rōmam, Tūsculum, Capuam, Brundisium, Ōstiam = *ad* oppidum -am/-um.

Ablātīvus: Rōmā, Tūsculō, Capuā, Brundisiō, Ōstiā = *ab* oppidō -ā/-ō.

120 Locāīīvus (= genētīvus): Rōmae, Tūsculī, Capuae, Brundisiī, Ōstiae = *in* oppidō -ā/-ō.

Lýdia verbis Mēdi dēlectiātur = verba Mēdi Lýdiam dēlectant

ūna praepositio (*prp*)
duae praepositionēs

<i>ad</i>	-um
<i>ante</i>	-am
<i>post</i>	-ōs
<i>inter</i>	-ās
<i>prope</i>	-a
<i>circum</i>	mē
<i>apud</i>	tē
<i>per</i>	

ad, *ante*, *apud*, *circum*, *inter*, *per*, *post*, *prope* + acc.
ablā, *cum*, *ex*, *in*, *sine* + abl.

quō? Rōmam/Tūsculum

unde? Rōmā/Tūsculō

ubi? Rōmae/Tūsculī

oppidum

-um → ○

-ō ← ○

-ī ○
-ae ○

-us	-um	-t
-a	-am	_____
-ī	-ās	-nt
-ae	-a	_____

-us	ablā -ō	-tur
-a		
-um	-ā	_____
-ī	-īs	_____
-ae		-ntur
-a		_____

-t	-nt
-tur	-ntur

sing.	plūr.
[1] -ātur	-antur

[2] -ētur	-entur
-----------	--------

[3] -itur	-untur
-----------	--------

[4] -ītur	-iuntur
-----------	---------

Verbum āctīvum et passīvum

Servus saccum portat
= Saccus portātur ā servō

Servī saccōs portant
= Saccī portantur ā servīs

125

‘Portat portant’ verbum āctīvum est. ‘Portātur portantur’ est verbum passīvum. Āctīvum: -t -nt. Passīvum: -tur -ntur.

Exempla:

[1] -ātur -antur: Aemilia Iūlium amat et ab eō amātur. Pater et māter liberōs amant et ab iīs amantur. Lȳdia verbīs Mēdī dēlectātur. 130

[2] -ētur -entur: Iūlia puerōs nōn videt neque ab iīs vidētur. Puerī Iūliam nōn vident neque ab eā videntur.

[3] -itur -untur: Dāvus sacculum in mēnsā pōnit = sacculus in mēnsā pōnitur ā Dāvō. Puerī rosās in aquā pōnunt = rosae ā puerīs in aquā pōnuntur. Cornēlius equō vehitur. 135

[4] -ītur -iuntur: Iūlia puerōs audit neque ab iīs auditur = puerī ā Iūliā audiuntur neque eam audiunt.

PENSVM A

Iūlius ab oppid- Tūsculō ad vill- su- it. Villa eius prope Tūscul- est. Iūlius in lectīcā est inter Urs- et Dāv-. Dominus ā servīs port-. Ursus et Dāvus nōn saccōs port-, sacc- ā Syrō et Lēandrō port-. Saccus quem Lēander port- nōn tam parvus est quam saccus quī ā Syr- port-.

Mēdus nōn est apud domin-, nam servus malus dominum tim-. Dominus ā serv- mal- tim-. Dominus serv- mal- voc- neque ab eō aud-. Serv- mal- ā domin- voc- neque eum aud-.

Quō it Mēdus? Rōm- it. Unde venit? Mēdus Tūscul- venit. Ante Mēd- est Rōma, Tūsculum post e- est. Cornēlius

nōn Tūsculō Rōmam, sed Rōm- Tūscul- it, nam is Tūscul- habitat. Cornēlius nōn ambulat, sed equ- veh-.

Lȳdia, amīca Mēdī, Rōm- habitat. Iam Mēdus Rōm- apud Lȳdi- est. Mēdus amīc- su- salūt- et ab amīc- su- salūt-, nam Lȳdia Mēd- am- et ab e- am-.

PENSVM B

Ōstia nōn — ā Rōmā, sed — Rōmam est. — venit Iūlius? Tūsculō venit et — villam it. Duo servī eum —. Syrus et Lēander, quī — lectīcam ambulant, duōs — portant. Saccus Syrī nōn — magnus est — saccus quī — Lēandrō portātur; — Syrus nōn tam — est quam Lēander.

Mēdus — dominum nōn est, nam Mēdus dominum irātum —. Mēdus servus — [= improbus] est; — Mēdus et Iūlius nōn —, sed inimīcī sunt. Via Latīna, quae est — Rōmam et Capuam, nōn tam — est quam — Appia. — ambulat Mēdus? Is Rōmam ambulat, — amīca eius Rōmae habitat. Cornēlius — [= sed C.] Rōmā Tūsculum —. Tūsculum est — eum, — eum est Rōma. Cornēlius equō —, is nōn —. Iūlius et Cornēlius ad villās suās —.

PENSVM C

Ambulatne Iūlius?

Quī Iūlium portant?

Quid portant Syrus et Lēander?

Unde venit Iūlius et quō it?

Quō it Mēdus?

Etiamne Cornēlius Tūsculō Rōmam it?

Ubi habitat Cornēlius?

Cūr Mēdus laetus est?

Quae est Lȳdia?

Quid habet Mēdus in sacculō suō?

Suntne amīcī Iūlius et Mēdus?

Num *portat* verbum passivum est?

Vocābula nova:

via
mūrus
porta
lectīca
saccus
umerus
amicus
inimīcus
equus
amīca
longus
malus
fessus
duodecim
it eunt
portat
ambulat
vehit
timet
inīrat
tam
quam
inīer
prope
procul ab
circum
ad
ante
post
ā
apud
per
nam
itaque
autem
unde?
quō?
praepositio
locatīvus
āclivum
passivum

Iūlia rosam ante nāsum tenet

illīc : in peristylō

oculus

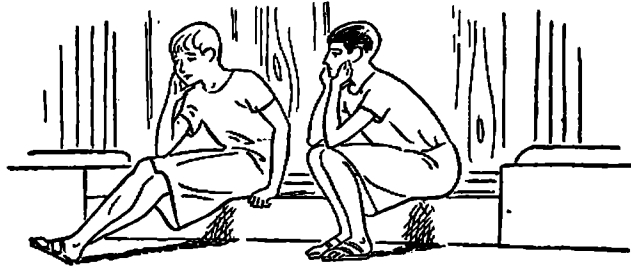
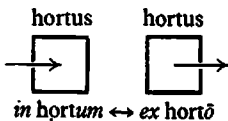
lacrimat ↔ ridet

speculum

fōrmōsus -a -um = pulcher

in cubiculum (acc)
↔ ex cubiculō
claudit ↔ aperit

PVELLA ET ROSA

Ecce Mārcus et Quīntus ante ōstium vīllae. Puerī Iū- /
lium exspectant. Māter nōn est apud filiōs, ea in peri-
stylō est; illīc virum suum exspectat. Aemilia laeta nōn
est, quia Iūlius abest; nam Aemilia virum suum amat.

Ubi est Iūlia? In cubiculō suō est. Iūlia, quae sōla est 5
illīc, rosam ante nāsum tenet. Puella lacrimat: in oculīs
eius sunt lacrimae.

Iūlia speculum sūmit et ante oculōs tenet. Puella sē
in speculō videt et sē interrogat: "Estne foedus nāsus
meus?" Nāsus eius autem fōrmōsus nōn est. Iūlia rūrsus 10
lacrimat.

Syra ōstium cubiculī pulsat.

Iūlia: "Intrā!"

Syra ōstium aperit et in cubiculum intrat, neque ōsti-
um post sē claudit. Iūlia Syram post sē in speculō videt. 15
Syra nōn videt lacrimās Iūliae, nam puella sē nōn vertit.

Syra: "Ō, hīc est mea puella. Venī in hortum, Iūlia!"

Iūlia imperat: "Claude ōstium!"

Ancilla pāret.

20 Iūlia: "Num nāsus meus foedus est, Syra?"

Syra: "Foedus? Immō fōrmōsus est nāsus tuus."

Iūlia sē vertit. Iam Syra lacrimās videt.

Syra: "Quid est, mea Iūlia? Tergē oculōs! Es laeta!

Nāsus tuus tam fōrmōsus est quam meus."

25 Iūlia: "Sed nāsus tuus nōn fōrmōsus est!"

Syra: "Quid? Nōnne fōrmōsus est nāsus meus?"

Iūlia: "Immō foedus est! Ecce speculum, Syra."

Iūlia speculum tenet ante Syram, quae nāsū suū in speculō videt. Ancilla oculōs claudit et tacet. —

II Ecce Iūlius ad villam advenit. Servī lectīcam ante ōstium pōnunt. Pater filiōs salūtat: "Salvēte, filiī!" et ā filiīs salūtātur: "Salvē, pater!"

Iūlius ambulat ad ōstium, quod ab ōstiāriō aperītur.

Dominus per ōstium in villam intrat. Post eum veniunt

35 Syrus et Lēander, quī duōs saccōs portant. Ōstiārius post eōs ōstium claudit. Ursus et Dāvus cum lectīcā vacuā discēdunt.

Puerī saccōs plēnōs quī ā servīs portantur vident et interrogant: "Quid inest in saccīs?"

40 Iūlius respondet: "In saccō quem Lēander portat māla īsunt. Hīc saccum pōne, Lēander!"

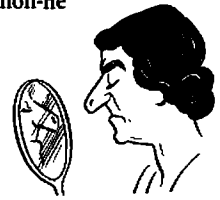
Lēander saccum pōnit ante Iūlium, quī aperit eum.

Iūlius: "Vidēte, puerī: hic saccus plēnus mālōrum est."

immō fōrmōsus : nōn
foedus sed fōrmōsus

est sunt
es! este! (*imp*)

nōn-ne

ad-venit = ad ... venit
salvē! salvēte!
salvē, pater! (*sing*)
salvēte, filiī! (*plūr*)

ōstiārius = servus quī
ōstium aperit et claudit
in villam ↔ ex villā

mālum

plēnus -a -um ↔ vacuus

in-est = in... est

īn-sunt = in... sunt

eum : saccum

hic saccus = saccus quī
hīc (apud mē) est

ē = ex
 ex ante a, e, i, o, u, h
 ē/ex ante ceterās litterās

ei: Quīntō

solum = tantum

neque...neque ↔ et...et

dat dant
 dā! date! (imp)

iīs (= eis) : servīs

ad-it = ad... it

Aemilia
 Iūliō
 ōsculum
 dat

Mārcus
 ambulat Quīntus
 currit

Iūlius mālum ē saccō sūmit et sē vertit ad Mārcum: 45
 “Ecce mālum tuum, Mārce.” Iūlius Mārcō mālum dat.
 Pater filiō suō magnum mālum dat. Iam Mārcus mālum
 habet, neque Quīntus mālum habet. Iūlius Quīntum ad
 sē vocat et eī mālum dat. Iūlius Quīntō mālum dat. Iam
 et Mārcus et Quīntus māla habent. 50

Mārcus: “Quid inest in saccō Syrī?”

Iūlius: “In saccō eius pira īsunt. Aperī saccum,
 Syre! Vidēte, puerī: hic saccus plēnus est pirōrum.” Iū-
 lius duo pira ē saccō sūmit: “Ecce pirum tuum, Mārce,
 et tuum, Quīnte.” Pater filiīs suis pira dat. Filiī, quī iam 55
 nōn solum māla, sed etiam pira habent, laetī sunt. Servi
 autem neque māla neque pira habent.

Quīntus: “Etiam servīs dā māla et pira, pater!”

Iūlius Syrum et Lēandrum servōs ad sē vocat et iīs
 māla et pira dat. Dominus servīs māla et pira dat. 60

Aemilia cum Dēliā ē peristylō in ātrium intrat, laeta III
 ad Iūlium adit eumque salūtat. Aemilia virō suō ōscu-
 lum dat. Iūlius Aemiliae ōsculum dat.

Iūlius: “Quid agit Iūlia?”

Aemilia: “Rosās carpit in hortō.” 65

Iūlius: “Currite in hortum, puerī, et vocāte eam!”

Quīntus currit. Mārcus nōn currit, sed ambulat.

Iūlius imperat: “Age! Curre, Mārce!”

Etiam Mārcus currit. Puerī per peristylum in hortum
 currunt. Illic autem puella nōn est. Puerī ex hortō per 70
 peristylum in ātrium ambulant.

Mārcus: "Iūlia neque in hortō neque in peristylō est."

Aemilia: "Estne Syra in hortō?"

Quīntus: "Nōn est. Nūlla ancilla illīc est."

- 75 Aemilia: "Nōn solum Iūlia, sed etiam Syra abest! Dēlia, ī ad cubiculum Iūliae!"

it eunt
ī! īte! (imp)

Dēlia ad cubiculum Iūliae it, ōstium pulsat, aperit, in cubiculum intrat. Illīc nōn solum Iūlia, sed etiam Syra est. Oculī Iūliae plēnī sunt lacrimārum.

- 80 Dēlia: "Venī in ātrium, Iūlia! Illīc pater tuus tē expectat."

Iūlia oculōs et nāsū terget, rosam sūmit, ē cubiculō exit. Syra et Dēlia post eam exeunt. Iūlia in ātrium ad Iūlium currit eīque ōsculum dat.

ex-it ↔ intrat
ex-īt ex-eunt
eī-que

- 85 Iūlia: "Ecce rosa. Nōnne pulchra est haec rosa?"

haec rosa = rosa quae hīc
(apud mē) est

Iūlius: "Nūlla rosa tam pulchra est quam fīlia mea!"

Iūlius fīliae suae ōsculum dat. Iamne lacrimat Iūlia? Immō laeta est et rīdet.

iam-ne

Iūlia: "Num nāsus meus foedus est?"

- 90 Iūlius: "Foedus? Immō tam fōrmōsus est quam—hoc mālum! Ecce mālum tuum, Iūlia." Pater fīliae mālum magnum et fōrmōsum dat. Iūlia mālum terget et ante oculōs tenet.

hoc mālum = mālum quod
hīc (apud mē) est
hīc haec hoc:
hīc saccus (m)
haec rosa (f)
hoc mālum (n)

- Iūlia: "Ō, quam fōrmōsum est hoc mālum!" Puella
95 laeta mālō suō ōsculum dat!

Iūlius: "Hoc pīrum etiam tuum est, Iūlia." Iūlius eī pīrum dat. Iam puella et mālum et pīrum habet.

eī: Iūliae

Aemilia: "Etiam ancillīs meis māla et pīra dā!"

iīs (= eīs) : ancillīs

cui? puerō
puellae

datīvus (*dat*) < *dat*

servō
servīs

-ō -īs

ancillae
ancillīs

-ae -īs

oppidō
oppidīs

-ō -īs

Iūlius ancillās ad sē vocat et iīs quoque māla et pira
dat. Ancillae laetae ex ātriō exeunt. — 100

Cui Iūlius mālum dat? Puerō mālum dat. Puer cui
Iūlius mālum dat est filius eius.

Cui Iūlius ōsculum dat? Puellae ōsculum dat. Puella
cui Iūlius ōsculum dat filia eius est.

GRAMMATICA LATINA 105

Datīvus

[A] Masculinum.

Iūlius servō (Syrō) mālum dat.

Iūlius servīs (Syrō et Lēandrō) māla dat.

‘Servō’ datīvus singulāris est. ‘Servīs’ est datīvus plūrālis. 110

Datīvus: singulāris -ō, plūrālis -īs.

[B] Fēmininum.

Iūlius ancillae (Syrae) mālum dat.

Iūlius ancillīs (Syrae et Dēliae) māla dat.

‘Ancillae’ est datīvus singulāris. ‘Ancillīs’ datīvus plūrālis 115
est. Datīvus: singulāris -ae, plūrālis -īs.

[C] Neutrum.

Fluvius oppidō aquam dat.

Fluviū oppidīs aquam dant.

‘Oppidō’ datīvus singulāris est. ‘Oppidīs’ est datīvus plūrā- 120
lis. Datīvus: singulāris -ō, plūrālis -īs.

PENSVM A

Iūlius Mārc-, fili- su-, mālum dat. Iūlius Mārc- et Quint-,
fili- su-, māla dat. Iūlius etiam serv- su-, Syr- et Lēandr-,
māla dat.

C- Aemilia ōsculum dat? Aemilia vir- su- Iūli- ōsculum
dat. Iūlius Aemili- ōsculum dat. Iūlius Iūli-, fili- su-, mā-
lum dat, neque solum Iūliae, sed etiam Syr- et Deli-, ancill-
su-. Iūlia māl- su- ōsculum dat!

PENSVM B

Iūlius ad villam —. Ōstiārius ōstium — et post eum —.

Saccī nōn vacuī, sed — sunt. Iūlius: “Vidēte, puerī: — saccus plēnus — est. Ecce mālum tuum, Mārce.” Iūlius Mār-cō mālum —. Iūlius filiīs nōn — māla, sed etiam pira dat. Iam puerī — māla — pira habent, sed servī — māla — pira habent. Dominus servōs ad — vocat et — quoque māla et — dat.

Aemilia ad Iūlium — et eī — dat. Iūlia abest. Puerī nōn ambulat, sed — in hortum. — [: in hortō] Iūlia nōn est, ea in cubiculō suō est. Iūlia nōn rīdet, sed —: in — eius sunt —. Dēlia: “In ātriō pater tuus tē —, Iūlia.” Iūlia — [= ex] cubi-culō —, ad Iūlium currit et — [: Iūliō] ōsculum dat. Iūlia rosam ante Iūlium —. Iūlia: “Nōnne — rosa — [= pulchra] est?”

PENSVM C

Quem puerī exspectant?

Venitne Iūlius Rōmā?

Quis ōstium aperit et claudit?

Quid inest in saccīs?

Cui Iūlius mālum primum dat?

Cui Aemilia ōsculum dat?

Estne Iūlia in hortō?

Quō it Dēlia?

Estne Iūlia sōla in cubiculō suō?

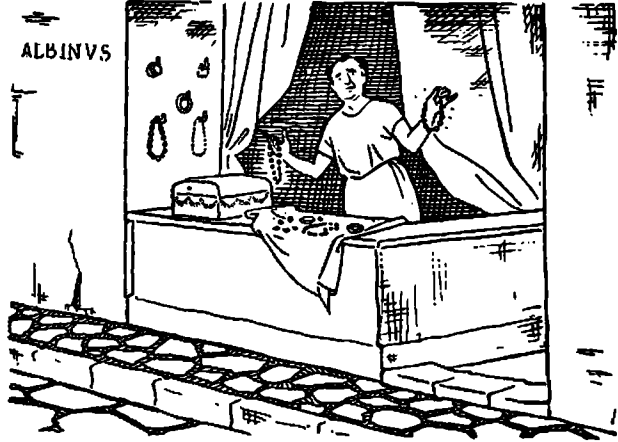
Rīdetne Iūlia?

Quō Iūlia currit?

Quid Iūlius dat filiae suae?

Vocābula nova:

oculus
lacrima
speculum
ōstiārius
mālum
pirum
ōsculum
fōrmōsus
plēnus
exspectat
tenet
lacrimat
aperit
claudit
vertit
terget
advenit
inest
dat
adit
currit
exit
es
sē
hic
haec
hoc
immō
nōnne?
et... et
neque... neque
solum
illuc
ē
eī
iīs
cui
dativus

TABERNA ROMANA

gemma

margarīta

haec taberna, *acc* hanc
tabernam
quī = is qui

ānulus cum gemmā

līnea cum margarītīs =
līnea margarītārum

haec via, *abl* hāc viā

emit ↔ vëndit
quae = eae quae

quī = if qui

Ecce taberna Rōmāna, in quā gemmae et margarītae 1
multae sunt. Cuius est haec taberna? Albīnī est. Albī-
nus hanc tabernam habet. Quī tabernam habet tabernā-
rius est. Albīnus est tabernārius Rōmānus quī gemmās
et margarītās vëndit. Aliī tabernārii librōs vëndunt, aliī 5
māla et pira, aliī rosās et līlia.

Gemmae et margarītae sunt ōrnāmenta. Ānulus cum
gemmā ōrnāmentum pulchrum est. Etiam līnea cum
margarītīs ōrnāmentum est. Līnea sine margarītīs nōn
est ōrnāmentum! 10

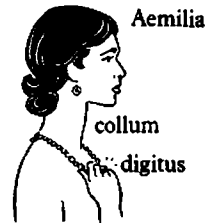
Multae fēminae quae in hāc viā ambulant ante taber-
nam Albīnī cōnsistunt, nam fēminae ōrnāmentis dēlec-
tantur. Eae quae magnam pecūniam habent multa ōrnā-
menta emunt. Quae nūllam aut parvam pecūniam ha-
bent ōrnāmenta aspiciunt tantum, nōn emunt. Etiam 15
virī multī ad hanc tabernam adeunt. Quī magnam pecū-

niam habent ōrnāmenta emunt et fēminīs dant; cēteri rūsus abeunt. Fēminae quārum virī magnam pecūniam habent multa ōrnāmenta ā virīs suīs accipiunt.

ab-it ↔ ad-it
ab-ūt ab-eunt

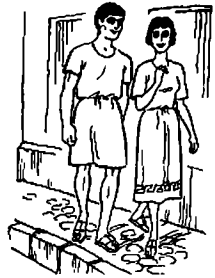
pecūniōsus -a -um; p. est
= magnam pecūniam
habet

20 Aemilia, cuius vir pecūniōsus est, multa ōrnāmenta ab eō accipit. Aemilia ānulum in digitō et margarītās in collō multaque alia ōrnāmenta habet. Ānulus digitum Aemiliae ōrnat, margarītāe collum eius ōrnant. Fēminae gemmīs et margarītīs ānulisque ōrnantur.

quis? quis/quī vir?
quid? quod ōrnāmentum?

25 In viā prope tabernam Albīnī vir et fēmina ambulat. Quī vir et quae fēmina? Est Mēdus, quī cum Lȳdiā, amīcā suā, ambulat. Mēdus est servus Iūliū, sed dominus eius Rōmae nōn est. Mēdus sine dominō suō cum fēminā fōrmōsā in viīs Rōmae ambulat.

alius -a -ud (n)

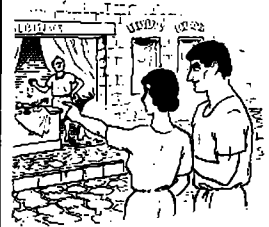
30 Lȳdia ōrnāmentum pulchrum in collō habet. Quod ōrnāmentum? ōrnāmentum quod Lȳdia habet est līnea margarītārum. Collum Lȳdiae margarītīs pulchrīs ōrnātur; Lȳdia autem nūllum aliud ōrnāmentum habet, quia pecūniōsa nōn est, neque pecūniōsus est amīcus eius.

quī = is qui

35 (Pecūniōsus est quī magnam pecūniam habet.)

II Albīnus clāmat: "Ōrnāmenta! Ōrnāmenta fēminārum! Ōr-nā-men-ta! Emite ōrnāmenta!"

Lȳdia cōnsistit oculōsque ad tabernam Albīnī vertit: Lȳdia tabernam aspicit. Mēdus nōn cōnsistit neque tabernam aspicit.

illa taberna = taberna
quae illic est

Lȳdia: "Cōnsiste, Mēde! Aspice illam tabernam! Ō, quam pulchra sunt illa ōrnāmenta!" Lȳdia tabernam Albīnī digitō mōnstrat. Mēdus sē vertit, tabernam vi-

Albinus Lȳdiae (*dat*)
margarītās ostendit

hoc, *abl* hōc
vīgintī = xx (20)

sing hic haec hoc
plūr hī hae haec

aspice! *aspicite!*
aspicit *aspiciunt*
hī, *acc* hōs

hī hae haec, *abl* hīs

quī, *abl* quō

ānulus gemmātus = ānu-
lus cum gemmā

hic haec hoc, *gen* huius
sēstertius = nummus

hic ānulus, *acc* hunc
ā.um, *abl* hōc ā.ō
tantus -a -um = tam
magnus
octōgintā = LXXX (80)

hic ānulus = ānulus quī
hic est
ille ānulus = ānulus quī
illic est

det, cum Lȳdiā ad tabernam adit. Mēdus et Lȳdia ante
tabernam cōsistunt. Albīnus eōs salūtat et margarītās 45
in lineā ante oculōs Lȳdiae tenet: Albīnus Lȳdiae mar-
garītās ostendit.

Albīnus: "In hōc ōrnāmentō vīgintī margarītae mag-
nae sunt. Nōnne pulchrae sunt hae margarītae?"

Mēdus: "Amīca mea multās margarītās habet." 50

Lȳdia: "In hāc tabernā multa alia ōrnāmenta sunt."

Albīnus iīs trēs ānulōs sine gemmīs ostendit: "Aspi-
cite hōs ānulōs! Nōnne hī ānulī pulchrī sunt?"

Mēdus et Lȳdia ānulōs aspiciunt.

Lȳdia: "In hīs ānulīs gemmae nūllae sunt!" 55

Mēdus Albīnum interrogat: "Quot nummīs cōnstat
ānulus in quō gemma est?"

Albīnus Mēdō ānulum gemmātum ostendit.

Albīnus: "Hic ānulus centum nummīs cōnstat."

Mēdus: "Quid?" 60

Albīnus: "Pretium huius ānulī est centum sēstertii."

Mēdus: "Centum sēstertii? Id magnum pretium est!"

Albīnus: "Immō parvum pretium est! Aspice hunc
ānulum: in hōc ānulō magna gemma est. Tanta gemma
sōla octōgintā sēstertiis cōnstat." 65

Mēdus: "Num ānulus sine gemmā vīgintī tantum sēs-
tertius cōnstat?" Albīnus nōn respondet.

Mēdus, quī alium ānulum gemmātum post Albīnum
videt: "Hic ānulus pulcher nōn est. Quot sēstertiis cōn-
stat ille ānulus?" 70

Albīnus: “Quī ānulus?”

Mēdus: “Ille post tē. Quantum est pretium illius ānuli?” Mēdus ānulum post Albīnum digitō mōnstrat.

Albīnus: “Ille quoque ānulus centum sēstertiīs cōn-
75 stat. Pretium illius ānuli tantum est quantum huius; sed
amīca tua hunc ānulum amat, nōn illum.”

Lȳdia ānulum gemmātum ante oculōs tenet.

Lȳdia: “Ō, quam pulchrum hoc ōrnāmentum est!
Illud ōrnāmentum nōn tam pulchrum est quam hoc,
80 neque illa gemma tanta est quanta haec.”

Mēdus: “Tanta gemma ad tam parvum ānulum nōn
convenit.”

III Lȳdia, quae haec verba nōn audit, Mēdō digitōs suōs
ostendit, in quibus nullī ānuli sunt.

85 Lȳdia: “Aspice, Mēde! In digitīs meis nullī sunt
ānuli. Aliae fēminae digitōs ānulōrum plēnōs habent —
meī digitī vacuī sunt!”

Mēdus: “Sacculus quoque meus vacuus est!”

Lȳdia ānulum in mēnsā pōnit. In oculīs eius lacrimae
90 sunt. Mēdus, quī lacrimās videt, sacculum suum in
mēnsā pōnit — neque vacuus est sacculus, sed plēnus
nummōrum! Quanta pecūnia est in sacculō Mēdi? In eō
nōnāgintā sēstertiī insunt.

Mēdus: “Ecce sēstertiī nōnāgintā.”

95 Albīnus: “Sed nōnāgintā nōn satis est. Pretium ānuli
est sēstertiī centum!”

Lȳdia: “Dā huic tabernariō centum sēstertiōs!”

quantus -a -um = quam
magnus
ille, *gen illius, acc illum*

tantus...quantus = tam
magnus...quam

ille -a -ud:
ille ānulus (*m*)
illa gemma (*f*)
illud ōrnāmentum (*n*)

quī, *abl plūr* quibus

nōnāgintā = xc (90)

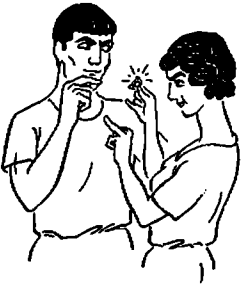
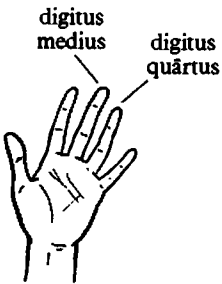
sēstertiī nōnāgintā:
HS XC

hic haec hoc, *dat* huic

quī = ī quī

sing ille illa illud
plūr illī illae illa

accipe! accipite!
accipit accipiunt

quārtus -a -um = IV (4.)

Mēdus: “Id nimis magnum pretium est! Alii tabernārī ānulum gemmātum octōgintā sēstertiīs vēndunt.”

Albīnus: “Quī sunt illī tabernārī?” 100

Mēdus: “Quī in aliīs viīs tabernās habent.”

Albīnus: “Quae sunt illae viae in quibus illae tabernae sunt? Et quae sunt illa ōrnāmenta quae in illīs tabernīs parvō pretiō emuntur? Nōn sunt ōrnāmenta! Sed aspice haec ōrnāmenta: hōs ānulōs, hās gemmās, hās margarītās! Haec ōrnāmenta proba sunt! Neque pretium hōrum ōrnāmentōrum nimis magnum est!” 105

Mēdus: “Accipe nummōs nōnāgintā — aut nullōs!”

Albīnus: “Num hīc nōnāgintā sēstertiī sunt?”

Mēdus: “Numerā eōs!” 110

Albīnus numerat sēstertiōs, quōrum numerus est nōnāgintā.

Albīnus: “Sunt nōnāgintā.”

Mēdus: “Satisne est?”

Albīnus nōn respondet, sed nummōs sūmit Mēdōque ānulum dat. Albīnus pecūniā accipit et Mēdō ānulum vēndit sēstertiīs nōnāgintā. 115

Mēdus sē ad Lȳdīam vertit: “Accipe hunc ānulum ab amicō tuō...” Mēdus ānulum in digitō Lȳdiae pōnit. In quō digitō? In digitō mediō. 120

Mēdus: “Hic ānulus ad digitum tuum nōn convenit. Ānulus nimis parvus est aut digitus nimis magnus!”

Lȳdia: “Ō Mēde! Digitus medius nimis magnus est. Pōne ānulum in digitō quārtō!”

125 Mēdus ānulum in digitō Lȳdiae quārtō pōnit. Ānulus
satis magnus est et ad digitum convenit, nam digitus
quārtus nōn tantus est quantus digitus medius. Lȳdia
laeta digitum suum aspicit et amīcō suō ōsculum dat.

Mēdus et Lȳdia ā tabernā abeunt. Lȳdia, quae Rō-
130 mae habitat, Mēdō viam mōnstrat.

Albīnus rūrsus clāmat: “Ōrnāmenta! Ōr-nā-men-ta!”
et aliōs virōs pecūniōsōs, quōrum amīcae nūlla aut
pauca ōrnāmenta habent, exspectat.

GRAMMATICA LATINA

135 *Prōnōmina* ‘quis’, ‘quī’, ‘is’, ‘ille’

[A] Masculīnum.

Quis saccum portat? *Servus* saccum portat. *Quī* servus?
Servus quī saccum portat est Syrus. *Is/ille* servus saccum
portat.

140 Iūlius *servum* vocat. *Quem* servum? *Servus quem* Iūlius
vocat est Syrus. Iūlius *eum/illum* servum vocat.

Iūlius dominus *servī* est. *Cuius* servī? Syrus est servus *cuius*
dominus Iūlius est. Iūlius dominus *eius/illius* servī est.

Iūlius *servō* mālum dat. *Cui* servō? *Servus cui* Iūlius mā-
145 lum dat est Syrus. Iūlius *eī/illī* servō mālum dat.

Saccus ā *servō* portātur. *Ā quō* servō? *Servus ā quō* saccus
portātur est Syrus. Saccus ab *eō/illō* servō portātur.

Servī saccōs portant. *Quī* servī? *Servī quī* saccōs portant
sunt Syrus et Lēander. *Iū/illī* servī saccōs portant.

150 Iūlius *servōs* vocat. *Quōs* servōs? *Servī quōs* Iūlius vocat
sunt Syrus et Lēander. Iūlius *eōs/illōs* servōs vocat.

Iūlius dominus *servōrum* est. *Quōrum* servōrum? *Servī quō-*
rum dominus est Iūlius sunt Syrus et Lēander. Iūlius domi-
nus *eōrum/illōrum* servōrum est.

ūnum prōnōmen (*prōn*)
duo prōnōmina

Singulāris:
nōminātīvus
quis/quī is ille
quī...?
is servus = ille servus

accūsātīvus
quem eum illum

genetīvus
cuius eius illius

datīvus
cui eī illī

ablātīvus
quō eō illō

Plūrālis:
nōminātīvus
quī ī illī

accūsātīvus
quōs eōs illōs

genetīvus
quōrum eōrum illōrum

dativus
quibus iis illis

ablativus
quibus iis illis

Singulāris:
nōminātivus
quae ea illa

accūsātivus
quam eam illam

genetivus
cuius eius illius

dativus
cui ei illi

ablativus
quā eā illā

Plūrālis:
nōminātivus
quae eae illae

accūsātivus
quās eās illās

genetivus
quārum eārum illārum

dativus
quibus iis illis

ablativus
quibus iis illis

Singulāris:
nōminātivus
quid/quod id illud
quod...?

accūsātivus
quid/quod id illud
quod...?

Iūlius servīs māla dat. *Quibus servīs?* Servī *quibus* Iūlius 155
māla dat sunt Syrus et Lēander. I. *iis/illis* servīs māla dat.

Saccī ā servīs portantur. *Ā quibus servīs?* Servī ā *quibus*
saccī portantur sunt Syrus et Lēander. Ab *iis/illis* servīs saccī
portantur.

[B] Fēminīnum. 160

Ancilla abest. *Quae* ancilla? Ancilla *quae* abest est Syra.
Ea/illa ancilla abest.

Iūlius ancillam vocat. *Quam* ancillam? Ancilla *quam* Iūlius
vocat est Syra. Iūlius *eam/illam* ancillam vocat.

Iūlius dominus ancillae est. *Cuius* ancillae? Syra est ancilla 165
cuius dominus Iūlius est. I. dominus *eius/illius* ancillae est.

Iūlius ancillae mālum dat. *Cui* ancillae? Ancilla *cui* Iūlius
mālum dat est Syra. Iūlius *ei/illi* ancillae mālum dat.

Iūlius ab ancillā salūtātur. *Ā quā* ancillā? Ancilla ā *quā*
Iūlius salūtātur est Syra. Iūlius ab *eā/illā* ancillā salūtātur. 170

Ancillae absunt. *Quae* ancillae? Ancillae *quae* absunt sunt
Syra et Dēlia. *Eae/illae* ancillae absunt.

Iūlius ancillās vocat. *Quās* ancillās? Ancillae *quās* Iūlius
vocat sunt Syra et Dēlia. Iūlius *eās/illās* ancillās vocat.

Iūlius dominus ancillārum est. *Quārum* ancillārum? Ancil- 175
lae *quārum* dominus est Iūlius sunt Syra et Dēlia. Iūlius do-
minus *eārum/illārum* ancillārum est.

Iūlius ancillīs māla dat. *Quibus* ancillīs? Ancillae *quibus*
Iūlius māla dat sunt Syra et Dēlia. I. *iis/illis* ancillīs māla dat.

Iūlius ab ancillīs salūtātur. *Ā quibus* ancillīs? Ancillae ā 180
quibus Iūlius salūtātur sunt Syra et Dēlia. Ab *iis/illis* ancillīs
Iūlius salūtātur.

[C] Neutrum.

Quid est ānulus? *Ānulus* est ōrnāmentum. *Quod* ōrnāmen-
tum? *Ānulus* est ōrnāmentum *quod* digitum ōrnat. *Id/illud* 185
ōrnāmentum pulchrum est.

Quid Lȳdia in collō habet? *Ōrnāmentum* habet. *Quod* ōrnā-
mentum? *Ōrnāmentum quod* Lȳdia in collō habet est līnea
margaritārum. Lȳdia *id/illud* ōrnāmentum amat.

190 Pretium ōrnāmentī est HS (= sēstertī) C. *Cuius* ōrnāmentī? Ōrnāmentum *cuius* pretium est HS C est ānulus. Pretium *eius* /*illius* ōrnāmentī est HS C.

Fluvius oppidō aquam dat. *Cui* oppidō? Oppidum *cui* fluvius aquam dat est Capua. Fluvius *eī/illī* oppidō aquam dat.

195 Cornēlius in parvō oppidō habitat. In *quō* oppidō? Oppidum in *quō* Cornēlius habitat est Tūsculum. In *eō/illō* oppidō habitat Cornēlius.

Quae oppida prope Rōmam sunt? Ōstia et Tūsculum sunt oppida *quae* prope Rōmam sunt. *Ea/illa* oppida prope Rōmam sunt.

200 Albīnus ōrnāmenta vēndit. *Quae* ōrnāmenta? Ōrnāmenta *quae* A. vēndit sunt ānuli. *Ea/illa* ōrnāmenta vēndit A.

Pretium ōrnāmentōrum est HS C. *Quōrum* ōrnāmentōrum? Ōrnāmenta *quōrum* pretium est HS C ānuli sunt. Pretium *eō-*

205 *rum/illōrum* ōrnāmentōrum est HS C.

Fluviī oppidīs aquam dant. *Quibus* oppidīs? Oppida *quibus* fluviī aquam dant sunt Capua et Brundisium. Fluviī *iīs/illīs* oppidīs aquam dant.

210 Fēminae ōrnāmentīs dēlectantur. *Quibus* ōrnāmentīs? Ōrnāmenta *quibus* fēminae dēlectantur sunt margarītae et gemmae. *Iīs/illīs* ōrnāmentīs dēlectantur fēminae.

Prōnōmen 'hic'

	<i>Masculinum</i>	<i>Fēmininum</i>	<i>Neutrum</i>
	<i>Sing. Nōm.</i> hic mūrus	haec via	hoc verbum
215	<i>Acc.</i> hunc mūrū	hanc viam	hoc verbum
	<i>Gen.</i> huius mūrī	huius viae	huius verbī
	<i>Dat.</i> huic mūrō	huic viae	huic verbō
	<i>Abl.</i> hōc mūrō	hāc viā	hōc verbō
	<i>Plūr. Nōm.</i> hī mūrī	hae viae	haec verba
220	<i>Acc.</i> hōs mūrōs	hās viās	haec verba
	<i>Gen.</i> hōrum mūrōrum	hārum viārum	hōrum verbōrum
	<i>Dat.</i> hīs mūrīs	hīs viīs	hīs verbīs
	<i>Abl.</i> hīs mūrīs	hīs viīs	hīs verbīs

genetīvus
cuius eius illius

datīvus
cui eī illī

ablātīvus
quō eō illō

Plurālis:
nōminātīvus
quae ea illa

accūsātīvus
quae ea illa

genetīvus
quōrum eōrum illōrum

datīvus
quibus iīs illīs

ablātīvus
quibus iīs illīs

sing.		
m.	f.	n.
<i>hic</i>	<i>haec</i>	<i>hoc</i>
<i>hunc</i>	<i>hanc</i>	<i>hoc</i>
	<i>huius</i>	
	<i>huic</i>	
<i>hōc</i>	<i>hāc</i>	<i>hōc</i>
plūr.		
m.	f.	n.
<i>hī</i>	<i>hae</i>	<i>haec</i>
<i>hōs</i>	<i>hās</i>	<i>haec</i>
<i>hōrum</i>	<i>hārum</i>	<i>hōrum</i>
	<i>hīs</i>	
	<i>hīs</i>	

Vocābula nova:

taberna
 gemma
 margarīta
 tabernārius
 ōrnāmentum
 ānulus
 līnea
 digitus
 collum
 pretium
 sēstertius
 pecūniōsus
 gemmātus
 medius
 quārtus
 vīgintī
 octōgintā
 nōnāgintā
 vēndit
 cōnsistit
 emit
 aspicit
 abit
 accipit
 ōrnat
 clāmat
 mōnstrat
 ostendit
 cōnstat
 convenit
 alius
 ille
 tantus
 quantus
 satis
 nimis
 aut
 prōnōmen

PENSVM A

Qu- est Albīnus? Est tabernārius qu- ōrnāmenta vēndit. Qu- ōrnāmenta? Ōrnāmenta qu- Albīnus vēndit sunt gemmae et margarītāe. Qu- emit Mēdus? Ōrnāmentum emit. Qu- ōrnāmentum? Ōrnāmentum qu- Mēdus emit est ānulus c- pretium est HS C. Digitus in qu- ānulus pōnitur est digitus quārtus.

H- servus Mēdus, ill- Dāvus est. Lȳdia h- servum amat, nōn ill-. Lȳdia amīca h- servī est, nōn ill-. Lȳdia h- servō ōsculum dat, nōn ill-. Lȳdia ab h- servō amātur, nōn ab ill-.

H- oppidum est Tūsculum, ill- est Brundisium. Cornēlius in h- oppidō habitat, nōn in ill-. Viae h- oppidī parvae sunt.

PENSVM B

Gemmae et margarītāe — pulchra sunt. Aemilia multa ōrnāmenta ā Iūliō —. Aemilia — in collō et ānulum in — habet. Multae fēminae ante tabernam Albīnī — et ōrnāmenta eius aspiciunt. Virī ōrnāmenta — et fēminīs dant. — gemmātus centum sēstertiīs —. — ānuli est centum sēstertiī, sed Mēdus — (XC) tantum habet. Albīnus: “Nōnāgintā nōn — est!” Mēdus: “Accipe nōnāgintā sēstertiōs — nūllōs!” Ānulus ad digitum medium nōn —: digitus medius — magnus est. Sed ānulus convenit ad digitum — (IV), quī nōn — est quantus digitus —. Lȳdia laeta digitum suum — et cum Mēdō ā tabernā —. Lȳdia Mēdō viam —.

PENSVM C

Quid Albīnus vēndit?

Ā quō Aemilia ōrnāmenta accipit?

Ambulatne Mēdus cum dominō suō?

Ubi Mēdus et Lȳdia cōnsistunt?

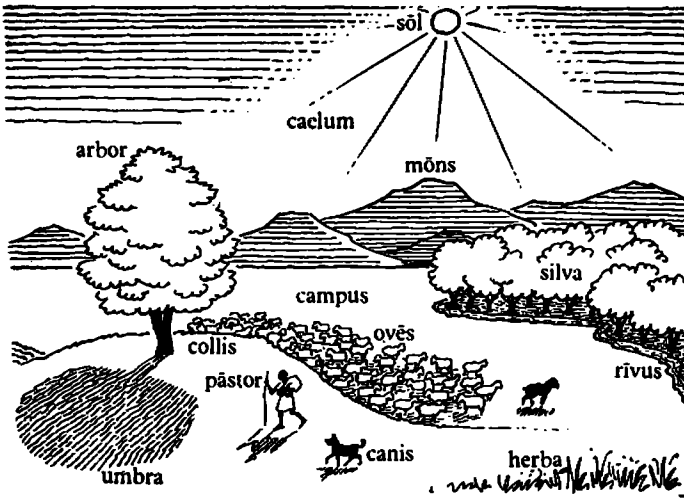
Cūr Mēdus margarītās nōn emit?

Cūr Lȳdia nūllum ānulum habet?

Estne vacuus sacculus Mēdī?

Quot sēstertiīs cōnstat ānulus gemmātus?

Ad quem digitum ānulus convenit?

PASTOR ET OVES

1 Hic vir, qui in campō ambulat, pāstor Iūliū est. Pāstor
 nōn sōlus est in campō, nam canis niger cum eō est et
 centum ovēs: ūna ovis nigra et ūndēcentum ovēs albae.
 Pāstor ūnam ovem nigram et multās ovēs albās habet. Is
 5 est dominus ovis nigrae et ovium albārum. Pāstor ovī
 nigrae et ovibus albīs aquam et cibum dat. Cum ūnā ove
 nigrā et ūndēcentum ovibus albīs pāstor in campō est.

Cibus ovium est herba, quae in campō est. In rīvō est
 aqua. Ovēs in campō herbam edunt, et aquam bibunt ē
 10 rīvō, quī inter campum et silvam est. Canis herbam nōn
 ēst, neque pāstor herbam ēst. Cibus pāstōris est pānis,
 quī inest in saccō. Iūlius pāstōrī suō pānem dat. Pāstor
 camī suō cibum dat: canis ā pāstōre cibum accipit. Ita-
 que canis pāstōrem amat.

ūn-dē-centum = IC (99)

albus -a -um ↔ niger
 -gra -grum

	<i>sing</i>	<i>plūr</i>
<i>nōm</i>	ovis	ovēs
<i>acc</i>	ovem	ovēs
<i>gen</i>	ovis	ovium
<i>dat</i>	ovī	ovibus
<i>abl</i>	ove	ovibus

rīvus = parvus fluvius

ēst edunt
 vir pānem ēst
 virī pānem edunt

	<i>sing</i>	<i>plūr</i>
<i>nōm</i>	pāstor	pāstōrēs
<i>acc</i>	pāstōrem	pāstōrēs
<i>gen</i>	pāstōris	pāstōrum
<i>dat</i>	pāstōrī	pāstōribus
<i>abl</i>	pāstōre	pāstōribus

ūnus mōns (< monts)
duo montēs

vallis ↔ mōns

ūna arbor
duae arborēs

suprā *prp*+*acc*

ūna nūbēs
duae nūbēs

sub *prp*+*abl* ↔ suprā
umbra ↔ sōl

umbram petit = ad umbram adit

pāstor in umbrā iacet

ovēs albās relinquit = ab ovibus albīs abit

In Italiā sunt multī pāstōrēs. Quī viā Appiā Rōmā 15
Brundisium it multōs pāstōrēs videt in campīs. Nume-
rus pāstōrum magnus est. Dominī pāstōribus suīs ci-
bum dant. Canēs ā pāstōribus cibum accipiunt.

Post campum montēs sunt. Inter montēs sunt vallēs.
In campō est collis. (Collis est mōns parvus.) In colle 20
arbor est. In silvā multae arborēs sunt. Ovēs nōn in silvā
neque in monte, sed in campō sunt. In silvā est lupus.
Pāstor et ovēs lupum timent, nam lupus ovēs ēst. In silvīs
et in montibus lupī sunt, in vallibus nullī sunt lupī.

Sōl in caelō est suprā campum. In caelō nulla nūbēs 25
vidētur. Caelum est suprā terram. Montēs et vallēs,
campī silvaeque sunt in terrā. In caelō sōl et nūbēs sunt,
sed suprā hunc campum caelum sine nūbibus est. Ita-
que sōl lūcet in campō.

Pāstor in sōle ambulat. Sub arbore autem umbra est. 30
Pāstor, quī nullam nūbem videt in caelō, cum cane et
ovibus ad arborem adit. Pāstor umbram petit. Etiam
ovēs umbram petunt: post pāstōrem ad arborem ad-
eunt. Pāstor ovēs suās ad arborem dūcit.

Ecce pāstor in umbrā arboris iacet cum cane et ovi- 35
bus. Arbor pāstōrī et canī et ovibus umbram dat; sed
ovis nigra cum paucīs aliīs in sōle iacet. Pāstor, quī
fessus est, oculōs claudit et dormit. Canis nōn dormit.

Dum pāstor in herbā dormit, ovis nigra ab ovibus albīs 40
abit et ad rīvum currit. Ovis nigra ovēs albās relinquit et
rīvum petit; aquam bibit ē rīvō, et in silvam intrat!

Canis lātrat: “Baubau!” Pāstor oculōs aperit, ovēs
aspicit, ovem nigram nōn videt. Pāstor ovēs numerat:
“Ūna, duae, trēs, quattuor, quīnque..... ūndēcentum.”

45 Numerus ovium est ūndēcentum, nōn centum. Nūllae
ovēs albae absunt, sed abest ovis nigra. Pāstor et canis
ovēs albās relinquunt et silvam petunt. Pāstor saccum
cum pāne in colle relinquit.

Dum cēterae ovēs ā pāstōre numerantur, ovis nigra in
50 magnā silvā, ubi via nūlla est, errat. Ovis, quae iam
procul ā pāstōre cēterisque ovibus abest, neque caelum
neque sōlem suprā sē videt. Sub arboribus sōl nōn lū-
cet. Ovis nigra in umbrā est.

In terrā inter arborēs sunt vestīgia lupī. Ubi est lupus
55 ipse? Nōn procul abest. Ovis vestīgia lupī in terrā videt,
neque lupum ipsum videt. Itaque ovis lupum nōn ti-
met. Parva ovis sine timōre inter arborēs errat.

Lupus autem prope ovem est. Pāstor et canis procul
ab eā sunt. Lupus, quī cibum nōn habet, per silvam
60 errat. Lupus in silvā cibum quaerit, dum pāstor et canis
ovem nigram quaerunt.

Pāstor: “Ubi est ovis nigra? Age! quaere ovem, canis,
et reperī eam!” Canis ovem quaerit et vestīgia eius in
terrā reperit, neque ovem ipsam reperit. Canis lātrat.

65 Pāstor: “Ecce vestīgia ovis. Ubi est ovis ipsa? Dūc mē
ad eam, canis!” Canis dominum suum per silvam dūcit
ad ovem, sed ovis procul abest.

Lupus ululat: “Uhū!” Et ovis et canis lupum audiunt.

vestīgium

*lupus ipse, acc lupum
ipsum*

*timor -ōris (gen) m
< timet*

ovis ipsa, acc ovem ipsam

*dūcit dūcunt
dūc! dūcite! (imp)*

ūnus dēns (< dents)
duo dentēs

ac-currit < ad-currit

prope ↔ procul

clāmōr -ōris (gen) m
< clāmat

pāstor ovem in umerōs
im-pōnit (< in-pōnit)

dēclīnātiō -ōnis f (dēcl)
< dēclīnat

modus -ī m: modō *abl*

-a -ue
-am -ūs
-ae -ūrum
-ae -īs
-ū -īs

Canis currit. Ovis cōnsistit et exspectat dum lūpus ve-
nit. Ovis bālat: "Bābā!" 70

Ecce lūpus quī ante ovem est! Iam ovis lūpum ipsum
ante sē videt. Oculī lupī in umbrā lūcent ut gemmae et
dentēs ut margarītae. Parva ovis oculōs claudit et dentēs
lupī exspectat. Lūpus collum ovis petit dentibus...

Sed ecce canis accurrit! Lūpus sē ab ove vertit ad
canem, quī ante lūpum cōnsistit et dentēs ostendit. Lu-
pus ululat. Canis lātrat. Ovis bālat. 75

Pāstor, quī iam prope est, clāmat: "Pete lūpum!" Ca-
nis clāmōrem pāstōris audit, et sine timōre lūpum petit.
Lūpus autem ovem relinquit et montēs petit. 80

Pāstor quoque accurrit et ovem suam, quae in terrā
iacet, aspicit. In collō eius sunt vestīgia dentium lupī!
Ovis oculōs aperit et ad pāstōrem suum bālat.

Pāstor laetus ovem in umerōs impōnit eamque portat
ad cēterās ovēs, quae sine pāstōre in campō errant. 85
Procul in monte lūpus ululat.

GRAMMATICA LATINA

Dēclīnātiō vocābulōrum

[I] Dēclīnātiō prima.

Vocābulum 'īnsula' dēclīnātur hōc modō: 90

	<i>Singulāris</i>	<i>Plūrālis</i>	
<i>Nōminātīvus</i>	īnsul a	īnsul ae	
<i>Accūsātīvus</i>	īnsul am	īnsul ās	
<i>Genetīvus</i>	īnsul ae	īnsul ārum	
<i>Datīvus</i>	īnsul ae	īnsul īs	95
<i>Ablātīvus</i>	īnsul ā	īnsul īs	

Hōc modō dēclīnantur multa vocābula fēminīna. Exempla: fēmina, puella, filia, domina, ancilla, familia, littera, pecūnia, mēnsa, villa, aqua, via, silva, terra, cēt.

hōc modō : ut 'insula'

100 [II] Dēclīnātiō secunda.

	<i>Sing.</i>	<i>Plūr.</i>	<i>Sing.</i>	<i>Plūr.</i>	
<i>Nōm.</i> [A]	serv us	serv ī	[B] verb um	verb a	-us/-um -ī/-a
<i>Acc.</i>	serv um	serv ōs	verb um	verb a	-um -ōs/-a
<i>Gen.</i>	serv ī	serv ōrum	verb ī	verb ōrum	-ī -ōrum
105 <i>Dat.</i>	serv ō	serv īs	verb ō	verb īs	-ō -īs
<i>Abl.</i>	serv ō	serv īs	verb ō	verb īs	-ō -īs

[A] Ut 'servus' dēclīnantur vocābula masculīna: filius, dominus, fluvius, numerus, nummus, hortus, nāsus, mūrus, equus, saccus, umerus, amīcus, oculus, campus, rīvus, lupus, cēt.; puer, vir, liber (nōm. sing. sine -us).

[B] Ut 'verbum' dēclīnantur vocābula neutra: oppidum, exemplum, baculum, ōstium, cubiculum, speculum, mālum, ōrnāmentum, collum, pretium, caelum, vestīgium, cēt.

[III] Dēclīnātiō tertia.

	<i>Sing.</i>	<i>Plūr.</i>	<i>Sing.</i>	<i>Plūr.</i>	
115 <i>Nōm.</i> [A]	pāstor	pāstōr ēs	[B] ov is	ov ēs	-/is -ēs
<i>Acc.</i>	pāstōr em	pāstōr ēs	ov em	ov ēs	-em -ēs
<i>Gen.</i>	pāstōr is	pāstōr um	ov is	ov ium	-is -um/-ium
<i>Dat.</i>	pāstōr ī	pāstōr ibus	ov ī	ov ibus	-ī -ibus
120 <i>Abl.</i>	pāstōr e	pāstōr ibus	ov e	ov ibus	-e -ibus

[A] Ut 'pāstor' dēclīnantur haec vocābula: sōl sōlis, timor -ōris, clāmor -ōris (masc.); arbor -oris (fēm.); cēt.

[B] Ut 'ovis' dēclīnantur haec vocābula: pānis, collis, vallis, canis (gen. plūr. canum); nūbēs -is (nōm. sing. -ēs); mōns montis, dēns dentis (nōm. sing. -s < -ts); et alia multa. Fēminīna sunt: ovis, vallis, nūbēs; masculīna: pānis, collis, mōns, dēns.

PENSVM A

In Italiā sunt multī pāstōr-. Numerus pāstōr- magnus est. Pāstōr Iūlii ūnum can- et multās ov- habet. Pāstōr est domi-

Vocābula nova:

campus
 pāstor
 canis
 ovis
 cibus
 herba
 rīvus
 pānis
 mōns
 vallis
 collis
 arbor
 silva
 lupus
 sōl
 caelum
 terra
 nūbēs
 umbra
 vestigiū
 timor
 dēns
 clāmor
 modus
 niger
 albus
 ūndēcentum
 ēst edunt
 bibit
 lūcet
 petiit
 dūcit
 iacet
 relinquit
 lātrai
 errat
 quaerit
 reperit
 ululal
 bālal
 accurrat
 impōnit
 ipse
 procul
 suprā
 sub
 dum
 ut
 dēclīnāiō
 dēclīnat

nus can- et ov-. Can- et ov- pāstōr- amant. Cibus ov- est herba, cibus pāstōr- est pān-. Pāstor pān- ēst.

In coll- ūna arbor est. Pāstor cum can- et ov- ad arbor- it. Iam pāstor in umbrā arbor- iacet. Arbor pāstōr- et can- et ov- umbram dat, sed ov- nigra in sōl- iacet. Nūllae nūb- ante sōl- sunt. In silvā multae arbor- sunt, sub arbor- umbra est. Ov- nigra ā pāstōr- cēterisque ov- discēdit. Canis ov- videt.

PENSVM B

Pāstor et centum — in — sunt. Pāstor ovibus aquam et — dat. Cibus ovium est —, cibus pāstōris est —. Pāstor pānem —. Ovēs herbam — et aquam — ē —.

Sōl —, nūlla — in caelō — hunc campum vidētur. In colle ūna — est, in — multae arborēs sunt. — arboribus umbra est. Pāstor ovēs suās ad arborem —. — pāstor in — arboris iacet, ovis nigra cēterās ovēs — et silvam —. In terrā sunt — lupī; lupus — nōn procul abest. Lupus in silvā cibum —, dum pāstor et — ovem quaerunt.

PENSVM C

Num pāstor sōlus in campō est?

Quot ovēs habet pāstor?

Ā quō canis cibum accipit?

Suntne montēs prope pāstōrem?

Ubi sunt vallēs?

Quid est collis?

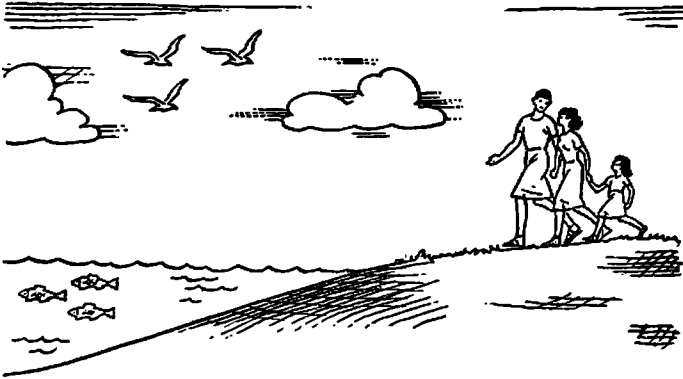
Quō it pāstor?

Cūr pāstor umbram petiit?

Quō it ovis nigra?

Quid ovis in terrā videt?

Cūr lupus ovem nigram nōn ēst?

BESTIAE ET HOMINES

1 Equus et asinus, leō et lopus, canis et ovis bēstiae sunt. Leō et lopus sunt bēstiae ferae, quae aliās bēstiās capiunt et edunt. In Āfricā sunt multī leōnēs. Pāstōrēs Āfricae leōnēs timent, nam leōnēs nōn solum ovēs pāstōrum
 5 edunt, sed etiam pāstōrēs ipsōs! Nōn bēstia, sed homō est pāstor; leōnēs autem nōn solum aliās bēstiās, sed etiam hominēs edunt. Ferae et hominēs amīcī nōn sunt. Canis amīcus hominis est, ea bēstia fera nōn est.

Aliae bēstiae sunt avēs, aliae piscēs. Aquila est magna
 10 avis fera, quae parvās avēs capit et ēst. Avēs in āere volant. Piscēs in aquā natant. Hominēs in terrā ambulānt. Avis duās ālās habet. Homō duōs pedēs habet. Piscis neque ālās neque pedēs habet. Avis quae volat ālās movet. Homō quī ambulat pedēs movet. Piscis quī
 15 natat caudam movet. Cum avis volat, ālae moventur. Cum homō ambulat, pedēs moventur. Cum piscis na-

avēs in āere volant

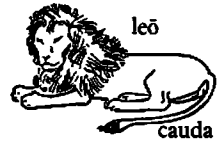
hominēs in terrā ambulānt

piscēs in aquā natant

asinus

leō -ōnis m, pl leōnēs -ōnum
 ferus -a -um

leō

cauda

homō -inis m, pl hominēs -inum
 fera = bēstia fera

aquila

āer āeris m

pēs pedis m, pl pedēs -um

cauda

quī ambulat vestīgia in terrā facit

pot-est pos-sunt

quod = quia

petasus

Mercurius

mercātor -ōris m
imperium = id quod
imperātur
...enim = nam...: is
enim = nam is
nūntius = is quī verba
portat (inter hominēs)

Neptūnus

mare -is n, pl maria -ium
Rōmānī = hominēs Rō-
mānī
Graeci = hominēs Graeci

flūmen = fluvius

flūmen -inis n, pl -ina
-inum

tat, cauda movētur. Quī ambulat vestīgia in terrā facit.
Quī volat aut natat vestīgia nōn facit.

In hortō et in silvā multae avēs sunt. Canis avēs, quae
inter arborēs volant, aspicit. Canis ipse nōn volat, nam
canis ālās nōn habet. Canis volāre nōn potest. Neque
pāstor volāre potest. Pāstor duōs pedēs habet, itaque
pāstor ambulāre potest. Hominēs ambulāre possunt,
quod pedēs habent, neque volāre possunt, quod ālās
nōn habent. 25

Mercurius autem ut avis volāre potest, nam in pedi-
bus et in petasō eius ālae sunt. Mercurius nōn homō,
sed deus est. Mercurius est deus mercātōrum. (Mercā-
tor est homō quī emit et vēndit.) Mercurius imperia
deōrum ad hominēs portat, is enim nūntius deōrum est. 30

Piscēs neque volāre neque ambulāre possunt. Piscēs
in aquā natāre possunt. Etiamne hominēs natāre pos-
sunt? Alii hominēs natāre possunt, alii nōn possunt.
Mārcus et Quīntus natāre possunt, Iūlia nōn potest.

Neptūnus natāre potest; is enim deus maris est. (Ōce- II
anus est magnum mare.) Mercurius et Neptūnus deī
Rōmānī sunt. Rōmānī et Graeci deōs multōs habent.
Hominēs deōs neque vidēre neque audire possunt. Deī
ab hominibus neque vidēri neque audiri possunt.

Padus magnum flūmen est. In eō flūmine multū sunt 40
piscēs. Piscēs in aquā flūminis natant. In flūminibus et
in maribus magnus numerus piscium est. Flūmina et
maria plēna sunt piscium. Hominēs multōs piscēs capi-

unt. Nēmō piscēs flūminum et marium numerāre po-
45 test. Piscēs numerārī nōn possunt.

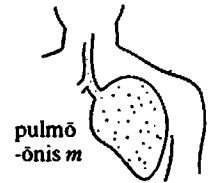
Piscēs in aquā vīvunt, neque in terrā vīvere possunt,
nam piscēs in āere spīrāre nōn possunt. Homō sub aquā
spīrāre nōn potest. Homō vīvit, dum spīrat. Quī spīrat
vīvus est, quī nōn spīrat est mortuus. Homō mortuus
50 neque vidēre neque audīre, neque ambulāre neque cur-
rere potest. Homō mortuus sē movēre nōn potest. Cum
homō spīrat, anima in pulmōnēs intrat et rūsus ex pul-
mōnibus exit. Anima est āer quī in pulmōnēs dūcitur.
Quī animam dūcit animal est. Nōn solum hominēs, sed
55 etiam bēstiae animālia sunt. Alia animālia in terrā vī-
vunt, alia in marī.

Sine animā nēmō potest vīvere. Homō quī animam
nōn dūcit vīvere nōn potest. Spīrāre necesse est hominī.
Ēsse quoque hominī necesse est, nēmō enim sine cibō
60 vīvere potest. Necesse est cibum habēre. Pecūniam ha-
bēre necesse est, nam quī pecūniam nōn habet cibum
emere nōn potest. Sine pecūniā cibus emī nōn potest.
Necesse nōn est gemmās habēre, nēmō enim gemmās
ēsse potest. Gemmae edī nōn possunt; sed quī gemmās
65 suās vēndit pecūniam facere et cibum emere potest.
Mercātor quī ōrnāmenta vēndit magnam pecūniam fa-
cit. Fēminae quae pecūniam facere volunt ōrnāmenta
sua vēndunt.

Avēs nīdōs faciunt in arboribus; nīdī eārum inter rā-
70 mōs et folia arborum sunt. Aquilae in montibus nīdōs

nēmō (< ne- + homō)
= nūllus homō

vīvus -a -um = quī vīvit
(v. est = vīvit)
mortuus -a -um ↔ vīvus

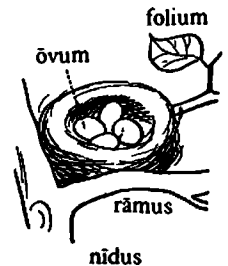

animam dūcere = spīrāre

animal -ālis n, pl -ālia
-ālium
mare -is n, abl -ī

necesse est (+ dat)

ēst edunt: ēsse (= edere)
nēmō enim = nam nēmō

facere -it -iunt
parere -it -iunt

vult voluit:
Iūlia vult (= volt)
puerī voluit

capere -it -iunt
imp capel capite!

canere = cantāre

vōx vōcis f

nōn audent : timent
occultāre ↔ ostendere

faciunt. In nīdīs sunt ōva. Avēs ōva pariunt, ex quibus parvī pullī exeunt. Canis nōn ōva, sed pullōs vīvōs parit. Fēminae līberōs pariunt. —

Mārcus et Quīntus et Iūlia in hortō sunt. Iūlia pilam III
tenet et cum puerīs pilā lūdere vult, neque iī cum puellā 75
lūdere volunt; puerī enim nīdōs quaerunt in arboribus.
Itaque puella lūdit cum cane suā Margarītā.

Iūlia: “Cape pilam, Margarīta!”

Canis pilam capit et caudam movet. Puella laeta rīdet
et canit. Puerī puellam canere audiunt. 80

Quīntus: “Audī: Iūlia vōcem pulchram habet.”

Mārcus: “Vōx eius nōn pulchra est!”

Canis avem suprā sē volāre videt eamque capere vult,
neque potest. Canis irātus lātrat: “Baubau!” Eius vōx
pulchra nōn est, canis canere nōn potest! Avēs canere 85
possunt, piscēs nōn possunt: piscēs vōcēs nōn habent.

Cum aquila suprā hortum volat et cibum quaerit,
parvae avēs canere nōn audent, et inter folia arborum sē
occultant. Itaque aquila eās reperīre nōn potest. Neque
avēs neque nīdī avium ab aquilā reperīrī possunt, quod 90
rāmīs et foliīs occultantur.

Mārcus autem nīdum reperit et Quīntum vocat: “Ve-
nī, Quīnte! In hāc arbore nīdus est.” Accurrit Quīntus.

Mārcus: “Age! Ascende in arborem, Quīnte!”

Quīntus in arborem ascendit; iam is suprā Mārcum 95
in arbore est. Mārcus ipse in arborem ascendere nōn
audet!

Mārcus interrogat: “Quot sunt ōva in nīdō?”

Quīntus: “Nūlla ōva, sed quattuor pullī.”

100 Nīdus est in parvō rāmō. Rāmus quī nīdum sustinet
nōn crassus, sed tenuis est. Rāmus tenuis Quīntum sus-
tinēre nōn potest, is enim puer crassus est. Ecce rāmus
cum puerō et nīdō et pullīs ad terram cadit!

Mārcus Quīntum ad terram cadere videt. Rīdetne
105 Mārcus? Nōn rīdet. Mārcus enim perterritus est. Iam
Quīntus et pullī quattuor sub arbore iacent. Neque puer
neque pullī sē movent. Pullī mortuī sunt. Quīntusne
mortuus est? Nōn est. Quīntus enim spīrat. Quī spīrat
mortuus esse nōn potest. Sed Mārcus eum spīrāre nōn
110 videt, neque enim anima vidērī potest.

Quid facit Mārcus? Mārcus perterritus ad villam cur-
rit et magnā vōce clāmat: “Age! Venī, pater!”

Iūlius puerum vocāre audit et exit in hortum. Pater
fīlium perterritum ad sē accurrere videt eumque inter-
115 rogat: “Quid est, Mārce?”

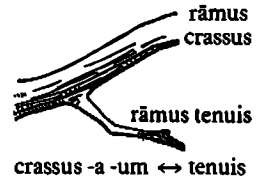
Mārcus: “Quīntus...est...mortuus!”

Iūlius: “Quid? mortuus? Ō deī bonī!”

Pater, ipse perterritus, cum Mārcō ad Quīntum cur-
rit. Iūlia quoque accurrit cum cane suā. Quīntus oculōs
120 aperit. Iūlius eum oculōs aperīre videt.

Iūlius: “Ecce oculōs aperit: ergō vīvus est.”

Mārcus et Iūlia Quīntum vīvum esse vident. Puer
autem ambulāre nōn potest, neque enim pedēs eum
sustinēre possunt; ergō necesse est eum portāre.

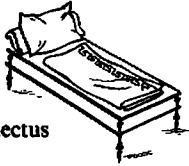
est sunt: esse
neque enim = nōn enim

facere = agere

Mārcus perterritus est

lectus

Quīntus ā Iūliō portātur
Aemilia Quīntum ā Iūliō
portārī videt

Quīntus in lectō pōnitur
Aemilia Quīntum in lectō
pōnī aspīcit

Infīnītīvus - ī m (inf)

vocāre
vidēre
accurrere
audīre

-re

[1] -āre

[2] -ēre

[3] -ere

[4] -īre

esse ēsse

portārī
vidērī
pōnī
audērī

Quīntus ā Iūliō in vīllam portātur et in lectō pōnitur. 125

Aemilia filium suum ā Iūliō portārī videt, et interro-
gat: “Cūr puer ipse ambulāre nōn potest?”

Iūlius: “Quīntus ambulāre nōn potest, quod nōn est
avis neque ālās habet! Quī volāre vult neque potest, ad
terram cadit!” 130

Aemilia Quīntum ā Iūliō in lectō pōnī aspīcit.

GRAMMATICA LATINA

Infīnītīvus

[A] Actīvum.

Iūlius Mārcum nōn vidēre, sed audīre potest. Pater filium 135
vocāre audīi, et accurrere videt.

‘Vocā|re’, ‘vidē|re’, ‘accurr|ere’, ‘audī|re’ infīnītīvus est.

Infīnītīvus: -re.

[1] -āre: cantāre, pulsāre, plōrāre, interrogāre, verberāre, nu-
merāre, salūtāre, imperāre, habitāre, amāre, dēlectāre, por- 140
lāre, ambulāre, exspectāre, intrāre, ornāre, clāmāre, mōns-
irāre, errāre, volāre, nauāre, spīrāre; dare; cēi.

[2] -ēre: rīdēre, vidēre, respondēre, habēre, tacēre, pārēre,
tīmēre, tenēre, iacēre, movēre, cēi.

[3] -ere: pōnere, sūmere, discēdere, carpere, agere, vehere, 145
claudere, vertere, currere, vēdere, emere, cōnsistere, osten-
dere, bibere, peiere, dūcere, relinquere, quaerere, vīvere,
lūdere, canere, ascendere, cadere; capere, facere, aspīcere,
accipere, parere; cēi.

[4] -īre: venīre, audīre, dormīre, aperīre, reperīre; īre (ad-īre, 150
ab-īre, ex-īre); cēi.

Mēdus servus esse nōn vult. Nēmō gemmās ēsse potest.

‘Esse’ quoque et ‘ēsse’ infīnītīvus est.

[A] Passīvum.

Mārcus ā Iūliō nōn vidērī, sed audērī potest. Mārcus Quīn- 155
tum ā Iūliō portārī et in lectō pōnī videt.

‘Portā|rī’, ‘vidē|rī’, ‘pōn|i’, ‘audī|rī’ infinitīvus passīvi est.

Infinitīvus passīvi: -rī/-ī.

[1] -ārī: portārī, numerārī, vocārī.

160 [2] -ērī: vidērī, tenērī.

[3] -ī: pōnī, emī, edī, claudī.

[4] -īrī: audīrī, reperīrī, aperīrī.

Piscēs numerārī nōn possunt. Syra rosam ā Iūliā tenērī videt. Gemmae edī nōn possunt. Magnum ōstium ā parvā
165 puellā neque aperīrī neque claudī potest.

Dēclīnātiō tertiā

‘Avis’ (f) et ‘piscis’ (m) dēclīnantur ut ‘ovis’. Ut ‘pāstor’ dēclīnātur ‘mercātor’ (m).

‘Leō’ (m) et ‘homō’ (m) dēclīnantur hōc modō:

	<i>Sing.</i>	<i>Plūr.</i>	<i>Sing.</i>	<i>Plūr.</i>
170 <i>Nōm.</i>	leō	leōn ēs	homō	homin ēs
<i>Acc.</i>	leōn em	leōn ēs	homin em	homin ēs
<i>Gen.</i>	leōn is	leōn um	homin is	homin um
<i>Dat.</i>	leōn i	leōn ibus	homin i	homin ibus
175 <i>Abl.</i>	leōn e	leōn ibus	homin e	homin ibus

‘Vōx’ (f) et ‘pēs’ (m) dēclīnantur hōc modō:

	<i>Sing.</i>	<i>Plūr.</i>	<i>Sing.</i>	<i>Plūr.</i>
<i>Nōm.</i>	vōx	vōc ēs	pēs	ped ēs
<i>Acc.</i>	vōc em	vōc ēs	ped em	ped ēs
180 <i>Gen.</i>	vōc is	vōc um	ped is	ped um
<i>Dat.</i>	vōc i	vōc ibus	ped i	ped ibus
<i>Abl.</i>	vōc e	vōc ibus	ped e	ped ibus

‘Flūmen’, ‘mare’, ‘animal’ (n): vidē cap. XI.

PENSVM A

Av- in aer- volant. Pisc- in aquā natant. Iūlia neque vol- neque nat- potest. Homō duōs ped- habet, itaque homō ambul- potest. Homō mortuus sē mov- nōn potest. Spīr- necesse est hominī, nam sine animā nēmō vīv- potest. Cum homō spīrat, anima in pulmōn- intrat et ex pulmōn- exit. Homō

-rī/-ī

[1] -ārī

[2] -ērī

[3] -ī

[4] -īrī

= Syra Iūliam rosam
tenēre videt
= parva puella magnum
ōstium neque aperīre
neque claudere potest

leō < leōn

vōx < vōcs
pēs < pedcs

Vocābula nova:

asinus
leō
bēstia
homō
fera
avis
piscis
aquila

aër
 āla
 pēs
 cauda
 petasus
 deus
 mercātor
 nūntiūs
 mare
 flūmen
 anima
 pulmō
 animal
 nidus
 rāmus
 folium
 ōvum
 pullus
 pila
 vōx
 lectus
 ferus
 vīvus
 mortuus
 crassus
 lenuis
 perterritus
 capere
 volāre
 natāre
 movēre
 facere
 vīvere
 spīrāre
 parere
 lūdere
 canere
 audēre
 occultāre
 ascendere
 sustinēre
 cadere
 potest possunt
 vult volunt
 necesse est
 nēmō
 cum
 quod
 enim
 ergō
 infīnitivus

quī spīrat mortuus es— nōn potest. Homin— deōs vid— nōn
 possunt. Deī ab homin— vid— nōn possunt. Nēmō piscēs num-
 mer— potest. Piscēs numer— nōn possunt. Sine pecūniā cibus
 em— nōn potest.

Puerī Iūliam can— audiunt. Mārcus Quintum ad terram
 cad— videt. Iūlius Mārcum clām— audit. Aemilia saccum ā
 Iūliō in mēnsā pōn— et aper— videt.

PENSVM B

Leō et aquila — sunt. Virī et fēminae — sunt. Mercurius nōn
 homō, sed — est. In aquā sunt —. In āere sunt —. Quid
 agunt piscēs et avēs? Piscēs in aquā —, avēs in āere —. Avis
 duās — habet, itaque avis volāre —. Avis quae volat ālās —.
 Cum homō ambulat, — moventur. Cum homō —, anima in
 — intrat. Homō quī spīrat — est, quī nōn spīrat — est. Nam
 sine animā — vīvere potest. Spīrāre hominī — est.

Iūlia — [= cantat]. Iūlia — pulchram habet. Puerī —
 quaerunt. Nidī sunt inter — et folia arborum. In nidīs avium
 sunt — aut pullī. Avēs nōn pullōs vīvōs, sed ōva —. Quintus
 in arborem — et iv — videt in nidō. Rāmus quī nidum —
 tenuis est. Rāmus tenuis puerum — sustinēre nōn potest:
 Quintus ad terram —. Mārcus eum cadere videt et — est.

PENSVM C

Num Neptūnus homō est?

Quis est Mercurius?

Quid agunt mercātōrēs?

Num necesse est margarītās habēre?

Quid est ōceanus Atlanticus?

Cūr aquila ā parvis avibus timētur?

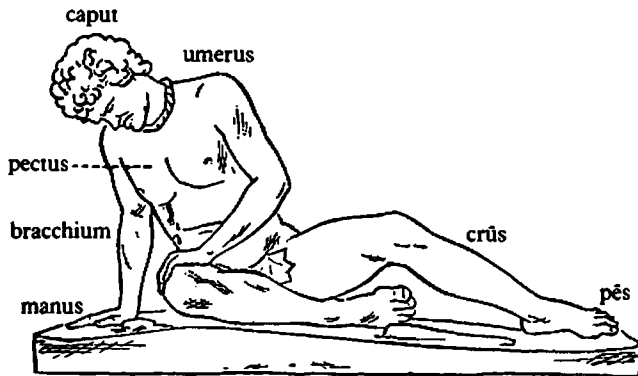
Ubi sunt nidī avium?

Quid est in nidīs?

Quae bēstiae ōva pariunt?

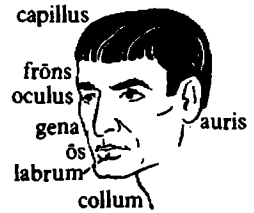
Quid agunt puerī in hortō?

Cūr rāmus Quintum sustinēre nōn potest?

CORPVS HVMANVM

- 1 Corpus hūmānum quattuor membra habet: duo bracchia et duo crūra. Bracchium membrum est et crūs membrum est. In bracchiō est manus, in crūre pēs. Duae manūs et duo pedēs in corpore hūmānō sunt.
- 5 In corpore ūnum caput est, nōn duo capita. In capite sunt oculī et aurēs, nāsus et ōs. Super caput capillus est. Capillus virōrum nōn tam longus est quam fēminārum. Suprā oculōs frōns est. Infrā oculōs genae sunt. Post frontem est cerebrum. Quī cerebrum parvum habet
- 10 stultus est. Ōs est inter duo labra. In ōre lingua et dentēs insunt. Dentēs sunt albī ut margarītae. Lingua et labra rubra sunt ut rosae.
- Hominēs oculīs vident et auribus audiunt. Homō quī oculōs bonōs habet bene videt, quī oculōs malōs habet
- 15 male videt. Quī aurēs bonās habet bene audit, quī aurēs malās habet male audit. Syra male audit, ea enim aurēs malās habet.

hūmānus -a -um < homō
 corpus -oris n, pl -ora
 -orum
 crūs crūris n, pl crūra
 -rum
 ūna manus, duae manūs

caput -itis n, pl capita
 -itum
 ōs ōris n, pl ōra -um
 super *prp* + acc ↔ sub

frōns -ontis f
 infrā *prp* + acc ↔ suprā

stultus -a -um

ruber -bra -brum

bene ↔ male

pectus -oris *n*

cor cordis *n*

sanguis -inis *m*
fluere

color -ōris *m*

iecur -oris *n*

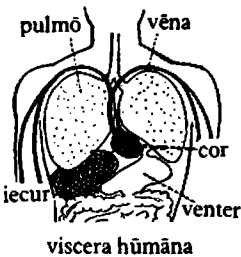
venter -tris *m*

viscera -um *n pl*

cibum sūmere = ēsse

sānus -a -um ↔ aeger
-gra -grum

sānāre = sānum facere

Caput est super collum. Sub collō est pectus. In pectore cor et pulmōnēs sunt. In corde est sanguis, quī per vēnās ad cor fluit. Color sanguinis est ruber. Īnfṛā pulmōnēs est iecur et venter. In ventre cibus est. Cor, pulmōnēs, iecur, venter sunt viscera hūmāna.

Homō quī ventrem malum habet cibum sūmere nōn potest, neque is sānus, sed aeger est. Homō sānus ventrem bonum, pulmōnēs bonōs, cor bonum habet. 25

Medicus ad hominem aegrum venit eumque sānum facit. Medicus est vir quī hominēs aegrōs sānat, sed multī aegrī ā medicō sānārī nōn possunt.

Estne sānus Quīntus? Nōn est: pēs eius aeger est. Puer super lectum iacet. Aemilia et Syra apud puerum aegrum sunt. Māter apud eum sedet manumque eius tenet. Syra nōn sedet, sed apud lectum stat. Quīntus iacet. Aemilia sedet. Syra stat. 30

Aemilia: "Ecce mālum, Quīnte."

Aemilia puerō aegrō mālum rubrum dat, neque is mālum ēsse potest. Māter eī pōculum aquae dat. 35

Aemilia: "Bibe aquam modo!"

pōculum

pōculum aquae = pōculum cum aquā modo = tantum, sōlum

Māter caput Quīntī sustinet, dum puer aquam bibit.	
Aemilia: "Iam dormī, Quīnte! Dormī bene!"	
40 Māter manum pōnit in fronte filiī: frontem eius tangit. Quīntus oculōs claudit atque dormit.	tangere atque = et
11 Iūlius, quī cum Syrō servō in ātriō est, imperat: "Ī ad oppidum, Syre, atque medicum arcesse!"	
Medicus Tūsculī habitat. Iūlius servum suum Tūscu-	
45 lum ire iubet atque medicum arcessere. Syrus equum ascendit, ad oppidum it, medicum arcessit. Servus cum medicō ad vīllam revenit.	iubēre = imperāre equum ascendere = in equum ascendere re-venīre = rūrsus venīre
Medicus interrogat: "Quis aegrōtat?"	aegrōtāre = aeger esse
50 Iūlius: "Meus Quīntus filius aegrōtat; ambulāre nōn potest."	
Medicus: "Cūr ambulāre nōn potest?"	
Iūlius: "Quia pēs eius aeger est. Puer stultus est, medice: nīdum in arbore reperit, arborem ascendit, dē arbore cadit! Itaque pedem aegrum habet nec ambulāre potest. Nec modo pede, sed etiam capite aeger est."	dē <i>ppp+abl</i> = ab [↓] nec = neque
55 Iūlius medicum ad cubiculum Quīntī dūcit. Medicus cubiculum intrat, ad lectum adit atque puerum aspicit.	pede aeger est = pedem aegrum habet
Quīntus quiētus super lectum iacet nec oculōs aperit. Medicus puerum dormīre videt.	cubiculum intrāre = in cubiculum intrāre quiētus -a -um = qui sē nōn movet
60 Medicus dīcit: "Puer dormit."	dīcere
Syrā, quae male audit, id quod medicus dīcit audīre nōn potest; itaque interrogat: "Quid dīcit medicus?"	id quod medicus dīcit = verba medicī
Aemilia (in aurem Syrae): "Medicus 'puerum dormīre' dīcit."	

ad-esse

verbum facere = verbum
dicere

spectāre = aspicere

ap-pōnere < ad-pōnere
sentire

Quīntus oculōs aperit atque medicum adesse videt. 65

Puer, quī medicum timet, nūllum verbum facere audet.

Medicus: "Ōs aperī, puer! Linguam ostende!"

Syra: "Quid dīcit medicus?"

Aemilia: "Medicus Quīntum ōs aperīre atque lin-
guam ostendere iubet." 70

Quīntus ōs aperit atque medicō linguam ostendit.
Medicus linguam eius rubram esse videt.

Medicus: "Lingua eius rubra est."

Syra: "Quid dīcit?"

Aemilia: "Dicit 'linguam eius rubram esse'." 75

Medicus etiam dentēs Quīntī spectat et inter dentēs
albōs ūnum nigrum videt. Nōn sānus est dēns quī colō-
rem nigrum habet.

Medicus: "Puer dentem aegrum habet."

Quīntus: "Sed dēns nōn dolet; ergō dēns aeger nōn 80
est. Pēs dolet — et caput."

Syra: "Quid dīcunt?"

Aemilia: "Medicus dīcit 'Quīntum dentem aegrum
habēre', et Quīntus dīcit 'pedem et caput dolēre, nōn
dentem'." 85

Iūlius: "Nōn dentem, sed pedem modo sānā, me-
dice!"

Medicus pedem Quīntī spectat atque digitum ad pe-
dem appōnit: medicus pedem eius tangit. Puer digitum
medicī in pede suō sentit. 90

Quīntus: "Ei, ei! Pēs dolet!"

III Medicus (ad Iūlium): “Tenē bracchium puerī!” (ad Aemiliam:) “Tenē pōculum sub bracchiō!” (ad Quīntum:) “Claude oculōs, puer!” Medicus Quīntum oculōs
95 claudere iubet, quod puer cultrum medicī timet.

Ecce medicus cultrum ad bracchium puerī appōnit. Perterritus Quīntus cultrum medicī sentit in bracchiō, nec oculōs aperīre audet. Capillī horrent. Cor palpitāt. Medicus vēnam aperit. Ruber sanguis dē bracchiō in
100 pōculum fluit. Quīntus sanguinem dē bracchiō fluere sentit atque horret. Frōns et genae albae sunt ut līlia...

Medicus puerum oculōs aperīre iubet: “Aperī oculōs, puer!” neque Quīntus oculōs aperit. Puer quiētus super lectum iacet ut mortuus.

105 Syra: “Cūr Quīntus oculōs nōn aperit? — Ō dei bonī! Puer mortuus est!”

Quīntus autem spīrat, ergō mortuus nōn est. Sed Syra eum mortuum esse putat, quod eum spīrāre nōn audit. Iūlius et Aemilia filium suum quiētum spectant
110 — atque tacent.

Medicus manum super pectus puerī impōnit eumque spīrāre et cor eius palpitāre sentit.

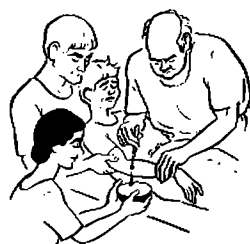
Medicus: “Puer spīrat et cor eius palpitāt.”

Aemilia gaudet quod filius vīvit.

115 Syra: “Quid dīcit medicus?”

Aemilia: “Medicus dīcit ‘Quīntum spīrāre et cor eius palpitāre.’ Ergō Quīntus vīvit.”

Syra Quīntum vīvere gaudet.

horrēre: capilli horrent
= capilli stant

horrēre = perterritus
esse

gaudēre = lactus esse

Syra Quīntum vīvere
gaudet = Syra gaudet
quod Quīntus vīvit

dē-tergēre

Aemilia sanguinem dē bracchiō filiī dēterget. Iam puer oculōs aperit. 120

Quīntus: “Ei! Dolet brachcium!”

Māter filium vīvum esse videt et audit.

Aemilia imperat: “Aquam arcesse, Syra!” neque ancilla verba dominae audit.

Iūlius: “Domina tē aquam arcessere iubet, Syra!” 125

Syra abit, atque revenit cum aliō pōculō aquae plēnō.

Aemilia pōculum tenet, dum Quīntus bibit.

Medicus: “Iam necesse est puerum dormīre.”

horrēre = timēre

Exit medicus. Quīntus, quī medicum horret, eum

ab-esse

abesse gaudet. 130

noster -tra -trum = meus et tuus

Iūlius: “Iam filius noster nōn modo pede, sed etiam bracchiō aeger est.”

est potest
sunt possunt
esse posse (inf)

Aemilia: “Ille medicus crassus filium nostrum sānāre nōn potest.” Aemilia nōn putat medicum puerum aegrum sānāre posse. 135

Syra: “Stultus est medicus! Neque cor neque cerebrum habet!”

Syra ‘medicum stultum esse’ dīcit. Iūlius et Aemilia eum stultum esse putant, nōn dīcunt.

GRAMMATICA LATINA 140

Dēclīnātiō tertiā

[A/B] Masculīnum et fēminīnum.

Vocābula masculīna: pāstor, mercātor, clāmor, timor, color, sōl, āēr, venter, leō, pulmō, homō, pēs, sanguis; pānis, collis, piscis, mōns, dēns, cēt. 145

Vocābula fēminīna: ovis, vallis, avis, auris, nūbēs, frōns; arbor, vōx, praepositiō, dēclīnātiō, cēt.

[C] Neutrum.

Vocābula neutra: flūmen, ōs, crūs, corpus, pectus, iecur,
150 caput, cor; viscera (*pl*); mare, animal, cēt.

Plūrālis: -a. Accūsātīvus = nōminātīvus.

'Corpus' et 'flūmen' dēclīnantur hōc modō:

	<i>Sing.</i>	<i>Plūr.</i>	<i>Sing.</i>	<i>Plūr.</i>		
<i>Nōm.</i>	corpus	corpor a	flūmen	flūmin a	-	-a
155 <i>Acc.</i>	corpus	corpor a	flūmen	flūmin a	-	-a
<i>Gen.</i>	corpor is	corpor um	flūmin is	flūmin um	-is	-um
<i>Dat.</i>	corpor ī	corpor ibus	flūmin ī	flūmin ibus	-ī	-ibus
<i>Abl.</i>	corpor e	corpor ibus	flūmin e	flūmin ibus	-e	-ibus

Ut 'corpus' dēclīnantur: pectus -or|is, ōs ōr|is, crūs crūr|is,
160 iecur -or|is (cor cord|is, caput -it|is); plūrālis: viscer|a -um.

'Mare' et 'animal' hōc modō dēclīnantur:

	<i>Sing.</i>	<i>Plūr.</i>	<i>Sing.</i>	<i>Plūr.</i>		
<i>Nōm.</i>	mar e	mar ia	animal	animāl ia	-e/-	-ia
<i>Acc.</i>	mar e	mar ia	animal	animāl ia	-e/-	-ia
165 <i>Gen.</i>	mar is	mar ium	animāl is	animāl ium	-is	-ium
<i>Dat.</i>	mar ī	mar ibus	animāl ī	animāl ibus	-ī	-ibus
<i>Abl.</i>	mar ī	mar ibus	animāl ī	animāl ibus	-ī	-ibus

Accūsātīvus cum īnfinītīvō

Iūlia dormit. Syra Iūliam dormīre videt.

170 Syra: "Iūlia dormit." Syra 'Iūliam dormīre' dīcit.

'Iūliam dormīre' est accūsātīvus cum īnfinītīvō. Accūsātī-
vus cum īnfinītīvō pōnitur apud multa verba:

[1] *vidēre, audīre, sentīre*: Puer medicum adesse videt. Puerī
Iūliam canere audiunt. Medicus puerum spirāre sentit.

175 [2] *iubēre*: Dominus servum discēdere iubet.

[3] *dīcere*: Quīntus 'pedem dolēre' dīcit.

[4] *putāre*: Syra Quīntum mortuum esse putat.

[5] *gaudēre*: Aemilia filium vīvere gaudet.

[6] *nesse esse*: Puerum dormīre nessee est.

neutrum: acc. = nōm.

Iūlia dormit
Iūliam dormīre

Vocābula nova:
corpus
membrum
bracchium
crūs
manus
caput
auris

ōs
 capillus
 frōns
 gena
 cerebrum
 labrum
 lingua
 pectus
 cor
 sanguis
 vēna
 color
 iecur
 venter
 viscera
 medicus
 pōcūm
 culter
 hūmānus
 stultus
 ruber
 sānus
 aeger
 noster
 bene
 male
 fluere
 sārēre
 sedēre
 stāre
 tangere
 arcessere
 iubēre
 revenīre
 aegrōtāre
 dicere
 spectāre
 dolēre
 appōnere
 sentīre
 horrēre
 palpitāre
 putāre
 gaudēre
 dētergēre
 posse
 modo
 super
 infrā
 dē
 atque
 nec

PENSVM A

Membra corpor- hūmāni sunt duo bracchia et duo crūr-. In corpor- hūmānō ūn- caput est, nōn duo capit-. In capit- sunt duae aur- et ūn- ōs. In ōr- sunt dent-. In pector- ūn- cor et duo pulmōn- sunt.

Medicus Quīnt- super lectum iac- videt; medicus puer- dorm- videt. Medicus: "Quīnt- dorm-." Medicus 'Quīnt- dorm-' dicit. Medicus puer- linguam ostend- iubet, et 'lingu- eius rubr- es-' dicit. Puer dicit 'ped- et caput dol-.' Medicus Aemili- pōcūm ten- iubet. Syra Quīnt- spīr- nōn audit, itaque Syra e- mortu- es- putat. Sed Quīnt- vīv-. Māter fili- vīv- gaudet. Necesse est puer- aegr- dorm-.

PENSVM B

— hūmānum habet quattuor —: duo — et duo —. In brachiīs duae — sunt, in crūribus duo —. Super collum est —. In capite sunt duo oculī, duae —, ūnus nāsus, ūnum —. In ōre sunt dentēs et —. Sub collō est —. In pectore sunt pulmōnēs et —. In corde et in vēnīs — est. Sanguis per — ad cor —.

Aemilia apud lectum Quīntī —, Syra apud lectum —. Quīntus nōn —, sed aeger est. Syrus medicum ex oppidō —. Medicus digitum ad pedem puerī —: medicus pedem eius —. Quīntus, quī digitum medicī in pede —: "Ei! Pēs —!"

PENSVM C

Quae sunt membra corporis hūmāni?

Ubi est cerebrum?

Quid est in pectore?

Ubi est venter?

Cūr Quīntus cibum sūmere nōn potest?

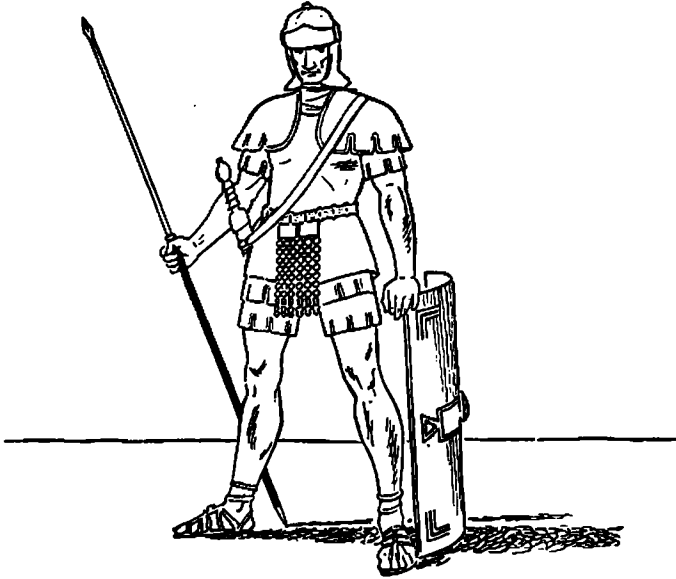
Estne Quīntus sōlus in cubiculō suō?

Unde medicus arcessitur?

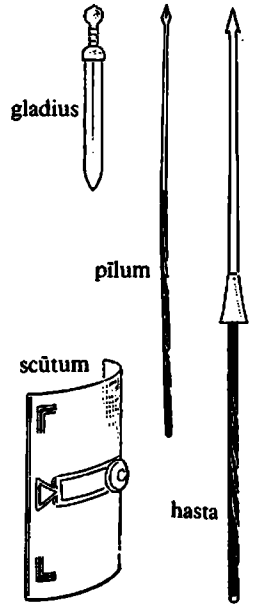
Quid videt medicus in ōre Quīnti?

Quid Quīntus in brachiō sentit?

Cūr Syra Quīntum mortuum esse putat?

MILES ROMANVS

arma Rōmāna

1 Quīntus est frāter Mārcī. Iūlia soror eius est. Mārcus et
 Quīntus frātrēs Iūliae sunt. Mārcus patrem et mātrem,
 frātrem et sorōrem habet. Nōmen patris est 'Iūlius',
 mātis 'Aemilia'; 'Quīntus' est nōmen frātris, 'Iūlia' so-
 5 rōris.

Mārcō ūna soror est. Iūliae duo frātrēs sunt. Nōmina
 frātrum sunt 'Mārcus' et 'Quīntus'. Patrī et mātī ūna
 filia et duo filiī sunt.

Mātī 'Aemilia' nōmen est. Quod nōmen est patrī? Eī
 10 nōmen est 'Lūcius Iūlius Balbus'. Virō Rōmānō tria
 nōmina sunt. 'Lūcius' est praenōmen, id est nōmen prī-
 mum; 'Balbus' cognōmen est. Filiīs nōmina sunt 'Mār-
 cus Iūlius Balbus' et 'Quīntus Iūlius Balbus'. 'Mārcus'

frāter -tris *m*
 soror -ōris *f*
 pater -tris *m*
 māter -tris *f*
 nōmen -inis *n*

Mārcō (*dat*) ūna soror est
 = Mārcus ūnam sorō-
 rem habet

praec-nōmen -inis *n*

cognōmen -inis *n*

praenōmina Latīna:

- A. = Aulus
- C. = Gāius
- D. = Decimus
- L. = Lūcius
- M. = Mārcus
- P. = Pūblius
- Q. = Quīntus
- Sex. = Sextus
- T. = Titus

avunculus -ī m = frāter
mātris
trīstis ↔ laetus

vester -tra -trum (= tuus
et tuus)

mīles -iūs m

fert = portat
fert ferunt
armātus -a -um = quī
arma fert

pugnus -ī m

et 'Quīntus' praenōmina sunt filiōrum. Alia praenōmi-
na Latīna sunt 'Aulus', 'Decimus', 'Gāius', 'Pūblius', 15
'Sextus', 'Titus'.

Aemiliae est ūnus frāter, cui 'Aemilius' nōmen est
(praenōmen 'Pūblius', cognōmen 'Paulus'). Frāter Ae-
miliae est avunculus liberōrum. Aemilius autem procūl
ā sorōre suā abest. Itaque trīstis est Aemilia, quae frā- 20
trem suum amat.

Mārcus et Iūlia mātrem suam trīstem in hortum exīre
vident et patrem interrogant: "Cūr māter nostra trīstis
est?"

Iūlius: "Māter vestra trīstis est, quod Aemilius procūl 25
ab eā abest. Aemilius avunculus vester est, id est frāter
mātris. Māter trīstis est, quod frātrem suum vidēre nōn
potest."

Mārcus: "Ubi est avunculus noster?"

Iūlius: "Avunculus vester est in Germāniā. Aemilius 30
mīles est. In Germāniā multū sunt mīlitēs Rōmānī."

Iūlia: "Quid est mīles?"

Iūlius: "Mīles est vir quī scūtum et gladium et pīlum
fert. Scūtum et gladius et pīlum sunt arma mīlitis Rō-
mānī. Mīles est vir armātus." 35

Iūlia: "Quid agunt mīlitēs Rōmānī in Germāniā?" 40

Iūlius: "Mīlitēs nostrī in Germāniā pugnāt."

Iūlia: "Meī quoque frātrēs pugnāt."

Iūlius: "Puerī pugnīs, nōn armīs pugnāt. Mīlitēs
pugnāt gladiīs, pīlīs, hastīs." 40

Mārcus: "Num Aemilius et hastam et pīlum fert?"

Iūlius: "Aemilius pīlum tantum fert, is enim pedes est, nōn eques. Eques est mīles quī ex equō pugnat; quī pedibus pugnat pedes est. Equitēs hastās, peditēs pīla
45 ferunt. Pīlum nōn tam longum est quam hasta, neque gladius peditis tam longus est quam gladius equitis. Pīlum Aemiliī sex pedēs longum est."

Mārcus: "Quam longus est gladius eius?"

Iūlius: "Duōs pedēs longus est."

50 Mārcus: "Duōs pedēs tantum? Cūr tam brevis est gladius?"

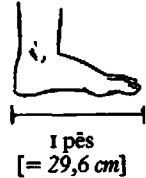
Iūlius: "Quod gladius brevis nōn tam gravis est quam gladius longus. Gladius equitis longior et gravior est quam peditis. Pedes, quī pedibus it multaue alia arma
55 fert, gladium longum et gravem ferre nōn potest; itaque gladius eius brevis et levis est — brevior et levior quam is quī ab equite fertur. Etiam gladiū quī ā Germānīs feruntur longiōrēs et graviōrēs sunt quam Rōmānōrum ac pīla eōrum longiōra et graviōra quam nostra sunt."

60 Iūlia: "Quī sunt Germānī?"

Iūlius: "Germānī sunt hominēs barbarī quī Germāniam incolunt. Germānia est magna terra nōn procul ā Galliā; Gallia autem prōvincia Rōmāna est, ut Hispānia, Syria, Aegyptus. Prōvincia est pars imperiī Rōmānī, ut
65 membrum pars corporis est; Rōma enim caput imperiī est, prōvinciae membra sunt. Germānia nōn est prōvincia Rōmāna. Flūmen Rhēnus Germāniam ā Galliā prō-

pedes -itis *m*

eques -itis *m*

brevis ↔ longus

gladius brevis nōn tam gravis est quam gladius longus
ferre (*inf*) = portāre

levis ↔ gravis

fertur feruntur
Germānī -ōrum *m pl*

ac = atque
atque ante *a, e, i, o, u, h*
ac/atque ante ceterās litterās

barbarus -a -um = nec Rōmānus nec Graecus
incolere: terram *i.* = in terrā habitāre

pars (< parts) partis *f*

dīvidere

patria -ae f: p. nostra
= terra/oppidum pa-
trum nostrōrum

contrā *prp + acc*

pārēre/imperāre + *dat*

hostis -is *m* ↔ amicus
bellum -i *n*

op-pugnāre = pugnāre
contrā

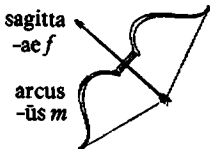
exercitus -ūs *m*:
sing nōm exercitus
acc exercitum
gen exercitiūs
dat exercitiū
abl exercitū

dux ducis *m*
metuere = timēre

plūr nōm exercitiūs
acc exercitiūs
gen exercitiuum
dat exercitibus
abl exercitibus

Hispānī -ōrum *m pl*
Gallī -ōrum *m pl*

militāre = mīles esse

castra -ōrum *n pl* (vocā-
bulum *plūrāle tantum*)

vinciā dīvidit. Rhēnus ac Dānuvius flūmina, quae Ger-
māniam ab imperiō Rōmānō dīvidunt, finēs imperiū
nostrī sunt. Germānia est patria Germānōrum, ut Rōma 70
nostra patria est.”

Iūlia: “Cūr mīlitēs Rōmānī contrā Germānōs pug-
nant? Suntne Germānī hominēs improbī?”

Iūlius: “Mīlitēs nostrī contrā Germānōs pugnant,
quod Germānī amīcī Rōmānōrum nōn sunt nec Rōmā- 75
nīs pārent. Germānī hostēs Rōmānōrum sunt, ac bellum
est inter Germānōs et Rōmānōs. Germānī exercitum
nostrum oppugnant.”

Iūlia: “Quid est ‘exercitus’?”

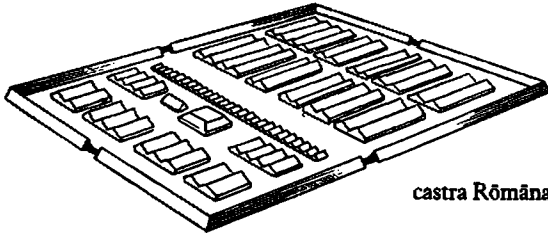
Iūlius: “Exercitus est magnus numerus mīlitum quī 80
contrā hostēs dūcitur. Quī exercitum dūcit dux exerci-
tūs est. Dux exercitiū imperat, exercitus ducī suō pāret,
nam dux ab exercitū metuītur.

“In Germāniā et in Britanniā sunt magnī exercitiūs
Rōmānī quī contrā exercitiūs hostium pugnant. Mīlitēs 85
et ducēs exercitiuum Rōmānōrum ab hostibus metuun-
tur. In Hispaniā et in Galliā nōn multī sunt mīlitēs
Rōmānī, nam Hispanī et Gallī, quī eās prōvinciās inco-
lunt, iam exercitibus nostrīs pārent. In exercitibus Rō-
mānīs etiam Hispanī et Gallī multī militant, quī et alia 90
arma et arcūs sagittāsque ferunt.”

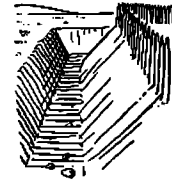
Iūlia: “Ubi habitat Aemilius?”

III

Iūlius: “Aemilius in castrīs habitat mille passūs ā fine
imperīi. Castra sunt mīlitum oppidum.”

castra Rōmāna

vallum
-i n

fossa -ae f

95 Mārcus: "Quam longus est passus?"

Iūlius: "Ūnus passus est quīnque pedēs, ergō mille passūs sunt quīnque mīlia pedum. In castrīs Aemiliū sex mīlia mīlitum habitant. Nūllae fēminae aut puerī illīc habitant, nec enim fēminae puerīque mīlitāre possunt.

100 Circum castra fossa et vāllum longum et altum est."

Mārcus: "Quam altum est vāllum castrōrum."

Iūlius: "Prope decem pedēs altum est, et duo mīlia passuum longum. Quattuor portae per vāllum in castra dūcunt. Inter duās portās est via lāta, quae castra in

105 duās partēs dīvidit; ea via centum pedēs lāta est.

"In bellō portae castrōrum clauduntur. Cum exercitus Germānōrum castra oppugnat, Rōmānī castra dēfendunt: vāllum ascendunt ac pīla in Germānōs iaciunt. Illī autem nec pīla in castra iacere possunt, quod fossa

110 nimis lāta et vāllum nimis altum est, nec vāllum ascendere, quod Rōmānī pīlis et gladiīs vāllum dēfendunt. Hostēs castra nostra expugnāre nōn possunt.

"Ecce portae aperiuntur atque equitātus noster in hostēs impetum facit. Barbarī perterritī, quī impetum equitātūs sustinēre nōn possunt, arma ad terram
115 iaciunt atque in magnās silvās fugiunt.

passus -ūs m: I passus
= v pedēs [1,48 m]

mīlia -ium n pl (+ gen pl):
mille (M) hominēs; duo
mīlia (MM/II) hominum
puerī = puerī et puellae

altus -a -um

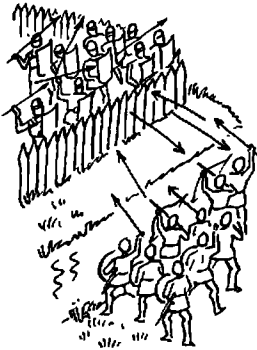
lātus -a -um

in bellō = cum bellum
est
dēfendere ↔ oppugnāre

iacere -it -iunt
in (+ acc) = contrā

ex-pugnāre
equitātus -ūs m = equi-
tum numerus (pars
exercitūs)
impetus -ūs m: impetum
facere in hostem =
hostem armīs petere,
oppugnāre
fugere -it -iunt

metus -ūs *m* = timor

impetus hostium

“Mīles Rōmānus, quī hostem armātum accurrere videt, nōn ab eō fugit, sed armīs sē dēfendit. Mīlītēs Rōmānī fortēs sunt. Mīles fortis hostem nōn metuit, sed sine metū impetum in hostem facit. Aemilius, avunculus vester, mīles fortis est. 120

“Circum imperium Rōmānum multī sunt hostēs. Castra et oppida nostra ab hostibus oppugnantur neque expugnantur, nam mīlītēs nostrī prōvinciās ac patriam nostram ā Germānīs et ab aliīs hostibus dēfendunt.” 125

Mārcus: “Etiam Germānī suam patriam dēfendunt.”

Iūlius: “Sed patria nostra pulchrior est quam illōrum! Atque Germānī hominēs barbarī sunt.”

Mārcus: “Nōne fortēs sunt Germānī?”

Iūlius: “Fortēs sunt illī, sed Rōmānī fortiōrēs sunt, 130 nec arma Germānōrum tam bona sunt quam nostra. Scūtum eōrum nimis parvum est, pīlum nimis longum et grave; nec enim pīlum tam grave procul iacī potest. Itaque pīlum nostrum breve et leve est — brevius et levius quam pīlum Germānōrum. Mīlītēs Rōmānī bene 135 pugnāt, quod pīla eōrum brevia et levia sunt, nōn longa et gravia ut Germānōrum. Patria nostra bonīs armīs dēfenditur. Nūllus hostis Rōmam expugnāre potest.”

Mārcus: “Cūr Rōmānī Germāniam nōn expugnāt?”

Iūlius: “Germānia nōn solum armīs dēfenditur, sed 140 etiam altīs montibus, magnīs silvīs atque lātīs et altīs flūminibus.”

GRAMMATICA LATINA

Dēclīnātiō quārta

- 145 'Exercitus' (*m*) dēclīnātur hōc modō (vidē exempla in versibus 80–89 huius capitulī):

	<i>Singulāris</i>	<i>Plūrālis</i>
<i>Nōminātīvus</i>	exercit <i>us</i>	exercit <i>ūs</i>
<i>Accūsātīvus</i>	exercit <i>um</i>	exercit <i>ūs</i>
150 <i>Genetīvus</i>	exercit <i>ūs</i>	exercit <i>uum</i>
<i>Datīvus</i>	exercit <i>uī</i>	exercit <i>ibus</i>
<i>Ablātīvus</i>	exercit <i>ū</i>	exercit <i>ibus</i>

Ut 'exercitus' dēclīnātur masculīna: arcus, passus, equitātus, impetus, metus, versus, cēt.; fēminīnum: manus.

- 155 *Adiectīvum*

[I/II] Dēclīnātiō prīma et secunda.

Mōns altus. Arbor alta. Vāllum altum.

'Alt|*us -a -um*' est adiectīvum prīmae et secunda dēclīnātiōnis. Masculīnum 'altus' dēclīnātur ut 'servus', fēminīnum 'alta' ut 'fēmina', neutrum 'altum' ut 'oppidum'.

	<i>Singulāris</i>			<i>Plūrālis</i>		
	Masc.	Fēm.	Neutr.	Masc.	Fēm.	Neutr.
<i>Nōm.</i>	alt <i>us</i>	alt <i>a</i>	alt <i>um</i>	alt <i>ī</i>	alt <i>ae</i>	alt <i>a</i>
<i>Acc.</i>	alt <i>um</i>	alt <i>am</i>	alt <i>um</i>	alt <i>ōs</i>	alt <i>ās</i>	alt <i>a</i>
165 <i>Gen.</i>	alt <i>ī</i>	alt <i>ae</i>	alt <i>ī</i>	alt <i>ōrum</i>	alt <i>ārum</i>	alt <i>ōrum</i>
<i>Dat.</i>	alt <i>ō</i>	alt <i>ae</i>	alt <i>ō</i>	alt <i>īs</i>	alt <i>īs</i>	alt <i>īs</i>
<i>Abl.</i>	alt <i>ō</i>	alt <i>ā</i>	alt <i>ō</i>	alt <i>īs</i>	alt <i>īs</i>	alt <i>īs</i>

Hōc modō dēclīnāntur haec adiectīva: albus, bonus, fessus, foedus, irātus, laetus, lātus, longus, magnus, malus, meus, novus, plēnus, prīmus, sānus, tuus, cēt.; (-er -ra -rum:) pulcher, aeger, niger, ruber, noster, vester, cēt.

[III] Dēclīnātiō tertia.

Gladus brevis. Via brevis. Pīlum breve.

'Brevis -e' est adiectīvum tertiae dēclīnātiōnis. Masculīnum

- 175 et fēminīnum 'brevis' dēclīnātur ut 'ovis' (sed abl. sing. -ī), neutrum 'breve' ut 'mare'.

versus -ūs *m*: cap. XII
142 versūs habet

-us -ūs
-um -ūs
-ūs -uum
-uī -ibus
-ū -ibus

ad-iectīvum -ī *n* (*adi*)

altus
alta
altum

-us -a -um
-um -am -um
-ī -ae -ī
-ō -ae -ō
-ō -ā -ō
-ī -ae -a
-ōs -ās -a
-ōrum -ārum -ōrum
-īs -īs -īs
-īs -īs -īs
-er -ra -rum

brevis
breve

dēcl. III: fēm. = masc.

-is	-e	-ēs	-ia
-em	-e	-ēs	-ia
-is	-is	-ium	-ium
-ī	-ī	-ibus	-ibus
-ī	-ī	-ibus	-ibus

	<i>Singulāris</i>		<i>Plūrālis</i>		
	<i>Masc./Fēm.</i>	<i>Neutr.</i>	<i>Masc./Fēm.</i>	<i>Neutr.</i>	
<i>Nōm.</i>	brev is	brev e	brev ēs	brev ia	
<i>Acc.</i>	brev em	brev e	brev ēs	brev ia	180
<i>Gen.</i>	brev is	brev is	brev ium	brev ium	
<i>Dat.</i>	brev ī	brev ī	brev ibus	brev ibus	
<i>Abl.</i>	brev ī	brev ī	brev ibus	brev ibus	

Hōc modō dēclīnantur haec adiectīva: brevis, fortis, gravis, levis, tenuis, trīstis, cēt. 185

Exempla:

Pedes fortis Rōmānus gladium brevem et levem, scūtum magnum et grave fert; eques hastam fert longam et gravem. Peditī fortī Rōmānō est gladius brevis et levis, scūtum magnum et grave; equitī hasta longa et gravis est. Pedes gladiō 190 brevī et levī, scūtō magnō et gravī armātus est; eques hastā longā et gravī pugnat.

Peditēs fortēs Rōmānī gladiōs brevēs et levēs, scūta magna et gravia ferunt; equitēs hastās ferunt longās et gravēs. Peditibus fortibus Rōmānīs sunt gladii brevēs et levēs, scūta magna 195 et gravia; equitibus hastae longae et gravēs sunt. Peditēs gladiīs brevibus et levibus, scūtīs magnīs et gravibus armātī sunt; equitēs hastīs longīs et gravibus pugnant.

comparātīvus (comp)

altior
altius

Comparātīvus

Hic mūrus altior est quam ille. 200
Hoc vāllum altius est quam illud.

'Altior -ius' comparātīvus est. Comparātīvus est adiectīvum dēclīnātiōnis tertiāe:

-ior	-ius
-iorem	-ius
-ioris	-ioris
-iōrī	-iōrī
-iōre	-iōre
-iōrēs	-iōra
-iōrēs	-iōra
-iōrum	-iōrum
-iōribus	-iōribus
-iōribus	-iōribus

	<i>Singulāris:</i>		<i>Plūrālis:</i>		
	<i>Masc./Fēm.</i>	<i>Neutr.</i>	<i>Masc./Fēm.</i>	<i>Neutr.</i>	
<i>Nōm.</i>	altior	altius	altiōr ēs	altiōr a	205
<i>Acc.</i>	altiōr em	altius	altiōr ēs	altiōr a	
<i>Gen.</i>	altiōr is	altiōr is	altiōr um	altiōr um	
<i>Dat.</i>	altiōr ī	altiōr ī	altiōr ibus	altiōr ibus	
<i>Abl.</i>	altiōr e	altiōr e	altiōr ibus	altiōr ibus	210

Exempla: brevior, fortior, gravior, levior, longior, pulchrior.

Gladius equitis longior et gravior est quam peditis. Eques gladium longiorem et graviorem fert quam pedes. Eques gladiō longiore et graviore pugnat.

Gladii equitum longiores et graves sunt quam peditum. Equites gladiis longioribus et gravioribus pugnant.

Pilum brevius et levius est quam hasta. Pila brevia et levia sunt quam hastae.

220 Delia ancilla pulchrior est quam Syra. Leander, qui ancillae pulchrioris amicus est, ancillae pulchriori rosam dat. Quid pulchrius est quam rosa?

225 Milites Romani fortiores sunt quam hostes. Dux Romanus militibus fortioribus imperat quam dux hostium. Ille dux militum fortiorum est.

PENSVM A

Pilum ē man- iacitur, sagitta ex arc-. In exercit- Romanis multi Galli militant, qui arc- ferunt. Equitat- sine met- impet- in hostes facit, neque hostes impet- equitat- sustinere possunt. Mille pass- sunt quinque milia pedum. Via Latina CL [150: centum quinquaginta] milia pass- long- est.

Ramus tenu- puerum crass- sustinere non potest, nam puer crass- grav- est. Unum malum grav- non est, nec duo mala grav- sunt, sed saccus plēn- malorum grav- est. Leander saccum magn- et grav- portat. In sacco grav- sunt mala. Servi saccos grav- portant. In saccis grav- sunt mala et pira.

Saccus Leandri grav- est quam Syri, nam mala grav- sunt quam pira. Via Appia long- est quam via Latina. Via Appia et via Aurelia long- sunt quam via Latina. Quintus crass- est quam Marcus. Leander saccum grav- quam Syrus portat. In sacco grav- mala sunt.

Hoc pilum long- et grav- est quam illud. Haec pila long- et grav- sunt quam illa.

Vocābula nova:

frāter
soror
nōmen
praenōmen
cognōmen
avunculus
mīles
scūtum
gladius
pilum
arma
arcus
sagitta
pugnus
hasta
pedes
eques
pars
finis
patria
hostis
bellum
exercitus
dux
castra
passus
fossa
vāllum

equitātus
 impetus
 metus
 versus
 mīlia
 trīstis
 armātus
 brevis
 gravis
 levis
 barbarus
 altus
 lātus
 fortis
 vester
 ferre
 pugnāre
 incolere
 dīvidere
 oppugnāre
 metuere
 mīlitāre
 dēfendere
 iacere
 expugnāre
 fugere
 contrā
 ac
 adiectīvum
 comparātīvus

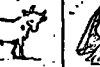

PENSVM B

Mārcus — Quīntī est. Quīntus ūnum frātre[m] et ūnam —
 habet. 'Iūlia' — sorōris est. Frāter Aemiliae est — liberōrum.
 Quīntus: "Ubi est avunculus noster?" Iūlius: "Avunculus —
 est in Germāniā."

Prōvincia est — imperiū Rōmānī. Rhēnus Germānianī ab
 imperiō Rōmānō —; Rhēnus — imperiū est. In Germāniā
 multī — Rōmānī sunt, quī contrā Germānōs —; Germānī
 enim — Rōmānōrum sunt. Mīlitēs Rōmānī scūta et — et pīla
 —. Mīlitēs in — habitant. Circum castra est — et —, quod x
 pedēs — est. Mīlitēs patriam ab hostibus —.

PENSVM C

Num 'Mārcus' cognōmen est?
 Quot frātrēs habet Aemilia?
 Quid agit Aemilius in Germāniā?
 Quae arma pedes Rōmānos fert?
 Quam longum est pīlum Aemiliū?
 Ubi habitant mīlitēs Rōmānī?
 Quī sunt Germānī et Gallī?
 Estne Germānia prōvincia Rōmāna?
 Quod flūmen Germāniam ā Galliā dīvidit?
 Cūr hostēs castra expugnāre nōn possunt?
 Num mīles fortis ab hoste fugit?
 Cūr hasta procul iacī nōn potest?

 MENSIS IANVAR DIES XXXI	 MENSIS FEBRVAR DIES XXVIII	 MENSIS MARTIVS DIES XXXI	 MENSIS APRILIS DIES XXX	 MENSIS MAIVS DIES XXXI	 MENSIS IUNIVS DIES XXX
 MENSIS IULIVS DIES XXXI	 MENSIS AVGVSTVS DIES XXXI	 MENSIS SEPTEMBER DIES XXX	 MENSIS OCTOBER DIES XXXI	 MENSIS NOVEMBER DIES XXX	 MENSIS DECEMBER DIES XXXI

ANNVS ET MENSES

- 1 Annus in duodecim mēnsēs dīviditur, quibus haec sunt nōmina: Iānuārius, mēnsis p̄rimus; Februārius, secundus; Mārtius, tertius; Aprīlis, quārtus; Māius, quīntus; Iūnius, sextus; Iūlius, septimus; Augustus, octāvus;
- 5 September, nōnus; Octōber, decimus; November, ūndecimus; December, mēnsis duodecimus ac postrēmus.

Ūnus annus duodecim mēnsēs vel trecentōs sexāgintā quīnque diēs habet. Saeculum est centum annī. Centum annī vel saeculum est longum tempus. Duo saecula sunt

10 ducentī annī. Homō sānus nōnāgintā vel etiam centum annōs vīvere potest; ducentōs annōs vīvere nēmō potest.

- Mēnsī p̄rimō et mēnsī tertiō ā deīs nōmina sunt: Iānuāriō ā deō Iānō, Mārtiō ā deō Mārte. Iānus et Mārs
- 15 sunt deī Rōmānī. Iānus est deus cui duae faciēs sunt. Mārs deus bellī est.

Mēnsis September nōminātur ā numerō *septem*, Octōber, November, December ab *octō*, *novem*, *decem*. Nam

kalendārium -i n

- Iān. Capricornus
Febr. Aquārius
Mārt. Piscēs
Apr. Ariēs
Māi. Taurus
Iūn. Gemini
Iūl. Cancer
Aug. Leō
Sept. Virgō
Oct. Libra
Nov. Scorpiō
Dec. Sagittārius

mēnsis -is m

- V quīntus -a -um
VI sextus -a -um
VII septimus -a -um
VIII octāvus -a -um
IX nōnus -a -um
X decimus -a -um
XI ūndecimus -a -um
XII duodecimus -a -um
postrēmus -a -um
↔ p̄rimus
tre-centī -ae -a
= ccc (300)
sexāgintā = LX (60)

tempus -oris n
du-centī -ae -a = cc (200)

Iānus
-i m

Mārs
-rtis m

nōmināre < nōmen; nōminātur = nōmen habet

antiquus < ante
tunc = illō tempore

nunc = hōc tempore

...igitur = ergō

trīgintā = xxx (30)

ūnus et trīgintā
= xxxi (31)

duo-dē-trīgintā
= xxviii (28)
ūn-dē-trīgintā
= xxix (29)

ūn-decim = xi (11)

item = etiā (: ut
Mārtius)

dīmīdia pars = ½

quārta pars = ¼

diēs -ēi m

vesper -erī m ↔ māne n

nox noctis f ↔ diēs

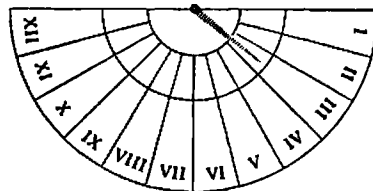
initium -ī n ↔ finis
finis = pars postrēma
initium = pars prīma

hōra -ae f

tempore antīquō Mārtius mēnsis prīmus erat. Tunc
September mēnsis septimus erat, Octōber, November, 20
December mēnsēs octāvus, nōnus, decimus erant.
Nunc autem mēnsis prīmus est Iānuārius, September
igitur mēnsis nōnus est, Octōber decimus, November
ūndecimus, December duodecimus.

Quam longus est mēnsis November? November tri- 25
gintā diēs longus est. December ūnum et trīgintā diēs
habet. Iānuārius tam longus est quam December, sed
Februārius brevior est: duodētrīgintā aut ūndētrīgintā
diēs tantum habet. Februārius brevior est quam cēterī
ūndecim mēnsēs: is mēnsis annī brevissimus est. Mār- 30
tius ūnum et trīgintā diēs longus est (et item Māius, Iū-
lius, Augustus, Octōber). Aprīlis trīgintā diēs habet
(item Iūnius et September). Sex mēnsēs sunt dīmīdia
pars annī, trēs mēnsēs quārta pars annī.

Diēs est dum sōl in caelō est. Prīma pars diēi est 35
māne, pars postrēma vesper. Diēs est tempus ā māne ad
vesperum. Nox est tempus ā vesperō ad māne. Vesper
est finis diēi atque initium noctis. Māne finis noctis est
atque initium diēi.

Diēs in duodecim hōrās dīviditur. Ab hōrā prīmā 40
diēs initium facit. Hōra sexta, quae hōra media est inter

hōram prīmam et duodecimam, 'merīdiēs' nōminātur. Hōra sexta vel merīdiēs diem dīvidit in duās aequās partēs: 'ante merīdiem' et 'post merīdiem'. Merīdiē sōl
45 altissimus in caelō est. Sex hōrae sunt dīmidia pars diēi.

11 Nocte sōl nōn lūcet, sed lūna et stēllae lūcent. Lūna ipsa suam lūcem nōn habet, lūx lūnae ā sōle venit; itaque lūna nōn tam clāra est quam sōl. Sōl est stēlla clāris-
sima, quae lūce suā et terram et lūnam illūstrat. Neque
50 tōta lūna sōle illūstrātur, sed tantum ea pars quae vertitur ad sōlem; cētera pars obscūra est. Cum exigua pars lūnae tantum vidētur, lūna 'nova' esse dīcitur. Diē septimō vel octāvō post lūnam novam lūna dīmidia vidētur, quae fōrmam habet litterae D. Diē quīntō decimō post
55 lūnam novam lūna plēna est et fōrmam habet litterae O. Cum lūna nōn lūcet, nox obscūra est.

Diēs mēnsis prīmus 'kalendae' nōminātur. Diēs prīmus mēnsis Iānuārii dīcitur 'kalendae Iānuāriae'; is diēs annī prīmus est atque initium annī novī. Diēi prīmō
60 mēnsis Iūlii 'kalendae Iūliae' nōmen est; is est diēs annī medius.

Diēs tertius decimus post calendās 'īdūs' nōminātur. 'īdūs Iānuāriae' diēs tertius decimus est post calendās Iānuāriās. Item 'īdūs Februāriae' dīcitur diēs tertius de-
65 cimus mēnsis Februārii. Sed 'īdūs Mārtiae' diēs est quīntus decimus mēnsis Mārtiū, nam mēnse Mārtiō (item Māiō, Iūliō, Octōbrī) īdūs nōn diēs tertius decimus, sed quīntus decimus post calendās est. Diēs nō-

merī-diēs (< medi-)
: medius diēs
aequus -a -um

lūna -ae f

stēlla -ae f

lūx lūcis f
clārus -a -um

tōtus -a -um: tōta lūna
↔ pars lūnae
cēterus -a -um ↔ clārus
obscurus -a -um ↔ clārus
exiguus -a -um = parvus

lūna nova dīmidia plēna

quīntus decimus
= xv (15.)

kalendae -ārum f pl

dīcitur = nōminātur

tertius decimus
= XIII (13.)
īdūs -uum f pl

(mēnsis) -ber -bris m,
abl -brī

nōnae -ārum *f pl*

ante diem octāvum kalendās Iūliās (a. d. viii kal. Iūl.) = diēs octāvus ante kalendās Iūliās

aestās -ātis *f* ↔ hiems
hiemis *f*
vēr vēris *n*
autumnus -ī *m*

incipere -it -iunt
= initium facere

calidus -a -um ↔
frigidus -a -um

imber -bris *m*
nix nivis *f*

operīre

hieme montēs nive
operiuntur

nus ante idūs dicitur 'nōnae' (nōnae Iānuāriae: diēs quīntus Iānuārii; nōnae Februāriae: diēs quīntus Februārii; nōnae Mārtiae: diēs septimus Mārtii; cēt.)

Diēs octāvus ante kalendās Iānuāriās, quī dicitur 'ante diem octāvum kalendās Iānuāriās', est diēs annī brevissimus. Ante diem octāvum kalendās Iūliās diēs annī longissimus est. Ante diem octāvum kalendās Aprīlēs (id est diē octāvō ante kalendās Aprīlēs) nox atque diēs aequī sunt; is diēs 'aequinoctium' dicitur. Item ante diem octāvum kalendās Octōbrēs aequinoctium dicitur, nam eō quoque diē nox aequa est atque diēs.

Tempora annī sunt quattuor: aestās et hiems, vēr et autumnus. Aestās est tempus ā mēse Iūniō ad Augustum, hiems ā mēse Decembrī ad Februārium. Mēsis Iūnius initium aestātis, December initium hiemis est. Tempus ā Mārtiō ad Māium vēr dicitur, ā mēse Septembrī ad Novembrem autumnus. Vēr ā mēse Mārtiō initium facit. Autumnus ā Septembrī incipit.

Aestāte diēs longī sunt, sōl lūcet, aēr calidus est. Aestās est tempus calidum. Hiems tempus frigidum est. Hieme nōn solum imber, sed etiam nix dē caelō cadit. Imber est aqua quae dē nūbibus cadit. Nix frigidior est quam imber. Hieme montēs et campī nive operiuntur. Vēre campī novā herbā operiuntur, arborēs novīs foliīs ōrnantur, avēs, quae hieme tacent, rūsus canere incipiunt. Autumnō folia dē arboribus cadunt et terram operiunt. In Germāniā hiemēs frigidiorēs sunt quam in Ita-

liā: altā nive operītur tōta terra et lacūs glaciē operiuntur; hieme Germānī puerī super glaciem lacuum lūdere possunt. Iānuārius mēnsis annī frīgidissimus est. Mēnsēs calidissimī sunt Iūlius et Augustus. Eō tempore
 100 multī Rōmānī urbem relinquunt et villās suās petunt, neque enim tōtam aestātem in urbe vīvere volunt. —

III Hōra nōna est. Aemilia apud filium aegrum sedet. Cubiculum lūce sōlis illūstrātur. Aemilia ad fenestram it caelumque spectat.

105 Aemilia: “Hōra nōna est. Sōl altus in caelō est nec nūbibus operītur.”

Quīntus: “Quandō sōl altissimus est?”

Aemilia: “Hōrā sextā vel merīdiē. Sed post merīdiem āēr calidior est quam ante merīdiem.”

110 Aemilia fenestram claudit. Iam satis obscūrum est cubiculum.

Quīntus: “Ō, quam longae sunt hōrae, cum necesse est tōtum diem in lectō iacēre!”

Aemilia: “Vēr est. Diēs atque hōrae longiōrēs sunt
 115 vēre quam hieme.”

Quīntus: “Quandō longissimī sunt diēs?”

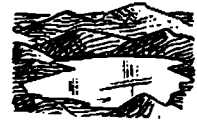
Aemilia: “Mēse Iūniō.”

Quīntus: “Iamne mēnsis Iūnius est?”

Aemilia: “Māius est: hic diēs est mēnsis Māiī postrē-
 120 mus. Hōc annī tempore diēs nōn tam calidī sunt quam aestāte et noctēs frīgidiōrēs sunt.”

Quīntus: “Quī mēnsis annī calidissimus est?”

glaciēs -ēī f

lacus
-ūs m

urbs urbis f = oppidum
magnum (: Rōma)

puerī super glaciem lacūs
lūdunt

quandō? = quō tem-
pore?

iam-ne

Iūlius Caesar
-aris *m*

(mēnsis) Quīntīlis -is *m*
= Iūlius

Caesar Augustus

(mēnsis) Sextīlis -is *m*
= Augustus

faciēs -ēi *f*

vult volunt, *inf* velle

Aemilia: "Iūlius."

Quīntus: "Cūr ille mēnsis patris nōmen habet?"

Aemilia rīdet et respondet: "Mēnsis Iūlius nōn ā pa- 125
tre tuō nōmen habet — nōn tantus vir est ille! — sed ā
Iūliō Caesare. Ante tempora Caesaris eī mēnsī erat nō-
men 'Quīntīlis' ā 'quīntō' numerō — nōn ā nōmine
tuō!"

Quīntus: "Estne Iūlius mēnsis quīntus?" Puer digitīs 130
numerāre incipit: "Mēnsis p̄mus Iānuārius, secundus
Februārius, tertius Mārtius, quārtus..."

Aemilia: "Antīquīs temporibus Mārtius nōn tertius,
sed p̄mus mēnsis erat; tunc igitur Quīntīlis, quī nunc
Iūlius nōminātur, mēnsis quīntus erat, nōn septimus, 135
ut nunc est. Item mēnsī Augustō nōmen erat 'Sextīlis',
quia sextus erat, nunc Augustus nōminātur ā Caesare
Augustō. — Sed hoc satis est. Iam necesse est tē dor-
mīre." Māter enim faciem filiī aspicit eumque oculōs
claudere videt. Aemilia puerum dormīre velle putat. 140

Quīntus: "Sed diēs est. Sōl lūcet. Nocte iubē mē dor-
mīre, cum sōl in caelō nōn est! Ubi sōl est nocte, cum
hīc nōn lūcet?"

Aemilia: "Cum hīc nox est, sōl lūcet in aliīs terrīs
procul ab Italiā et ab urbe Rōmā. Cum nox est illic, hīc 145
in Italiā diēs est."

Quīntus: "Ergō nunc in aliīs terrīs et urbibus nox est
atque hominēs dormiunt. Hīc diēs est, nec tempus est
dormīre!"

150 GRAMMATICA LATINA

Dēclīnātiō quīnta

Diēs brevisissimus est ante diem VIII kalendās Iānuāriās. Māne initium diē est. Diē primō Iānuārī nōmen est kalendae Iānuāriae; ab eō diē incipit novus annus. Mēse Iūniō diēs longī sunt. Iūnius xxx diēs habet: numerus diērum est xxx. Diēbus primīs mēnsium nōmina sunt: kalendae Iānuāriae, Februāriae, Mārtiae, Aprīlēs, cēt. Ab iīs diēbus mēnsēs incipiunt.

	<i>Singulāris</i>	<i>Plūrālis</i>
<i>Nōminātīvus</i>	di ēs	di ēs
160 <i>Accūsātīvus</i>	di em	di ēs
<i>Genetīvus</i>	di ē	di ērum
<i>Datīvus</i>	di ē	di ēbus
<i>Ablātīvus</i>	di ē	di ēbus

Ut 'diēs' *m* dēclīnātur 'merīdiēs' *m*, item 'faciēs' *f*, 'glaciēs'

165 *f*, et pauca alia vocābula fēminīna.

— 'Māne' est vocābulum neutrum indēclīnābile.

Superlātīvus

Aetna mōns altus est, *altior* quam cēterī montēs Siciliae: is mōns Siciliae *altissimus* est.

170 Via Appia longa est, *longior* quam cēterae viae Italiae: ea via Italiae *longissima* est.

'Īre' verbum breve est, *brevius* quam cētera verba Latīna: id verbum Latīnum *brevissimum* est.

175 'Altior, longior, brevius' comparātīvus est. 'Altissimus, longissima, brevissimum' superlātīvus est. Superlātīvus est adiectīvum dēclīnātiōnis I et II: *-issim|us -a -um*.

PENSVM A

Hōrae di- sunt XII. Hōra sexta di- dīvidit in duās partēs: ante merīdi- et post merīdi-. Sex hōrae sunt dīmidia pars di-. Mēnsis Iūnius xxx di- habet: numerus di- est xxx. Novus annus incipit ab eō di- quī dicitur kalendae Iānuāriae.

Iūlius mēnsis annī calid- est; Iānuārius est mēnsis annī

diēs
diem
diē
diēt
diē

diēs
diēs
diērum
diēbus
diēbus

-ēs -ēs
-em -ēs
-ē -ērum
-ē -ēbus
-ē -ēbus

in-dēclīnābilis -e (*in-dēcl*) = qui dēclīnārī nōn potest

superlātīvus (*sup*)

altissimus -a -um

longissimus -a -um

brevissimus -a -um

-issim|us -a -um

Vocābula nova:

annus
mēnsis
diēs
saeculum
tempus
faciēs
māne
vesper
nox
initium
hōra
merīdiēs

lūna
 stēlla
 lūx
 fōrma
 kalendae
 idūs
 nōnae
 aequinoctium
 aestās
 hiems
 vēr
 autumnus
 imber
 nix
 lacus
 glaciēs
 urbs
 postrēmus
 dīmidius
 aequus
 clārus
 tōtus
 obscūrus
 exiguus
 calidus
 frīgidus
 indēclinābilis
 undecim
 trīgintā
 sexāgintā
 ducentī
 trecentī
 quīntus
 sextus
 septimus
 octāvus
 nōnus
 decimus
 undecimus
 duodecimus
 nōmināre
 illūstrāre
 incipere
 operīre
 velle
 erat erant
 vel
 tunc
 nunc
 igitur
 item
 quāndō?
 superlātīvus

frīgid-. Mēnsis annī brev- est Februārius. Padus est flūmen Italiae long- et lāt-. Sōl stēlla clār- est.

PENSVM B

Iānuārius — p̄rimus est. December est mēnsis — ac —. Tempore antīquō September mēnsis septimus —, nam — mēnsis p̄rimus erat Mārtius. Nunc September mēnsis — est. Diēs est tempus ā — ad —. Māne est — diēi, vesper — diēi est et initium —. Diēs in XII — dividitur. Nocte — et — lūcent, neque eae tam — sunt quam sōl. Sōl lūnam — suā —. Ea lūnae pars quae sōle nōn illūstrātur — est.

Vēr et —, aestās et — sunt quattuor — annī. — ā mēnse Iūniō —. Hieme nōn sōluni —, sed etiam — dē nūbibus cadit: montēs et campī nive —. Aqua nōn tam — est quam nix.

PENSVM C

Quot sunt mēnsēs annī?

Ā quō Iānuārius nōmen habet?

Quam longus est mēnsis Aprīlis?

Ā quō mēnsis Iūlius nōmen habet?

Cūr mēnsis decimus Octōber nōminātur?

Cūr lūna nōn tam clāra est quam sōl?

Quī diēs annī brevissimus est?

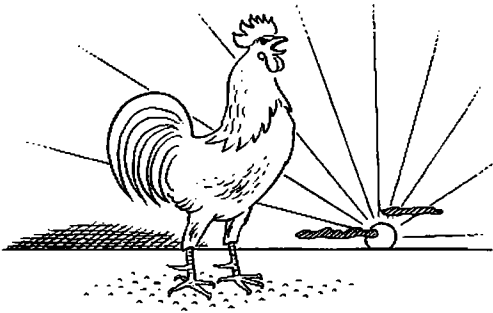
Quī diēs aequinoctia dīcuntur?

Quod tempus annī calidissimum est?

Quandō nix dē nūbibus cadit?

Quid est imber?

Ā quō diē incipit annus novus?

NOVVS DIES

gallus canēns

1 Nox est. Familia dormit. Villa Iūliī obscura et quiēta
est. Mārcus quiētus in lectō suō cubat; is bene dormit.
Quīntus dormire nōn potest, quod et caput et pēs eī
dolet. Bracchium quoque dolet Quīntō; itaque is nōn
5 dormit, sed vigilat.

cubāre = iacere (in
lectō)
dolēre + dat: pēs eī
/Quīntō dolet

vigilāre ↔ dormire

Cubiculum in quō Quīntus cubat nōn magnum est,
nec magnum est cubiculum Mārcī. Utrumque cubicu-
lum parvum est. Uterque puer cubat in cubiculō parvō,
neuter in cubiculō magnō. Neutrum cubiculum mag-
10 num est. Uterque puer quiētus est, neuter puer sē mo-
vet. Alter puer dormit, alter vigilat. Alter ē duōbus
puerīs valet, alter aegrōtat. Uter puer aegrōtat, Mār-
cusne an Quīntus? Quīntus aegrōtat, Mārcus valet.

uter- ultra- utrum-que:
uterque puer : et M. et
Q. ; utrumque cubicu-
lum : et cubiculum M.ī
et Q.ī
neuter -tra -trum: neuter
puer : nec M. nec Q.

Āēr frīgīdus cubiculum Mārcī intrat, fenestra enim
15 aperta est. Mārcus fenestrā apertā dormit. Fenestra
Quīntī aperta nōn est. Altera ē duābus fenestrīs est
aperta, altera clausa. Utra fenestra clausa est? Fenestra
Quīntī. Is fenestrā clausā dormit, quia aeger est.

alter -era -erum
duo, abl duōbus
valēre ↔ aegrōtare
uter -tra -trum: uter
puer? : M. ne an Q.?

duae, abl duābus

clausus -a -um ↔ apertus
-a -um

canēns -entis = qui canit
(-ns < -nts)

gallus canēns
gallum canentem

dormiēns -entis = qui
dormit
vigilāns -antis = qui
vigilat

quō-modo? < quō
modō?
ho-diē = hōc diē

mē (acc): mihi (dat)

ad-hūc = ad hoc tempus,
etiam nunc

inquit = dīcit
surgere

af-ferre < ad-ferre

af-fer! (imp)

lavāre
sordidus -a -um

Ecce gallus canit: “Cucurrū! Cucucurrū!” Gallus canēns novum diem salūtat. 20

Mārcus oculōs nōn aperit neque sē movet. Quīntus, quī oculīs apertīs iacet, super lectum sē vertit. Puer dormiēns gallum canentem nōn audit. Puer vigilāns gallum audit, et Dāvum vocat.

Dāvus cubiculum intrāns interrogat: “Quōmodo sē 25
habet pēs tuus hodiē?”

Quīntus respondet: “Pēs male sē habet, nec pēs tantum, sed etiam caput et bracchium dolet. Ō, quam longa nox est! Sed iam māne est, nam gallus canit. Dā mihi aquam, Dāve!” 30

Dāvus Quīntō aquam in pōculō dat. Puer aquam bibit. Servus puerum bibentem aspicit.

Dāvus Quīntum in lectō iacentem relinquit et cubiculum Mārci intrat. Mārcus adhūc dormit. Dāvus ad puerum dormientem adit eumque excitat. Quōmodo servus 35
puerum excitat? In aurem pueri dormientis magnā vōce clāmat: “Mārce! Māne est!” Eō modō excitātur Mārcus, et oculōs aperiēns servum apud lectum stantem videt. Iam neuter ē duōbus pueris dormit.

“Hōra prīma est” inquit Dāvus, “Surge ē lectō!” 40

Mārcus ē lectō surgit. Iam nōn cubat in lectō, sed ante lectum stat. Mārcus Dāvum aquam afferre iubet: “Affer mihi aquam ad manūs!”

Servus Mārcō aquam affert et “Ecce aqua” inquit, “Lavā faciem et manūs! Manūs tuae sordidae sunt.” 45

Mārcus primum manūs lavat, deinde faciem.

Dāvus: “Aurēs quoque lavā!”

“Sed aurēs” inquit Mārcus “in faciē nōn sunt!”

Dāvus: “Tacē, puer! Nōn modo faciem, sed tōtum
50 caput lavā! Mergite caput in aquam!”

Mārcus caput tōtum in aquam mergit atque etiam
aurēs et capillum lavat. Iam tōtum caput eius pūrum
est. Aqua nōn est pūra, sed sordida.

Aqua quā Mārcus lavātur frīgida est; itaque puer ma-
55 nūs et caput solum lavat, nōn tōtum corpus. Māne Rō-
mānī faciem et manūs aquā frīgidā lavant; post merī-
diem tōtum corpus lavant aquā calidā.

Mārcus caput et manūs tergēns Dāvum interrogat:
“Cūr frāter meus tam quiētus est?”

60 Dāvus respondet: “Quīntus adhūc in lectō est.”

Mārcus: “In lectō? Quīntus, quī ante mē surgere
solet, adhūc dormit! Excitā eum!”

“Nōn dormit” inquit Dāvus, “Frāter tuus vigilat, nec
surgere potest, quod pēs et caput eī dolet.”

65 Mārcus: “Mihi quoque caput dolet!”

Dāvus: “Tibi nec caput nec pēs dolet! Caput valēns
nōn dolet nec membra valentia.”

Per fenestram apertam intrat aēr frīgīdus. Mārcus frī-
get, quod corpus eius nūdum est (id est sine vestīmen-
70 tīs); itaque Mārcus vestīmenta sua ā servō poscit: “Dā
mihi tunicam et togam! Vestī mē!” Dāvus puerō frīgētī
tunicam et togam dat, neque eum vestit: necesse est

Mārcus faciem lavat

pūrus -a -um ↔ sordidus

māne *adv* (: hōrā primā)

vir togātus

tē (*acc*): tibi (*dat*)

tunica
-ae f

frīgēre = frīgīdus esse
nūdus -a -um
vestīmentum -ī n
poscere = darī iubēre
vestīre

induere

gerere = (in corpore)
ferre, habere
togātus -a -um = togam
gerēns
praeter *prp + acc*

dexter -tra -trum ↔
sinister -tra -trum

calceus -i m

mē-cum (= cum mē)
tē-cum (= cum tē)
sē-cum (= cum sē)
abl: mē, tē, sē (= *acc*)
parentēs -um *m pl*
= pater et māter

puerum ipsum sē vestīre. Mārcus primum tunicam induit, deinde togam. Puer iam nūdus nōn est.

(Toga est vestimentum album, quod virī et puerī Rō- III
mānī gerunt. Graecī et barbarī togam nōn gerunt. Mul-
tīs barbarīs magna corporis pars nūda est. Virō togātō
nūlla pars corporis est nūda praeter bracchium alterum.
Utrum bracchium virō togātō nūdum est, dextrumne an
sinistrum? Bracchium dextrum est nūdum, bracchium 80
sinistrum togā operitur. Milītēs togam nōn gerunt,
nēmō enim togātus gladiō et scūtō pugnāre potest. Utrā
manū miles gladium gerit? Manū dextrā gladium gerit,
scūtum gerit manū sinistrā.)

Mārcus, quī pedibus nūdis ante lectum stat, calceōs 85
poscit: “Dā mihi calceōs! Pedēs frīgēt mihi.” Dāvus eī
calceōs dat, et eum sēcum venīre iubet: “Venī mēcum!
Dominus et domīna tē exspectant.”

Mārcus cum servō ātrium intrat, ubi parentēs sedent
liberōs exspectantēs. Ante eōs in parvā mēnsā pānis et 90
māla sunt. Parentēs ā filiō intrante salūtantur: “Salvēte,
pater et māter!” et ipsī filium intrantem salūtant:
“Salvē, Mārce!”

Māter alterum filium nōn vidēns Dāvum interrogat:
“Quīntus quōmodo sē habet hodiē?” 95

Dāvus: “Quīntus dicit ‘nōn modo pedem, sed etiam
caput dolēre’.”

Aemilia surgit et ad filium aegrōtantem abit. Māter
filiō suō aegrōtantī pānem et mālum dat, sed ille, quī

100 multum ēsse solet, hodiē nec pānem nec mālum ēst.
Puer aegrōtāns nihil ēsse potest.

Mārcus autem magnum mālum ā patre poscit: “Dā mihi illud mālum, pater! Venter vacuus est mihi.”

Iūlius Mārcō pānem dāns “Primum ēs pānem” in-
105 quit, “deinde mālum!”

Mārcus pānem suum ēst. Deinde pater eī in utram-
que manum mālum dat, et “Alterum mālum nunc ēs”
inquit, “alterum tēcum fer!”

Dāvus Mārcō librum et tabulam et stilum et rēgulam
110 affert.

Iūlius: “Ecce Dāvus tibi librum et cēterās rēs tuās
affert. Sūme rēs tuās atque abī!”

“Sed cūr nōn venit Mēdus?” inquit Mārcus, quī Mē-
dum adhūc in familiā esse putat. Is servus cum puerīs
115 ire solet omnēs rēs eōrum portāns. Mārcus ipse nūllam
rem portāre solet praeter mālum.

Iūlius: “Mēdus tēcum ire nōn potest. Hodiē necesse
est tē solum ambulāre.”

Mārcus: “...atque mē ipsum omnēs rēs meās portāre?
120 Cūr ille servus mēcum venīre nōn potest ut solet?
Etiamne Mēdō caput dolet?”

Iūlius: “Immō bene valet Mēdus, sed hodiē aliās rēs
agit.”

Mārcus: “Quae sunt illae rēs?”

125 Iūlius nihil ad hoc respondet et “Iam” inquit “tempus
est discēdere, Mārce.”

multum -ī n

ēsse, *imp* ēs! ēste!

utra-que manus
utram-que manum

tē-cum = cum tē
ferre, *imp* fer! ferte!

rēs rei f		
	<i>sing</i>	<i>plūr</i>
<i>nōm</i>	rēs	rēs
<i>acc</i>	rem	rēs
<i>gen</i>	rei	rērum
<i>dat</i>	rei	rēbus
<i>abl</i>	rē	rēbus

omnis -e ↔ nūllus

tabula -ae f

stilus -ī m

rēgula -ae f

salvê!
valê!
“salvê!” dicit qui
advenit
“valê!” dicit qui
discêdit

participium -ī n (*part*)

/Puella vigilāns...

masc./fēm.

	sing.	plūr.
nōm.	-ns	-nt ēs
acc.	-nt em	-nt ēs
gen.	-nt is	-nt ium
dat.	-nt ī	-nt ibus
abl.	-nt el-ī	-nt ibus

neutr.

nōm.	-ns	-nt ia
acc.	-ns	-nt ia
gen.	-nt is	-nt ium
dat.	-nt ī	-nt ibus
abl.	-nt el-ī	-nt ibus

[1] -āns -antis

[2] -ēns -entis

[3] -ēns -entis

[4] -iēns -ientis

Vocābula nova:

gallus
vestimentum
tunica
toga
calceus
parentēs
tabula
stilus
rēgula

Mārcus mālum, librum, tabulam, stilum rēgulamque
sēcum ferēns ē villā abit. Fīlius ā patre discēdēns “Valē,
pater!” inquit.

“Valē, Mārce!” respondet pater, “Bene ambulā!” 130

Quō it Mārcus cum rēbus suīs? Vidē capitulum quīn-
tum decimum!

GRAMMATICA LATINA

Participium

Puer vigilāns in lectō iacēns gallum canentem audit. Gallus 135
canēns nōn audītur ā puerō dormiente. Puer dormiēns servum
clāmantem audit, nec ā gallō canente, sed ā servō clāmante
excitātur. Nōn vōx galli canentis, sed vōx servī clāmantis pue-
rum dormientem excitat.

Puerī vigilantēs gallōs canentēs audiunt. Gallī canentēs ā 140
puerīs dormientibus nōn audiuntur. Puerī dormientēs servōs
clāmantēs audiunt, nec ā gallīs canentibus, sed ā servīs clā-
mantibus excitantur. Nōn vōcēs gallōrum canentium, sed vō-
cēs servōrum clāmantium puerōs dormientēs excitant.

Caput valēns nōn dolet nec membra valentia. Canis animal 145
volāns nōn est; animālia volantia sunt avēs. Mīlitēs inter pīla
volantia pugnant.

‘Vigilāns’, ‘iacēns’, ‘canēns’, ‘dormiēns’ participia sunt.
Participium est adiectivum dēclīnātiōnis III: gen. sing. -ant|is,
-ent|is (abl. sing. -e vel -ī). 150

PENSVM A

Puer dorm- nihil audit. Dāvus puerum dorm- excitat: in
aurem puerī dorm- clāmat: “Mārce!” Mārcus oculōs aper-
servum apud lectum st- videt. Servus puerō frīg- vestimenta
dat. Parentēs filium intr- salūtant et ā filiō intr- salūtantur.
Fīlius discēd- “Valē!” inquit.

Corpus val- nōn dolet. Medicus caput dol- sãnãre nōn potest. Piscēs sunt animãlia nat-.

PENSVM B

Puerī in lectīs — [= iacent]. — puer dormit, alter —; alter —, alter aegrōtat. — puer aegrōtat, Mārcusne — Quīntus? Quīntus aegrōtat.

Servus puerum dormientem — et eī aquam —. Mārcus ē lectō — et prīmum manūs —, — faciem. Puer vestīmenta ā servō —, et prīmum tunicam —, deinde —. Iam puer — nōn est. Virō — [= togam gerentī] bracchium — nūdum est. Dāvus Mārcum sēcum venīre iubet: “Venī —!”

Mārcus Mēdum, quī cum eō ire —, nōn videt. Mēdus librōs et cēterās — Mārcī portāre solet, Mārcus ipse — portāre solet — mālum. “Hodiē” — Iūlius “Mēdus — ire nōn potest.” Mārcus sōlus abit librum et — et stilum — ferēns.

PENSVM C

Quīntusne bene dormit?

Uter puer aegrōtat?

Estne clausa fenestra Mārcī?

Uter ē duōbus puerīs gallum canentem audit?

Quōmodo servus Mārcum excitat?

Tōtumne corpus lavat Mārcus?

Cūr Mārcus frīget?

Quid Mārcus ā servō poscit?

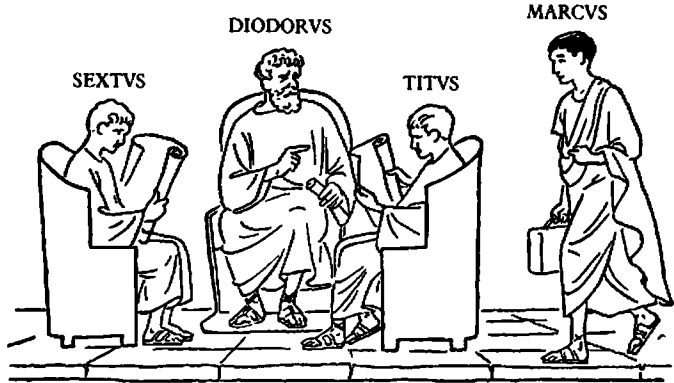
Utrum bracchium togā operītur?

Utrā manū mīles scūtum gerit?

Quās rēs Mārcus sēcum fert?

rēs
apertus
clausus
sordidus
pūrus
nūdus
togātus
dexter
sinister
omnis
cubāre
vigilāre
valēre
excitāre
surgere
afferre
lavāre
mergere
solēre
frīgēre
poscere
vestīre
induere
gerere
inquit
uterque
neuter
alter
alter?
mihi
tibi
mēcum
tēcum
sēcum
nihil
quōmodo
hodiē
adhūc
prīmum
deinde
praeter
an
valē
participium

lūdus

MAGISTER ET DISCIPVLI

lūdus -i m

magister -trī m

sevērus -a -um
discipulus -i mvirga
-ae f

nōn-dum = adhūc nōn

sella
-ae fcōn-sīdere = sedēre in-
cipere (↔ surgere)

Mārcus librum et tabulam et cēterās rēs ferēns Tūscu- /
lum ambulat. Illic est lūdus puerōrum. Multī puerī
māne in lūdum eunt.

Magister lūdī est vir Graecus, cui nōmen est Diodō- 5
rus. Mārcus magistrum metuit, Diodōrus enim magis-
ter sevērus est, quī discipulōs suōs virgā verberat; eō
modō magister sevērus discipulōs improbōs pūnīre so-
let. Discipulī sunt puerī quī in lūdum eunt. Mārcus et
Quīntus sunt duo discipulī. Aliī discipulī sunt Titus et
Sextus. 10

Sextus, quī ante Mārcum et Titum ad lūdum advenit,
prīmus lūdum intrat. Sextus sōlus est, nam cēterī disci-
puli nōndum adsunt.

Magister intrāns Sextum solum in sellā sedentem vi-
det. Sextus dē sellā surgēns magistrum salūtat: “Salvē, 15
magister!”

Magister: “Salvē, Sexte! Cōnsīde!”

Sextus in sellā cōnsīdit. Discipulus tacitus ante magistrum sedet.	tacitus -a -um = tacēns
20 Magister interrogat: “Cūr tū sōlus es, Sexte?” “Ego sōlus sum, quod cēterī discipulī omnēs absunt” respondet Sextus.	
Exclāmat magister: “Ō, discipulōs improbōs...!”	ex-clāmāre
Sextus: “Num ego discipulus improbus sum?”	
25 Magister: “Immō tū probus es discipulus, Sexte, at Mārcus et Quīntus et Titus improbī sunt!”	at = sed
Hīc Titus ad lūdum advenit et iānuam pulsat antequam intrat: discipulus nōn statim intrat, sed primum iānuam pulsat; tum lūdum intrat et magistrum salūtat:	iānuā -ae f = ōstium
30 “Salvē, magister!”	
Magister: “Ō Tite! Sextus iam adest...”	
Titus: “At Mārcus et Quīntus nōndum adsunt!”	
Magister: “Tacē, puer! Claude iānuam et cōnsīde! Aperīte librōs, puerī!”	tum = deinde
35 Sextus statim librum suum aperit, sed Titus, quī librum nōn habet, “Ego” inquit “librum nōn habeō.”	
Magister: “Quid? Sextus librum suum habet, tū librum tuum nōn habēs? Cūr librum nōn habēs?”	
Titus: “Librum nōn habeō, quod Mārcus meum librum habet.”	
40 // Post Titum Mārcus ad lūdum advenit, neque is iānuam pulsat antequam intrat. Mārcus statim intrat, nec magistrum salūtat.	
“Ō Mārce!” inquit Diodōrus, “Cūr tū iānuam nōn	iam ↔ nōndum

tergum
-i n

audītis-ne

vērus -a -um

vērum -i n = id quod
vērum est
quod = id quodposterior -ius *comp*
< post
lacrimāre puerō (*dat*) nōn
convenit = lacrimae
puerō nōn conveniunt

dēsinerere ↔ incipere

red-īre = rūsus īre
(red- = re-)

audīs-ne

pulsās cum ad lūdum venīs, nec mē salūtās cum mē 45
vidēs?”

At Mārcus “Ego” inquit “iānuam nōn pulsō cum ad
lūdum veniō, nec tē salūtō cum tē videō, quia nec Sex-
tus nec Titus id facit.”

Sextus et Titus: “Quid?” 50

Mārcus (ad Sextum et Titum): “Vōs iānuam nōn pul-
sātis cum ad lūdum venītis, nec magistrum salūtātis
cum eum vidētis. Audītisne id quod dīcō?”

Tum Sextus et Titus “Id quod dīcis” inquiunt “vē-
rum nōn est: nōs iānuam pulsāmus cum ad lūdum venī- 55
mus, et magistrum salūtāmus cum eum vidēmus. Nōn-
ne vērum dīcimus, magister?”

Magister: “Vōs vērum dīcitis. Quod Mārcus dīcit nōn
est vērum. Discipulus improbus es, Mārce! Necessē est
tē pūnīre. Statim ad mē venī!” 60

Diodōrus, magister sevērus, tergum puerī virgā ver-
berat. (Tergum est posterior pars corporis.) Tergum
dolet Mārcō, neque ille lacrimat, nam lacrimāre puerō
Rōmānō nōn convenit.

Mārcus clāmat: “Ei! Iam satis est! Dēsine, magister!” 65

Magister puerum verberāre dēsinit et “Ad sellam
tuam redī” inquit, “atque cōnsīde!”

Mārcus ad sellam suam redit, neque cōnsīdit, sed
tacitus ante sellam stat.

“Audīsne, Mārce? Ego tē cōnsīdere iubeō. Cūr nōn 70
cōnsīdis?” interrogat magister.

Mārcus: "Nōn cōnsidō, quod sedēre nōn possum."	pos-sum
Diodōrus: "Cūr sedēre nōn potes?"	pot-es pot-est
Mārcus: "Sedēre nōn possum, quod mihi dolet..."	
75 pars tergī inferior in quā sedēre soleō."	inferior -ius <i>comp</i> < infrā
Haec verba audientēs Titus et Sextus rident.	
Diodōrus: "Quid rīdētis, Tite et Sexte?"	quid? = cūr?
Titus: "Rīdēmus, quod Mārcō dolet..."	
Diodōrus: "Tacēte! Eam corporis partem nōmināre	
80 nōn convenit! — Sed ubi est frāter tuus, Mārce?"	
Mārcus: "Is domī est apud mātrem suam. Quīntus dīcit 'sē aegrum esse'."	domī ↔ in lūdō Q.: "Ego aeger sum" Q. dīcit 'sē aegrum esse'
Diodōrus: "Sī aeger est, in lūdum ire nōn potest. At vōs bene valētis. Iam aperīte librōs!"	
85 Titus: "Mārcus meum librum habet."	
Diodōrus: "Quid tū librum Titī habēs, Mārce?"	
Mārcus: "Ego eius librum habeō, quod is meum mālum habet. Redde mihi mālum meum, Tite!"	red-dere = rūsus dare
Titus rīdēs "Mālum" inquit "tibi reddere nōn possum, id enim iam in ventre meō est!"	
90 Mārcus irātus Titum pulsāre incipit, sed magister "Dēsine, Mārce!" inquit, "Titus tibi mālum dare nōn potest, at ego tibi <i>malum</i> dare possum, nisi hīc et nunc Titō librum reddis!"	malum -ī n = mala rēs; m. dare tibi : tē pūnire nisi = sī nōn
95 Mārcus Titō librum reddit.	
III Discipulī librōs aperiunt. Item librum suum aperit magister ac recitāre incipit. Puerī autem priōrem librī partem tantum audiunt, nam antequam magister par-	prior -ius ↔ posterior; prior pars : initium

pars posterior : finis

magister recitat
discipulī dormiunt

quod = id quod

lectulus = parvus lectus

tem librī posteriōrem recitāre incipit, omnēs puerī dormiunt!

100

Magister recitāre dēsinit et exclāmat: “Ō improbī discipulī! Dormītis! Quod recitō nōn audītis!”

Mārcus magistrō irātō “Ego” inquit “nōn dormiō. Immō vigilō et tē audiō, magister.”

Item Sextus et Titus “Neque nōs dormīmus” inquit 105
unt, “Vigilāmus et omnia verba tua audīmus. Bene recitās, Diodōre! Bonus es magister!”

Magister laetus “Vērum est quod dicitis” inquit, “ego bene recitō ac bonus sum magister — at vōs male recitātis ac malī discipulī estis!” 110

Discipulī: “Immō bonī discipulī sumus! Bene recitāmus!”

Diodōrus: “Tacēte! Ubi estis, puerī?”

Discipulī: “In lūdō sumus.”

Diodōrus: “Vērum dicitis: in lūdō estis — nōn domī 115
in lectulīs! In lectulō dormīre licet, hīc in lūdō nōn licet dormīre!”

Magister irātus discipulōs virgā verberat.

- Discipulī: “Ei, ei! Quid nōs verberās, magister?”
 120 Diodōrus: “Vōs verberō, quod aliō modō vōs excitāre
 nōn possum. Ad sellās vestrās redite atque cōnsīdite!”
 Discipulī ad sellās suās redeunt, neque cōnsīdunt.
 Magister: “Quid nōn cōnsīditis?”
 Discipulī: “Nōn cōnsīdimus, quod sedēre nōn possu-
 125 mus.”
 Diodōrus: “Quid? Sedēre nōn potestis? Ergō vōs hō-
 ram tōtam tacitū stāte, dum ego sedēns partem librī pos-
 teriōrem recitō! Nec enim stantēs dormire potestis!”

GRAMMATICA LATINA

- 130 *Persōnae verbī*
 Puerī rident. Puella nōn ridet.
 Puerī: “Cūr tū nōn ridēs, cum nōs ridēmus?”
 Puella: “Ego nōn rideō, quia vōs mē ridētis!”
 ‘Rideō ridēmus’ dicitur persōna p̄ima, ‘ridēs ridētis’ per-
 135 sōna secunda, ‘ridet rident’ persōna tertia.
	<i>Singulāris</i>	<i>Plūrālis</i>		
<i>Persōna p̄ima</i>	ride ō	ridē mus	I	-ō
<i>Persōna secunda</i>	ride s	ridē tis	II	-s
<i>Persōna tertia</i>	ride t	ride nt	III	-t
- 140 *Exempla*: [1] clām|ō clāmā|mus; [2] ride|ō ridē|mus; [3]
 dīc|ō dīc|imus; faci|ō faci|mus; [4] audi|ō audī|mus.
 Malus discipulus in lūdō clāmat et ridet. Quī id nōn facit,
 et omnia verba magistrī audit, bonus est discipulus.
 Bonus discipulus malō dicit: “Ego bonus discipulus sum: in
 145 lūdō nec clāmō nec rideō, et omnia verba magistrī audiō. At
 tū malus discipulus es: in lūdō clāmās et ridēs nec verba
 magistrī audīs! Vērum dīcō! Nōnne hoc facis?” Malus disci-
 pulus: “Quod dīcis vērum nōn est: ego hoc nōn faciō!”

nōs acc (= nōm)

vōs acc (= nōm)

red-ire -it -eunt

pos-sumus
pot-estis
pos-sunt

persōna (pers)

ego nōs
tū vōsrideō ridēmus
ridēs ridētis
ridet rident

	sing.	plūr.
I	-ō	-mus
II	-s	-tis
III	-t	-nt

[1] clāmā re	
clām ō	clāmā mus
clāmā s	clāmā tis
clāma t	clāma nt
[2] ridē re	
ride ō	ridē mus
ridē s	ridē tis
ride t	ride nt
[3] dīc ere	
dīc ō	dīc imus
dīc is	dīc itis
dīc it	dīc unt

face re	
faci ō	faci mus
faci s	faci tis
faci t	faci unt
[4] audi re	
audi ō	audi mus
audi s	audi tis
audi t	audi unt
esse	
sum	sumus
es	estis
est	sunt
[1] -ō	-āmus
-ās	-ātis
-at	-ant
[2] -eō	-ēmus
-ēs	-ētis
-et	-ent
[3] -ō	-imus
-is	-itis
-it	-unt
-iō	-imus
-is	-itis
-it	-iunt
[4] -iō	-īmus
-īs	-ītis
-it	-iunt
īre	
eō	īmus
īs	ītis
it	eunt
posse	
pos-sum	pos-sumus
pot-es	pot-estis
pot-est	pos-sunt

Malī discipulī in lūdō clāmant et rident. Quī id nōn faciunt, et omnia verba magistrī audiunt, bonī sunt discipulī. 150

Bonī discipulī malīs dīcunt: “Nōs bonī discipulī sumus: in lūdō nec clāmāmus nec rīdēmus, et omnia verba magistrī audīmus. At vōs malī discipulī estis: in lūdō clāmātis et rīdētis nec verba magistrī audītis! Vērum dīcimus! Nōnne hoc facitis?” Malī discipulī: “Quod dīcitis vērum nōn est: nōs hoc nōn facimus!” 155

[1] Ut ‘clāmō clāmāmus’ dēclīnantur verba quōrum īnfīnītīvus dēsīnit in -āre.

[2] Ut ‘rīdeō rīdēmus’ dēclīnantur verba quōrum īnfīnītīvus dēsīnit in -ēre. 160

[3] Ut ‘dīcō dīcimus’ dēclīnantur verba quōrum īnfīnītīvus dēsīnit in -ere, praeter ea quae -i- habent ante -ō et -unt, ut ‘faciō faciunt’: accipere, aspicere, capere, facere, fugere, iacere, incipere, parere, cēt.

[4] Ut ‘audiō audīmus’ dēclīnantur verba quōrum īnfīnītīvus dēsīnit in -īre, praeter verbum īre (pers. t sing. eō, pers. ttt plūr. eunt), item ab-īre, ad-īre, ex-īre, red-īre, cēt. 165

Ut ‘sum sumus’ dēclīnantur verba quōrum īnfīnītīvus dēsīnit in -esse, ut ab-esse, ad-esse, in-esse, cēt., et posse (pers. I pos-sum pos-sumus, II pot-es pot-estis, ttt pot-est pos-sunt). 170

PENSVM A

Mārcus ad lūdum ven- nec iānuam puls-. Magister: “Cūr tū iānuam nōn puls-, cum ad lūdum ven-?” Mārcus: “Ego iānuam nōn puls- cum ad lūdum ven-, quod nec Sextus nec Titus id facit. Audīte, Sexte et Tite: vōs iānuam nōn puls- cum ad lūdum ven-!” Sextus et Titus: “Nōs iānuam puls- cum ad lūdum ven-!” Magister: “Tacēte! Aperīte librōs!” Titus: “Ego librum nōn hab-.” Magister: “Cūr librum nōn hab-, Tite?” Titus: “Librum nōn hab-, quod Mārcus meum librum hab-!” Mārcus: “Sed vōs meās rēs hab-!” Titus et Sextus: “Nōs rēs tuās nōn hab-!”

Magister discipulōs dormīre vidēns exclāmat: “Ō puerī!

Dorm-! Ego recit-, vōs nōn aud-!" Mārcus: "Ego tē recitāre aud-. Nōn dorm-." Titus et Sextus: "Nec nōs dorm-. Tē recitāre aud-. Bene recit-, magister." Magister: "Ego bene recit-, at vōs male recit-! Malī discipulī es-!" Discipulī: "Vērum nōn dīc-, magister. Bonī discipulī s-: in lūdō nec clām- nec rīd-, et tē aud-!"

PENSVM B

Māne puerī in — eunt. Puerī quī in lūdum eunt — sunt. Quī lūdum habet — est. Mārcus magistrum metuit, nam Diodōrus magister — est quī puerōs improbōs — verberat.

Intrat magister. Sextus dē — surgit. Cēterī discipulī — adsunt. Magister —: "Ō, discipulōs improbōs!" Sextus: "Num ego improbus —?" Magister: "— discipulus improbus nōn es, — [= sed] cēterī discipulī improbī sunt!"

Post Sextum venit Titus, — [= deinde] Mārcus. Mārcus — [= ōstium] nōn pulsatur, — lūdum intrat, nec magistrum salutatur. Magister: "Discipulus improbus —, Mārce! — ad mē venī!" Magister — Mārce verberat. Tergum est — pars corporis. Magister puerum verberare —. Mārcus ad sellam suam — neque —. Magister: "— [= cūr] nōn cōnsidis?" Mārcus: "Sedēre nōn —, quod pars tergī — mihi dolet!"

PENSVM C

Quō puerī māne eunt?

Quis est Diodōrus?

Cūr puerī magistrum metuunt?

Quis discipulus p̄m̄us ad lūdum advenit?

Quid facit Titus antequam lūdum intrat?

Cūr Titus librum suum nōn habet?

Quis est discipulus improbissimus?

Cūr Quīntus in lūdum ire nōn potest?

Cūr magister recitāre dēsinit?

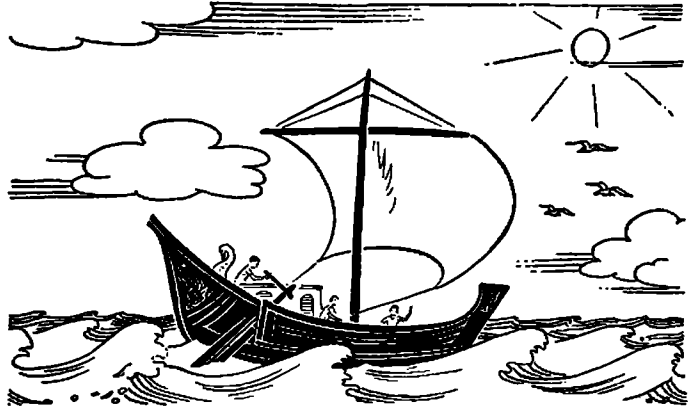
Tūne magister an discipulus es?

Num tū iānuam pulsās antequam cubiculum tuum intrās?

Vocābula nova:

lūdus
magister
discipulus
virga
sella
iānuā
vērum
tergum
malum
lectulus
sevērus
tacitus
vērus
posterior
inferior
prior
pūnire
cōnsidere
exclāmāre
dēsinare
redire
reddere
recitāre
licēre
sum
es
sumus
estis
ego
tū
nōs
vōs
nōndum
statim
tum
quid?
domī
antequam
at
sī
nisi

nāvis Rōmāna

TEMPESTAS

inter-esse
 quōrum : ex quibus
 situs -a -um: situm est
 = est (ubi?)
 sive = vel
 appellāre = nōmināre

inferus -a -um ↔ supe-
 rus -a -um

ad = apud
 Tiberis -is *m* (acc -im,
 abl -ī)
 paulum ↔ multum

nāvis -is *f*
 nāvīgāre < nāvis

maritimus -a -um = ad
 mare situs
 portus -ūs *m*

locus -i *m*
 in-fluere

eō locō (abl) = in eō
 locō, illīc

Italia inter duo maria interest, quōrum alterum, quod /
 suprā Italiam situm est, 'mare Superum' sive 'Hadriāti-
 cum' appellātur, alterum, infrā Italiam situm, 'mare
 Īnferum' sive 'Tūscum'. Tōtum illud mare longum et
 lātum quod inter Eurōpam et Āfricam interest 'mare 5
 nostrum' appellātur ā Rōmānīs.

Urbs Rōma nōn ad mare, sed ad Tiberim flūmen sita
 est vīgintī mīlia passuum ā marī. Quod autem paulum
 aquae est in Tiberī, magnae nāvēs in eō flūmine nāvī-
 gāre nōn possunt. Itaque parvae tantum nāvēs Rōmam 10
 adeunt.

Ōstiam omnēs nāvēs adire possunt, id enim est oppi-
 dum maritimum quod magnum portum habet. Ad ōs-
 tium Tiberis sita est Ōstia. ('Ōstium' sive 'ōs' flūminis
 dīcitur is locus quō flūmen in mare īfluit; Ōstia sita est 15
 eō locō quō Tiberis in mare Īnferum īfluit.)

Alia oppida maritima quae magnōs portūs habent sunt Brundisium, Arīminum, Genua, Puteolī. Haec omnia oppida in ōrā maritimā sita sunt. (Ōra maritima est fīnis terrae, unde mare incipit. Portus est locus in ōrā maritimā quō nāvēs ad terram adīre possunt.) In ōrā Italiae multī portūs sunt. Ex omnibus terrīs in portūs Italiae veniunt nāvēs, quae mercēs in Italiam vehunt. (Mercēs sunt rēs quās mercātōrēs emunt ac vēndunt.)

25 Nōn modo mercēs, sed etiam hominēs nāvibus vehuntur. Portus Ōstiēnsis semper plēnus est hominum quī in aliās terrās nāvīgāre volunt. Is quī nāvīgāre vult adit nautam quī bonam nāvem habet. Sī aēr tranquillus est, necesse est ventum opperīrī. (Ventus est aēr quī

30 movētur.) Cum nūllus ventus super mare flat, tranquillum est mare; cum magnus ventus flat, mare turbidum est. Tempestās est magnus ventus quī mare turbat ac flūctūs facit quī altiōrēs sunt quam nāvēs. Nautae tempestātēs metuunt, nam magnī flūctūs nāvēs aquā im-

35 plēre possunt. Tum nāvēs et nautae in mare merguntur.

Puteolī -ōrum *m pl*ōra -ae *f*

ōra = ōra maritima

merx mercis *f*Ōstiēnsis -e < Ōstia
semper = omnī temporenauta -ae *m*

tranquillus -a -um

= quiētus

opperīrī = exspectāre

ventus -ī *m*

flāre: ventus flat (= movētur)

turbidus -a -um: (mare)

t.um ↔ tranquillum

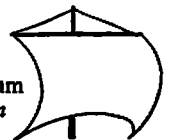
tempestās -ātis *f*

turbāre = turbidum facere

flūctus -ūs *m*

im-plēre = plēnum facere

nāvis et nautae in mare merguntur

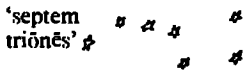
vēlum
-ī *n*

marī turbidō (abl) = dum mare turbidum est
opperiuntur = exspectant

ventō secundō (abl) = dum ventus secundus est
ē-gredi = exīre; ēgrediuntur = exeunt

puppis -is f (acc -im, abl -ī)
medium mare = media maris pars
gubernātor -ōris m = is quī nāvem gubernat

orīri: sōl oritur = sōl in caelum ascendit
oriēns -entis m ↔ occidēns -entis m

septem-triōnēs -um m pl
↔ merīdiēs
occidere ↔ orīri

contrārius -a -um
< contrā

dextra -ae f = manus d.
sinistra -ae f = manus s.

serēnus -a -um: (caelum)
s. um = sine nūbibus
simul = ūnō tempore

Nautae nec marī turbidō nec marī tranquillō nāvigāre volunt; itaque in portū ventum secundum opperiuntur (id est ventus quī ā tergō flat). Ventō secundō nāvēs ē portū ēgrediuntur: vēla ventō implentur ac nāvēs plēnīs vēlīs per mare vehuntur. 40

Pars nāvis posterior puppis dicitur. In puppī sedet nauta quī nāvem gubernat. Quōmodo nāvis in mediō marī gubernārī potest, cum terra nūlla vidētur? Gubernātor caelum spectat: in altō marī sōl aut stēllae eī ducēs sunt. Ea pars caelī unde sōl oritur dīcitur oriēns. Partēs caelī sunt quattuor: oriēns et occidēns, merīdiēs et 45

septentriōnēs. Occidēns est pars caelī quō sōl occidit. Merīdiēs dīcitur ea caelī pars ubi sōl merīdiē vidētur; pars contrāria septentriōnēs appellātur ā septem stēllīs quae semper in eā caelī parte stant. Iīs quī ad septentriōnēs nāvigant, oriēns ā dextrā est, ā sinistrā occidēns, merīdiēs ā tergō. Oriēns et occidēns partēs contrāriae sunt, ut merīdiēs et septentriōnēs. — 50

Hodiē caelum serēnum et ventus secundus est. Nāvēs multae simul ē portū Ōstiēnsī ēgrediuntur. Inter eōs 55

hominēs quī nāvēs cōscendunt est Mēdus, quī ex Italiā proficiscitur cum amicā suā Lȳdiā. Mēdus, quī Graecus est, in patriam suam redire vult. Graecia nōn modo ipsius patria est, sed etiam Lȳdiae.

60 Mēdus et Lȳdia ex Italiā proficiscentēs omnēs rēs suās sēcum ferunt: pauca vestīmenta, paulum cibī nec multum pecūniae. Praetereā Lȳdia parvum librum fert, quem sub vestīmentis occultat.

Sōle oriente nāvis eōrum ē portū ēgreditur multis
65 hominibus spectantibus. Nāvis plēnis vēlis altum petit. Aliae nāvēs eam sequuntur.

Mēdus in puppim ascendit. Lȳdia eum sequitur. Ex altā puppī sōlem orientem spectant. Iam procul abest Ōstia, hominēs quī in portū sunt vix oculis cerni pos-
70 sunt. Mēdus montem Albānum, quī prope villam Iūlii situs est, cernit et “Valē, Italia!” inquit, “Valēte montēs et vallēs, campī silvaeque! Ego in terram eō multō pulchriorem, in patriam meam Graeciam!” Mēdus laetatur neque iam dominum suum sevērū verētur.

75 Lȳdia collēs in quibus Rōma sita est procul cernit et “Valē, Rōma!” inquit, “Nōn sine lacrimis tē relinquo, nam tū altera patria es mihi.” Lȳdia vix lacrimās tenere potest.

Mēdus faciem Lȳdiae intuētur et “Nōne gaudēs”
80 inquit, “mea Lȳdia, quod nōs simul in patriam nostram redimus?”

Lȳdia Mēdum intuēns “Gaudeō” inquit “quod mihi

cōn-scendere = ascen-
dere
proficisci = abire

ipse -a -um, gen -ius

multum pecūniae =
magna pecūnia
praeter-eā = praeter eas
rēs
sōle oriente = dum sōl
oritur
multis spectantibus =
dum multi spectant
altum -i n = altum mare
sequi = venire post; eam
sequuntur = post eam
veniunt

vix = prope nōn
cernere = videre (id
quod procul abest)

ire: eō imus
is Itis
it eunt

laetari = laetus esse,
gaudere
vereri = timere

intueri = spectare

licet (+ dat)

lābī = cadere

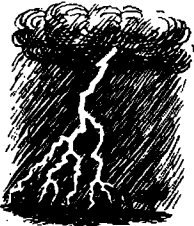
complectī: eam complec-
titur = braccia circum
corpus eius pōnit

paulō post = post
paulum (temporis)
quam in partem? = in
quam partem?

sōle duce = dum sōl dux
est, sōle dūcente

loquī = verba facere
(dicere); ↔ tacēre
āter -tra -trum = niger

fit = esse incipit

fulgur
-uris n

in-vocāre

paulum = paulum tem-
poris
tonitrus -ūs m = quod
audītur post fulgur

licet tēcum venīre. At nōn possum laetārī quod omnēs
amīcās meās Rōmānās relinqūō. Sine lacrimīs Rōmā
proficīscī nōn possum.” Dē oculīs Lȳdiae lacrimae lā- 85
buntur.

Mēdus eam complectitur et “Tergē oculōs!” inquit,
“Ego, amīcus tuus, quī tē amō, tēcum sum. In patriam
nostram īmus, ubi multī amīcī nōs opperīuntur.” His
verbīs Mēdus amīcam suam trīstem cōnsōlātur. 90

Paulō post nihil ā nāve cernitur praeter mare et cae-
lum. Mēdus gubernātōrem interrogat: “Quam in par-
tem nāvīgāmus?” Ille respondet: “In merīdiem. Ecce
sōl oriēns mihi ā sinistrā est. Sōle duce nāvem gubernō.
Bene nāvīgāmus ventō secundō atque caelō serēnō.” 95

Dum ille loquitur, Mēdus occidentem spectat et nū- 111
bēs ātrās procul suprā mare orīrī videt; simul mare tran-
quillum fit. “Nōn serēnum est caelum” inquit, “Ecce
nūbēs ātrae...”

Gubernātor statim loquī dēsinit et nūbēs spectat; tum 100
vēla aspiciēns exclāmat: “Quid (malum!) hoc est? Nū-
bēs ātrae ab occidente oriuntur et ventus simul cadit! Ō
Neptūne! Dēfende nōs ā tempestāte!” Nauta Neptū-
num, deum maris, verētur.

“Cūr Neptūnum invocās?” inquit Mēdus, “Prope 105
tranquillum est mare.”

Gubernātor: “Adhūc tranquillum est, sed exspectā
paulum: simul cum illīs nūbibus ātrīs tempestās orīrī
solet cum tonitrū et fulguribus. Neptūnum invocō,

110 quod ille dominus maris ac tempestatum est.” Nauta
perterritus tempestatem venientem opperitur.

Paulo post totum caelum atrum fit, ac fulgur unum et
alterum, tum multa fulgura caelum et mare illustrant.
Statim sequitur tonitrus cum imbre, et simul magnus

115 ventus flare incipit. Mare tempestate turbatur, ac nave,
quae et homines et mercēs multas vehit, fluctibus iactatur
et vix gubernari potest. Nautae multum aquae ē
nave hauriunt, sed nave nimis gravis est propter mer-
cēs. Hoc videns gubernator “Iacite mercēs!” inquit nau-

120 tis, qui statim mercēs graves in mare iacere incipiunt,
spectante mercatore, qui ipse quoque nave vehitur. Ille
tristis mercēs suas de nave labi et in mare mergi videt.
Nemo eum consolatur! Nave paulo levior fit, simul vero
tempestas multo turbidior et fluctus multo altiores fiunt.

125 Medus perterritus exclamat: “O Neptūne! Serva
me!” sed vox eius vix auditur propter tonitrum. Nave
aquam impleri incipit, neque enim nautae satis multum
aquae haurire possunt.

Ceteris perterritis, Lydia caelum intuetur et clamat:
130 “Serva nos, domine!”

Medus: “Quis est ille dominus quem tu invocas?”

Lydia: “Est dominus noster Iesus Christus, qui non
modo hominibus, sed etiam ventis et mari imperare
potest.”

135 Medus: “Meus dominus non est ille! Ego iam nullus
domini servus sum. Nemo mihi imperare potest!”

iactare = iacere atque
iacere

haurire
propter *ppp* + *acc*

spectante mercatore =
dum mercator spectat

...vero = sed...: simul
vero = sed simul
fit fiunt

servare

ceteris perterritis = dum
ceteri perterriti sunt

nullus -a -um, *gen* -i-us

nec vērō = sed nōn

locō (*abl*) movēre = ē
locō movēre

iterum = rūsus

fit fiunt, *inf* fierī

dēpōnēns -entis (*dēp*)

[1] -ārī: -ātur -antur
[2] -ērī: -ētur -entur
[3] -ī: -itur -untur
[4] -īrī: -ītur -iuntur
ēgredi ēgrediuntur
orīrī oritur

Vocābula nova:

nāvis
portus
locus
ōra
merx
nauta
ventus
tempestās
flūctus
vēlum
puppis
gubernātor

Hīc magnus flūctus nāvem pulsat. Mēdus Lȳdiam
lābentem complectitur ac sustinēre cōnātur, nec vērō
ipse pedibus stāre potest. Mēdus et Lȳdia simul lābun-
tur. Mēdus surgere cōnātur, nec vērō sē locō movēre 140
potest, quod Lȳdia perterrita corpus eius complectitur.

Lȳdia iterum magnā vōce Christum invocat: "Ō Chris-
te! Iubē mare tranquillum fierī! Servā nōs, domine!"

Mēdus ōs aperit ac Neptūnum iterum invocāre vult,
sed magnus flūctus ōs eius aquā implet. Mēdus loquī 145
cōnātur neque potest.

Tum vērō ventus cadere incipit! Iam flūctūs nōn tantī
sunt quantī paulō ante. Nautae fessī aquam haurīre dē-
sinunt ac laetantēs mare iterum tranquillum fierī aspi-
ciunt. 150

GRAMMATICA LATINA

Verba dēpōnentia

Mēdus laetātur (= gaudet) nec dominum verētur (= timet).
Nauta nōn proficīscitur (= abit), sed ventum secundum op-
peritur (= exspectat). 155

'Lāctārī', 'verērī', 'proficīscī', 'opperīrī' verba dēpōnen-
tia sunt. Verbum dēpōnēns est verbum quod semper fōrmam
verbī passivī habet (praeter participium: laetāns, verēns, pro-
ficīscēns, opperīēns) atque in locō verbī activī pōnitur.

Alia exempla verbōrum dēpōnentium: cōnsōlārī, cōnārī, 160
intuērī, sequī, loquī, lābī, complectī, ēgredī, orīrī.

Mēdus ex Italiā proficīscēns sōlem orientem intuētur. Nāvis
ē portū ēgreditur; aliae nāvēs eam sequuntur. Dum Lȳdia
loquitur, lacrimae dē oculīs eius lābuntur. Mēdus eam com-
plectitur et cōnsōlārī cōnātur. 165

PENSVM A

Nautae, quī Neptūnum ver-, tempestātem opper-. Mēdus et Lȳdia ex Italiā proficisc-. Lȳdia Mēdum in puppim ascendentem sequ-. Dum nauta loqu-, Mēdus occidentem intu-, unde nūbēs ātrae ori-. Simul tempestās or-. Mercātor tristis mercēs suās in mare lāb- videt; nēmō eum cōsōl- potest.

Quī ab amicis proficisc- laet- nōn potest.

PENSVM B

Brundisium est oppidum — (in — maritimā situm) quod magnum — habet. Portus est — quō — ad terram adire possunt.

Cum nūllus — flat, mare — est. — est magnus ventus quī mare — et altōs — facit. Gubernātor est — quī in — nāvis sedēns nāvem —. Partēs caelī sunt — et —, — et meridiēs. Oriēns est ea caelī pars unde sōl —, occidēns est ea pars quō sōl —.

Mēdus et Lȳdia nāvem — atque ex Italiā —. Ventus — est, nāvis plēnis — ex portū —; sed in altō mari tempestās —: magnus ventus — incipit et tōtum mare turbidum —. Nautae aquam ē nāve — et — in mare iaciunt. Mēdus Neptūnum —: “Ō Neptūne! — mē!” Nāvis flūctibus — nec — [= sed nōn] mergitur.

PENSVM C

Quae nāvēs Rōmam adire possunt?

Quid est ‘ōstium’ flūminis?

Num Tiberis in mare Superum influit?

Quandō nāvēs ē portū ēgrediuntur?

Ubi sedet gubernātor et quid agit?

Quae sunt quattuor partēs caelī?

Quās rēs Mēdus et Lȳdia sēcum ferunt?

Quō Mēdus cum amicā suā ire vult?

Cūr tristis est Lȳdia?

Quem deum invocant nautae?

Cūr mercēs in mare iaciuntur?

Num nāvis eōrum mergitur?

oriēns
occidēns
septentrionēs
allium
ionitrus
fulgur
silus
superus
īferus
maritimus
Iranquillus
turbidus
contrārius
serēnus
āier
inieresse
appellāre
nāvigāre
influere
opperiri
flāre
turbāre
implēre
ēgredi
gubernāre
oriri
occidere
cōnscondere
proficisci
sequi
cernere
laetiari
vereri
inlueri
lābi
complexi
cōsōlari
loqui
invocare
iactare
haurire
servare
cōnari
fieri fit fiunt
paulum
semper
simul
vix
praeterea
iterum
sive
vero
propter
dēpōnens

discipulus digitis
computat

NVMERI DIFFICILES

discere: discipulus
discit
docēre: magister docet

ne-scīre = nōn scīre
doctus -a -um
in-doctus = nōn doctus

Sextus
manum
tollit

prūdēns -entis ↔ stultus
industrius -a -um
↔ piger -gra -grum

quis-que = et ūnus et alter
et tertius...; *acc* quem-que
quisque ante suam sellam
nēmō eōrum = nēmō ex
iis

dīcere, *imp* dīc! dīcite!

tollere

In lūdō puerī numerōs et litterās discunt. Magister pue- 1
rōs numerōs et litterās docet. Magister puerōs multās
rēs docēre potest, nam is multās rēs scit quās puerī
nesciunt. Magister est vir doctus. Puerī adhūc indoctī
sunt. 5

Quī paulum aut nihil discere potest, stultus esse dīci-
tur. Quī discere nōn vult atque in lūdō dormit, piger
esse dīcitur. Discipulus quī nec stultus nec piger est,
sed prūdēns atque industrius, multās rēs ā magistrō
discere potest. — 10

Magister Diodōrus recitāre dēsinit et puerōs aspicit,
quī tacitī stant ante suam quisque sellam; nēmō eōrum
dormit. Magister discipulum quemque cōnsīdere iubet,
prīmum Sextum, deinde Titum, postrēmō Mārcum.

Magister: "Nunc tempus est numerōs discere. Prī- 15
mum dīc numerōs ā decem ūsque ad centum!"

Quisque puer manum tollit, prīmum Sextus, tum Ti-
tus, postrēmō Mārcus. Magister Titum interrogat.

Titus: "Decem, ūndecim, duodecim, trēdecim, quat-
 20 tuordecim, quīndecim, sēdecim, septendecim, duodē-
 vīgintī, ūndēvīgintī, vīgintī, vīgintī ūnus, vīgintī duo..."

Hic magister eum interpellat: "Necesse nōn est om-
 nēs numerōs dīcere; ā vīgintī dīc decimum quemque
 numerum tantum, Tite!"

25 Titus: "Vīgintī, trīgintā, quadrāgintā, quīnquāgintā,
 sexāgintā, septuāgintā, octōgintā, nōnāgintā, centum."

Magister: "Bene numerās, Tite. Iam tū, Sexte, dīc
 numerōs ā centum ad mīlle!"

Sextus: "Longum est tot numerōs dīcere!"

30 Magister: "At satis est decem numerōs dīcere, id est
 centēsimum quemque."

Sextus: "Centum, ducentī, trecentī, quadringentī,
 quīngentī, sescentī, septingentī, octingentī, nōngentī,
 mīlle."

35 Magister: "Quot sunt trīgintā et decem?"

Omnēs puerī simul respondent, nēmō eōrum manum
 tollit. Titus et Sextus ūnō ōre dīcunt: "Quadrāgintā."

Mārcus vērō dīcit: "Quīnquāgintā." Quod Mārcus dīcit
 rēctum nōn est. Respōnsum Titī et Sextī rēctum est: īī
 40 rēctē respondent. Respōnsum Mārcī est prāvum: is
 prāvē respondet.

II Magister Titum et Sextum laudat: "Vōs rēctē respon-
 dētis, Tite et Sexte. Discipulī prūdentēs atque industriī
 estis." Deinde Mārcum interrogat: "Quot sunt trīgintā
 45 et septem?"

X	decem
XI	ūn-decim
XII	duo-decim
XIII	trē-decim
XIV	quattuor-decim
XV	quīn-decim
XVI	sē-decim
XVII	septen-decim
XVIII	duo-dē-vīgintī
XIX	ūn-dē-vīgintī
XX	vīgintī
XXX	trīgintā
XL	quadrāgintā
L	quīnquāgintā
LX	sexāgintā
LXX	septuāgintā
LXXX	octōgintā
XC	nōnāgintā
C	centum

tot (*indēcl*) = tam multī
 -ae -a

centēsimus -a -um = C
 (100.)

C	centum
CC	du-centī -ae -a
CCC	tre-centī -ae -a
CCCC	quadringentī -ae -a
D	quīn-gentī -ae -a
DC	ses-centī -ae -a
DCC	septin-gentī -ae -a
DCCC	octin-gentī -ae -a
DCCCC	nōn-gentī -ae -a
M/CI	mīlle

rēctus -a -um
 respōnsum -ī n = quod
 respondētur
 prāvus -a -um ↔ rēctus
 prāvē ↔ rēctē

laudāre

trīgintā septem
= XXXVII (37)

facilis -e

duo-dē-quadrāgintā
= XXXVIII (38)

ūn-dē-quadrāgintā
= XXXIX (39)
cōgitāre

stultus es
stultē respondēs

reprehendere ↔ laudāre

numquam = nūllō tem-
pore
numquam ↔ semper

dif-ficilis -e ↔ facilis

saepe = multīs tempo-
ribus

Mārcus: "Ad hoc rēctē respondēre possum: trīgintā et septem sunt trīgintā septem."

"Rēctē respondēs, Mārce" inquit magister, "Quot sunt trīgintā et octō?"

Mārcus: "Facile est ad hoc respondēre." 50

Magister: "Nōn tam facile quam tū putās!"

Mārcus: "Trīgintā et octō sunt trīgintā octō."

Magister: "Prāvē dīcis! Trīgintā et octō sunt duodē-quadrāgintā. Quot sunt trīgintā et novem?"

Mārcus: "Trīgintā novem." 55

Magister: "Ō Mārce! Id quoque prāvum est. Trīgintā et novem sunt ūndēquadrāgintā. Cūr nōn cōgitās antequam respondēs?"

Mārcus: "Semper cōgitō antequam respondeō."

Magister: "Ergō puer stultus es, Mārce! Cōgitāre nōn potes! Nam stultē et prāvē respondēs!" Magister Mārcum nōn laudat, sed reprehendit. 60

Mārcus: "Cūr ego semper ā tē reprehendor, numquam laudor? Titus et Sextus semper laudantur, numquam reprehenduntur." 65

Magister: "Tū ā mē nōn laudāris, Mārce, quia numquam rēctē respondēs. Semper prāvē respondēs, ergō reprehenderis!"

Mārcus: "At id quod ego interrogor nimis difficile est. Atque ego semper interrogor!" 70

Magister: "Tū nōn semper interrogāris, Mārce. Titus et Sextus saepe interrogantur."

Mārcus: “Nōn tam saepe quam ego.”

Titus: “Nōs quoque saepe interrogāmur, nec vērō
75 prāvē respondēmus. Itaque nōs ā magistrō laudāmur,
nōn reprehendimur.”

Mārcus: “Et cūr vōs semper laudāmini? Quia id quod
vōs interrogāmini facile est — ego quoque ad id rēctē
respondere possum. Praetereā magister amīcus est pa-
80 tribus vestrīs, patrī meō inimīcus. Itaque vōs numquam
reprehendimini, quamquam saepe prāvē respondētis;
ego vērō numquam laudor, quamquam saepe rēctē re-
spondeō!”

Sextus: “At frāter tuus saepe laudātur, Mārce.”

85 Magister: “Rēctē dīcis, Sexte: Quīntus bonus disci-
pulus est, et industrius et prūdēns.” Quīntus ā magistrō
laudātur, quamquam abest.

III Sextus: “Nōnne tū laetāris, Mārce, quod frāter tuus
etiam absēns ā magistrō laudātur?”

90 Mārcus: “Ego nōn laetor cum frāter meus laudātur!
Et cūr ille laudātur hodiē? Quia discipulum absentem
reprehendere nōn convenit!”

Magister irātus virgam tollēns “Tacēte, puerī!” in-
quit, “Nōnne virgam meam verēmini?”

95 Mārcus: “Nōs nec tē nec virgam tuam verēmur!”

Magister, quī verba Mārcī nōn audit, ex sacculō suō
duōs nummōs prōmit, assem et dēnārium, et “Ecce”
inquit nummōs ostendēns “as et dēnārius. Ut scītis,
ūnus sēstertius est quattuor assēs et ūnus dēnārius quat-

quamquam ↔ quia

absēns -entis = quī abest

as

dēnārius

prōmere = sūmere (ē
locō)

as assis *m*

dēnārius -i *m*

I sēstertius = IV assēs

I dēnārius = IV sēstertii

duo-dē-quinquāgintā
= XLVIII (48)

oportere: oportet =
necesse est, convenit

Sextus: "Ego respōsum
sciō"
Sextus dicit 'sē respōn-
sum scīre'

certus -a -um

in-certus = nōn certus

tuor sēstertii. Quot assēs sunt quattuor sēstertii, Tite?" 100

Titus digitis computat: "...quattuor...octō...duode-
cim...sēdecim: quattuor sēstertii sunt sēdecim assēs."

Magister: "Et decem dēnarii quot sēstertii sunt?"

Titus: "Quadrāgintā."

Magister: "Quot dēnarii sunt duodēquinquāgintā 105
sēstertii?"

Titus magistrō interrogantī nihil respondet.

Magister: "Respōsum tuum opperior, Tite. Cūr
mihi nōn respondēs?"

Titus: "Nōndum tibi respondeō, quod primum cōgi- 110
tāre oportet. Duodēquinquāgintā est numerus diffi-
cilis!"

Sextus manum tollēns "Ego respōsum sciō" inquit.

Magister: "Audī, Tite: Sextus dicit 'sē respōsum
scīre.' Sed exspectā, Sexte! Nōn oportet respondere 115
antequam interrogāris."

Titus: "Duodēquinquāgintā sēstertii sunt dēnarii...
quattuordecim? an quīndecim? Nōn certus sum!" Titus
nōn certus, sed incertus est, et respōsum incertum dat
magistrō. 120

Magister: "Respōsum certum magistrō dare oportet.
Respōsum incertum nūllum respōsum est. Nunc
tibi licet respondere, Sexte."

Quamquam difficilis est numerus, Sextus statim rēctē
respondet: "Duodēquinquāgintā sēstertii sunt duo- 125
decim dēnarii."

Magister iterum Sextum laudat: "Bene computās, Sexte! Semper rēctē respondēs. Ecce tibi assem dō." Diodōrus assem dat Sextō, et dēnārium in sacculō re-
130 pōnit.

Mārcus: "Discipulō tam industriō dēnārium dare oportet. Largus nōn es, magister. Pecūniam tuam nōn largīris."

Diodōrus: "Nōn oportet pecūniam largīri discipulis."

135 Mārcus: "Quārē igitur tot numerōs difficilēs discimus?"

Magister: "Quia necesse est computāre scīre, ut multīs exemplīs tibi dēmōnstrāre possum. Sī tria māla ūnō asse cōnstant et tū decem assēs habēs, quot māla emere
140 potes?"

Mārcus: "Tot assēs nōn habeō — nōn tam largus est pater meus; nec mihi licet tot māla emere."

Magister: "Id nōn dīcō. Ecce aliud exemplum: Sī tū sex assēs cum frātre tuō partīris, quot sunt tibi?"

145 Mārcus: "Quīnque!"

Magister: "In aequās partēs pecūniam partīri oportet. Sī vōs sex assēs aequē partīmini, quot tibi sunt?"

Mārcus: "Pecūniam meam exiguam nōn largior nec partior cum aliīs!"

150 Postrēmō magister "Ō Mārce!" inquit, "hōc modō nihil tē docēre possum! Tam stultus ac tam piger es quam asinus!"

dare: dō damus
 dās datis
 dat dant
re-pōnere = rūsus
 pōnere

largus -a -um = quī
 multum dat
largīri = multum dare

quārē? = cūr?

dēmōnstrāre = mōns-
 trāre (verbis)

partīri = dīvidere (in
 partēs)

aequē partīri = in aequās
 partēs dīvidere

GRAMMATICA LATINA

Persōnae verbī passīvi

-or
-ris
-mur
-minī

	sing.	plūr.
1	-or	-mur
11	-ris	-minī
111	-tur	-ntur

[1] iactār ī	
iact or	iactā mur
iactā ris	iactā minī
iactā tur	iactā ntur
[2] vidē rī	
vide or	vidē mur
vidē ris	vidē minī
vidē tur	vidē ntur
[3] merg ī	
merg or	merg imur
merg eris	merg imīni
merg itur	merg untur
[4] audī rī	
audi or	audī mur
audī ris	audī minī
audī tur	audī untur

[1] -or	-āmur
-āris	-āminī
-ātur	-antur
[2] -eor	-ēmur
-ēris	-ēminī
-ētur	-entur
[3] -or	-imur
-eris	-imīni
-itur	-untur
-ior	-imur
-eris	-imīni
-itur	-iuntur
[4] -ior	-imur
-īris	-imīni
-itur	-iuntur

Ego ā magistrō laudor = magister mē laudat. 155
 Tū ā magistrō laudāris = magister tē laudat.
 Nōs ā magistrō laudāmur = magister nōs laudat.
 Vōs ā magistrō laudāminī = magister vōs laudat.

Singulāris Plūrālis

<i>Persōna p̄rīma</i>	laud or	laudā mur	160
<i>Persōna secunda</i>	laudā ris	laudā minī	
<i>Persōna tertiā</i>	laudā tur	lauda ntur	

Exempla: [1] iact|or iactā|mur; [2] vide|or vidē|mur; [3] merg|or merg|imur; [4] audi|or audī|mur.

Nauta, quī flūctibus iactātur ac mergitur: "Flūctibus iactor 165
 ac mergor! Servā mē, Neptūne, quī prope ades, quamquam
 nec vidēris nec audīris ab hominibus." Neptūnus: "Flūctibus
 iactāris, nauta, nec vērō mergeris! Nam ego adsum, quam-
 quam nec videor nec audior." Deus ab hominibus nec vidētur
 nec audītur. 170

Nautae, quī flūctibus iactantur ac merguntur: "Flūctibus
 iactāmur ac mergimur! Servāte nōs, ō deī bonī, quī prope
 adestis, quamquam nec vidēminī nec audīminī ab homini-
 bus." Deī: "Flūctibus iactāminī, nautae, nec vērō mergimīni!
 Nam nōs adsumus, quamquam nec vidēmur nec audīmur." 175
 Deī ab hominibus nec videntur nec audiuntur.

[1] Ut 'laudor laudāmur' dēclinantur verba passīva et dēpō-
 nentia quōrum īnfīnitīvus dēsinit in -ārī.
 [2] Ut 'videor vidēmur' dēclinantur verba passīva et dēpōnen-
 tia quōrum īnfīnitīvus dēsinit in -ērī. 180
 [3] Ut 'mergor mergimur' dēclinantur verba passīva et dēpō-
 nentia quōrum īnfīnitīvus dēsinit in -ī (praeter ea quae -i-
 habent ante -or et -untur, ut 'capior capiuntur', 'ēgredior ēgre-
 diuntur').
 [4] Ut 'audior audīmur' dēclinantur verba passīva et dēpōnen- 185
 tia quōrum īnfīnitīvus dēsinit in -īrī (sed 'orīrī oritur').

Exempla verbōrum dēpōnentium: [1] laet|or laetā|mur;

[2] vere|or verē|mur; [3] sequ|or sequi|mur; [4] parti|or parti|mur.

190 Lȳdia: "Ego Neptūnum nōn vereor. Tūne eum verēris, nauta?" Nauta: "Omnēs nautae deum maris verēmur." Lȳdia: "Cūr Neptūnum verēmini?"

Nautae Neptūnum verentur, Lȳdia eum nōn verētur.

vereor	verēmur
= timeō	= timēmus
verēris	verēmini
= timēs	= timētis
verētur	verentur
= timeat	= timeant

PENSVM A

Mārcus ā magistrō nōn laud-, sed reprehend-. Mārcus: "Cūr ego semper reprehend-, numquam laud-? Titus et Sextus semper laud-, numquam reprehend-." Magister: "Tū nōn laud-, sed reprehend-, quia prāvē respondēs." Mārcus: "Sed ego semper interrog-!" Sextus: "Tū nōn semper interrog-; nōs saepe interrog- nec prāvē respondēmus: itaque ā magistrō laud-, nōn reprehend-." Mārcus: "At facile est id quod vōs interrog-: itaque rēctē respondētis ac laud-!" Titus: "Nōs magistrum ver-. Nōnne tū eum ver-?" Mārcus: "Ego magistrum nōn ver-. Cūr vōs eum ver-?"

PENSVM B

Discipulus est puer quī —. Vir quī puerōs — magister est. Magister est vir — quī multās rēs — quās puerī —. Sextus nec stultus nec piger, sed — atque — est. Magister interrogat, discipulus quī respondere potest manum —. Nōn — respondere antequam magister interrogat. Magister: "— numerōs ā decem — ad centum!" — puer manum tollit, primum Sextus, deinde Titus, — Mārcus. Sextus numerōs dicit: "x, xi, xii, xiii, xiv, xv, xvi, xvii, xviii, xix, xx, xxx, xl, l, lx, lxx, lxxx, xc, c." Sextus bonus discipulus est, quī semper — respondet; itaque magister eum —. Mārcus, quī semper — respondet, ā magistrō —: "— rēctē respondēs, Mārce! Cūr nōn — antequam respondēs?" Mārcus: "Cūr Titum nōn interrogās? Is nōn tam — interrogātur quam ego." Magister: "Iam eum interrogō: quot sunt XXI et LXVIII?" Titus: "LXXXVII? an LXXXVIII?" Titus nōn —, sed — est ac

Vocābula nova:

respōnsūm
as
dēnārius
doctus
indoctus
piger
prūdēns
industrius
rēctus
prāvus
facilis
difficilis
absēns
certus
incertus
largus
centēsimus
trēdecim
quattuordecim
quīndecim
sēdecim
septendecim
duodēvigintī
ūndēvigintī
quadrāgintā
quīnquāgintā
septuāgintā
quadringentī
quīngentī
sescentī
septingentī
octingentī
nōngentī
discere
docere

scire
nescire
tollere
interpellare
laudare
cogitare
reprehendere
promere
oportere
computare
repone
largiri
demonstrare
partiri
quisque
tot
postrimo
recte
prave
aeque
usque
numquam
saepe
quamquam
quare

magistrō — incertum dat. Sextus vērō rēctē respondet, —
difficile est id quod interrogātur. Quod Mārcus interrogātur
nōn difficile, sed — est.

Ūnus — est IV sēstertii, ūnus sēstertius IV —.

PENSVM C

Quid pueri discunt in lūdō?

Cūr Sextus ā magistrō laudātur?

Cūr Mārcus reprehenditur?

Estne facile id quod Titus interrogātur?

Cūr Titus nōn statim respondet?

Uter rēctē respondet, Titusne an Sextus?

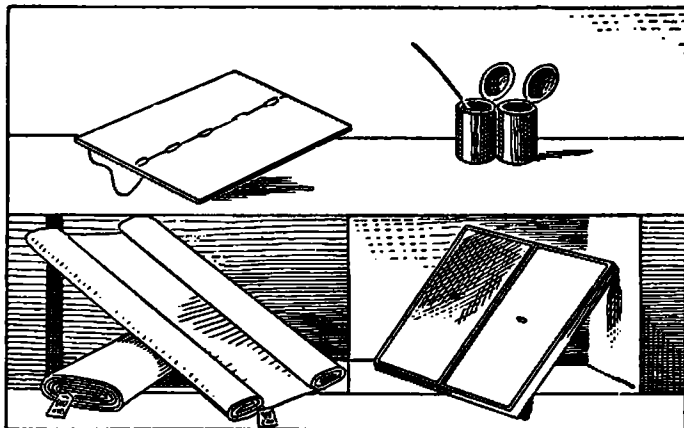
Quot sunt ūndētrīgintā et novem?

Trēs sēstertii quot sunt assēs?

Quot dēnariū sunt octōgintā sēstertii?

Num facilēs sunt numeri Rōmāni?

Tūne ā magistrō tuō laudāris?

LITTERAE LATINAE

litterae dicuntur

- 1 Discipulī nōn modo numerōs, sed etiam litterās discunt. Parvī discipulī, ut Mārcus et Titus et Sextus, litterās Latīnās discunt. Magnī discipulī litterās Graecās et linguam Graecam discunt. Lingua Graeca difficilis est.
- 5 Ecce omnēs litterae Latīnae, quārum numerus est vīgintī trēs, ab A ūsque ad Z: A, B, C, D, E, F, G, H, I, K, L, M, N, O, P, Q, R, S, T, V, X, Y, Z. Litterae sunt aut vōcālēs aut cōnsonantēs: vōcālēs sunt A, E, I, O, V, Y; cēterae sunt cōnsonantēs. (Etiam I et V cōnsonantēs sunt in
- 10 vocābulīs IAM, VEL, VOS, QVAM, cēt.)

- Litterae Y et Z in vocābulīs Graecīs modo reperiuntur (ut in hōc vocābulō *zephyrus*, id est nōmen ventī quī ab occidente flat). Y et Z igitur litterae rārae sunt in linguā Latīnā, in linguā Graecā frequentēs. K littera, quae frequēns est in linguā Graecā, littera Latīna rārissima est,
- 15

A 'ā'	N 'en'
B 'bē'	O 'ō'
C 'cē'	P 'pē'
D 'dē'	Q 'cū'
E 'ē'	R 'er'
F 'ef'	S 'es'
G 'gē'	T 'tē'
H 'hā'	V 'ū'
I 'ī'	X 'ix'
K 'kā'	Y 'ypsilon'
L 'el'	Z 'zēta'
M 'em'	

(littera) vōcālīs -is f
 (littera) cōnsonāns
 -antis f
 [in hōc librō U u = v vōcālīs (cōnsonāns V v)]

zephyrus -i m

rārus -a -um

frequēns -entis ↔ rārus

Kaesō -ōnis *m*

quae-que syllaba : et
prima et secunda et
tertia syllaba
idem ea-dem idem (< is
ea id + -dem): idem nu-
merus (*m*), eadem littera
(*f*), idem vocābulum (*n*)
per sē : sōla

facere/fieri (*āct/pass*):
vōcālis syllabam *facere*
potest; sine vōcālī syl-
laba *fieri* nōn potest

iungere ↔ dīvidere

con-iungere = iungere

uter- ultra- utrum-que,
gen utrīus-que

varius -a -um ↔ idem

idem ea-dem idem, *acc*
eun-dem ean-dem idem
(< *eum- eam-dem*)
erus -ī m = dominus

utraq̄ue lingua : lingua
Graeca et Latīna

quis- quae- quod-que,
acc quem- quam- quod-
que, *gen* cuius-que
sīc = hōc modō

nam *κ* in ūnō vocābulō Latīnō tantum reperītur, id est *kalendae* (itemque in praenōmine *Kaesō*, quod praenōmen Rōmānōrum rārissimum est).

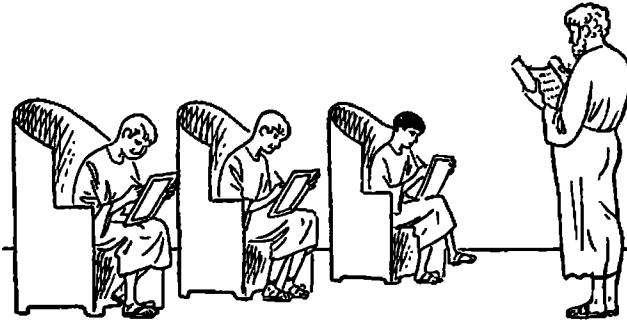
Hoc vocābulum *amīca* quīnque litterās habet et trēs syllabās: *a-mī-ca*. Quaeque syllaba vōcālem habet, ergō 20 numerus syllabārum et vōcālium idem est. In primā et in postrēmā syllabā huius vocābulī eadem vōcālis est: *a*. Vōcālis est littera quae per sē syllabam facere potest, ut *a* syllabam primam facit in vocābulō *amīca*. Sine vōcālī syllaba fierī nōn potest. Cōnsonāns per sē syllabam nōn 25 facit, sed semper cum vōcālī in eādē syllabā iungitur. In exemplō nostrō *m* cum *ī* iungitur in syllabā secundā *mī*, et *c* cum *a* in syllabā tertiā *ca*.

Cum syllabae iunguntur, vocābula fiunt. Cum vocābula coniunguntur, sententiae fiunt. Ecce duae senten- 30 tiae: *Lingua in ōre inest* et *Lingua Latīna difficilis est*. Vocābulum primū utriūsq̄ue sententiae idem est, sed hoc idem vocābulum duās rēs variās significat. Item varia vocābula eandem rem vel eundem hominem significāre possunt, ut *ōstium* et *iānuā*, *dominus* et *erus* (sed 35 *erus* est vocābulum multō rārīus quam *dominus*).

Quī litterās nescit legere nōn potest. Magister, quī puerōs legere docet, ipse et librōs Latīnōs et Graecōs legere potest, nam is utramque linguam scit. Quōmodo parvus discipulus hanc sententiam legit: *Mīles Rōmānus* 40 *fortiter pugnāt*? Discipulus quamque litteram cuiusque vocābulī sīc legit: “*M-I mī*, *L-E-S les*: *mī-les*, *R-O Rō*, *M-A*

mā, Rō-mā-, N-V-S nus: Rō-mā-nus...” Ita quodque vocābulum cuiusque sententiae ā discipulō legitur. (In hāc
 45 sententiā vocābulum *fortiter* novum est, sed quī vocābulum *fortis* scit, hoc vocābulum quoque intellegit, nam mīles fortis est mīles quī fortiter pugnat.)

In lūdō puerī nōn modo legere, sed etiam scrībere discunt. Quisque discipulus in tabulā suā scrībit eās
 50 sententiās quās magister eī dictat. Ita puerī scrībere discunt.

Magister discipulīs imperat: “Prōmite rēgulās vestrās et līneās rēctās dūcite in tabulīs. Tum scrībite hanc sententiam: *Homō oculōs et nāsum habet.*”

55 Quisque puer stilum et rēgulam prōmit et dūcit līneam rēctam in tabulā suā; tum scrībere incipit. Discipulī eandem sententiam nōn eōdem modō, sed variīs modīs scrībunt. Sextus ūnus ex tribus puerīs rēctē scrībit: HOMO OCVLOS ET NASVM HABET. Titus sīc scrībit: HOMO
 60 HOCVLOS ET NASVM HABET. Mārcus vērō sīc: OMO OCLOS ET NASV ABET.

II Magister: “Date mihi tabulās, puerī!”

ita = eō modō

intellegere

fortis fortiter: mīles
fortis fortiter pugnat

discipulī scrībunt
 magistrō dictante

līnea rēcta

ūnus : sōlus
 trēs tria, *abl* tribus

dare, *imp* dā! date!

quālis -e

tālis -e (= quī ita est)

pulcher, comp pulchrior,
sup pulcherrimus -a -um

simul = eōdem tempore

piger, comp pigrior,
sup pigerrimus -a -um

Discipulī magistrō tabulās suās dant. Is tabulam cuiusque puerī in manūs sūmit litterāsque eōrum aspici- 65
cit. Quāles sunt litterae Sextī? Pulchrae sunt. Quāles
sunt litterae Mārcī et Titī? Litterae eōrum foedae sunt
ac vix legī possunt. Magister suam cuique discipulō
tabulam reddit, primum Sextō, tum Titō, postrēmō
Mārcō, atque “Pulchrē et rēctē scribis, Sexte” inquit,
“Facile est tālēs litterās legere. At litterae vestrae, Tite 70
et Mārce, legī nōn possunt! Foedē scribitis, pigri disci-
puli!” Magister Titum et Mārcum sevērē reprehendit.

Titus: “Certē pulcherrimae sunt litterae Sextī, sed
meae litterae pulchriōrēs sunt quam Mārcī.”

Magister: “Reddite mihi tabulās, Tite et Mārce!” 75

Titus et Mārcus tabulās suās reddunt magistrō, quī
eās simul aspiciat. Magister litterās Titī comparat cum
litterīs Mārcī, et “Litterae vestrae” inquit “aequē foedae
sunt: tū, Tite, neque pulchrius neque foedius scribis
quam Mārcus.” 80

Titus: “At certē rēctius scribō quam Mārcus.”

Magister: “Facile est rēctius quam Mārcus scribere,
nēmō enim prāvius scribit quam ille! Nōn oportet sē
comparāre cum discipulō pigerrimō ac stultissimō!
Comparā tē cum Sextō, quī rēctissimē et pulcherrimē 85
scribit.” Tum sē vertēns ad Mārcum: “Tū nōn modo
foedissimē, sed etiam prāvissimē scribis, Mārce! Nescīs
Latīnē scribere! Puer pigerrimus es atque stultissimus!”
Iam Mārcus multō sevērē reprehenditur quam Titus.

90 Mārcus (parvā vōce ad Titum): “Magister dicit ‘mē prāvē scribere’: ergō litterās meās legere potest.”

At magister, quī verba Mārci exaudit, “Litterās tuās turpēs” inquit “legere nōn possum, sed numerāre possum: quattuor litterās deesse cernō. Aspice: in vocābulō
95 prīmō et in vocābulō postrēmō eadem littera H deest.”

Mārcus: “At semper dīcō ‘omō abet’.”

Magister: “Nōn semper idem dīcimus atque scribimus. In vocābulō secundō V deest, in quārtō M. Quid significant haec vocābula turpia *oclos* et *nāsu*? Tālia verba
100 Latīna nōn sunt! Nūllum rēctum est vocābulum praeter ūnum *et*, atque id vocābulum est frequentissimum et facillimum! Quattuor menda in quīnque vocābulis! Nēmō alter in tam brevī sententiā tot menda facit!”

Magister stilō suō addit litterās quae dēsunt; ita
105 menda corrigit. Tum vērō “Nec solum” inquit “prāvē et turpiter, sed etiam nimis leviter scribis. Hās lineās tenuēs vix cernere possum. Necesse est tē stilum gravius in cēram premere.” (Discipulī in cērā scribunt, nam tabulae eōrum cērā operiuntur. Cēra est māteria mollis
110 quam apēs, bēstiōlae industriae, faciunt.)

Mārcus: “Stilum graviter premō, sed cēra nimis dūra est. Aliam tabulam dā mihi! Haec cēra prope tam dūra est quam ferrum.” (Ferrum est māteria dūra ex quā cultrī, gladiū, stilī aliaequē rēs multae efficiuntur.)

115 Magister Mārcō eandem tabulam reddit et “Cēra tua” inquit “tam mollis est quam Sextī, et facile est eius

ex-audire = audire (quod parvā vōce dicitur)

turpis -e = foedus

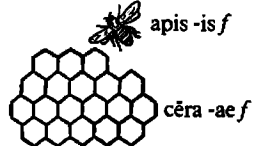
de-esse (: ab-esse)
de-est dē-sunt

facilis, *comp* facilior,
sup facilimus -a -um
mendum -ī n: m. facere
= prāvē scribere

ad-dere < ad + dare

corrigerere = rēctum facere

leviter scribere = levī
manū scribere

bēstiōla -ae f = parva
bēstia

dūrus -a -um ↔ mollis -e

ferrum -ī n

ef-ficere -iō = facere
(< ex + facere)

deciēs = 10×

-iēs [×]:
 quotiēs? totiēs:
 deciēs = 10×
 noviēs = 9×
 octiēs = 8×
 septiēs = 7×
 sexiēs = 6×
 quīnquiēs = 5×
 quater = 4×
 ter = 3×
 bis = 2×
 semel = 1×

animadvertere = vidēre
 vel audire

semel = 1×

super-esse ↔ de-esse

litterās legere. Sūme tabulam tuam et scrībe H litteram
 deciēs!”

Mārcus deciēs H scrībit: H H H H H H H H H H. Tum III
 magister eum V sexiēs scrībere iubet, et Mārcus, quī 120
 eandem litteram totiēs scrībere nōn vult, V V V V scrībit.
 Quotiēs Mārcus V scrībit? Mārcus, ut piger discipulus,
 quater tantum V scrībit. Deinde magister eum tōtum
 vocābulum NASVM quīnquiēs scrībere iubet, et Mārcus
 scrībit NASVM NASVM NASVM NASV NASV. Mārcus ter 125
 rēctē et bis prāvē scrībit.

Tum Titus, quī duās litterās deesse videt, sīc incipit:
 “Magister! Mārcus bis...” — cum Mārcus stilum dū-
 rum in partem corporis eius mollissimam premit! Titus
 tacet nec finem sententiae facere audet. Magister vērō 130
 hoc nōn animadvertit.

Magister: “Iam tōtam sententiam rēctē scrībe!”

Mārcus interrogat: “Quotiēs?”

Magister breviter respondet: “Semel.”

Mārcus tōtam sententiam iterum ab initiō scrībere 135
 incipit: HOMO HOCVLOS...

Magister: “Quid significat *hocolōs*? Illud vocābulum
 turpe nōn intellegō!”

Mārcus: “Num hīc quoque littera deest?”

Magister: “Immō vērō nōn deest, at superest H litte- 140
 ra! Num tū *hocolōs* dīcis?”

Mārcus, ut puer improbus, magistrō verba sua red-
 dit: “Nōn semper dīcimus idem atque scrībimus!”

Magister: "Tācē, improbe! Dēlē illam litteram!"

145 Mārcus stilum vertit et litteram H dēlet. Simul Titus idem mendum eōdem modō corrigit in suā tabulā, neque vērō magister hoc animadvertit.

Postrēmō Mārcus "Quārē" inquit "nōs scrībere docēs, magister? Mihi necesse nōn est scrībere posse.

150 Numquam domī scrībō."

Magister: "Num pater tuus semper domī est?"

Mārcus: "Nōn semper. Saepe abest pater meus."

Magister: "Cum pater tuus abest, oportet tē epistulās ad eum scrībere."

155 Sextus: "Ego frequentēs epistulās ad patrem meum absentem scrībō." Sextus puer probus est ac tam impiger quam apis.

Mārcus: "Ego ipse nōn scrībō, sed Zēnōnī dictō.

Zēnō est servus doctus quī et Latīnē et Graecē scit.

160 Īdem servus mihi recitāre solet."

Magister calamum et chartam prōmit et ipse scrībere incipit; is enim calamō in chartā scrībit, nōn stilō in cērā ut discipulī. (Charta ex papŷrō efficitur, id est ex altā herbā quae in Aegyptō apud Nīlum flūmen reperītur.

165 *Charta et papŷrus* vocābula Graeca sunt.)

Mārcus magistrum scrībere animadvertit eumque interrogat: "Quid tū scrībīs, magister?"

"Epistulam" inquit ille "ad patrem tuum scrībō. Breviter scrībō 'tē esse discipulum improbum'."

170 Magistrō scrībente, Mārcus "Prāvē scrībīs" inquit,

dēlere ↔ addere

Zēnō

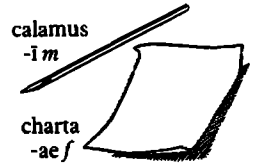
frequentēs : multās

im-piger = industrius
(↔ piger)
im- (ante *p, m, b*) = in-

Zēnō-ōnis *m*

Latīnē scire = linguam
Latinam scire
īdem servus : is quoque
servus

calamus
-ī *m*

charta
-ae *f*

papŷrus -ī *f*

“syllaba *im* superest. Dēlē illam syllabam et scrībe ‘discipulum *probum*!’”

Magister: “Tācē, puer improbissime! Nihil dēleō, immō vērō vocābulum addō: ‘tē discipulum improbum atque *pigrum* esse’ scrībō!”

175

“Scrībe ‘*probum* atque *impigrum*!’” inquit Mārcus, nec vērō haec verba ā magistrō audiuntur.

Diodōrus, quī diem epistolae addere vult, discipulōs interrogat: “Quī diēs est hodiē?”

Titus: “Hodiē kalendae Iūniae sunt.”

180

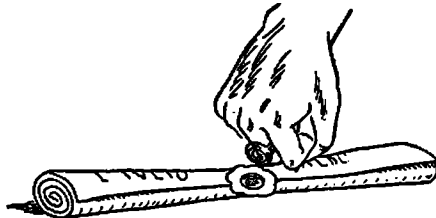
Magister: “Rēctē dīcis. Kalendae sunt hodiē. Ergō date mihi mercēdem!” (Mercēs est pecūnia quam magister quōque mēse ā patribus discipulōrum accipit. Discipulī kalendīs cuiusque mēnsis mercēdem magistrō suō afferre solent.)

185

Sextus et Titus statim magistrō mercēdem dant. Mārcus vērō mercēdem sēcum nōn fert. Magister, antequam epistolam signat, pauca verba addit.

“Quid nunc scrībīs?” interrogat Mārcus.

“Scrībō ‘tē mercēdem ad diem nōn afferre’” respondet magister, atque epistolam signat ānulum suum in cēram imprimēns.

epistolae (*dat*) addere = ad epistolam addere

kalendae Iūniae = diēs p̄mus mēnsis Iūniī

mercēs -ēdis *f*

signāre (epistolam) = cērā claudere

im-primere < in + pre-
mere

magister
epistolam
signat

GRAMMATICA LATINA

Adverbium

- 195 Discipulus *stultus* est quī *stultē* respondet.
Miles *fortis* est quī *fortiter* pugnat.
'Stultus' et 'fortis' adiectiva sunt. 'Stultē' et 'fortiter' sunt adverbia.

Adiectivum: *-us -a -um* (dēcl. I/II). Adverbium: *-ē*.

- 200 Adiectivum: *-is -e* (dēcl. III). Adverbium: *-iter*.

Exempla:

Sextus *rēctē* et *pulchrē* scribit, Titus et Mārcus *prāvē* et *turpiter* scribunt ac *sevērē* reprehenduntur. Magister Latīnē et Graecē scit. Sōl *clārē* lūcet. Magister *breviter* respondet.

- 205 Puer crassus nōn *leviter*, sed *graviter* cadit.

Certē Titus *rēctius* et *pulchrius* scribit quam Mārcus, nēmō *prāvius* aut *turpius* scribit quam ille; Mārcus *prāvissimē* et *turpissimē* scribit, Sextus *rēctissimē* et *pulcherrimē*. Nēmō *fortius* pugnat quam Rōmānī: Rōmānī *fortissimē* pugnant.

- 210 'Rēctius', 'fortius' est comparatīvus adverbii, 'rēctissimē', 'fortissimē' superlativus est. Comparatīvus: *-ius*. Superlativus: *-issimē*.

PENSVM A

Sextus *rēct-* respondet, Mārcus *prāv-* respondet et *sevēr-* reprehenditur. Nēmō *rēct-* aut *pulchr-* scribit quam Sextus; is *rēctissim-* et *pulcherrim-* scribit. Lūna plēna *clār-* lūcet, sed sōl *clār-* lūcet quam lūna et cēterae stēllae; sōl *clārissim-* lūcet.

Hostēs nōn tam *fort-* pugnant quam Rōmānī. Militēs nostrī *fort-* pugnant quam hostēs. Nostrī *fortissim-* pugnant. Mārcus nimis *lev-* scribit. Magister *brev-* scribit 'Mārcum improbum esse.'

PENSVM B

Ex xxiii litteris Latīnis VI — sunt: A E I O V Y; cēterae sunt —. Cōnsonāns semper cum vōcālī —. K, Y, Z litterae — sunt in

stultē < *stultus -a -um*
fortiter < *fortis -e*

adverbium *-i n (adv)*
< ad + verbum

-ē
-iter

rēctē
rēctius
rēctissimē

fortiter
fortius
fortissimē

-ius
-issimē

Vocābula nova:

vōcālis
cōnsonāns
zephyrus
sententia
erus
mendum
cēra
māteria
apis
ferrum
epistula
calamus
charta
papyrus
mercēs
rārus
frequēns
varius
turpis

mollis
 dūrus
 quālis
 tālis
 impiger
 iungere
 coniungere
 significāre
 legere
 intellegere
 scribere
 dictāre
 comparāre
 exaudire
 deesse
 addere
 corrigere
 premere
 efficere
 animadvertere
 superesse
 dēlere
 signāre
 imprimere
 idem
 eadem
 idem
 quaeque
 quodque
 sic
 ita
 quotiēs
 totiēs
 semel
 bis
 ter
 quater
 quīnquiēs
 sexiēs
 deciēs
 adverbium

— Latīnā, in linguā Graecā —. Vocābula *ōstium* et *iānuā* — rem significant; *lingua* duās rēs — significat. Magister librōs Latīnōs et Graecōs — potest.

Discipulī hanc — in tabulīs suis —: *Homō oculōs et nāsūm habet*. Magister tabulam — puerī aspicit, et Sextū et Titū et Mārcī. In tabulā Mārcī iv litterae —. Magister litterās quae dēsunt —; — [= eō modō] magister menda Mārcī —. Tum Mārcus scribit — [= hōc modō]: HOMO HOCVLOS... Magister: “Ō Mārce! Hic nōn —, immō — littera H!” Mārcus stilum vertēns H litteram —. Tum magister calamum et — sūmit et — ad patrem Mārcī scribit.

Cēra est — mollis. Ferrum est māteria —.

PENSVM C

Quot sunt litterae Latīnae?

Estne D vōcālis an cōnsonāns?

Quot syllabās habet vocābulum ‘apis’?

Quōmodo parvus discipulus legit?

Quis discipulus rēctissimē scribit?

Quālēs sunt litterae quās Titus scribit?

Quālis discipulus est Mārcus?

Cūr Mārcus nōn HOMO, sed OMO scribit?

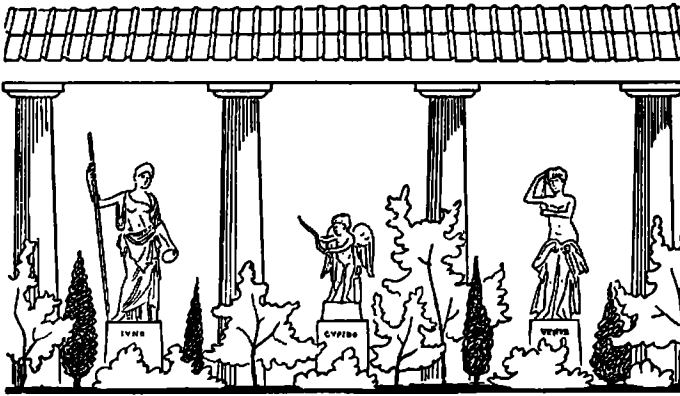
Quotiēs Mārcus litteram H scribit?

Stilōne in tabulā scribit magister?

Quid magister scribit?

Estne facilis grammatica Latīna?

Tūne rēctius scribis quam Mārcus?

MARITVS ET VXOR

- 7 Iūlius cum uxōre suā in peristylō ambulat. Uxor eius est Aemilia. Iūlius marītus Aemiliae est. Marītus et uxor inter columnās et signa ambulant. Tēctum peristylī altīs columnīs sustinētur, inter quās tria pulchra signa stant:
- 5 ūnum Iūnōnis, alterum Cupīdinis, tertium Veneris. Iūnō et Venus deae sunt. Cupīdō est filius Veneris et Mārtis, quamquam Venus Mārtis coniūnx nōn est, sed alterīus deī, cui nōmen est Vulcānus. Venus enim mala uxor est, quae aliōs deōs amat praeter coniugem suum
- 10 Vulcānum. Mārs et Vulcānus sunt filīi Iūnōnis et Iovis; Iūnō enim coniūnx Iovis est. Sed Iuppiter malus marītus est, quī multās aliās deās amat praeter Iūnōnem, coniugem suam. Nēmō deōrum pēior marītus est quam Iuppiter, neque ūlla dea pēior uxor est quam Venus.
- 15 Inter omnēs deōs deāsque Iuppiter pessimus marītus est ac Venus pessima uxor.

tēctum

columnae

signa

uxor -ōris *f*

marītus Aemiliae
= vir Aemiliae
columna -ae *f*
signum -ī *n*
tēctum -ī *n*

Iūnō -ōnis *f*
Cupīdō -inis *m*
Venus -eris *f*
deus -ī *m*; dea -ae *f*
con-iūnx -iugis *f/m*
= uxor/marītus
alter -era -erum,
gen -erius
Vulcānus -ī *m*

Iuppiter Iovis *m*

malus, *comp* pēior -ius,
sup pessimus -a -um
ūllus -a -um: neque ūllus
= et nūllus

māter familiās = māter
(domina) familiae
mātrōna -ae *f* = fēmina
quae maritum habet
amor -ōris *m* < amāre

pulchritūdō -inis *f*
< pulcher
omnēs -ium *m pl*
↔ nēmō

bonus, *comp* melior -ius,
sup optimus -a -um
Aemilia: "Iūlius *bonus*
vir est, *melior* quam
ullus alius vir: Iūlius
est *optimus* omnium
virōrum!"

vocāre = appellāre

trēs tria, *gen* trium
duo -ae -o, *gen* duōrum
-ārum -ōrum
ūnus -a -um, *gen* -ius
pater *ūnius* filiī/filiae;
duōrum filiōrum/*duārum*
filiārum; *trium* filiōrum
/filiārum

magnus, *comp* māior -ius,
sup māximus -a -um
parvus, *comp* minor -us,
sup minimus -a -um

pater familiās = pater
(dominus) familiae
adulēscēns -entis *m* = vir
quī nōndum xxx annōs
habet
virgō -inis *f* = fēmina
quae maritum nōndum
habet

ab-erat
domus -ūs *f*, *abl* -ō,
pl acc -ōs

Mātrēs familiās Iūnōnem invocant, ea enim dea est
mātrōnārum. Venerem et Cupīdinem invocant aman-
tēs, nam Venus et Cupīdō amōrem in cordibus homi-
num excitāre possunt. Cupīdō enim est deus amōris, et 20
Venus, pulcherrima omnium deārum, dea amōris ac
pulchritūdinis est. Pulchritūdō Veneris ab omnibus
laudātur.

Iūlius est bonus maritus quī uxōrem suam neque ūl-
lam aliam fēminam amat. Certē Iūlius maritus melior 25
quam Iuppiter est! Item Aemilia bona uxor est quae
maritum suum neque ūllum alium virum amat. Certē
Aemilia uxor melior est quam Venus! Aemilia Iūlium
'virum optimum' appellat. Item Iūlius uxōrem suam
'optimam omnium fēminārum' vocat. 30

Iūlius et Aemilia sunt parentēs trium liberōrum: duō-
rum filiōrum et ūnius filiae. Līberī adhūc parvī sunt.
Mārcus octō annōs habet. Quīntus est puer septem an-
nōrum. Iūlia quīnque annōs habet. Quīntus nōn tantus
est quantus Mārcus nec tam parvus quam Iūlia. Quīn- 35
tus māior est quam Iūlia et minor quam Mārcus. Māxi-
mus liberōrum est Mārcus, minima est Iūlia.

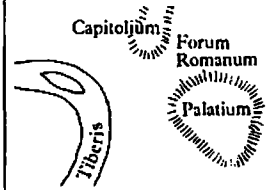
Ante decem annōs Iūlius pater familiās nōn erat, tunc
enim nec uxōrem nec līberōs habēbat. Iūlius adulēscēns
vīgintī duōrum annōrum erat. Aemilia mātrōna nōn 40
erat, sed virgō septendecim annōrum, quae Rōmae
apud parentēs suōs habitābat. Domus eōrum nōn pro-
cul aberat ab aliā domō, in quā Iūlius cum parentibus

45 suis habitābat. Iūlius et Aemilia in eādem urbe habitā-
bant, nōn in eādem domō.

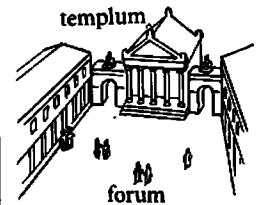
In urbe Rōmā multae domūs sunt et multa templa
deōrum. In mediā urbe inter collēs Capitōlium et Palā-
tium est forum Rōmānum, quō hominēs ex tōtā Italiā
atque ex omnibus prōvinciīs Rōmānīs conveniunt. In
50 Capitōliō est templum Iovis Optimī Māximī; circum
forum Rōmānum sunt alia multa templa deōrum. In
Palātiō sunt domūs magnificae. Rōmae plūrēs hominēs
habitāt quam in ullā aliā urbe imperiī Rōmānī. Urbs
Rōma plūrimōs hominēs et plūrimās domōs habet. Arī-
55 minum, Capua, Ōstia magna sunt oppida, sed minōra
quam Rōma. Ōstia est oppidum minus quam Rōma,
sed māius quam Tūsculum. Rōma urbs māxima atque
pulcherrima est tōtius imperiī Rōmānī.

II Pater Iūliū, quī iam mortuus est, magnam pecūniam
60 habēbat multāsque villās magnificās possidēbat praeter
domum Rōmānam: is homō dīves erat. Pater Aemiliae
erat homō pauper, quī ūnam domum exiguam possidē-
bat. Aemilia igitur virgō pauper erat, sed tamen Iūlius
eam amābat. Cūr Iūlius, adulēscēns dīves, virginem
65 pauperem amābat? Quia ea virgō proba ac fōrmōsa erat.
Nec Iūlius amōrem suum occultābat, nam Aemiliam
'amīcam' appellābat et multa dōna eī dabat. Sed tamen
Aemilia nōn Iūlium amābat, sed alium virum Rōmā-
num. Ergō Iūlius miser erat et nocte male dormiēbat.

70 Vir quī ab Aemiliā amābātur Crassus Dīves nōminā-

templum -ī n = domus
dei
forum -ī n = locus in urbe
apertus quō multī con-
veniunt
con-venire = in eundem
locum venire
Optimus Māximus: Iovis
cognōmen
magnificus -a -um =
magnus et pulcher
multī, comp plūrēs -a,
sup plūrimī -ae -a

tōtus -a -um, gen -ius

possidēre = habēre

dīves -itis = pecūniōsus

pauper -eris ↔ dīves

tamen : quamquam ea
pauper erat
tamen ↔ itaque

dōnum -ī n = rēs quae
datur

miser -era -erum

bātur. Aemilia Crassum amābat, neque vērō ab eō amābātur, quod parentēs Aemiliae pauperēs erant. Itaque ea quoque misera erat.

Aemilia numquam Iūlium salūtābat, cum eum in forō Rōmānō vidēbat, quamquam ipsa ā Iūliō salūtābātur. 75
Iūlius cotīdiē epistulās ad Aemiliam scrībēbat, in quibus pulchritūdō eius laudābātur verbīs magnificīs, ac simul cum epistulīs rosās aliōsque flōrēs pulcherrimōs ad eam mittere solēbat. Initiō Aemilia epistulās Iūlii nōn legēbat nec dōna eius accipiēbat, sed omnia ad eum 80 remittēbat; sed post paucōs diēs neque epistulae neque flōrēs remittēbantur...

Annō post Iūlius et Aemilia coniugēs erant sub eōdem tēctō habitantēs. Iūlius uxōrem suam amābat et ab eā amābātur. 85

Etiam nunc, decem annīs post, beātī sunt coniugēs. Iūlius Aemiliam amat et ab eā amātur, neque amor coniugum hodiē minor est quam tunc.

Iūlius uxōrem ōsculātur et “Ō Aemilia” inquit, “mea 111
optima uxor! Decem annī longum est tempus, sed amor 90

cotīdiē = omni diē,
quōque diē

flōs flōris *m*: rosa flōs
est; rosae et lilia
flōrēs sunt

re-mittere

annō (*abl*) post = post
annum
coniugēs -um *m pl* =
maritus et uxor

beātus -a -um ↔ miser

ōsculārī (*eam*) = ōscu-
lum dare (*eī*)

meus tempore nōn minuitur. Ut tunc tē amābam, ita etiam nunc tē amō.”

Tum Aemilia, quae verbis Iūlii dēlectātur, “Ō Iūli” inquit, “mī optime vir! Meus amor ergā tē multō māior
95 est hodiē quam tunc! Tempus amōrem meum nōn minuit, immō vērō auget!”

Ad hoc Iūlius rīdēns “Ita est ut dīcis” inquit, “nam tunc ego tē amābam, tū mē nōn amābās! Ego miserri-
mus eram omnium adulēscēntium, quod tū numquam
100 mē salūtābās, cum mē vidēbās, quamquam ego semper tē salūtābam, cum tē vidēbam. Neque epistulās, quās cotīdiē tibi scrībēbam, legēbās, neque flōrēs, quōs tibi multōs mittēbam, accipiēbās, sed omnēs ad mē remittē-
bās! Propter amōrem nocte vix dormiēbam — semper
105 dē tē cōgitābam...”

Aemilia item dē illō tempore cōgitāns “Ego quoque” inquit “tunc miserrima eram. Amābam enim alium virum Rōmānum, quī mē nōn amābat, quod virgō pauper eram.”

110 Iūlius: “Ille vir pessimus tē dignus nōn erat!”

Aemilia: “Rēctē dīcis, mī Iūli. Tū sōlus amōre meō dignus erās, tū enim mē amābās, mihi epistulās scrībē-
bās ac flōrēs mittēbās, quamquam pecūniam nūllam habēbam. Certē nōn propter pecūniam mē amābās, Iūli!
115 At nunc tē solum nec ūllum alium virum amō. Fēmina beāta sum, quod maritum bonum habeō, et quia nōs trēs liberōs habēmus et cum magnā familiā in hāc villā

minuere = minōrem facere

Iūlius, meus, voc Iūli!
mī!: “Ō Iūli, mī vir!”
ergā *prp* + *acc*

augēre = māiōrem facere; ↔ minuere

miser, *comp* miserior,
sup miserrius

dignus -a -um (+ *abl*:
tē/amōre tuō d.)

haec (*n pl*) = haec rēs

x annīs (abl) ante
= ante *x annōs*

pauper, *comp* -erior,
sup -errimus
dīves, *comp* dīvitior,
sup dīvitissimus

minus pulcher (↔ pul-
chrior) = nōn tam
pulcher

gracilis -e = tenuis

ēsse: edō edimus
ēs ēstis
ēst edunt

magnificā habitāmus, quae familiā nostrā digna est.
Hoc peristylum magnificum, hae columnae, haec signa,
hī flōrēs — haec omnia cotīdiē mē dēlectant! Ō, quam 120
beātī hīc sumus, Iūli! Quantus est deōrum ergā nōs
amor!”

Iūlius: “Est ut dīcis, Aemilia. Decem annīs ante apud
parentēs nostrōs habitābāmus, ipsī parentēs nōndum
erāmus nec familiam habebāmus. Tū et parentēs tuī 125
pauperēs erātis, in exiguā domō habitābātis nec ūllam
vīllam habebātis, sed tamen ego tē amābam...”

Aemilia: “Quārē ego, virgō pauperrima, ā tē, adulēs-
cente dīvitissimō, amābar?”

Iūlius iterum Aemiliam ōsculāns “Tū ā mē amābāris” 130
inquit, “quod pulcherrima erās omnium virginum Rō-
mānārū, prope tam pulchra quam ipsa Venus!”

Aemilia: “Num hodiē minus pulchra sum quam tunc
eram?”

Iūlius faciem uxōris intuēns “Certē” inquit “mātrōna 135
tam pulchra es quam virgō erās, mea Aemilia. Omnēs
pulchritūdinem tuam laudant.” Tum vērō fōrmam eius
spectāns: “At minus gracilis es quam tunc: eō enim
tempore gracilior erās quam hoc signum Veneris.”

Aemilia signum Veneris aspicit, cuius corpus graci- 140
lius ac minus est quam ipsius. “Certē tam gracilis hodiē
nōn sum” inquit, “sed quārē mē crassiōrem fierī putās?”

Iūlius rīdēns respondet: “Quia nunc cibum meliōrem
ēs quam tunc edebās!”

145 Aemilia: "Id quod nunc edō nec melius nec pēius est quam quod apud parentēs meōs edēbam."

Iūlius: "Ergō plūs ēs quam tunc, Aemilia."

150 Postrēmō Aemilia "Certē plūs edō quam solēbam" inquit, "sed nec plūs nec minus quam opus est. Nimis stultus vir es, Iūli! Nōnne intellegis nōn modo amōrem nostrum, sed etiam familiam tempore augērī? Num opus est mē plūs dīcere?"

Amor dōnum est Veneris. Līberī dōna Iūnōnis sunt.

GRAMMATICA LATINA

155 Verbī tempora

Tempus praesens et praeteritum

Tempus praesens (nunc): Māne est. Sōl lūcet. Omnēs vigilant, nēmō dormit. Avēs canunt.

160 Tempus praeteritum (tunc): Ante trēs hōrās nox erat. Stēllae lūcēbant, sōl nōn lūcēbat. Nēmō vigilābat, omnēs dormiēbant. Avēs nōn canēbant.

Praeteritum (pers. III): singulāris -bat -ēbat, plūrālis -bant -ēbant.

Praeteritum

165 [A] Āctīvum.

Exempla: [1] computā|re: computā|bat; [2] pārē|re: pārē|bat; [3] scrīb|ere: scrīb|ēbat; [4] dormī|re: dormi|ēbat.

170 Ante vīginti annōs Iūlius discipulus tam improbus erat quam Mārcus nunc est: in lūdō dormiēbat, male computābat, foedē scrībēbat, neque magistrō suō pārēbat.

Mārcus: "Num tū melior discipulus erās, pater, quam ego sum? Nōnne tū in lūdō dormiēbās? Num semper magistrō pārēbās, bene computābās et pulchrē scrībēbās?" Iūlius: "Ego

multum, comp plūs plū-
ris, sup plūrimum -ī
paulum, comp minus
-ōris, sup minimum -ī
opus est = necesse est
/oportet

praesens -entis (praes)
praeteritus -a -um

praeteritum -ī n =
tempus praeteritum
-bat -bant
-ēbat -ēbant

[1] computā|ba|m
computā|bā|s
computā|ba|t
computā|bā|mus
computā|bā|tis
computā|ba|nt
[2] pārē|ba|m
pārē|bā|s
pārē|ba|t
pārē|bā|mus
pārē|bā|tis
pārē|ba|nt

[3] scrib|ēba|m
scrib|ēbā|s
scrib|ēba|t
scrib|ēbā|mus
scrib|ēbā|tis
scrib|ēba|nt

[4] dormi|ēba|m
dormi|ēbā|s
dormi|ēba|t
dormi|ēbā|mus
dormi|ēbā|tis
dormi|ēba|nt

esse era|m erā|mus
erā|s erāt|is
era|t era|nt

[1,2] -ba|m -bā|mus
-bā|s -bāt|is
-ba|t -ba|nt

[3,4] -ēba|m -ēbā|mus
-ēbā|s -ēbāt|is
-ēba|t -ēba|nt

[1] laudā|ba|r
laudā|bā|ris
laudā|bā|tur
laudā|bā|mur
laudā|bā|mini
laudā|ba|ntur

[2] timē|ba|r
timē|bā|ris
timē|bā|tur
timē|bā|mur
timē|bā|mini
timē|ba|ntur

[3] reprehend|ēba|r
reprehend|ēbā|ris
reprehend|ēbā|tur
reprehend|ēbā|mur
reprehend|ēbā|mini
reprehend|ēba|ntur

[4] pūni|ēba|r
pūni|ēbā|ris
pūni|ēbā|tur
pūni|ēbā|mur
pūni|ēbā|mini
pūni|ēba|ntur

[1,2] -ba|r -bā|mur
-bā|ris -bā|mini
-bā|tur -ba|ntur

[3,4] -ēba|r -ēbā|mur
-ēbā|ris -ēbā|mini
-ēbā|tur -ēba|ntur

numquam in lūdō dormiēbam, semper magistrō pārēbam, bene computābam et pulchrē scribēbam! Certē ego discipulus multō melior eram quam tū nunc es!" 175

Quīntus: "Quid? Num vōs meliōrēs discipulī erātis quam nōs sumus? Nōnne vōs in lūdō dormiēbātis? Num semper magistrō pārēbātis, bene computābātis et pulchrē scribēbātis?"

Iūlius: "Nōs numquam in lūdō dormiēbāmus, semper magistrō pārēbāmus, bene computābāmus et pulchrē scribēbāmus! Certē nōs discipulī multō meliōrēs erāmus quam vōs nunc estis!" 180

Iūlius vērūm nōn dicit: ante vīgintī annōs discipulī tam malī erant quam nunc sunt: in lūdō dormiēbant, male computābant, foedē scribēbant, neque magistrō suō pārēbant! 185

	Sing.	Plūr.	Sing.	Plūr.
<i>Persōna p̄rima</i>	-bam	-bāmus	-ēbam	-ēbāmus
<i>Persōna secunda</i>	-bās	-bātis	-ēbās	-ēbātis
<i>Persōna tertia</i>	-bat	-bant	-ēbat	-ēbant

[B] Passivum. 190

Iūlius magistrum suum nōn timēbat, sed ipse ā magistrō timēbātur! Itaque nōn reprehendēbātur nec pūniēbātur, sed laudābātur ā magistrō.

Mārcus: "Num tū semper ā magistrō tuō laudābāris? Nōnne reprehendēbāris ac pūniēbāris?" Iūlius: "Ego ā magistrō meō saepe laudābar, numquam reprehendēbar aut pūniēbar. Ego magistrum nōn timēbam, sed ipse ab eō timēbar!" Mārcus: "Tūne ā magistrō timēbāris?" Iūlius: "Nōs omnēs ā magistrō timēbāmur. Itaque nōn reprehendēbāmur nec pūniēbāmur, sed semper laudābāmur!" Mārcus: "Nōn vērūm dicitis! Vōs nōn timēbāmini ā magistrō nec semper laudābāmini, sed reprehendēbāmini ac pūniēbāmini!" 195

In illō lūdō discipulī ā magistrō timēbantur! Itaque nōn reprehendēbantur nec pūniēbantur, sed semper laudābantur. 200

	Sing.	Plūr.	Sing.	Plūr.
<i>Persōna p̄rima</i>	-bar	-bāmur	-ēbar	-ēbāmur
<i>Persōna secunda</i>	-bāris	-bāmini	-ēbāris	-ēbāmini
<i>Persōna tertia</i>	-bātur	-bantur	-ēbātur	-ēbantur

PENSVM A

Ante x annōs Iūlius apud parentēs suōs habit- nec uxōrem hab-. Iūlius et Aemilia Rōmae habit-. Iūlius Aemiliam am- nec ab eā am-. Ea numquam Iūlium salūt- cum eum vid-, quamquam ipsa ab eō salūt-. Aemilia epistulās Iūlii nōn leg- nec dōna eius accipi-, sed omnia remitt-.

Iūlius: "Tunc ego tē am- nec ā tē am-, nam tū alium virum am- nec ab eō am-. Ego miser er- et tū misera er-. Tunc apud parentēs nostrōs habit-. Tū et parentēs tuī in parvā domō habit-. Vōs ā mē salūt-, quamquam pauperēs er-."

PENSVM B

Iūlius, quī — Aemiliae est, — suam nec — aliam fēminam amat. Quīntus — quam Mārcus et — quam Iūlia est.

— peristylī xvi altīs — sustinētur. Inter columnās iii — stant. Iūnō, — [= uxor] Iovis, — mātṛōnārum est. Nēmō deōrum — marītus est quam Iūppiter. Inter omnēs deōs Iūppiter — marītus est.

Ante x annōs Aemilia nōn mātṛōna, sed — erat. Tunc Iūlius — xxii annōrum erat. Pater Iūlii vir — [= pecūniōsus] erat. Quī nōn dīves, sed — est, in parvā — habitat. Rōmae multī hominēs habitant, — quam in ūllā aliā urbe. Rōma est urbs — imperiū Rōmānī.

PENSVM C

Quae est coniūnx Iovis?

Num Iūppiter bonus marītus est?

Cuius filius est Cupidō?

Estne Quīntus māior quam Mārcus?

Ubi parentēs Iūlii habitābant?

Cūr Iūlius tunc miser erat?

Cūr Aemilia Iūlium nōn amābat?

Num Iūlius Aemiliam propter pecūniam amābat?

Cūr Aemilia nunc beāta est?

Hodiēne Aemilia minus pulchra est quam tunc?

Vocābula nova:

uxor
marītus
columna
signum
tēctum
dea
coniūnx
mātṛōna
amor
pulchritūdō
adulēscēns
virgō
domus
templum
forum
dōnum
flōs
melior
pēior
optimus
pessimus
māior
minor
māximus
minimus
magnificus
plūres
plūrimī
dīves
pauper
miser
beātus
dignus
gracilis
convenīre
possidēre
mittere
remittere
ōsculārī
minuere
augēre
opus esse
mī
ūllus
tamen
cotīdiē
minus
plūs
ergā
praesēns
praeteritum

vīcēsīmus -a -um
= xx (20.)

cūnae

parvulus -a -um = parvus
fārī = loquī
īn-fāns -antis *m/f*
cūnae -ārum *f pl*

somnus -i *m*

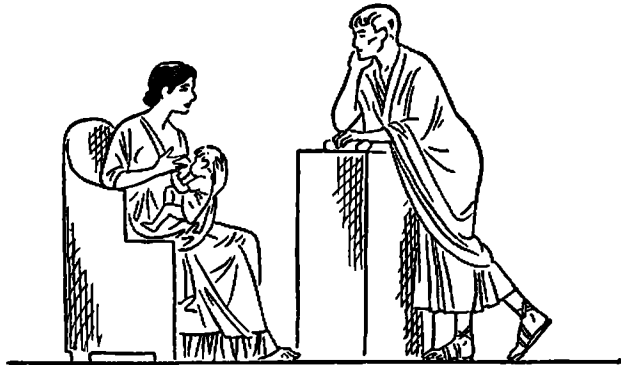
necessārius -a -um
< necesse
carēre + *abl*: cibō *c.*
= sine cibō esse
postulāre = poscere
vāgīre = 'vā' facere,
plōrāre (ut īnfāns)

lac lactis *n*

alere (īnfantem) = cibum
dare (īnfantī)
sī-ve = vel sī
mulier -eris *f* = fēmina

aliēnus -a -um = nōn
suus, alterīus
nūtrīx -īcis *f*

nōlunt (< ne-volunt)
= nōn volunt

PARENTES

Puerī parvulī quī nōndum fārī possunt īnfantēs dīcun- /
tur. Parvulus īnfāns in cūnis cubāre solet. Cūnae sunt
lectulus īnfantis. Īnfāns multās hōrās dormit nōn sōlum
nocte, sed etiam diē; nam longus somnus īnfantī tam
necessārius est quam cibus. Īnfāns neque somnō neque 5
cibō carēre potest. Quōmodo īnfāns, quī fārī nōn potest,
cibum postulat? Īnfāns quī cibō caret magnā vōce vāgit.
Ita parvulus īnfāns cibum postulat. Tum māter accurrit
atque īnfantem ad pectus suum appōnit. Īnfāns lac mā-
tris bibit. Parvulus īnfāns, cui dentēs nūllī sunt, nōn 10
pāne, sed lacte vīvit.

Sī māter īnfantem suum ipsa alere nōn potest sīve
nōn vult, īnfāns ab aliā muliere alitur, quae eī in locō
mātris est. Mulier quae aliēnum īnfantem alit nūtrīx
vocātur. Multū īnfantēs Rōmānī nōn ā mātribus suīs, 15
sed ā nūtrīcibus aluntur. Multae mātrēs īnfantēs suōs
ipsae alere nōlunt.

Ante quīnque annōs Iūlia parvula infāns erat. Tunc
infantem in cūnis habēbat Aemilia. Nunc ea parvulō
20 infante caret: cūnae vacuae sunt.

Sed post paucōs mēnsēs novus infāns in cūnis erit.
Aemilia rūsus parvulum infantem habēbit neque cūnae
vacuae erunt. Tum Iūlius et Aemilia quattuor liberōs
habēbunt. Aemilia laeta cūnās movēbit et parvā vōce
25 cantābit: “Lalla”. Pater infantem suum in manibus por-
tābit eumque nōn minus amābit quam māter. Pater et
māter infantem suum aequē amābunt.

Annō post pater et māter ab infante suō appellābun-
tur. Aemilia autem ‘mamma’ appellābitur, nōn ‘māter’,
30 neque Iūlius ‘pater’, sed ‘tata’ appellābitur; neque enim
infāns ipsa nōmina ‘patris’ et ‘mātris’ dīcere poterit.
Infāns igitur parentibus suis dīcet: “Mamma! Tata!”
Neque solum prīma verba, sed etiam prīmōs gradūs
faciet infāns. Initiō pater eum sustinēbit ac manū dūcet,
35 mox vērō infāns sōlus ambulāre incipiet neque ā paren-
tibus sustinēbitur neque manū dūcētur. Infāns ambu-
lāns ā parentibus laetīs laudābitur. Simul infāns plūra
verba discet et mox rēctē loquī sciet.

Utra infantem Aemiliae alet, māterne an nūtrix? In-
40 fāns ā mātēre alētur. Aemilia ipsa infantem vāgientem ad
pectus suum appōnet. Infāns lac mātris bibet, nōn nū-
trīcis. Tum māter infantem in cūnās impōnet. Vesperī
duae ancillae cūnās in cubiculum parentum portābunt
atque ante lectum eōrum ponent. Sī infāns bene dor-

pot-erit

gradus -ūs m

mox = brevī tempore
post

prīmī gradūs infantis

vesperī (adv) ↔ māne

col-loquī (< cum + lo-
quī) = inter sē loquī

futūrus -a -um: (tempus)
futūrum ↔ praeteritum
sermō -ōnis *m* = id quod
dicitur, verba

(ego) volō, (tū) vīs,
(is) vult
nōlō (< ne-volō) = nōn
volō

filiola -ae *f* = parva
fīlia

profectō = certē

nēmō, *acc* nēminem
magis ↔ minus

rārō (*adv*) ↔ saepe
velle: volō volumus
vīs vultis
vult volunt
adversus *prp* + *acc*
manēre (= nōn abire)

→ || ōstium
||
ad ōstium versus =
adversus ōstium
nōlī abire! = manē!

pergere (= nōn dēsinerē)
colloquium -i *n* < colloquī

miet nec vāgiet, parentēs quoque bene dormient neque 45
ab infante vāgiente ē somnō excitābuntur. —

Iūlius adhūc in peristylō cum uxōre colloquitur. Ae- 11
milia fessa in sellā cōnsīdit. Marītus et uxor iam nōn dē
tempore praeteritō colloquuntur, sed dē tempore fu-
tūrō. Sermō eōrum est dē rēbus futūrīs. 50

Iūlius, quī iam intellegit Aemiliam novum infantem
exspectāre, “Ō Aemilia!” inquit, “Mox parvulum filium
habēbimus.”

Aemilia: “Filiūm? Iam duōs filiōs habēmus. Ego alte-
ram filiam habēre volō, plūrēs quam duōs filiōs nōlō! 55
Cūr tū filium habēre vīs, Iūlī? Nōnne laetus eris, sī
filiolam habēbis? Num parvulam filiam minus amābis
quam filium?”

Iūlius: “Profectō laetus erō, sī alteram filiam habēbō.
Nēminem magis amābō quam parvulam filiam.” 60

Aemilia: “Iam filiōs tuōs magis amās quam tuam Iū-
liam filiolam: Mārcum et Quīntum saepe laudās, sed Iū-
liam rārō laudās, quamquam proba est puella. Vōs virī
filiōs modo habēre vultis, filiās nōn amātis!” Aemilia
surgit atque gradum adversus ōstium facit. 65

Iūlius: “Manē hīc apud mē, Aemilia!”
Aemilia alterum gradum ad ōstium versus facit, tum
incerta cōnsistit.

Iūlius: “Nōlī abire! Tēcum colloquī volō.”
Aemilia nōn abit, sed apud marītum manet. Coniu- 70
gēs colloquī pergunt. Ecce colloquium eōrum:

Iūlius: “Nōs virī nōn filiōs tantum, sed etiam filiās habēre volumus, nec filiās minus amāmus quam filiōs. Certē mulierēs rārius ā liberīs suīs discēdunt...”

75 Aemilia: “Multae mātērēs infāntēs suōs apud nūtrīcēs relinquunt, ego vērō manēbō apud infāntem meum: numquam ab eō discēdam! Sī aeger erit, ipsa eum cūrābō tōtamque noctem apud eum vigilābō; nēmō infāntem aegrum tam bene cūrāre potest quam mātēr ipsa.”

80 Iūlius: “Nōne ab infānte sānō discēdēs?”

Aemilia: “Minimē! Bona mātēr semper apud infāntem suum manēre dēbet. Sive infāns valet sive aegrōtat, mātēr ipsa eum cūrāre et alere dēbet — hoc est mātris officium!”

85 Iūlius: “Tūne ipsa infāntem tuum lacte tuō alēs?”

Aemilia: “Profectō infāntem meum ipsa alam. Ego faciam officium meum! Neque solum diē, sed etiam nocte apud infāntem erō: semper cum eō dormiam.”

Iūlius: “Quid? Nōs et infāns in eōdem cubiculō dor-
90 miēmus? Vix ūnam hōram dormīre poterimus, sī infāns vāgiet. Sī tū et infāns tuus in cubiculō nostrō dormiētis, ego profectō in aliō cubiculō dormiam, ubi ab infānte vāgiente nōn excitābor!”

Aemilia: “Ō Iūli! Ita loquitur homō quī officium
95 suum nescit!”

Iūlius: “Meum officium est pecūniam facere ac magnam familiam alere, nōn cum infānte vāgiente cubāre! Somnus virō industriō necessārius est!”

rārō *adv*, *comp* rārius,
sup rārissimē

minimē = certē nōn
(discēdam)
sī-ve ... sī-ve = sī ...
vel sī
dēbere

officium -i n: mātris
officium est = mātēr
dēbet

pot-erimus

pergere : loquī pergere
plūra : plūra verba

ūnā cum = simul cum
occurrere + *dat.*

Syra Aemiliae in ōstiō
occurrit

silēre = tacēre

silentium -ī *n* (< silēns)
↔ sermō

ad-vehere

domum = ad domum
suam
re-vertū = red-ire

Aemilia irāta “Nōli pergere!” inquit, “Plūra ā tē au-
dīre nōlō!” atque iterum ad ōstium versus ire incipit. 100

“Manē, Aemilia!” inquit Iūlius, “Nōli ita mē relin-
quere!” sed illa adversus ōstium ire pergit.

Tum vērō Syra, quae eō ipsō tempore peristylum in- 111
trat ūnā cum Iūliā, dominae in ōstiō occurrit.

Aemilia ante Syram et Iūliam cōsistēns “Quid vul- 105
tis?” inquit, “Cūr nōn manētis in hortō?”

Syra: “Quia mox imbrem habēbimus: ecce caelum
nūbibus ātrīs operītur. Sī in hortō manēbimus, ūmidae
erimus. Vōs quoque ūmidī eritis, dominī, sī hīc in peri-
stylō manēbitis.” 110

Iūlius caelum spectāns “Rēctē dicis” inquit, “Illae
nūbēs imbrem afferent. Venīte mēcum in ātrium! Mox
sōl rūrsus lūcēbit.”

Iūlius ātrium intrat; Aemilia eum sequitur ūnā cum
Iūliā et Syrā. In ātriō Iūlius et Aemilia silentēs imbrem 115
in impluvium cadentem aspiciunt. Iūlia silentium pa-
rentum animadvertit, et “Quid silētis?” inquit, “Estisne
trīstēs? Ego vōs cōnsōlābor!”

Aemilia: “Cōgitāmus dē... miserīs nautīs, quōrum of-
ficium est nāvīgāre, sive mare tranquillum sive turbi- 120
dum est. Multī nautae nunc in mare merguntur, dum
rēs necessāriās ex terrīs aliēnīs in Italiam advehere cō-
nantur. Ō, miserōs nautās, quī numquam domum re-
vertentur! Ō, miserōs liberōs nautārum, quī post hanc
tempestātem patrēs suōs nōn vidēbunt!” 125

Iūlia: “Ego laetor quod pater meus nauta nōn est et domī apud nōs manēre potest.”

domī = in domō suā

Iūlius, quī crās Rōmam ībit, “Nōn semper” inquit “mihi licet apud vōs manēre, Iūlia. Necesse est mihi
130 crās rūrsus ā vōbīs discēdere, nec vērō in terrās aliēnās ībō, ut nauta.”

crās = diē post hunc diem

vōs, *abl* vōbīs: ā vōbīs

Iūlia: “Quō ībis, tata? Quandō revertēris? Ego et mīamma tē sequēmur!”

ire: ībō ībimus
ībis ībitis
ībit ībunt

Iūlius: “Quārē mē sequēminī? Rōmam proficīscar,
135 unde tertiō quōque diē revertar, sī poterō.”

pot-erō

Iūlia: “Nōlī ā nōbīs discēdere! Vel sī necesse erit domō abire, nōn modo tertiō quōque diē, sed cotīdiē ad nōs revertī dēbēs. Hoc postulō ā tē! Nōlō tē carēre, tata. Cotīdiē tibi occurram.”

nōs, *abl* nōbīs: ā nōbīs

domō = ā domō suā

Iūlius: “Audīsne, Aemilia? Iūlia dīcit ‘sē patre suō carēre nōlle’, ergō mē nōn minus dīligit quam tē. Atque ego profectō fīliam meam aequē dīligō ac fīliōs. Nec alteram fīliam minus dīligam.”

nōlle *īnf* (< ne- + velle)
= nōn velle
dīligere = amāre (ut parentēs liberōs suōs)
aequē (*ac*) = nec magis nec minus (quam)

Iūlia: “Quam ‘alteram fīliam’ dīcis? Mihi soror nōn
145 est.”

Iūliō silente, Aemilia “Nōnne gaudēbis, Iūliola” inquit, “sī parvulam sorōrem habēbis?”

Iūliō silente = dum
Iūlius silet
Iūliola = parva Iūlia

Iūlia: “Sorōrem habēre nōlō! Nam sī sorōrem habēbō, ea sōla ā vōbīs amābitur, ego nōn amābor!”

Aemilia: “Certē tū nōn minus ā nōbīs amāberis: tū et parvula soror aequē amābiminī.”

Iūlia: “Sī aequē amābimur, laeta erō. Sed multō ma-

filiolus -ī m = parvus
filius

nōlumus (< ne-volumus)
= nōn volumus

decēre = dignus esse;
eam decet = eā dignus
est, eī convenit
nōlī! (sg) nōlīte! (pl)

futūrum (fut)

[1] computā|b|ō
computā|b|is
computā|b|it
computā|b|imus
computā|b|itis
computā|b|unt

[2] pārē|b|ō
pārē|b|is
pārē|b|it
pārē|b|imus
pārē|b|itis
pārē|b|unt

[3] scrīb|ē|m
scrīb|ē|s
scrīb|ē|t
scrīb|ē|mus
scrīb|ē|tis
scrīb|ē|nt

gis laetābor, sī frātre[m] habēbō, mamma! Nōnne tū quo-
que laetāberis, tata, sī filiolum habēbis?"

Iūlius silet. Aemilia vērō, antequam Iūlia silentium 155
patris animadvertit, "Nōlī dīcere 'tatam' et 'mammam',
Iūliola!" inquit, "Ea nōmina ā tē audīre nōlumus. Ita
loquuntur parvulī infāntēs, nec sermō infāntium tē de-
cet. 'Patrem' et 'mātre[m]' dīcere oportet."

Iūlia: "Sī infāns nōn sum, nōlīte mē 'Iūliolam' vo- 160
cāre! Id nōmen mē nōn decet. Mihi nōmen est 'Iūlia'."

Aemilia: "Rēctē dīcis, Iūlia. Tū igitur ā nōbīs 'Iūlia'
vocāberis, et nōs ā tē 'pater' et 'māter' vocābimur."

Iūlia: "Ita semper ā mē vocābiminī, tata et mamma!"

GRAMMATICA LATINA

165

Verbī tempora

Tempus futūrum

Tempus praesēns: Diēs est. Sōl lūcet. Omnēs vigilant.
Nēmō dormit. Avēs canunt.

Tempus futūrum: Mox nox erit. Sōl nōn lūcēbit, sed stēllae 170
lūcēbunt. Omnēs dormient. Nēmō vigilābit. Nulla avis canet.

Futūrum (pers. III): singulāris -bit -et, plūrālis -bunt -ent.

[A] Āctivum.

Exempla: [1] computā|re: computā|bit; [2] pārē|re: pārē- 175
|bit; [3] scrīb|ere: scrīb|et; [4] dormī|re: dormi|et.

Malus discipulus: "Ab hōc diē bonus discipulus erō, magis-
ter: numquam in lūdō dormiam, semper tibi pārēbō, bene
computābō et pulchrē scrībam!" Magister: "Quid? Tūne bo-
nus discipulus eris? Id fierī nōn potest! Crās rūrsus in lūdō
dormiēs, male computābis, foedē scrībēs, nec mihi pārēbis!" 180
Crās discipulus tam malus erit quam hodiē est: in lūdō dor-
miet, male computābit, foedē scrībet, nec magistrō pārēbit.

Mali discipulī: “Ab hōc diē bonī discipulī *erimus*, magister: numquam in lūdō dormiēmus, semper tibi pārēbimus, bene
 185 computābimus et pulchrē scribēmus!” Magister: “Quid? Vōs-
 ne bonī discipulī *eritis*? Id fierī nōn potest! Crās rūsus in
 lūdō dormiētis, male computābitis, foedē scribētis, nec mihi
 pārēbitis!” Crās discipulī tam improbī *erunt* quam hodiē sunt:
 in lūdō dormient, male computābunt, foedē scribent, nec ma-
 190 gistrō pārēbunt.

	<i>Sing.</i>	<i>Plūr.</i>	<i>Sing.</i>	<i>Plūr.</i>
<i>Persōna prīma</i>	-bō	-bimus	-am	-ēmus
<i>Persōna secunda</i>	-bis	-bitis	-ēs	-ētis
<i>Persōna tertia</i>	-bit	-bunt	-et	-ent

195 [B] Passivum.

Filius: “Ab hōc diē bonus discipulus erō. Ergō ā magistrō laudābor, nōn reprehendar.” Pater: “Tū nōn laudāberis, sed reprehendēris ā magistrō!” Crās discipulus rūsus ā magistrō reprehendētur, nōn laudābitur.

200 Fīlii: “Ab hōc diē bonī discipulī erimus. Ergō ā magistrō laudābimur, nōn reprehendēmur.” Pater: “Vōs nōn laudābiminī, sed reprehendēminī ā magistrō!” Crās discipulī rūsus ā magistrō reprehendentur, nōn laudābuntur.

	<i>Sing.</i>	<i>Plūr.</i>	<i>Sing.</i>	<i>Plūr.</i>
205 <i>Persōna prīma</i>	-bor	-bimur	-ar	-ēmur
<i>Persōna secunda</i>	-beris	-biminī	-ēris	-ēminī
<i>Persōna tertia</i>	-bitur	-buntur	-ētur	-entur

PENSVM A

Mox novus infāns in cūnīs Aemiliae er-. Aemilia rūsus infantem hab-. Tum quattuor liberī in familiā er-. Iūlius et Aemilia quattuor liberōs hab-. Aemilia infantem suum am-. Iūlius et Aemilia infantem suum aequē am-. Annō post infāns prīma verba disc- et primōs gradūs faci-. Infāns ambulāns ā parentibus laud-.

Aemilia: “Ego infantem meum bene cūr-: semper apud eum man-, numquam ab eō discēd-.” Iūlius: “Certē bona

[4]	dormi	a m
	dormi	ē s
	dormi	e t
	dormi	ē imus
	dormi	ē itis
	dormi	e nt
esse	erō	erimus
	eris	eritis
	erit	erunt

[1,2]	-b ō	-b imus
	-b is	-b itis
	-b it	-b unt
[3,4]	-a m	-ē imus
	-ē s	-ē itis
	-e t	-e nt

laudā	b or
laudā	b eris
laudā	b itur
laudā	b imur
laudā	b iminī
laudā	b untur
reprehend	a r
reprehend	ē ris
reprehend	ē tur
reprehend	ē mur
reprehend	ē iminī
reprehend	e ntur

[1,2]	-b or	-b imur
	-b eris	-b iminī
	-b itur	-b untur
[3,4]	-a r	-ē mur
	-ē ris	-ē iminī
	-ē tur	-e ntur

Vocābula nova:

Infāns
 cūnae
 somnus
 lac
 mulier
 nūtrix
 gradus
 sermō
 filiola
 filiulus
 colloquium
 officium
 silentium
 parvulus
 necessarius
 aliēnus
 futūrus
 ūmidus
 fārī
 carēre
 postulāre
 vāgīre
 alere
 colloquī
 volō
 vīs
 volumus
 vullis
 manēre
 pergere
 cūrāre
 dēbēre
 occurrere
 silēre
 advehere
 revertī
 diligere
 decēre
 nōlle
 domō
 mox
 magis
 rārō
 crās
 adversus
 ad... versus
 nōli nōllie
 sive... sive
 profectō
 minimē
 ūnā cum

māter er-, Aemilia: infāntem tuum ipsa cūr- nec eum apud nūtricem relinqu-." Aemilia: "Etiam nocte apud infāntem er-, semper cum eō dorm-. Nōs et infāns in eōdem cubiculō dorm-." Iūlius: "Nōn dormiēmus, sed vigi!-! Nam certē ab infānte vāgiente excit-!" Aemilia: "Ego excit-, tū bene dormi- nec excit-!"

PENSVM B

Parvulus puer quī in — iacet — appellātur. Infāns quī cibō — magnā vōce —. Nōn pānis, sed — cibus infāntium est. Nūtrix est — [= fēmina] quae nōn suum, sed — infāntem —. Multāe matrēs infāntēs suōs ipsae alere —.

Marītus et uxor iam nōn dē tempore praeteritō —, sed dē tempore —. Aemilia: "Cūr tū filium habēre —, Iūli? Ego alteram filiam habēre —, plūrēs quam duōs filiōs — [= nōn volō]. Vōs virī filiōs tantum —! Filiōs — diligitis quam filiās!" Iūlius — [= tacet]. Aemilia irāta — adversus ostium facit, sed Iūlius "— hīc apud mē!" inquit, "— discēdere!" Aemilia manet ac loquī —: "Bona māter apud infāntem suum manēre —, hoc matrīs — est. Nēmō enim infāntem melius — potest quam māter ipsa."

PENSVM C

Ubi parvulus infāns cubat?
 Quid facit infāns quī cibō caret?
 Quid est cibus infāntium parvulōrum?
 Num omnēs infāntēs ā matrībūs suīs aluntur?
 Quae sunt prīma verba infāntis?
 Quandō Aemilia novum infāntem habēbit?
 Cūr Aemilia ā marītō suō discēdere vult?
 Cūr Iūlius in aliō cubiculō dormire vult?
 Quid Aemilia officium matrīs esse dicit?
 Cūr Syra et Iūlia in hortō nōn manent?
 Cūr Iūlia sorōrem habēre nōn vult?

PVGNA DISCIPVLORVM

1 Ecce puer quī ē lūdō domum revertitur. Quis est hic
 puer? Mārcus est, sed difficile est eum cognōscere, nam
 sordidus est et sanguis dē nāsō eius fluit. Hodiē māne
 vestīmenta Mārcī munda erant atque tam candida quam
 5 nix nova, nunc vērō sordida et ūmida sunt. Cūr vestis
 Mārcī ūmida est? Vestis ūmida est, quod Mārcus per
 imbrem ambulāvit. Nec modo Mārcus, sed etiam Titus
 et Sextus per imbrem ambulāvērunt. Omnēs discipulī
 vestīmentis ūmidis domum revertuntur.

10 Sed cūr sanguis dē nāsō fluit Mārcō? Sanguis eī dē
 nāsō fluit, quod Mārcus ā Sextō pulsātus est. Nōne
 Mārcus Sextum pulsāvit? Primum Sextus ōs Mārcī
 pugnō pulsāvit, deinde Mārcus et Titus Sextum pul-
 sāvērunt. Sextus, quī māior est quam cēteri discipulī,
 15 cum Mārcō et Titō pugnāvit et ab iīs pulsātus est.
 Puerī pugnāvērunt in viā angustā quae Tūsculō ad
 villam Iūliū fert.

mundus -a -um = pūrus
 candidus -a -um = albus
 (ut nix)
 vestis -is *f* = vestimenta

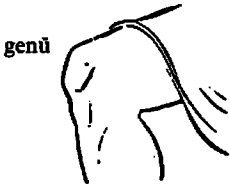
Mārcus ā Sextō pulsātus est
 (*pass*) = Sextus Mārcum
 pulsāvit (*act*)

pugnāre cum = pugnāre
 contrā
 angustus -a -um ↔ lātus

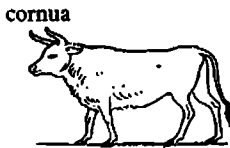
via fert = via dūcit (ad)

genū -ūs *n*, *pl* genua
-uum

humus -ī *f* = terra; humī
(*loc*) = in humō

cruor -ōris *m* = sanguis
cōn-spicere -iō = vidēre
meus filius, *voc* mī fili!

bōs bovis *m/f*

cornū -ūs *n* (*dēcl* IV):
sing *plūr*
nōm cornū cornua
acc cornū cornua
gen cornūs cornuum
dat cornū cornibus
abl cornū cornibus

Nōn modo vestis, sed etiam faciēs et manūs et genua
Mārcī sordida sunt. Cūr tam sordidus est puer? Sordi- 20
dus est quod humī iacuit; humus enim propter imbrem
ūmida et sordida est. Et Mārcus et Sextus humī iacuē-
runt. Primum Mārcus iacuit sub Sextō. Titus vērō Mār-
cum vocāre audīvit ac Sextum oppugnāvit. Mox Sextus
ipse humī iacēns ā duōbus puerīs pulsātus est; magnā
vōce patrem et mātrem vocāvit, nec vērō parentēs eum 25
audīverunt: vōx Sextī ā nullō praeter puerōs audīta est.

Mārcus ātrium intrāns nōn statim ā patre suō cognōs- 11
citur, sed cum primum filius patrem salūtāvit, Iūlius
vōcem filiī cognōscit. Tum cruōrem in faciē eius cōnspi-
ciēns exclāmat pater: “Ō mī filiī! Quis tē pulsāvit?” 30

Mārcus: “Bōs irātus cornū mē pulsāvit!”

Iūlius: “Id vērum nōn est! Is quī tē pulsāvit cornua
nōn gerit. Ā quō pulsātus es?”

Mārcus: “Ā Sextō pulsātus sum.”

Iūlius: “Intellegēbam tē nōn cornibus, sed pugnīs 35
pulsātum esse. At cūr tū pulsātus es? Certē nōn sine
causā Sextus tē pulsāvit. Incipe ab initiō: ille primum ā
tē pulsātus est!”

Mārcus: “Minimē! Primum ille mē pugnō pulsāvit
sine causā, deinde ego illum pulsāvī!” 40

Iūlius: “Tūne sōlus Sextum pulsāvistī?”

Mārcus: “Ego et Titus eum pulsāvimus.”

Iūlius: “Quid? Vōs duo ūnum pulsāvistis? Duo cum
ūnō pugnāvistis?”

45 Mārcus sē et Titum excūsāre cōnātur: “At pugnāvis-
mus cum puerō māiōre. Sōlus Sextum vincere nōn pos-
sum, nam is multō māior ac validior est quam ego.
Sextus tam validus est quam bōs!”

Iūlius: “Et tū tam sordidus es quam porcus! Cūr sor-
50 dida est vestis tua nova? Humīne iacuistī?”

Mārcus: “Humī iacuī: Sextus mē tenuit. Sed is quo-
que humī iacuit: nōs eum tenuimus!”

Iūlius: “Iam satis audīvī dē pugnā vestrā indignā.
Nam certē nōn decet pulsāre puerum minōrem, sed
55 duōs puerōs cum ūnō pugnāre indignissimum est —
hoc nūllō modō excūsārī potest! Nōlī mihi plūs nārrāre
dē hāc rē! Age, ī in cubiculum tuum ac mūtā vestīmen-
ta! Dāvus tibi alia vestīmenta dabit.”

Mārcus Dāvum sequitur in cubiculum, ubi cruōrem
60 et sordēs ē faciē, manibus, genibus lavat ac vestīmenta
mūtāt. Puer vestem sordidam pōnit aliamque vestem
mundam et candidam induit.

Interim Aemilia ātrium intrat. Māter familiās statim
sordēs et vestīgia Mārcī in solō cōnspicit et “Sordidum
65 est hoc solum!” inquit, “Aliquis pedibus sordidīs in solō
mundō ambulāvit! Quis per ōstium intrāvit? aliquis ē
familiā nostrā?”

“Porcus intrāvit!” ait Iūlius.

Aemilia: “Quid ais?”

70 Iūlius: ““Porcum intrāvisse’ āiō.”

Aemilia: “Ain’ tū? Porcusne ātrium intrāvit?”

ex-cūsāre ↔ accūsāre

porcus -ī m

humī-ne

pugna -ae f < pugnāre
in-dignus -a -um = nōn
dignus
nōn decet = indignum
est

sordēs -ium f pl

(vestem) pōnere
↔ induere

interim = dum haec
aguntur
solum -ī n

ali-quis (: nesciō quis)
ali-quid (: nesciō quid)

ait = dicit
āiō —
ais —
ait āiunt

ain'? = ais-ne?

	Iūlius: “‘Porcus’ quī intrāvit est tuus Mārcus filius!” Iūlius ‘Mārcum intrāvisse’ dicit, at nōn dicit ‘eum ā Sextō pulsātum esse et humī iacuisse.’	
	Aemilia, quae iam intellegit puerum sordidum ā pa- 75 tre ‘porcum’ appellātum esse, “Ubi est Mārcus?” in- quit, “Cūr nōndum mē salutāvit?”	
	Iūlius: “Mārcus lavātur et vestem mūtāt.”	
post-quam ↔ ante- quam	Mārcus, postquam vestem mūtāvit, mundus redit et III mātrēm salutāt. 80	
lūdō-ne	“Salvē, mī fili!” inquit māter, “Bonus es puer, quod statim vestem mūtāvistī. In lūdōne quoque bonus puer fuiistī?”	
sum fuī es fuistī est fuit esse fuisse	Mārcus: “Profectō bonus puer fuī, māter. Laudātus sum ā magistrō.” Mārcus dicit ‘sē bonum puerum fuisse 85 et laudātum esse’, quamquam puer improbus fuit et ā magistrō verberātus est. Quod dicit nōn vērūm, sed falsum est: Mārcus mentītur.	
falsus -a -um ↔ vērūm mentīrī = falsum dicere	Iūlius: “Quid magister vōs docuit hodiē?”	
multa (n pl) = multae rēs cētera (n pl) = cēterae rēs nōs, dat nōbīs	Mārcus: “Multa nōs docuit: legere et scrībere et com- 90 putāre et cētera. Prīmum magister nōbīs aliquid recitā- vit, nesciō quid: nihil enim audīvī praeter initium!” Mārcus dicit ‘sē nihil audīvisse praeter initium’, id quod vērūm est.	
quā dē causā? = dē quā causā? = cūr? omnia (n pl) = omnēs rēs (↔ nihil)	Aemilia: “Quā dē causā nōn omnia audīvistī?” 95 Iūlius: “Hahae! Magistrō recitante, Mārcus dormī- vit!” Iūlius ‘Mārcum dormīvisse’ dicit, nec vērō māter id crēdit.	
crēdere = vērūm esse putāre		

Aemilia: "Audīsne, Mārce? Pater dīcit 'tē in lūdō
100 dormīvisse!' Nōnne falsum est quod dīcit pater? Num
tū vērē in lūdō dormīvistī?"

Mārcus: "Ita est ut dīcit pater. Nec vērō ego sōlus
dormīvī: omnēs dormīvimus!"

Aemilia: "Ain' vērō? In lūdō dormīvistis? Malī disci-
105 pulī fuistis! Nōnne pūnītū estis ā magistrō?"

Mārcus: "Certē malī discipulī fuimus ac pūnītī su-
mus: omnēs verberātī sumus ā magistrō. Adhūc mihi
dolet tergum. Sed paulō post magister litterās meās
laudāvit. Tabellam vōbīs ostendam. Ecce tabella mea."

110 Mārcus parentibus nōn suam, sed aliēnam tabellam
ostendit. Cuius est ea tabella? Sextī est: Mārcus enim
tabellās eōrum mūtāvit inter pugnam! Nōn Mārcus,
sed Sextus scrīpsit litterās quae in eā tabellā leguntur.
Aemilia vērō, quae tabellam Mārcī esse crēdit, ā filiō
115 suō improbō fallitur. Nōn difficile est mātrem Mārcī
fallere!

Aemilia: "Tūne ipse hās litterās pulcherrimās scrīp-
sistī?"

Mārcus: "Ipse scrīpsī profectō. Mihi crēde!"

120 Mārcus mentītur; nam id quod Mārcus 'sē ipsum
scrīpsisse' dīcit, ā Sextō scrīptum est. Sed Aemilia,
quae litterās ā Mārcō scrīptās esse crēdit, "Aspice,
Iūli!" inquit, "Mārcus ipse haec scrīpsit et ā magistrō
laudātus est. Quid dīxit magister, Mārce? Nārrā nōbīs
125 omnia!"

tabella -ae f = parva
tabula
vōs, dat vōbīs

scrīps- < scrīb-

crēdere + dat: mihi
crēde! = crēde id
quod dīcō!

scrīpt- < scrīb-

haec (n pl) = hae rēs

dīx- < dīc-

Mārcus iterum mentitur: "Dixit 'mē pulcherrimē et rēctissimē scrīpsisse'." (Nōs vērō scīmus magistrum aliud dīxisse!)

dubitāre = incertus esse;
dubitāre (dē) ↔ crē-
dere

Iūlius, quī Mārcum discipulum pigerrimum esse scit, iam dē verbīs eius dubitāre incipit. Aemilia vērō nihil 130 dubitat, sed omnia crēdit!

Aemilia: "Cēterī discipulī nōnne rēctē scrīpsērunt?"

Mārcus: "Minimē! Titus et Sextus prāvē scrīpsērunt et malī discipulī fuērunt, nec ā magistrō laudātī sunt. Ego sōlus laudātus sum!" 135

Iūlius: "Vōsne omnēs eadem vocābula scrīpsistis?"

Mārcus: "Omnēs eadem scrīpsimus, sed ego sōlus rēctē scrīpsī — ut iam vōbīs dīxī."

sūmψs- < sūms-

Iam Iūlius, quī Sextum discipulum industrium ac prūdentem esse scit, Mārcō nōn crēdit. Mārcus patrem 140 suum fallere nōn potest. Ergō Iūlius, quī interim tabel- lam in manūs sūmψsit, "Mentīris, Mārce!" inquit, "Hoc tuā manū scrīptum nōn est. Falsa sunt omnia quae nō- bīs nārrāvistī!"

falsa (n pl) = rēs falsae

Aemilia vērō "Quā dē causā" inquit "eum falsa dīx- 145 isse putās? Cūr nōn crēdis filiō tuō?"

Sed antequam Iūlius ad haec respondēre potest, ali- quis iānuam pulsatur. Quis pulsatur? Vidē capitulum quod sequitur!

150 GRAMMATICA LATINA

Verbī tempora

Praeteritum perfectum et imperfectum

Nox obscura erat: nulla luna caelum illustrabat; caelum neque luna neque stellis illustrabatur.

155 Tum fulgur caelum illustravit; caelum obscurum fulgure clarissimō illustratum est.

'Illustrabat, illustrabatur' est praeteritum imperfectum. 'Illustravit, illustratum est' praeteritum perfectum est.

Perfectum

160 [A] Activum.

Marcus dicit 'sē Sextum pulsāvisse': "Ego Sextum pulsāvī." Iūlius: "Tūne sōlus eum pulsāvistī?" Marcus: "Ego et Titus eum pulsāvimus." Iūlius: "Vōsne ūnum pulsāvistis?" Primum Marcum pulsāvit Sextus, tum Marcus et Titus eum pulsāvērunt.

Infinitivus perfecti: pulsāv|isse.

*Singulāris**Plūrālis*

Persōna prīma pulsāv|ī pulsāv|imus

Persōna secunda pulsāv|istī pulsāv|istis

170 *Persōna tertia* pulsāv|it pulsāv|ērunt

Exempla: [1] recitā|re: recitāv|isse; [2] pārē|re: pārū|isse; [3] scrīb|ere: scrīps|isse; [4] audī|re: audīv|isse.

Marcus malus discipulus fuit: male recitāvit, foedē scrīpsit, in lūdō dormīvit, nec magistrō pārūit. Sed Marcus dicit 'sē

175 bonum discipulum fuisse, bene recitāvisse, pulchrē scrīpsisse, magistrō pārūisse, nec in lūdō dormīvisse': "Ego bonus discipulus fuī, bene recitāvī, pulchrē scrīpsī, magistrō pārūī, nec in lūdō dormīvī!" Iūlius: "Mentiris, Mārce! Tū malus discipulus fuistī, male recitāvistī, foedē scrīpsistī, in lūdō dormīvistī, nec magistrō pārūistī!"

180 Marcus et Titus malī discipulī fuērunt, male recitāvērunt, foedē scrīpsērunt, in lūdō dormīvērunt, nec magistrō pārūērunt. Marcus et Titus: "Nōs bonī discipulī fuimus, bene reci-

perfectum (*perf*)
im-perfectum (*imperf*)

pulsāvisse

pulsāvī	pulsāvimus
pulsāvistī	pulsāvistis
pulsāvit	pulsāvērunt

-isse

I	-ī	-imus
II	-istī	-istis
III	-it	-ērunt

[1] recitā-: recitāv-
[2] pārē-: pārū-
[3] scrīb-: scrīps-
[4] dormī-: dormīv-

[1] recitāv|isse

recitāv|ī -āv|imus

recitāv|istī -āv|istis

recitāv|it -āv|ērunt

[2] pārū|isse

pārū|ī pārū|imus

pārū|istī pārū|istis

pārū|it pārū|ērunt

[3] scrīps|isse

scrīps|ī scrīps|imus

scrīps|istī scrīps|istis

scrīps|it scrīps|ērunt

[4] dormīv|isse

dormīv|ī dormīv|imus

dormīv|istī dormīv|istis

dormīv|it dormīv|ērunt

fu isse	
fu ī	fu imus
fu istī	fu istis
fu it	fu erunt

laudāt|us est
 laudāt|us = quī laudātus
 est
 laudāt|ī sunt
 laudāt|ī = quī laudātī
 sunt
 laudāt|us -a -um

laudāt|us sum
 laudāt|us es
 laudāt|us est
 laudāt|ī sumus
 laudāt|ī estis
 laudāt|ī sunt

-t|um esse

laudāt|um esse

-tus	sum	-tī	sumus
-ta	es	-tae	estis
	est		sunt
-tum est		-ta sunt	

tāvimus, pulchrē scrīpsimus, magistrō pārūimus, nec in lūdō dormīvimus!” Iūlius: “Mentiminī, puerī! Vōs malī discipulī fuistis, male recitāvistis, foedē scrīpsistis, in lūdō dormīvistis, nec magistrō pārūistis!”

[B] Passivum.

Pater filium/filiam laudāvit = filius laudātus est/filia laudāta est ā patre. Fīlius laudātus/filia laudāta gaudet. 190

Pater filiōs/filiās laudāvit = filiī laudātī sunt/filiae laudātae sunt ā patre. Fīliī laudātī/filiae laudātae gaudent.

‘Laudāt|us -a -um’ est participium perfectī. Participium perfectū est adiectivum dēclīnātiōnis I/II. Alia participia perfectī: pulsāt|us, appellāt|us, verberāt|us, scrīpt|us, audit|us, 195 pūnī|us. Cum participium perfectū cum tempore praesentī verbī ‘esse’ coniungitur, fit perfectum passivī.

Discipulus dicit ‘sē laudātum esse’: “Ā magistrō laudātus sum.” Pater: “Tūne laudātus es?”

Discipulī dicunt ‘sē laudātōs esse’: “Ā magistrō laudātī sumus.” Pater: “Vōsne laudātī estis?” 200

Īnfīnitīvus: laudātum esse

	<i>Singulāris</i>	<i>Plūrālis</i>	
<i>Persōna prīma</i>	laudātus sum	laudātī sumus	
<i>Persōna secunda</i>	laudātus es	laudātī estis	205
<i>Persōna tertia</i>	laudātus est	laudātī sunt	

PENSVM A

Mārcus ūmidus est, quod per imbrem ambul–, ac sordidus, quod humī iac–. Discipulī ūmidī sunt, quod per imbrem ambul–, ac sordidī, quod humī iac–.

Mārcus: “Ā Sextō puls– sum.” Iūlius: “Nōnne tū Sextum puls–?” Mārcus: “Prīmum Sextus mē puls–, tum ego illum puls–. Ego et Titus Sextum puls–.” Iūlius: “Quid? Vōs duo ūnum puls–? Et cūr sordida est vestis tua? Humīne iac–?” Mārcus: “Humī iac–: Sextus mē ten–.”

Aemilia: “Quid magister vōs doc– hodiē?” Mārcus: “Magister aliquid recit–, sed ego initium tantum aud–.” Aemilia:

“Cūr nōn omnia aud-?” Iūlius: “Mārcus in lūdō dorm-!”
 Aemilia: “Audīsne? Pater dīcit ‘tē in lūdō dorm-.’ Tūne vērē
 dorm-?” Mārcus: “Certē dorm-, māter. Omnēs dorm-! Sed
 paulō post magister laud- litterās meās.” Mārcus mātī litte-
 rās quās Sextus scrīps- ostendit. Aemilia: “Tūne ipse hoc
 scrīps-?” Mārcus: “Ipse scrīps-. Cēterī puerī prāvē scrīps-.”

PENSVM B

Hodiē māne Mārcus — erat, vestīmenta eius tam — erant
 quam nix. Nunc nōn modo — [= vestīmenta], sed etiam
 faciēs et manūs et — sordida sunt, atque — [= sanguis] eī dē
 nāsō fluit. Nam Sextus, quī tam — est quam bōs, Mārcum
 pulsāvit sine — (ut ait Mārcus). Mārcus, quī — iacuit, tam
 sordidus est quam —. Difficile est eum —.

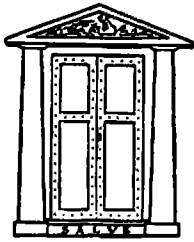
In cubiculō suō Mārcus lavātur et vestem —. — [= dum
 haec aguntur] Aemilia ātrium intrat et vestigia puerī —. Ae-
 milia: “Quid hoc est? — pedibus sordidīs in — mundō ambu-
 lāvit!” Mārcus, — vestem mūtāvit, in ātrium redit. Puer mā-
 trī — [= parvam tabulam] Sextī ostendit et ‘sē ipsum eās
 litterās —’ dīcit. Id quod Mārcus dīcit nōn vērum, sed — est;
 Mārcus —, sed Aemilia filiō suō —. Iūlius vērō dē verbīs eius
 —; Mārcus patrem suum — nōn potest.

PENSVM C

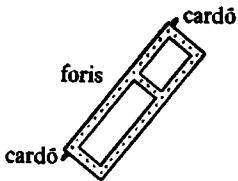
Cūr Mārcus rediēns ūmidus et sordidus est?
 Ā quō pulsātus est?
 Cūr Mārcus sōlus Sextum vincere nōn potest?
 Quōmodo Mārcus sē excūsāre cōnātur?
 Quid agit Mārcus in cubiculō suō?
 Quid Aemilia in solō cōnspicit?
 Quid tum Iūlius dīcit uxōrī?
 Quid Mārcus parentibus suīs ostendit?
 Quis litterās quae in eā tabulā sunt scrīpsit?
 Cūr Iūlius filium suum nōn laudat?

Vocābula nova:

vestis
 genū
 humus
 cruor
 bōs
 cornū
 causa
 porcus
 pugna
 sordēs
 solum
 tabella
 mundus
 candidus
 angustus
 validus
 indignus
 falsus
 cognōscere
 cōnspicere
 excūsāre
 vincere
 nārrāre
 mūtāre
 mentīri
 crēdere
 fallere
 dubitāre
 fuisse
 aiō ais ait
 ain'
 aliquis
 aliquid
 humī
 interim
 postquam
 perfectum
 imperfectum

limen

foris

cardō

cardō

foris -is *f*limen -inis *n*
cardō -inis *m*

vertī = circum movērī

iānitor -ōris *m* = ōstiāriussī quis = sī aliquis
extrā *prp + acc*

ad-mittere

intrā *prp + acc* ↔ extrā

ferōx -ōcis = ferus

anteā = ante hoc tempus,
antīquīs temporibus

catēna

-ae *f*ferreus -a -um = ex ferrō
factus
aurum -i *n*

CAVE CANEM

Iānua villae ē duābus foribus cōnstat. Sub foribus est 1
limen, in quō SALVE sc̄riptum est. Foris duōs cardinēs
habet, in quibus vertī potest; cum foris in cardinibus
vertitur, iānua aperītur aut clauditur. Servus cuius offi-
cium est forēs aperīre et claudere ac villam dominī 5
cūstōdīre, ōstiārius vel iānitor appellātur.

Sī quis villam intrāre vult, iānuam pulsat et extrā
iānuam exspectat, dum iānitor forēs aperit eumque in
villam admittit. Iānitor intrā iānuam sedet cum cane
suō, quī prope tam ferōx est quam lupus; itaque necesse 10
est eum catēnā vincīre. Anteā dominī sevērī nōn solum
canēs, sed etiam iānitōrēs suōs catēnīs vinciebant.

Catēna quā canis vincītur ex ferrō facta est. Catēna
cōnstat ē multīs ānulis ferreīs quī inter sē coniunguntur.

Ānuli quibus digitī ōrnanur nōn ex ferrō, sed ex aurō 15

facti sunt. Aurum est magni pretii sicut gemmae. Anulus aureus multo pulchrior est quam anulus ferreus.

Forēs ē ligno factae sunt sicut tabulae. Lignum est materia dura, sed minus dura quam ferrum. Qui res
20 ferreas vel ligneas facit, faber appellatur. Deus fabricorum est Vulcanus. —

Ianua clausa est. Ianitor, qui forēs clausit postquam Marcus intravit, iam rursus dormit! Ianitore dormiente, canis vigilans ianuam custodit. Extrā forēs stat tabellarius (sic appellatur servus qui epistulas fert, nam antea
25 in tabellis scribebantur epistulae). Is baculo ligneo forēs pulsatur atque clamat: “Heus! Aperī hanc ianuam! Num quis hic est? Num quis hanc aperit ianuam? Heus tū, ianitor! Quin aperis? Dormisne?”

30 Cane latrante ianitor ē somno excitatur.

Tabellarius iterum forēs pulsatur magnā voce clamans: “Heus, ianitor! Quin me admittis? Putasne me hostem esse? Ego non venio villam oppugnatum sicut hostis, nec pecuniam postulatum venio.”

35 Tandem surgit ianitor. “Quis forēs nostras sic pulsatur?” inquit.

Tabellarius (extrā ianuam): “Ego pulso.”

Ianitor (intrā ianuam): “Quis ‘ego’? Quid est tibi nomen? Unde venis? Quid vis aut quem quaeris?”

40 Tabellarius: “Multa simul rogitas. Admitte me! Postea respondēbo ad omnia.”

Ianitor: “Respondē prius! Postea admittēris.”

sic-ut = ut

aureus -a -um = ex auro factus

lignus -a -um = ex ligno factus
faber -bri m

claudere clausisse
clausum (esse)

heus! : audī!

num quis = num aliquis

quin? = cūr nōn?
quin aperis? = cūr nōn aperis? aperī!

-tum: villam oppugnatum
= quia villam oppugnare volō

tandem = postrēmō
(post longum tempus)

rogitare = interrogare
(multa)
post-eā = deinde

prius *adv* ↔ postea

-tū: nōmen facile dictū
est = facile est nōmen
dicere; vōx difficilis
audītū est = difficile
est vōcem audire

dicere dixisse dictum
(esse)
erus -i m = dominus

dormitum ire = ad
somnum ire

foris *adv* = extrā forēs

fremere = 'rrr' facere
ut canis irātus
re-tinēre < re- + tenēre

cavēre

re-sistere = cōsistere
et manēre
solvere ↔ vincire

imāgō
-inis f

terrere = timentem facere
propius *comp* < prope
ac-cedere = ad-ire

monēre -uisse -itum

Tabellārius: "Nōmen meum nōn est facile dictū: Tlē-
polemus nōminor."

Iānitor: "Quid dīcis? Cleopolimus? Vōx tua difficilis 45
est audītū, quod forēs intersunt."

Tabellārius: "Mihi nōmen est Tlēpolemus, sicut iam
dictum est. Tūsculō veniō. Erum tuum quaerō."

Iānitor: "Sī erum salūtātum venīs, melius est aliō
tempore venīre, nam hāc hōrā erus meus dormitum ire 50
solet, post brevem somnum ambulātum exhibit, deinde
lavātum ībit."

Tlēpolemus: "Sī quis per hunc imbrem ambulat, nōn
opus est posteā lavātum ire! At nōn veniō salūtātum.
Tabellārius sum." 55

Tandem iānitor forēs aperit et Tlēpolemum forīs in II
imbre stantem videt. Canis irātus dentēs ostendit ac
fremit: "Rrrr...!" nec vērō tabellārium mordēre potest,
quod catēnā retinētur.

Iānitor: "Cavē! Canis tē mordēbit!" Sic iānitor homi- 60
nem intrantem dē cane ferōcī monet.

Tlēpolemus in līmine resistēns "Retinē canem!" in-
quit, "Nōlī eum solvere! Nec vērō opus est mē monēre
dē cane, ego enim legere sciō." Tabellārius solum intrā
līmen aspicit, ubi CAVE CANEM scrīptum est īnfā imāgi- 65
nem canis ferōcis. "Neque haec imāgō neque canis vē-
rus mē terret!" inquit, et propius ad canem accēdit.

"Manē forīs!" inquit iānitor, "Nōlī ad hunc canem
accēdere! Iam tē monuī!"

70 Tabellārius vērō, quamquam sīc ā iānitōre monitus est, alterum gradum ad canem versus facit — sed ecce canis in eum salit catēnam rumpēns! Homō territus ex ōstiō cēdere cōnātur, sed canis īrātus pallium eius dentibusprehendit et tenet.

75 “Ei! Canis mē mordet!” exclāmat tabellārius, quī iam neque recēdere neque prōcēdere audent: canis fremēns eum locō sē movēre nōn sinit.

Iānitor rīdēns “Quīn prōcēdis?” inquit, “Nōlī resistere! Ego tē intrāre sinō. Iānuam aperuī. Prōcēde in
80 villam!” Sīc iānitor virum territum dērīdet.

“Id facilius est dictū quam factū” inquit tabellārius, atque alterum gradum facere audent, sed canis statim in pedēs posteriōrēs surgit atque pedēs priōrēs in pectore eius pōnit! Tabellārius, tōtō corpore tremēns, ex ōstiō
85 cēdit: sīc canis eum ē villā pellit. “Removē canem!” inquit ille, “Iste canis ferōx mē intrāre nōn sinit.”

Iānitor eum tremere animadvertit iterumque dērīdet: “Quid tremis? Hicine canis tē terruit?”

salire
rumpere
terrere -uisse -itum
cēdere = ire
pallium -ī n
prehendere

canis saliēns catēnam
rumpit et pallium
Tlēpolemi dentibus
prehendit

prō- [→] ↔ re- [←]
prō-cēdere ↔ re-cēdere

sinere

aperīre -uisse -rtum
dē-rīdēre

re-movēre
iste -a -ud: iste canis
= ille canis apud tē

hicine = hic-ne

sub + *abl/acc*:
sub tēctō esse
sub tēctum ire

solvere -visse solūtum
arbitrārī = putāre

rumpere rūpisse ruptum

posse potuisse

nūper = paulō ante
emere ēmisse ēmptum
scindere scidisse scissum
iste -a -ud

venīre vēnisse

num quid = num aliquid

ferre: ferō ferimus
fers fertis
fert ferunt

aureus -ī m = nummus
aureus (1 aureus = XXV
dēnārī = c sēstertī)

scī-licet = ut sciunt
omnēs

hic haec hoc + -ne:
hicine?
haecine?
hocine?

forās *adv* = ē foribus,
ē domō

Tlēpolemus: “Nōlī putāre mē ab istō cane territum
esse! Sī tremō, nōn propter canem ferōcem, sed propter 90
imbrem frīgidum tremō. Admitte mē sub tēctum, iāni-
tor — amābō tē! Vincī istum canem ferōcem! Cūr eum
solvistī?” Tabellārius enim canem ā iānitōre solūtum
esse arbitrātur.

Iānitor catēnam manūprehendit canemque paulum ā 95
tabellāriō removet. “Nōlī arbitrārī” inquit “mē canem
solvisse. Canis ipse catēnam suam rūpit. Ecce catēna
rupta.”

Tlēpolemus: “Num canis catēnam ferream rumpere
potest? Id nōn crēdō. At certē vestem scindere potuit: 100
vidēsne pallium meum novum, quod nūper magnō pre-
tīō ēmī, scissum esse ā cane tuō?”

Iānitor: “Istud pallium nōn est magnī pretīi, neque id
nūper ēmptum esse crēdō. Sed quid tū vēnistī? Num
quid tēcum fers?” 105

Tlēpolemus: “Stultē rogitās, iānitor, nam iam tibi
dīxī ‘tabellārium mē esse’. Quid tabellāriōs ferre arbi-
trāris? aureōsne iānitōribus? Profectō nōs aurum nōn
ferimus.”

Iānitor: “Vōs scīlicet epistulās fertis.” 110

Tlēpolemus: “Rēctē dīcis. Epistulam afferō ad Lū-
cium Iūlium Balbum. Hocine erō tuō nōmen est?”

Iānitor. “Est. Quīn mihi istam epistulam dās?”

Tlēpolemus: “Prius vincī canem et sine mē intrāre!
Nōlī iterum mē forās in imbrem pellere!” 115

Iānitor, postquam canem vīxit, “Nōn ego” inquit, “sed hic canis tē forās pepulit. Nōlī nārrāre ‘tē ā iānitōre forās pulsum esse!’”

Cane vīctō, tabellārius tandem intrat epistulamque ostendit iānitōrī; quī statim epistulamprehendit et in ātrium ad dominum suum fert.

vīcīre vīxisse vīctum
pellere pepulisse pulsum

canē vīctō = postquam
canis vīctus est

GRAMMATICA LATINA

Supīnum

[I] Amīcī salūtātum veniunt (= quia salūtāre volunt).

125 ‘Salūtātum’ supīnum vocātur. Supīnum in -tum dēsīnēns significat id quod aliquis agere vult et pōnitur apud verba ‘īre’, ‘venīre’, ‘mittere’ et alia.

salūtātum
-tum

130 Exempla: Rōmānī cotīdiē lavātum eunt. Mīlitēs oppidum oppugnātum mittuntur. Vesperī omnēs dormītum eunt. Mēdus et Lūdīa ad tabernam eunt ānulum ēmptum.

[II] Id est facile dictū = facile est id dīcere.

‘Dictū’ est alterum supīnum in -tū dēsīnēns, quod apud adiectīva ‘facilis’ et ‘difficilis’ et pauca alia reperītur.

dictū
-tū

135 Exempla: Multa sunt faciōra dictū quam factū. Vōx difficilis audītū est.

PENSVM A

Hōrā nōnā erus ambulā- īre solet. Tabellāriī nōn mittuntur pecūniam postulā-. Hostēs castra expugnā- veniunt. Multī barbarī Rōmān veniunt habitā-.

Syra: “Verba medicī difficilia sunt audī-.” Ea rēs est facilis. Nōmen barbarum difficile dic- est.

Verba: terrēre -isse -um; claudere -isse -um; dīcere -isse -um; solvere -isse -um; emere -isse -um; rumpere -isse -um; aperīre -isse -um; vīcīre -isse -um; pellere -isse -um; scindere -isse -um; venīre -isse; posse -isse.

Vocābula nova:

foris
limen
cardō
iānitor
catēna
aurum
lignum
faber
tabellārius
imāgō
pallium
aureus

ferōx
 ferreus
 aureus
 ligneus
 cūslōdīre
 admīllere
 vincīre
 rogītāre
 fremere
 mordēre
 retinēre
 cavēre
 monēre
 resistere
 solvere
 terrēre
 accēdere
 salīre
 rumpere
 cēdere
 prehendere
 recēdere
 prōcēdere
 sinere
 dēridēre
 tremere
 pellere
 removēre
 arbitrārī
 scindere
 iste
 scīlicet
 anteā
 posteā
 prius
 tandem
 nūper
 forīs
 forās
 sīcul
 quīn
 extrā
 intrā
 supīnum

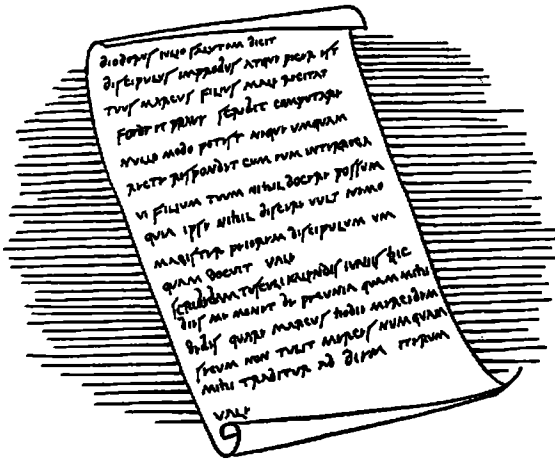
PENSVM B

Iānuā cōnstat ē duābus —, quae in — vertuntur. Ōstiārius vel — dīcitur servus quī hominēs in vīllam —. Canis eius prope tam — quam lupus est; itaque necesse est eum catēnā — [*<ferrum*] —. Ānulus Lȳdiae nōn ex ferrō, sed ex — factus est. Servus quī epistulās fert — dīcitur, nam — epistulae in tabellīs scrībēbantur.

Tabellārius — ianuam stat. Iānitor, quī — iānuam sedet, tabellārium dē cane ferōcī —: “Cavē! Canis tē —!” In solō intrā — scriptum est ‘— canem’ infrā — canis. “Nec haec — nec canis vērus mē —” inquit tabellārius, ac propius ad canem —. Canis catēnam — et vestem eius dentibus —. Tabellārius neque — neque — audet. Iānitor: “— prōcēdis? Ego tē intrāre —!” Sic iānitor hominem territum —. Ille alterum gradum facit, sed canis eum ex ōstiō —. Tlēpolemus tōtō corpore — ex ōstiō —. — [= postrēmō] iānitor canem vincit.

PENSVM C

Quid est iānitōris officium?
 Cūr necesse est canem eius vincīre?
 Ex quā māteriā cōnstat iānuā?
 Vulcānus quis est?
 Quid in solō intrā limen vidētur?
 Quid tabellārius sēcum fert?
 Unde venit Tlēpolemus et quem quaerit?
 Quōmodo iānitor ē somnō excitātus?
 Quid agit Iūlius post merīdiem?
 Cūr canis saliēns catēnā nōn retinētur?
 Quid facit iānitor antequam tabellārius intrat?

EPISTVLA MAGISTRI

1 Iūlius, quī canem lātrāre audīvit, iānitōrem ātrium in-
trantem interrogat: “Quis advēnit?”

ad-venire -vēnisse

Iānitor: “Tabellārius advēnit Tūsculō. Ecce epistula
quam illinc ad tē tulit.” Hoc dīcēns iānitor epistulam
5 dominō suō trādit.

illinc = ab illō locō
ferre tulisse lātum
trā-dere = dare (dē
manū in manum)
quid-nam? = quid?
quis-nam? = quis?
mittere mīsisse missum

Iūlius: “Quidnam hoc est? Quisnam Tūsculō epistu-
lam ad mē mīsit?”

Iānitor: “Nesciō. Tantum sciō epistulam Tūsculō
missam et ā tabellāriō ad tē lātā esse.”

10 Iūlius: “Nōn opus est idem bis dīcere. Ego id quod
semel dictum est bene intellegō. Recēde hinc ad canem
tuum!” Sic Iūlius iānitōrem dīmīttit.

hinc = ab hōc locō

dī-mittere = ā sē mittere,
iubēre discēdere

Dominus cēram aspiciēns signum magistrī cognōscit
(est enim parva eius imāgō) et “Missa est” inquit “ā
15 magistrō Diodōrō. Nōlō hās litterās legere, nam certē

litterae -ārum *f pl*
= epistula

dēbere + dat: eī dēbeō
: eī dare dēbeō

con-tinēre = in sē habēre
integer -gra -grum: (sig-
num) i. um = nōn
ruptum
signō integrō (abl) = dum
signum integrum est
ea (n pl) = eae rēs

salūs -ūtis f: (eī) salūtem
dicere = (eum) salūtāre

umquam = ullō tempore
(neque umquam = et
numquam)

nēmō magister = nūllus
magister

kalendis Iūniis = diē
primō mensis Iūniī

vultus -ūs m = faciēs
pallidus -a -um = albus
(dē colōre vultūs
dicitur)
pallēre = pallidus esse
ob prp + acc = propter

legere lēgisse lēctum

magister poscit pecūniam quam eī dēbeō. Duōrum
mēnsium mercēdem magistrō dēbeō.”

Aemilia: “At fortasse epistula aliās rēs continet. Quis
scit? Fortasse magister aliquid scripsit dē Mārcō? Signō
integrō, nēmō scit.” 20

Iūlius signum rumpit et epistulam aperit. Ecce ea
quae in epistulā magistrī scripta sunt:

Diodōrus Iūliō salutem dicit.

*Discipulus improbus atque piger est tuus Mārcus filius.
Male recitat, foedē et prāvē scribit, computāre nullō modō 25
potest, neque umquam rēctē respondet cum eum interrogāvi.
Filiū tuū nihil docēre possum quia ipse nihil discere
vult. Nēmō magister pēiōrem discipulū umquam docuit.
Valē.*

*Scribēbam Tūsculi kalendās Iūniūs. Hic diēs mē monet dē 30
pecūniā quam mihi dēbēs. Quārē Mārcus hodiē mercēdem
sēcum nōn tulit? Mercēs numquam mihi trāditur ad diem.
Iterum valē.*

Interim Mārcus, cuius vultus ad nōmen magistrī co-
lōrem mūtāvit, pallidus et tremēns patrem legentem 35
spectat. Cūr pallet puer? Pallet ob timōrem. (Quī timet
pallēre solet.)

Item Aemilia vultum Iūliī sevērū intuetur. Post-
quam ille epistulam lēgit ūsque ad finem, uxor eum
interrogat: “Quid scripsit magister?” 40

Iūlius: “Prior epistulae pars dē aliā rē est; in parte pos- 11
teriōre magister mē monet dē pecūniā quam eī dēbeō.”

Aemilia: “Cūr nōn solvis pecūniam quae magistrō
dēbētur? Certē magister, quī filiōs nostrōs tam bene
45 scribere et legere docet, mercēdem suam meret. Sed
quidnam scīptum est in priōre epistolae parte? Nōne
magister Mārcum laudat?”

Iūlius: “Hāc epistolā nūlla laus continētur, nec enim
puer piger atque improbus laudem meret! Tūne putās
50 tē hīs litterīs laudārī, Mārce?”

Mārcus vultum ā patre āvertit nec ūllum verbum re-
spondet, at genua trementia et vultus pallidus respōn-
sum plānum est, quod pater facile intellegit. Saepe si-
lentium est respōnsum plānissimum.

55 Tacente Mārcō, Aemilia “Quid fēcit Mārcus?” in-
quit, “Dīc mihi omnia!”

Iūlius: “Mārcus prope omnia fēcit quae facere nōn
dēbuit! Haec epistula omnem rem plānam facit. — Ō
Mārce! Iam plānē intellegō falsa esse omnia quae nōbīs
60 nārrāvistī: magister plānīs verbīs scribit ‘tē discipulum
improbissimum fuisse ac foedē et prāvē scripsisse!’”

Mārcus: “At tabulam vōbīs ostendī...”

Iūlius: “Aspice hanc tabulam: vidēsne nōmen ‘Sextī’
litterīs plānīs in parte superiōre īnscīptum? Tūne solēs
65 nōmina aliēna īnscībere in tabulā tuā? Haec nōn tua,
sed Sextī tabula est. Hocine negāre audēs?”

Mārcus, quī iam nōn audet mentīrī, nihil negat, sed
omnia fatētur: “Rēctē dīcis, pater. Tabula Sextī est.
Tabulās mūtāvī inter pugnam.”

solvere pecūniam = dare
pecūniam quae dēbētur

merēre -uisse -itum

laus laudis *f* = verba
laudantia
rēs epistolā continētur =
epistula rem continet

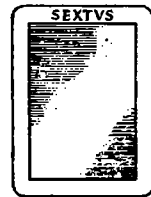
ā-vertere

plānus -a -um = qui
facile intellegitur
facile *adv*

facere -iō fēcisse factum

dēbēre -uisse -itum

omnis -e = tōtus

ostendere -disse
superior -ius *comp*
↔ inferior
īn-scribere

negāre = dīcere ‘nōn
vērūm esse’

fatērī ↔ negāre

per-dere ↔ servāre

per-dere -didisse

factum -ī n = id quod
factum est
pudēre: mē pudet = intel-
legō mē indignē fēcisse
/indignē factum esse

rubēre = ruber esse

pudor -ōris m < pudēre
pudēre + gen: factī suī
: ob factum suum

post-hāc = post hoc
tempus
futūrus sum = erō
pāritūrus sum = pārēbō
pugnātūrus sum = pug-
nābō
dormītūrus sum = dor-
miam
prō-mittere -mīsisse
-missum

pugnātūrum esse

ante-hāc = ante hoc
tempus; ↔ post-hāc
facere, imp fac! facite!

prōmissum -ī n = quod
prōmissum est

Aemilia: “Pugnam? Quam pugnam nārrās?”

70

Iūlius: “Mārcus mihi iam nārrāvit ‘sē cum Sextō pug-
nāvisse.’ — Nōnne tibi satis fuit vestem tuam novam
perdere? Etiamne tabulam aliēnam...?”

Mārcus: “Tabulam Sextī nōn perdidī, pater. Vidē:
integra est tabula.”

75

Iūlius: “At certē pater Sextī putābit eum perdidisse
tabulam suam. Fortasse Sextus ā patre suō pūniētur ob
hanc rem. Intellegisne factum tuum indignum esse?
Nōnne tē pudet hoc fēcisse? Profectō mē pudet hoc ā
meō filiō factum esse!”

80

Mārcus, quī paulō ante ob timōrem pallēbat, iam ru-
bet propter pudōrem. Puerum pudet factī suī. (Is quem
factōrum suōrum pudet rubēre solet.)

Mārcus: “Certē malus puer fuī, sed posthāc bonus III
puer futūrus sum: semper vōbīs pāritūrus sum, num- 85
quam pugnātūrus sum in viā nec umquam in lūdō dor-
mītūrus sum. Hoc vōbīs prōmittō, pater et māter! Mihi
crēdite!”

Mārcus ‘sē malum puerum fuisse’ fatētur ac simul
prōmittit ‘sē posthāc bonum puerum futūrum esse, 90
semper sē parentibus pāritūrum esse nec umquam in
viā pugnātūrum nec in lūdō dormītūrum esse’ — id
quod saepe antehāc prōmīsīt!

Iūlius: “Prīmum fac quod prōmīsistī, tum tibi crēdē-
mus!” Iūlius nōn crēdit Mārcum prōmissum factūrum 95
esse.

Mārcus: “Omnia quae prōmīsī factūrus sum. Nōlī mē verberāre! Iam bis verberātus sum ā magistrō.”

100 “Ergō verbera magistrī nōn satis fuērunt!” inquit Iūlius, “Profectō verbera meruistī!” Tum oculōs ā filiō āvertēns: “Abī hinc ab oculīs meis! Dūc eum in cubiculum eius, Dāve, atque inclūde eum! Posteā fer mihi clāvem cubiculī!”

105 Postquam Dāvus puerum ex ātriō dūxit, dominus “Haec omnia” inquit “facta sunt, quod Mēdus herī domō fūgit nec hodiē Mārcum in lūdum euntem et illinc redeuntem comitārī potuit. Posthāc Mārcum sine comite ambulāre nōn sinam. Crās Dāvus eum comitābitur; is certē bonus comes erit.”

110 Mārcō in cubiculum ductō atque inclūsō, Dāvus redit et “Mārcus” inquit “inclūsus est. Ecce clāvis cubiculī.”

Iūlius clāvem sūmit ac surgit. Aemilia, quae putat eum ad Mārcum ire, “Quō īs, Iūli?” inquit, “Mārcumne verberātum īs?” Aemilia Mārcum ā patre verberātum īri
115 putat. “Nōlī eum verberāre! Nōn putō eum posthāc in viā pugnātūrum neque in lūdō dormītūrum esse.”

Iūlius: “Putāsne iam mūtātum esse istum puerum? Ego eum nec mūtātum esse nec posthāc mūtātum īri crēdō! Quamquam herī ā mē semel verberātus est atque
120 hodiē bis ā magistrō, nec verbera patris nec magistrī eum meliōrem fēcērunt.”

Aemilia: “Ergō nōn opus est iterum eum verberāre. Nec laudibus nec verberibus melior fierī potest.”

factūrus sum = faciam

verbera -um *n pl*

in-clūdere < in
+ claudere

clāvis -is *f*

dūcere dūxisse ductum

herī = diē ante hunc diem (↔ crās)
fugere -iō fūgissee
ire, *part* iēns euntis
comitārī: eum *c.* = cum
eō ire
comes -itūs *m* = is quī comitātur

in-clūdere -sisse -sum
Mārcō...ductō/inclūsō =
postquam Mārcus ...
ductus/inclūsus est

māter putat filiū ā
patre verberātum īri =
māter putat patrem fi-
lium verberātūrum esse

scrīptūrus sum =
scrībam

cui-nam? = cui?

trā-dere -didisse -ditum

'respōnsum ā Mārcō trā-
ditum īrī' = 'Mārcum
respōnsum trāditūrum
esse'

dēbitus -a -um = quī
dēbētur

"mercēdem solvere nōlō"

negāre + dat = dare nōlle
quam ob rem? = ob
quam rem? quārē?

af-ferre at-tulisse al-lātum
(< ad-)
quō-nam? = quō?
quae-nam? = quae?

epistulā lēctā = postquam
epistula lēcta est (ab eā)

Iūlius: "Nōlī timēre, Aemilia! Mārcum in cubiculō
relinquam. Iam epistulam scrīptūrus sum." Iūlius dicit 125
'sē epistulam scrīptūrum esse.'

Aemilia: "Cuinam scrīptūrus es?"

Iūlius: "Magistrō scīlicet. Crās Dāvus, Mārcī comes,
epistulam meam sēcum feret, quae ā Mārcō ipsō trādē- 130
tur magistrō. Tabellārius, quī epistulam magistrī trādi-
dit, tempus perdit, sī forīs respōnsum meum opperītur.
Dimitte eum, Dāve! Dīc eī 'respōnsum meum crās ā
Mārcō trāditum īrī'."

Aemilia: "Nōnne Mārcus simul cum epistulā tuā
mercēdem dēbitam trādet magistrō?" 135

Iūlius: "Minimē! Ego enim plānē respondēbō 'mē
mercēdem solvere nōlle!'"

Aemilia: "Quid ais? Nōnne tē pudet pauperī magistrō
mercēdem negāre? Quam ob rem mercēdem dēbitam
solvere nōn vīs? Causam afferre oportet." 140

Iūlius: "Magister ipse mihi causam attulit."

Aemilia: "Quōnam modō? Quaenam causa allāta est ā
magistrō?"

Iūlius: "In hīs litterīs magister ipse fatētur 'sē filium
meum nihil docēre posse': ergō mercēdem nōn meruit. 145
Pecūniam quae merita nōn est nōn solvam. Nōlō pecū-
niam meam perdere!"

Epistulam sūmēns Aemilia "Itane scrībībit magister?"
inquit; tum, epistulā lēctā, "Hoc tē nōn excūsāt, nam
plānē scrībībit 'Mārcum ipsum nihil discere velle', et quī 150

nihil discere vult, nihil discere potest. Nōn modo posse, sed etiam velle opus est: quod nōn vīs, nōn potes.”

Iūlius rīdēns “Rēctē dicis” inquit, “Ego enim pecūniam solvere nōlō: ergō solvere nōn possum!”

155 Hoc dicēns Iūlius epistolam magistrī scindit.

Iūlius epistolam scindit

GRAMMATICA LATINA

Participium et īnfīnītīvus futūrī

[A] Āctīvum.

Miles: “Fortiter pugnātūrus sum.” Miles dīcit ‘sē fortiter pugnātūrum esse.’

‘Pugnātūrus -a -um’ est participium futūrī. Participium futūrī est adiectīvum dēclīnātiōnis 1/II. ‘Pugnātūrum esse’ est īnfīnītīvus futūrī, quī cōnstat ex participiō futūrī et ‘esse’.

165 Exempla: pāritūrus, dormītūrus, factūrus, scriptūrus, tūrus.

Mārcus: “Posthāc bonus discipulus futūrus sum...” Mārcus dīcit ‘sē posthāc bonum discipulum futūrum esse, semper magistrō pāritūrum esse nec umquam in lūdō dormītūrum esse.’ Magister nōn crēdit eum prōmissum factūrum esse.

170 Puerī: “Posthāc bonī discipulī futūrī sumus...” Puerī dīcunt ‘sē posthāc bonōs discipulōs futūrōs esse, semper magistrō pāritūrōs esse nec umquam in lūdō dormītūrōs esse.’ Magister nōn crēdit eōs prōmissum factūrōs esse.

[B] Passīvum.

175 Iūlius: “Sextus ā magistrō laudābitur.” Iūlius dīcit ‘Sextum ā magistrō laudātum īrī.’

‘Laudātum īrī’ est īnfīnītīvus futūrī passīvī, quī ex supīnō et ‘īrī’ cōnstat.

PENSVM A

Mārcus: “Posthāc bonus puer fu- sum et vōbīs pāri- sum.” Mārcus prōmittit ‘sē bonum puerum fu- esse et sē pārentibus

pugnātūr|us sum = pug-
nābō
pugnātūr|um esse

-tūr|us -a -um
-tūr|um esse

[1] pugnātūr|um esse

[2] pāritūr|um esse

[3] factūr|um esse

[4] dormītūr|um esse

futūr|um esse

laudātum īrī

-tum īrī

Vocābula nova:
 signum
 litterae
 vultus
 laus
 factum
 pudor
 prōmissum
 verbera
 clāvis
 comēs
 integer
 pallidus
 plānus
 superior
 trādere
 dimittere
 dēbere
 continēre
 salūtem dicere
 pallēre
 solvere
 merēre
 āvertere
 inscribere
 negāre
 fatērī
 perdere
 pudēre
 rubēre
 prōmittere
 inclūdere
 comitārī
 illinc
 hinc
 quidnam?
 quisnam?
 fortasse
 umquam
 posthāc
 antehāc
 herī
 ob

pāri- esse.' Aemilia putat Mārcum ā Iūliō verberā- irī, sed Iūlius 'sē epistulam scrīp- esse' dicit.

Verba: dūcere -isse -um; legere -isse -um; mittere -isse -um; inclūdere -isse -um; facere -isse -um; ferre -isse -um; afferre -isse -um; trādere -isse -um; perdere -isse; ostendere -isse; fugere -isse.

PENSVM B

Iānitor dominō epistulam — [= dat]. Iūlius — rumpit; iam signum — nōn est. Mārcus — et tremēns — patris legentis aspicit. Epistula magistrī omnem rem — facit. Iūlius: "Sextī est haec tabula; num hoc — audēs?" Puer nihil negat, sed omnia —. Iūlius: "Indignum est — tuum. Nōnne tē — factī tuī?" Mārcus, quī paulō ante — timōrem pallēbat, iam — ob —. Mārcus: "— semper bonus puer erō, hoc vōbīs —!"

Hodiē Mēdus Mārcum ad lūdum — nōn potuit, nam — domō fūgit; itaque Mārcus sine — ambulāvit. Magister pecūniam quam Iūlius eī — postulat. Iūlius: "Magistrō pecūniam — nōlō, neque enim is mercēdem —. Pecūniam meam — nōlō."

PENSVM C

Ā quō epistula missa est?

Quōmodo Iūlius epistulam aperit?

Quid magister scrīpsit dē Mārcō?

Cuius nōmen in tabulā inscriptum est?

Quam ob rem rubet Mārcus?

Negatne Mārcus sē malum discipulum fuisse?

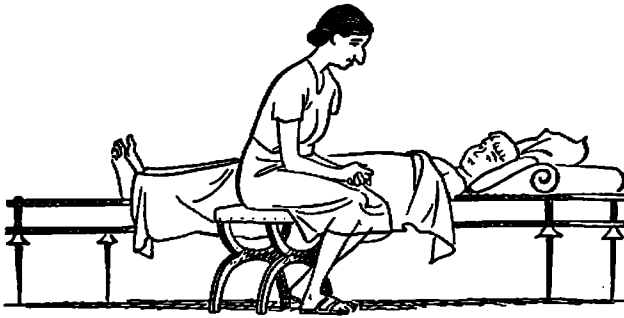
Quid Mārcus parentibus suīs prōmittit?

Quō Dāvus puerum dūcit?

Quārē Iūlius surgit?

Quid Iūlius magistrō respondēbit?

Cūr mercēdem solvere nōn vult?

PVER AEGROTVS

1 Interim Quīntus lectō tenētur. Puer aegrōtus iterum
iterumque super lectum sē convertit nec dormīre potest
sive in latere dextrō cubat sive in latere sinistrō. Itaque ē
lectō surgere cōnātur, sed pēs dēnuō dolēre incipit.
5 Puer territus pedēs nūdōs aspicit et “Quid hoc est?”
inquit, “Pēs dexter multō māior est quam pēs laevus!”
Quīntus mirātur quod pedēs, quī herī parēs erant, ho-
diē tam imparēs sunt. Tum puer aegrōtus in lectō re-
cumbit. Villa quiēta est: nūllus sonus audītur ab ūllā
10 parte; etiam avēs, tempestāte subitā territae, in hortō
silent.

At subitō silentium clāmōre et strepitū māximō rum-
pitur, nam Mārcus in cubiculō suō, quod iūxtā cubicu-
lum Quīntī est, magnā vōce clāmat et forem manibus
15 pedibusque percutit. Quīntus, quī tantum strepitum
mirātur, Syram vocat; quae continuō accurrit.

Syra: “Quid est, Quīnte? Putāvī tē dormīre.”

Quīntus: “Mēne dormīre per tantum strepitum?”

aegrōtus -a -um = aeger

con-vertere = vertere

latus -eris *n*

dē-nuō (< dē novō)
= rūsus

laevus -a -um = sinister

pār paris = aequus

im-pār ↔ pār
re-cumbere ↔ surgere
(ē lectō)

subitus -a -um = nōn
exspectātus

subitō *adv*
strepitus -ūs *m* = sonus
magnus
iūxtā *ppp* + *acc* = apud

per-cutere -iō = pulsāre

continuō = statim

mē-ne dormīre *putāvisti?*

quid agitur? = quid fit?

valdē < validē

frangere = rumpere
(rem dūram)
aliter = aliō modō

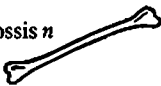
sē, dat sibi

dolor -ōris *m* < dolēre

cōnārī -ātum esse

dolēre -uisse
intuērī, *imp* -re:
intuēre! = aspice!
cadere cecidissemāior pede laevō = māior
quam pēs laevus

frangere frēgisse frāctum

os ossis *n*

flēre = lacrimāre

patī -ior: dolōrem p.
= dolōrem ferre
et-sī = quamquam
dolor gravis = d. magnus
intus ↔ forīscōnsōlārī, loquī, *imp* -re:
Q. imperat: "Cōnsōlāre
mē! loquere mēcum!"laetārī, *imp* -re:
laetāre! = gaudē!

Quid agitur, Syra? Quam ob rem Mārcus sīc clāmat ac forem tam valdē percutit?" 20

Syra: "Nōlī hoc mīrārī: Mārcus forem frangere cōnātur, quod aliter exīre nōn potest. Sed tū quid agis? Doletne tibi pēs adhūc?"

Puer 'pedem sibi dolēre' ait: "Valdē mihi dolet pēs, ob dolōrem ē lectō surgere nōn possum." 25

Syra: "Tūne ē lectō surgere cōnātus es?"

Quīntus: "Certē surgere cōnātus sum, at necesse fuit mē continuō recumbere, ita pēs doluit. Intuēre pedēs meōs, Syra! Comparā eōs! Antequam dē arbore cecidī, parēs erant, nunc pēs dexter māior est pede laevō." 30

Syra: "Ego nōn mīror pedem tuum aegrum esse, quod dē tam altā arbore cecidistī; at mīror tē crūs nōn frēgisse. Facile os frangere potuistī."

Quīntus: "Quis scit? Fortasse os frāctum est, nam pedem vix movēre possum sine dolōribus." 35

Syra: "Ossa tua integra sunt omnia. Nōlī flēre! Puerum Rōmānum sine lacrimīs dolōrem patī decet."

Quīntus: "Nōn fleō, etsī dolōrem gravem patior. Trīstis sum, quod mihi necesse est intus cubāre, dum aliī puerī forīs lūdunt. Cōnsōlāre mē, Syra! Cōnsīde hīc iūxtā lectum et loquere mēcum!" 40

Syra iūxtā lectum ad latus puerī laevum cōnsīdit eumque sīc cōnsōlātur: "Nōlī trīstis esse quod hīc intus cubās: immō laetāre tē nōn inclūsum esse in cubiculō ut frātrem tuum! Nec Mārcō licet cum aliīs puerīs lūdere." 45

Quīntus: "Is nōn aegrōtat nec dolōrēs patitur."	
Syrā: "Etsī valet, certē tergī dolōrēs passus est."	pati passum esse
Quīntus: "Estne verberātus Mārcus? Cūr eī nōn licet exīre? Quid factum est postquam frāter meus domum rediit? Omnia ignōrō. Dum hīc sōlus cubō, nihil nōscere possum, etsī omnia scīre cupiō."	fieri factum esse red-īre -iisse ignōrāre = nescire cupere -iō = velle
II Syrā: "Iam nārrābō tibi omnia quae facta sunt: Frāter tuus hodiē sine comite in lūdum iit..."	iam (+ fut) = continuō īre iisse (< iuisse)
Quīntus: "Nōnne Mēdus eum comitātus est?"	comitārī -ātum esse
55 Syrā: "Mēdus herī domō fūgit — putō quia amīcam suam, quae Rōmae habitat, vidēre cupīvit."	cupere -ivisse
Quīntus: "Quōmodo Mēdus, quī vix umquam Rōmae fuit, puellam Rōmānam nōscere potuit?"	vix umquam = prope numquam
Syrā: "Nesciō quōmodo, sed certō sciō eum aliquam fēminam nōvisse, nam saepe dē eā locūtus est. Nihil difficile est amantī, ut āiunt."	certō <i>adv</i> ali-qua fēmina, <i>acc</i> aliquam fēminam nōscere nōvisse loqui locūtum esse ut <i>hominēs</i> āiunt
"Mēdus igitur hodiē Mārcum comitārī nōn potuit."	
Nūper Mārcus sōlus rediit, sed pater filium suum red-	
euntem vix cognōvit neque eum ōsculātus est ut solet,	cognōscere cognōvisse cognitum
65 nam Mārcus nōn modo ūmidus erat quod per imbrem ambulāverat, sed etiam sordidus atque cruentus quod humī iacuerat et ā Sextō pulsātus erat. Puerī enim in viā pugnāverant: prīmum Mārcum pulsāverat Sextus, tum Mārcus et Titus Sextum pulsāverant. Hōc audītō, do-	cruentus -a -um < cruor
70 minus Mārcum sevērē reprehendit."	reprehendere -disse -ēnsūm
Quīntus: "Māter quid dīxit?"	
Syrā: "Māter tua nōn aderat, sed paulō post intrāvit."	ad-erat

lavāre lāvīsse lautum
(= lavātum)
vidēre vīdisse vīsum

cēterum = praetereā, sed
pēior cēterīs (abl) =
pēior *quam* cēterī

mentīrī mentītum esse

ali-quis, *acc* ali-quem

tumultus -ūs *m* = clāmor
et strepitus
verērī veritum esse

mordēre momordisse
morsum
lupō ferōcior = ferōcior
quam lupus

saepe, *comp* saepius,
sup saepissimē
nōvisse ↔ ignōrāre

dare dedisse datum
lūdere lūsisse

Tunc Mārcus iam lautus erat et vestem mūtāverat, do-
mina eum sordidum atque cruentum nōn vīdit. Mārcus
vērō 'sē bonum discipulum fuisse' dīxit, etsī in lūdō 75
dormīverat nec magistrum recitantem audīverat — cēte-
rum in hāc rē is nōn pēior fuerat cēterīs, nam omnēs
dormīverant! Postrēmō litterās pulchrās quās Sextus
scrīpserat mātūrī ostendit atque dīxit 'sē ipsum eās lit-
terās scrīpsisse.' Tam turpiter frāter tuus mentītus est!" 80

Quīntus: "Quōmodo scīs Mārcum mentītum esse et
eās litterās ā Sextō scrīptās esse?"

Syra: "Quia nōmen 'Sextī' in tabellā scrīptum erat. Et
paulō post tabellārius advēnit..."

Quīntus: "Nūper aliquem iānuam pulsāre et canem 85
valdē lātrāre audīvī. Tum subitō magnā vōce clāmāvit
aliquis. Quidnam tantus ille tumultus significāvit?"

Syra: "Tabellārius clāmāvit quod canem veritus est,
nec sine causā, nam canis eum momordit et vestem eius
scidit. Is canis lupō ferōcior est!" 90

Quīntus: "Ego canem iānitōris nōn vereor neque um-
quam ab eō morsus sum."

Syra: "Id nōn mīror, nam canis saepissimē tē vīdit.
Canis tē nōvit, ignōrat illum."

Quīntus: "Canis mē nōn modo nōvit, sed etiam dīli- 95
git, nam multa eī ossa dedī et saepe cum eō lūsī. Cēte-
rum quid attulit tabellārius?"

Syra: "Epistolam attulit in quā magister scrīpserat
'Mārcum discipulum pigerrimum fuisse atque foedē et

100 prāvē scrīpsisse.' Tum Mārcus, quī prīmō omnia negā-
verat, 'sē mentītum esse' fassus est."

Quīntus: "Profectō verbera meruit!"

Syra: "Magister eum iam bis verberāverat, nec igitur
pater eum dēnuō verberāre voluit, sed in cubiculum
105 inclūsit. Cēterum facile tibi est frātre tuum reprehen-
dere, dum ipse hīc in mollī lectulō cubās. Tūne ipse
semper bonus discipulus es?"

Quīntus: "Melior sum frātre meō! Herī laudātus
sum, quia pulchrē scrīpseram et recitāveram."

110 Syra: "Tūne sōlus pulchrē scrīpserās et recitāverās?"

Quīntus: "Immō omnēs praeter Mārcum laudātī su-
mus, quod pulchrē scrīpserāmus et recitāverāmus."

Syra: "Sī vōs laudātī estis, quod pulchrius scrīpserātis
et recitāverātis quam Mārcus, nōnne ille tam rēctē
115 scrīpserat quam vōs? Ego Mārcum bene nōvī, nec putō
eum vōbīs stultiōrem esse."

Quīntus: "At certē pigrior est nōbīs!"

GRAMMATICA LATINA

Verbī tempora

120 *Plūsquamperfectum*

[A] *Āctīvum.*

Puer ūmidus est quod per imbrem ambulāvit.

Puer ūmidus erat quod per imbrem ambulāverat

'Ambulāvit' praeteritum perfectum est. 'Ambulāverat' est

125 tempus praeteritum plūsquamperfectum. Plūsquamper-
fectum dēsinit in *-erat* (pers. III sing.), quod ad Infinitīvum
perfectū sine *-isse* additur.

prīmō *adv* = initiō

fatēri fassum esse

velle voluisse

melior frātre meō = m.
quam frāter meus

stultior vōbīs (*abl*) =
stultior quam vōs

ambulāverat

plūs-quam-perfectum
-erat

[1] recitāv era m	recitāv erā s	recitāv era t	recitāv erā mus	recitāv erā tis	recitāv era nt
[2] pārū era m	pārū erā s	pārū era t	pārū erā mus	pārū erā tis	pārū era nt
[3] scrīps era m	scrīps erā s	scrīps era t	scrīps erā mus	scrīps erā tis	scrīps era nt
[4] dormīv era m	dormīv erā s	dormīv era t	dormīv erā mus	dormīv erā tis	dormīv era nt
fu era m	fu erā mus	fu erā s	fu erā tis	fu era t	fu era nt

-era m	-erā mus
-erā s	-erā tis
-era t	-era nt

verberāt us erat
verberāt ī erant

verberāt us eram	verberāt us erās	verberāt us erat	verberāt ī erāmus	verberāt ī erātis	verberāt ī erant
------------------	------------------	------------------	-------------------	-------------------	------------------

-tus eram	-tī erāmus
-ta erās	-tae erātis
-tum erat	-ta erant

Exempla: [1] recitāv|erat; [2] pārū|erat; [3] scrīps|erat; [4] dormīv|erat.

Herī magister puerum laudāvit, quia bonus discipulus fuerat: bene recitāverat et scrīpserat, magistrō pāruerat, nec in lūdō dormīverat.

Bonus discipulus malō: “Herī magister mē laudāvit, quia bonus discipulus fueram: bene recitāveram et scrīpseram, magistrō pārueram, nec in lūdō dormīveram. At tē verberāvit magister, quia malus discipulus fuerās: male recitāverās et scrīpserās, in lūdō dormīverās, nec magistrō pāruerās.”

Herī magister puerōs laudāvit, quia bonī discipulī fuerant: bene recitāverant et scrīpserant, magistrō pāruerant, nec in lūdō dormīverant.

Bonī discipulī malīs: “Herī magister nōs laudāvit, quia bonī discipulī fuerāmus: bene recitāverāmus et scrīpserāmus, magistrō pāruerāmus, nec in lūdō dormīverāmus. At vōs verberāvit magister, quia malī discipulī fuerātis: male recitāverātis et scrīpserātis, in lūdō dormīverātis, nec magistrō pāruerātis.”

	<i>Singulāris</i>	<i>Plūrālis</i>	
<i>Persōna prīma</i>	-eram	-erāmus	
<i>Persōna secunda</i>	-erās	-erātis	
<i>Persōna tertia</i>	-erat	-erant	150

[B] Passivum.

Magister Mārcum verberāverat = Mārcus verberātus erat ā magistrō. Magister puerōs verberāverat = puerī verberātī erant ā magistrō.

Fīlius: “Pater mē verberāvit, etsī iam ā magistrō verberātus eram.” Māter: “Cūr verberātus erās?”

Fīliī: “Pater nōs verberāvit, etsī iam ā magistrō verberātī erāmus.” Māter: “Cūr verberātī erātis?”

	<i>Singulāris</i>	<i>Plūrālis</i>	
<i>Persōna prīma</i>	verberātus eram	verberātī erāmus	160
<i>Persōna secunda</i>	verberātus erās	verberātī erātis	
<i>Persōna tertia</i>	verberātus erat	verberātī erant	

PENSVM A

Mārcus rediēns sordidus erat quod humī iac— et cruentus quod Sextus eum puls—. Pueri in viā pugn—. Tergum Mārcō dolēbat quod magister eum verber—. Mārcus ā magistrō verber— — quod in lūdō dorm— nec magistrum recitantem aud—. Mārcus: “Magister mē verberāvit quod in lūdō dorm— nec eum recitantem aud—, sed mē laudāvit quod bene comput— et scrīps—.”

Verba: lavāre —isse —um; vidēre —isse —um; mordēre —isse —um; dare —isse —um; reprehendere —isse —um; frangere —isse —um; cognōscere —isse —um; nōscere —isse; lūdere —isse; cadere —isse; ire —isse; cupere —isse; velle —isse; pati —um esse; loquī —um esse; fatēri —um esse.

PENSVM B

Puer — [= aeger] dormīre nōn potest sive in — dextrō iacet sive in — [= sinistrō]. Itaque surgere cōnātur, sed in lectō —, nam pēs — [= rūsus] dolēre incipit. Mārcus clāmat et forem valdē — [= pulsat], ita puer inclūsus forem — cōnātur. Quīntus clāmōrem et — audit et Syram vocat; quae — accurrat. Puer dicit ‘pedem — dolēre’: “Pēs mihi dolet, ob — dormīre nōn possum. Fortasse — crūris frāctum est.” Syra: “Nōlī —!” Quīntus: “Nōn fleō, — [= quamquam] dolōrem gravem —.”

PENSVM C

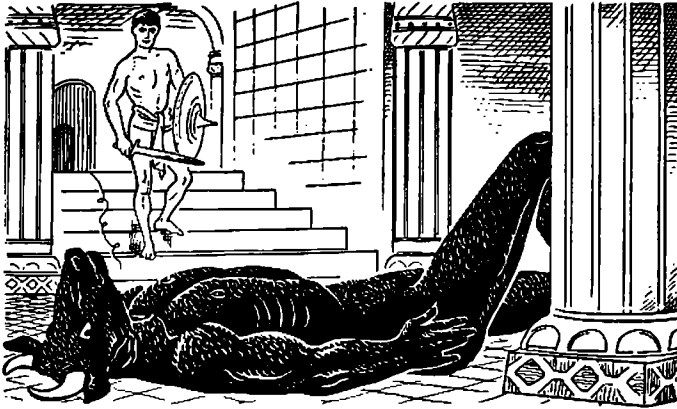
Cūr Quīntus mīrātur pedēs suōs aspiciēns?
 Quam ob rem pēs eius aegrōtat?
 Estne frāctum os crūris?
 Quārē Mārcus forem frangere cōnātur?
 Quid Syra Quīntō nārrat dē Mārcō?
 Cūr Mārcus rediēns cruentus erat?
 Quārē Mēdus ē villā fūgit?
 Quid Syra dē cane iānitōris putat?
 Cūr canis Quīntum dīligit?
 Cūr Iūlius Mārcum nōn verberāvit?

Vocābula nova:

latus
 sonus
 strepitus
 dolor
 os
 tumultus
 aegrōtus
 laevus
 pār
 impār
 subitus
 cruentus
 convertere
 mīrārī
 recumbere
 percutere
 frangere
 flēre
 patī
 ignōrāre
 nōscere
 cupere
 iūxtā
 dēnuō
 subitō
 continuō
 certō
 primō
 valdē
 aliter
 intus
 etsi
 cēterum
 plūsquamperfectum

GRAECIA

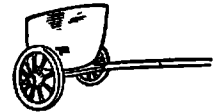
THESEVS ET MINOTAVRVS

1 Syra, postquam facta Mārcī nārrāvit, abire vult, sed Quīntus “Nōlī” inquit “mē relinquere! Tē hīc manēre volō. Nārrā mihi aliquam fābulam!”

Syra: “Quam fābulam mē tibi nārrāre vīs? Fābulam-
5 ne dē lupō et agnō quī forte ad eundem rīvum vēnērunt? an fābulam dē puerō quī cupīvit regere equōs quī currum Sōlis per caelum trahunt?”

Tacente Quīntō, Syra pergīt: “An cupis audīre fābulam dē Achille, duce Graecōrum, quī Hectorem, ducem
10 Trōiānum, interfēcīt atque corpus eius mortuum post currum suum trāxit circum moenia urbis Trōiae? an fābulam dē Rōmulō, quī prīma moenia Rōmāna aedificāvit...”

Quīntus: “...et Remum frātre[m] interfēcīt quia moenia humilia dērīdēbat! Omnēs istās fābulās antīquās
15 saepe audīvī. Iam vērō nec dē hominibus nec dē bēstiīs

currus
-ūs *m*

fābula -ae *f* (< fārī)

agnus -i *m* = parvula ovis
forte = nesciō cūr, sine causā

regere = gubernāre

Sōl : deus sōlis

trahere trāxisse tractum

Achillēs -is *m*

Hector -oris *m*

Trōiānus -a -um < Trōia

-ae *f*, urbs Asiae

inter-ficere -iō -fēcisse

-fectum = mortuum facere

moenia -ium *n pl* = mūrī

Rōmulus -i *m*

Remus -i *m*

humilis -e ↔ altus

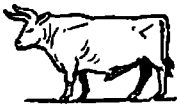
mōnstrum -ī n

vorāre = tōtum ēsse

timidus -a -um = quī
timet

Thēseus -ī m
Mīnōtaurus -ī m

ōlim = aliquō tempore,
tempore antiquō
terribilis -e < terrēre
taurus -ī m = bōs
masculus
labyrinthus -ī m

taurus

aedificium -ī n < aedi-
ficāre

patēre = apertus esse
Daedalus -ī m
Athēniēnsis -e < Athē-
nae -ārum f/pl, urbs
Graeciae
quī : Daedalus
com-plūrēs -a = plūrēs
quam duo
mirābilis -e < mirārī

quot-annīs = omnī annō,
quōque annō

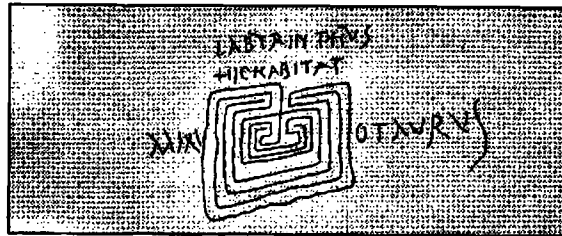
audire cupiō. Narrā mihi fābulam dē aliquō ferōcī
mōnstrō, cui caput bēstiae et corpus hominis est et quod
hominēs vivōs vorat! Tālem fābulam audire cupiō.”

Syra: “At tāle mōnstrum tē terrēbit, Quīnte.” 20

Quīntus: “Nōlī putāre mē puerum timidum esse! Ti-
mor mōnstrōrum puerum Rōmānum nōn decet!”

“Narrābō tibi fābulam dē Thēseō et Mīnōtaurō” in-
quit Syra, et sic narrāre incipit:

“In insulā Crētā ōlim vivēbat mōnstrum terribile, 25
nōmine Mīnōtaurus, cui caput taurī, corpus virī erat.
Mīnōtaurus in magnō labyrinthō habitābat.”

Quīntus: “Quid est labyrinthus?”

Syra: “Est magnum aedificium quod frequentibus
mūrīs in plūrimās partēs dīviditur. Nēmō quī tāle aedi- 30
ficiū semel intrāvit rūrsus illinc exire potest, etsī iānuā
patet. Labyrinthus ille in quō Mīnōtaurus inclūsus te-
nēbātur, ā Daedalō, virō Athēniēnsī, aedificātus erat.
Quī iam antequam ex urbe Athēnīs in Crētā vēnit,
complūrēs rēs mirābilēs fēcerat. 35

“Mīnōtaurus nihil praeter hominēs vivōs edēbat. Ita-
que complūrēs adulēscentēs virginēsque quotannīs

Athēnīs in Crētā mittēbantur, quī omnēs in labyrinthō ā mōnstrō illō saevō vorābantur. Nāvis quā Athēni-
 40 ēnsēs illūc vehēbantur vēla ātra gerēbat, nam eō colōre significātur mors.”

II Quīntus: “Quam ob rem tot Athēniēnsēs ad mortem certam mittēbantur?”

Syra: “Rēx Mīnōs, quī tunc Crētā regēbat, paucīs
 45 annīs ante urbem Athēnās bellō expugnāverat. Post expugnātiōnem urbis Mīnōs, cupidus aurī atque sanguinis, nōn modo magnam pecūniam, sed etiam hominēs vīvōs ab Athēniēnsibus postulāverat. Rēx enim Athēniēnsibus male volēbat, quod filius eius paulō ante ab iīs
 50 necātus erat.

“Eō tempore Thēseus, vir patriae amāns atque glōriae cupidus, Athēnīs vīvēbat. Quī nūper Athēnās vēnerat neque ibi fuerat cum urbs ā rēge Mīnōe expugnāta est. Thēseus, quī patrem Mīnōtaurī, taurum album, iam
 55 necāverat, novam glōriam quaerēns Mīnōtaurum ipsum quoque interficere cōstituit. Itaque ūnā cum cēterīs Athēniēnsibus nāvem vēlīs ātrīs ōrnātam cōscendit et in Crētā profectus est. Ibi continuō rēgem Mīnōem adiit, quī eum ā mīlitibus in labyrinthum dūcī iussit.

60 “Mīnōs autem filiam virginem habēbat, cui nōmen erat Ariadna. Quae cum prīmum Thēseum cōspexit, eum amāre coepit cōstituitque eum servāre.

“Ariadna igitur, antequam Thēseus labyrinthum intrāvit, ad eum accessit et sic loquī coepit: “Contrā Mī-

Athēnīs (*abl*) = *ab/ex*
 urbe Athēnīs
 saevus -a -um = ferōcissimus
 illūc = ad illum locum

mors mortis *f*

rēx rēgis *m*: vir qui terram/urbem regit
 Mīnōs -ōis *m*: rēx Crētae expugnātiō -ōnis *f*
 < expugnāre
 cupidus -a -um < cupere; aurī cupidus = quī aurum cupit

velle: volēbat (*imperf*)
 bene/male velle + *dat* = amicus/inimicus esse
 necāre = interficere
 patriae amāns = quī patriam amat
 glōria -ae *f* = magna laus
 Athēnīs = *in* urbe Athēnīs
 Athēnās = *ad/in* urbem
 Athēnās
 ibi = illūc

cōn-stituere -uisse -ūtum
 vēlīs ōrnātus = vēla gerens
 cōscendere -disse
 proficīscī -fectum esse

iubere iussisse iussum
 eum ā mīlitibus dūcī iussit = mīlitēs eum dūcere iussit

cōn-spicere -iō -spexisse
 -spectrum
 incipere -iō coepisse
 coeptum

ac-cedere -cessisse

auxilium -ī n

occidere -disse -sum =
interficere (gladiō)
civis -is *m/f* = quī/quae
in eādem urbe habitat

parātus -a -um

exitus -ūs *m* < exīre

reperire repperisse
reperitum
filum -ī *n* = linea tenuis

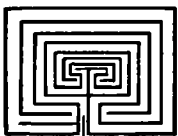
hūc = ad hunc locum
haec locūta = postquam
haec locūta est
opperire! = exspectā!

brevī *adv* = brevī tem-
pore, mox

pollicērī = prōmittere

mora -ae *f*: sine morā
= continuō
petere -īvisse -ītum

Mīnōtaurō occīsō = post-
quam M. us occīsus est
sequī secūtum esse
filum secūtus : postquam
filum secūtus est, filum
sequēns

nex necis *f* < necāre

exitus

nōtaurum ego tibi auxilium ferre nōn possum...” “Deī” 65
inquit Thēseus “mihi auxilium ferent contrā illum. Ho-
diē certē Mīnōtaurum occīdam atque cīvēs meōs ā
mōnstrō illō terribilī servāvō. Bonum gladium gerō. Ad
pugnam parātus sum.” Tum Ariadna “Hoc nōn dubitō”
inquit, “sed quōmodo exitum labyrinthī posteā repe- 70
riēs? Nēmō adhūc per sē viam ē labyrinthō ferentem
repperit. Ego vērō tibi auxilium feram: ecce filum ā
Daedalō factum quod tibi viam mōnstrābit. Auxiliō
huius filī hūc ad mē redībīs.” Haec locūta, Ariadna
Thēseō filum longum dedit; atque ille “Opperrē mē” 75
inquit “hīc ad iānuam! Nōlī timēre! Ego mortem nōn
timeō. Sine timōre mortis contrā hostem eō. Brevī hūc
redībō, neque sine tē, Ariadna, in patriam revertar.
Illūc tē mēcum dūcam neque umquam tē relinquam.
Hoc tibi polliceor.” 80

“Tum Thēseus, filum Ariadnae post sē trahēns, laby-
rinthum intrāvit ac sine morā Mīnōtaurum in mediō
labyrinthō exspectantem petīvit, quem post brevem
pugnam gladiō occīdit. Mīnōtaurō occīsō, Thēseus fi-
lum Ariadnae secūtus exitum labyrinthī facile repperit. 85
Ita Thēseus ob amōrem patriae cīvēs suōs ā mōnstrō
saevissimō servāvit.

“Haec sunt quae narrantur dē nece Mīnōtaurī.”

Hīc Quīntus “Perge” inquit “nārrāre dē Thēseō et III
Ariadnā! Nōnne illa Thēseum secūta est?” 90

Syra: “Thēseus ē labyrinthō exiēns “Mīnōtaurus ne-

cātus est” inquit, “Laetāminī, cīvēs mēi! Intuēminī gladium meum cruentum! Sequiminī mē ad portum! Ibi nāvis mea parāta est ad nāvigandum.” Tum Ariadnam
 95 cōspiciēns “Et tū” inquit “sequere mē! Proficiscere mēcum Athēnās!” Ariadna, quae nihil magis cupiēbat, “Parāta sum ad fugiendum” inquit, atque sine morā nāvem Thēsei cōscendit. Thēseus nāvem solvit et cum filiā rēgis nāvigāvit Naxum; ibi vērō nocte silentī Ariadnam
 100 dormientem reliquit atque ipse Naxō profectus est. Māne Ariadna ē somnō excitāta amicum in litore quae-sivit neque eum repperit. Puella misera ab humili litore

litus

saxum

in altum saxum ascendit, unde prōspiciēns nāvem Thēseī procul in marī vīdit. Tum, etsī vōx eius ā nullō audiri poterat, Ariadna amicum suum fugientem vocāvit:
 105 “Thēseu! Thēseu! Revertere ad mē!” neque ūllum respōnsū eī redditum est praeter vōcem ipsius quam dūra saxa reddidērunt. Brevī nāvis ē cōspectū eius abiit neque iam ūllum vēlum in marī cernēbātur. Ariadna igitur in litus dēscendit atque hūc et illūc currēns
 110

laetāminī! = gaudēte!
 intuēminī! = spectāte!
 sequiminī mē! = venīte mēcum!
 nāvīgāre: *ad nāvigandum*

et = etiam; et tū
 = etiam tū

fugere: *ad fugiendum*

Naxus -i f
 Naxum = *ad insulam*
 Naxum
 Naxō = *ab insulā Naxō*
 relinquere -liquisse
 -lictum
 litus -oris n
 quaerere -sivisse -sītum

saxum -i n
 prō-spicere -iō = ante sē
 aspicere
 ascendere -disse

Thēseus, *voc* Thēseu!
 revertere! = redi!

red-dere -didisse -ditum

cōspectus -ūs m < cōn-
 spicere; ē cōspectū =
 ab oculis

dē-scendere -disse [↓]
 ↔ ascendere [↑]

maerere ↔ gaudere

ante omnēs : magis
quam omnēs aliōsdēserere -uisse -rtum
= relinquere

oblīvīscī -litum esse

quis...? : nēmō...!

pollicērī -itum esse
cupiditās -ātis f
< cupidusob amōrem virī : quia
virum amō/amāvīoblīvīscī + *gen/acc.*: o.
hominis, o. *reī/rem*nārrātiō -ōnis f
< nārrāre

Naxī = in insulā Nāxō

Aegeus -i m

gerere gessisse gestum

arbitrātus = quī arbi-
trātus est

multis cum lacrimis capillum et vestem scindēbat, ut hominēs quī maerent agere solent — ita maerēbat virgō miserrima, quae ā virō quem ante omnēs amābat sōla relicta erat inter ferās insulae sicut agnus timidus inter saevōs lupōs.”

115

Quīntus: “Cūr Thēseus amīcam suam ita dēseruit?”

Syra: “Tālēs sunt virī, mī puer. Montēs aurī fēminīs pollicentur, tum prōmissa oblīvīscuntur ac fēminās sine nummō dēserunt! Quis tam facile prōmissum oblīvīscitur quam vir quī fēminam amāvit? Ego quoque olim dēserta sum ab amīcō pecūniōsō quī mihi magnās rēs pollicitus erat. Nōlī vērō putāre mē ob cupiditatem pecūniae amāvīsse eum, ego eum amābam quia eum probum virum esse crēdēbam. Etiam nunc maereō ob amōrem illius virī.”

125

Quīntus: “Oblīvīscere illius virī improbī quī tē tam turpiter dēseruit!”

Syra: “Nōn facile est amōris antīquī oblīvīscī. Sed hoc tū nōndum intellegis, mī Quīnte. Redeō ad nārrātiōnem fābulae, quam prope oblīta sum, dum dē aliīs rēbus loquor.

130

“Ariadnā Naxī relictā, Thēseus ad patriam suam nāvīgābat. Interim pater eius Aegeus, rēx Athēniēnsium, ab altō saxō in mare prōspiciēbat. Brevī nāvis filiū in cōspectum vēnit, sed nāvis rediēns eadem vēla ātra gerēbat quae abiēns gesserat: Thēseus enim post necem Mīnōtaurī vēla mūtāre oblītus erat! Itaque Aegeus, ar-

135

bitrātus mortem filiū eō colōre significārī, sine morā dē saxō sē iēcit in mare, quod ā nōmine eius etiam nunc

140 ‘mare Aegaeum’ vocātur.

“Post mortem rēgis Aegeī filius eius Thēseus rēx Athēniēnsium factus est. Quī multōs annōs Athēnās magnā cum glōriā rēxit.”

Hīs verbīs Syra finem nārrātiōnis facit.

iacere -iō iēcisse iactum

regere rēxisse rēctum

finem nārrātiōnis facit
= nārrāre dēsinit

145 GRAMMATICA LATINA

Verba dēpōnentia

Imperātīvus.

Laetā|re! = gaudē! Laetā|minī! = gaudēte!

Intuē|re! = spectā! Intuē|minī! = spectāte!

150 Revert|ere! = redī! Revert|iminī! = redīte!

Partī|re! = dīvide! Partī|minī! = dīvidite!

‘Laetāre laetāminī’ et cētera sunt imperātīvi verbōrum dēpōnentium. Imperātīvus verbī dēpōnentis: singulāris -re, plūrālis -minī.

[1] laetā|rī

laetā|re laetā|minī

[2] intuē|rī

intuē|re intuē|minī

[3] revert|rī

revert|ere revert|iminī

[4] partī|rī

partī|re partī|minī

-re -minī

PENSVM A

Mēdus (ad Lȳdiam): “In Graeciam ībō. Comit- mē! Proficisc- mēcum! Hoc mihi pollic-! Oblivisc- Rōmae! Ōsculmē!”

Mēdus (ad nautās): “Iam proficisc-, nautae! Ventus secundus est: intu- caelum! Laet-!”

Verba: trahere -isse -um; petere -isse -um; quaerere -isse -um; occidere -isse -um; relinquere -isse -um; interficere -isse -um; cōstituere -isse -um; dēserere -isse -um; cōspicere -isse -um; incipere -isse -um; reddere -isse -um; reperire -isse -um; iubēre -isse -um; gerere -isse -um; iacere -isse -um; regere -isse -um; accēdere -isse; ascendere -isse; proficiscī -um esse; sequī -um esse; obliviscī -um esse.

Vocābula nova:

fābula

agnus

currus

moenia

mōnstrum

taurus

labyrinthus

aedificium

mors

rēx
 expugnātiō
 glōria
 auxilium
 cīvis
 exitus
 filum
 mora
 nex
 litus
 saxum
 cōspectus
 cupiditās
 nārrātiō
 humilis
 timidus
 terribilis
 mirābilis
 saevus
 cupidus
 parātus
 regere
 trahere
 interficere
 aedificāre
 vorāre
 patēre
 necāre
 cōstituere
 occidere
 pollicēri
 prōspicere
 dēscendere
 maerēre
 dēserere
 obliviscī
 coepisse
 complūrēs
 forte
 quotannis
 olim
 ibi
 illūc
 hūc
 brevī

PENSVM B

Quīntus — dē lupō et — audire nōn vult nec fābulam dē Achille, quī Hectorem — et corpus eius mortuum post — suum circum — [= mūrōs] Trōiae —.

Labyrinthus est magnum — unde nēmō exīre potest, etsi iānuā —. Thēseus, quī patrem Mīnōtaurī, — album, iam necāverat, Mīnōtaurum ipsum quoque — [= interficere] —. Antequam Thēseus, ad pugnam —, labyrinthum intrāvit, Ariadna, filia —, eī — longum dedit. Ita Ariadna Thēseō — tulit, nam ille filum sequēns — labyrinthī repperit. Post — Mīnōtaurī Thēseus cum Ariadnā Naxum nāvigāvit atque — [= illīc] eam — [= reliquit]. Ariadna ab altō — prōspiciēbat, sed — [= mox] nāvis Thēseī ē — eius abiit. Puella misera in — dēscendit, ubi — et — currēns capillum scindēbat, ut faciunt eae quae —. Thēseus post — patris multōs annōs Athēnās —.

PENSVM C

Quid fēcit Achillēs?

Quid fēcit Rōmulus?

Quālem fābulam Quīntus audire cupit?

Ubi habitābat Mīnōtaurus?

Quid est labyrinthus?

Quid Mīnōtaurus edēbat?

Cūr tot Athēniēnsēs ad eum mittēbantur?

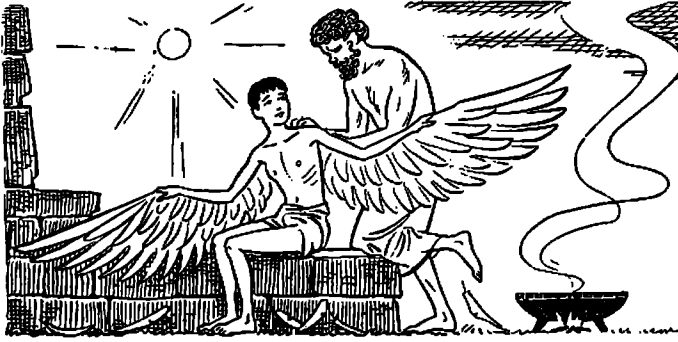
Quis Athēniēnsēs ā Mīnōtaurō servāvit?

Quōmodo Thēseus exitum labyrinthī repperit?

Sōlusne Thēseus ē Crētā profectus est?

Ubi Thēseus Ariadnam reliquit?

Ā quō mare Aegaeum nōmen habet?

DAEDALVS ET ICARVS

1 Quīntus: “Nōne rēx Mīnōs Thēseum cum Ariadnā fugientem persecūtus est?”

Syra: “Certē rēx eōs persequī coepit, sed nāvis Thēsei nimis celeris fuit. Mīnōs, quamquam celeriter nāvigā-
5 vit, nōn tam celer fuit quam Thēseus neque eum cōsequī potuit. Tum rēx irātus cēpit Daedalum, quī filum cōnfēcerat et Ariadnae dederat, eumque in labyrinthum inclūdī iussit ūnā cum eius Īcarō filiō; vērum pater et filius mīrābili modō ē labyrinthō fūgērunt. Crās tibi
10 nārrabō dē fugā eōrum, hodiē plūs temporis ad nārrandum nōn habeō: iam hōram cōsūmpsī in nārrandō.”

Quīntus: “Neque tempus melius cōsūmere potuistī! Nōn oportet in mediā fābulā finem nārrandī facere. Quoniam māiōrem fābulae partem iam nārrāvistī, par-
15 tem reliquam quoque nārrāre dēbēs. Ego parātus sum ad audiendum.”

Ad hoc Syra “Ergō” inquit, “quoniam tam cupidus es audiendī, reliquam fābulam tibi nārrabō:

per-sequī = (fugientem) sequī

celer -eris -ere:
equus celer (*m*)
nāvis celeris (*f*)
pīlum celere (*n*)
capere-iō cēpisse captum

cōn-ficere -iō -fēcisse
-fectum = facere
vērum = sed
Īcarus -ī *m*

fuga -ae *f* < fugere
ad nārrandum = ad nārratiōnem
cōn-sūmere
in nārrandō = in nārratiōne

finis nārrandī = finis
nārratiōnis
quoniam = quia

reliquus -a -um = cēterus

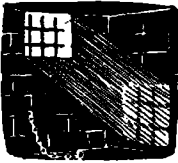
cupidus audiendī = quī
audire cupit
reliqua fābula = reliqua
fābulae pars

in-venīre = reperīre

audāx -ācis = audēns
 āera acc (= āerem)
 ef-fugere < ex + fugere
 cōsiliū -ī n: c. eius =
 quod facere cōstituit
 cōsidere -sēdisse

carcer -eris m
 per nōs : sine auxiliō
 quis-quam = ūllus homō
 (neque q. = et nēmō)
 iuvāre iūvisse: eum i.
 = eī auxiliū ferre
 haud = nōn

paene = prope
 diī = deī

carcer

ex-cōgitāre

līber -era -erum
 trāns prp + acc:
 trāns mōntem

imitārī: avēs i. = facere
 ut avēs
 ē-volāre

quidem = certē
 studiōsus -a -um =
 cupidus discendī

“Daedalus in labyrinthō inclūsus cum filiō suō intrā
 mūrōs errābat nec exitum invenīre poterat, etsī ipse 20
 labyrinthum aedificāverat. Quoniam igitur aliae viae
 clausae erant, ille vir audāx per āera effugere cōstituit.
 Īcarus autem, quī cōsiliū patris ignōrābat, humī
 cōnsēdit et “Fessus sum” inquit “ambulandō in hōc
 carcere, quem ipse nōbīs aedificāvistī, pater. Ipsī per 25
 nōs hinc effugere nōn possumus, neque quisquam nōs
 in fugiendō iuvāre poterit, ut Thēseum iūvit Ariadna.
 Haud longum tempus nōbīs reliquum est ad vīvendum,
 nam cibus noster paene cōsūmptus est. Ego iam paene
 mortuus sum. Nisi diī nōs iuvābunt, numquam vīvī 30
 hinc ēgrediēmur. Ō diī bonī, auxiliū ferte nōbīs!”

“Daedalus vērō “Quid iuvat deōs invocāre” inquit, 11
 “dum hīc quiētus sedēs? Quī ipse sē iuvāre nōn vult,
 auxiliū deōrum nōn meret. At nōlī timēre! Ego cōnsi-
 liū fugae iam excōgitāvī. Etsī clausae sunt aliae viae, 35
 ūna via nōbīs patet ad fugiendum. Intuēre illam aequi-
 lam quae in magnum orbem circum carcerem nostrum
 volat! Quis est tam līber quam avis quae trāns montēs,
 vallēs, flūmina, maria volāre potest. Quīn avēs caelī
 imitāmur? Mīnōs, quī terrae marīque imperat, dominus 40
 āeris nōn est: per āera hinc ēvolābimus! Hoc est cōnsi-
 liū meum. Nēmō nōs volantēs persequī poterit.” “Ego
 quidem studiōsus sum volandī” inquit Īcarus, “sed ālae
 necessāriae sunt ad volandum. Quoniam diī nōbīs ālās
 nōn dedērunt, volāre nōn possumus. Hominēs sumus, 45

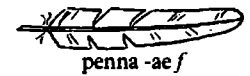
nōn avēs. Nēmō nisi deus nātūram suam mūtāre potest. Avēs nātūrā volāre possunt, hominēs nōn item.” Tum Daedalus “Quid ego facere nōn possum?” inquit, “Profectō arte meā ipsa nātūra mūtārī potest. Multās rēs
 50 mīrābilēs iam cōnfēcī, quae artem meam omnibus dēmōnstrant, nōn solum aedificia magnifica, ut hunc labyrinthum, vērum etiam signa quae sē ipsa movēre possunt tamquam hominēs vivī. Ālās quoque cōnferere
 55 dem est cōnsilium tuum” inquit Īcarus, “sed omne cōnsilium fugiendī mē dēlectat, ac tū id quod semel excōgitāvistī perficere solēs.” “Certē cōnsilium meum perficiam” inquit pater, “Ecce omnia habeō quae necessāria sunt ad hoc opus: pennās, cēram, ignem. Igne cēram
 60 molliam, cērā mollī pennās iungam et in lacertīs figam.”
 “Daedalus igitur arte mīrābilī sibi et filiō suō ālās ingentēs cōnfēcīt ex pennīs, quās cērā iūnxīt et in lacertīs fixit. Postquam finem operis fēcīt, “Opus iam perfectum est” inquit, “ecce exemplum artis meae novissimum. Avēs quidem nōn sumus, sed avēs imitābimur in
 65 volandō. Ventō celerius trāns mare volābimus, nūlla avis nōs cōnsequī poterit.”
 “Īcarus studiōsus volandī ālās hūc illūc mōvit, nec sē suprā humum levāre potuit. “Ālae mē sustinēre nōn
 70 possunt” inquit, “Tū docē mē volāre!” Statim Daedalus sē ālīs levāvit et “Nisi ālās rēctē movēs” inquit, “volāre nōn potes. Imitāre mē! Haud difficilis est ars volandī.

nisi deus : praeter deum

nōn item : nōn possunt

ars artis *f*: ars mea = id quod facere possumignis
-is *m*

tam-quam = sicut

opus -eris *n*cōnsilium fugiendī
= cōnsilium fugae
per-ficere -iō -fēcisse
-fectum < per + facerepenna -ae *f*mollīre = mollem facere
lacertus -i *m* = brachium
superius
ingēns -entis = valdē
magnus
iungere iūnxisse iūnctum
figere fixisse fixum

movēre mōvisse mōtum

levāre (< levis)
= tollere

sūrsūm[↑]↔deorsūm[↓]

puerūm ōsculātus = postquam puerūm ōsculātus est

īnfimū -a -um *sup* < īnferus, *comp* īnferior
sīn = sī autem

summū -a -um *sup* ↔ īnfimū; *comp* superior
ūrere ussisse ustum = igne cōsūmere
cautus -a -um ↔ audāx
estō! estōte! = es! este!
(*imp*)

aliquis : aliquī vir
su-spicere -iō = sūrsūm
aspicere

libertās -ātis *f* < liber

dē-spicere (↔ suspicere)
= deorsūm aspicere
multitūdō -inis *f* (< multī)
= magnus numerus

tibi vidētur : tū putās

rēs magna esse mihi vidētur = rem magnam esse putō

paen-īnsula -ae *f* < paene
īnsula
Isthmus -ī *m*

Movē ālās sūrsūm deorsūm hōc modō!” Ita pater filium suum artem volandī docuit tamquam avis pullōs suōs.

Tum puerum ōsculātus “Parātī sumus ad volandum” 75

inquit, “sed prius hoc tē moneō: volā post mē in mediō āere inter caelum et terram, nam sī in īnfimō āere prope mare volābis, pennae ūmidāe fient, sīn volābis in

summō āere prope caelum, ignis sōlis cēram molliet atque pennās ūret. Nōlī nimis audāx esse in volandō! 80

Cautus estō, mī fili! Iam sequere mē! Carcerem nostrum effugimus — liberī sumus!”

“Haec verba locūtus Daedalus cum filiō sūrsūm ē III

labyrinthō ēvolāvit, neque quisquam fugam eōrum ani-

madvertit nisi aliquī pāstor, quī forte suspiciēns eōs 85

tamquam magnās avēs volantēs vīdit ac deōs esse arbitrātus est. Mox pater et filius Crētam reliquērunt, neque vērō rēctā viā Athēnās in patriam suam volāvērunt,

sed novā libertāte dēlectātī in magnum orbem suprā mare Aegaeum volāre coepērunt. Īcarus dēspiciēns 90

multitūdinem īnsulārum mīrātus est: “Ō, quot parvae īnsulae in marī ingentī sunt!” Daedalus vērō “Illae īnsulae” inquit “haud parvae sunt, quamquam parvae esse videntur. Certē Mēlos īnsula, quae īnrā nōs est, nōn

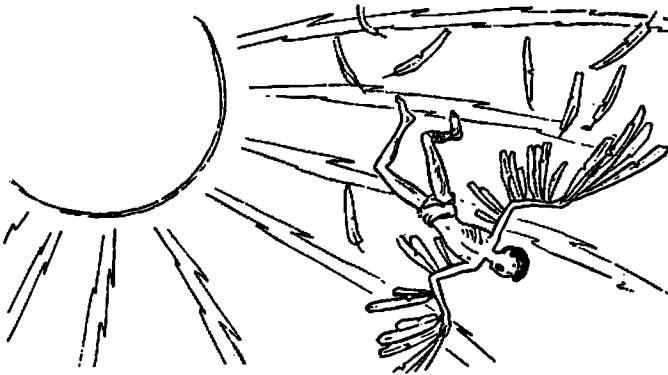
tam parva est quam tibi vidētur.” Īcarus: “Sed illa īn- 95

sula quae nōbīs ā sinistrā est multō māior esse mihi vidētur. Quae est illa īnsula?” Daedalus: “Peloponnēsus

est, Graeciae pars, nec vērō īnsula est, sed paenīnsula, nam Peloponnēsus terrā angustā, quae Isthmus vocā-

100 tur, cum reliquā Graeciā coniungitur. Prope Isthmum
 sita est Corinthus, urbs pulcherrima, nec procul absunt
 Athēnae, patria nostra.” “Sī altius volābimus, nōn sō-
 lum Graeciam, sed paene tōtum orbem terrārum spectā-
 bimus” inquit puer temerārius atque etiam altius sē le-
 105 vāvit. Illinc nōn solum magnās Eurōpae et Asiae partēs
 dēspiciēbat mīrāns, vērūm etiam ōram Āfricae procul
 cernēbat, deinde suprā sē sōlem in caelō serēnō lūcen-
 tem suspexit. Statim puer, cupidus sōlem propius aspi-
 ciendī, quamquam pater eum monuerat, in summum
 110 caelum ascendit...”

Hīc Quīntus, quī exitum fābulae studiōsē exspectat,
 interrogat: “Quid tum accidit?”

Syra: “Tum factum est id quod necesse erat accidere:
 ignis sōlis propinquī cēram, quā pennae iūctae et fixae
 115 erant, mollīvit et pennās ussit. Puer territus, lacertōs
 nūdōs quatiēns, in mare cecidit ac mersus est, neque
 pater eī auxiliū ferre potuit. Ea maris Aegaeī pars in
 quā Īcarus mersus est ā nōmine eius ‘mare Īcarium’

Corinthus -i f

orbis terrārum = omnēs
 terrae (Eurōpa, Asia,
 Āfrica)
 temerārius -a -um =
 nimis audāx

-spicere -iō -spexisse
 -spectum

exitus = finis

accidere -disse = fieri:
 accidit = fū/factum est

orbis terrārum

propinquus -a -um = qui
 prope est

quaterere -iō = celeriter
 hūc illūc movēre
 mergere mersisse
 mersum

Īcarius -a -um < Īcarus

invenire -vénisse
-ventum

omnis -e = tötus

tempus dormiendī est =
tempus est dormire

cāsus -ūs *m* < cadere
valdē, *comp* magis,
sup mǎximē

ab-errāre

quārē nārrātur fābula?
monendī causā nārrātur

re-vocāre

volāre sibi vidētur = sē
volāre videt/putat

appellātur. Item īnsula propinqua, in cuius lītore corpus puerī inventum est, etiam nunc 'Īcaria' vocātur. 120

"Ecce omnem fābulam habēs dē puerō temerārīō quī libertātem quaerēns mortem invēnit. Iam tempus dormiendī est. Nōnne fessus es longās fābulās audiendō?"

Quīntus caput quatit et "Nōn sum fessus, nec illa fābula longa esse mihi vidētur. Ex omnibus fābulīs haec 125 dē cāsū Īcarī mē mǎximē dēlectat, etiam magis quam illa dē filiō Sōlis, quī currum patris regere cōnātus item dē summō caelō cecidit, quod ab orbe sōlis stultē aber-rāverat. Semper valdē dēlector tālēs fābulās audiendō."

Syra: "Ego nōn minus dēlector nārrandō illās fābulās, 130 nōn modo quod ipsae per sē pulcherrimae esse mihi videntur, sed etiam quia exitūs fābulārum hominēs temerārīōs optimē monent. Tālis enim est hominum nātūra, et quidem mǎximē puerōrum. Nōn solum dēlectandī causā, vērūm etiam monendī causā nārrātur fābula dē 135 filiō Daedalī, nam quod illī puerō accidit, idem omnī puerō accidere poterit, nisi patrī suō pāret. Nōlī Īcarum imitārī, mī Quīnte! Semper cautus estō! Vērūm haud necesse est tē ā mē monērī post id quod herī tibi accidit. Certē ille cāsus tuus melius tē monet quam ūlla fābula!" 140

Hīs verbīs puerō monitō, Syra tandem nārrandī finem facit. Neque Quīntus eam abeuntem revocat, sed in lectō recumbit oculōsque claudit. Mox puer in somnīs sibi vidētur ālis ōrnātus trāns montēs et flūmina volāre. 145

GRAMMATICA LATINA

Gerundium

Hōrā in nārrandō cōsūmptā, Syra plūs temporis ad nārrandum nōn habet et finem facit nārrandī.

- 150 'Nārrandum' est gerundium; quod pōnitur in locō īnfinītivī et sic dēclīnātur: accūsātīvus *-ndum*, genetīvus *-ndī*, ablātīvus (et datīvus) *-ndō*.

Exempla:

- 155 Ovidius, semper parātus ad *amandum*, librum dē *amandō* scrīpsit, quī appellātur 'Ars *amandī*.'

Magister, quī artem *docendī* scit, parātus est ad *docendum*.
Magister ipse discit aliōs *docendō*.

Industrii estōte in *scrībendō*, discipuli! Tempus *scrībendī* est. Estisne parātī ad *scrībendum*?

- 160 Iam tempus *dormiendī* est, sed Quīntus nōn est fessus *audiendō* neque parātus ad *dormiendum*.

Scrībere *scrībendō*, dīcendō dīcere discēs.

PENSVM A

Nāvēs necessāriae sunt ad nāvīg-. Iūlia dēlectātur in hortō ambul- et flōrēs carp-. Mēdus cōnsilium fugi- excōgitāvit; Lȳdia eum iūvit in fugi-. Paulum satis est ad beātē vīv-.

Verba: iungere -isse -um; fīgere -isse -um; mergere -isse -um; ūrere -isse -um; movēre -isse -um; capere -isse -um; invenīre -isse -um; cōnsīdere -isse; iuvāre -isse; accidere -isse.

PENSVM B

Daedalus exitum labyrinthī — [= reperīre] nōn poterat nec — [= ūllus homō] eum in fugiendō — poterat. — igitur aliae viae clausae erant, vir — [= audēns] per āera — cōstituit. — patris filium dēlectāvit. Tum Daedalus ālās cōnfēcit ex — quās cērā iūnxit et in lacertīs —. Postquam hoc — perfēcit, Daedalus filium suum — volandī docuit: "— mē! Movē ālās — — hōc modō! Ars volandī — [= nōn] difficilis est. Sed antequam hinc —, hoc tē moneō: nōlī volāre in — āere prope

nārrandum
nārrandī
nārrandō

-ndum -ndī -ndō

[1] amā|re
ama|nd|um
ama|nd|ī
ama|nd|ō

[2] docē|re
doce|nd|um
doce|nd|ī
doce|nd|ō

[3] scrīb|ere
scrīb|end|um
scrīb|end|ī
scrīb|end|ō

[4] dormi|re
dormi|end|um
dormi|end|ī
dormi|end|ō

dīcere = loquī

Vocābula nova:

fuga
cōnsilium
carcer
orbis
nātūra
ars
opus
penna
ignis
lacertus
libertās
multitūdō
paenīnsula
cāsus
celer
reliquus
audāx
liber
studiōsus
ingēns
īnfirmus
summus
cautus

temerarius
 propinquus
 persequi
 consequi
 conficere
 consumere
 invenire
 effugere
 iuvare
 excogitare
 imitari
 evolare
 perficere
 mollire
 figere
 levare
 urere
 suspicere
 despiciere
 accidere
 quater
 aberrare
 revocare
 videri
 esto
 quisquam
 sursum
 deorsum
 haud
 paene
 quidem
 tamquam
 quoniam
 verum
 sin
 trans
 gerundium

mare nec in — aere prope solem. Iam sequere me! — nostrum relinquimus, — sumus!”

Icarus in summum caelum ascendens non solum Graeciam, — [= sed] etiam Asiam ac — [= prope] totum — terrarum despiciēbat. Tum verō id quod pater timuerat — [= factum est]: — solis propinquam cēram — atque pennas —.

Ecce fabula mirabilis de puerō — qui — quaerens mortem invenit.

PENSVM C

Quis Daedalus in labyrinthum includi iussit?

Quomodo Daedalus effugere constituit?

Cur homines volare non possunt?

Ex quibus rebus Daedalus alas confecit?

Cur alae Icarum sustinere non poterant?

Quid pater et filius volantes viderunt?

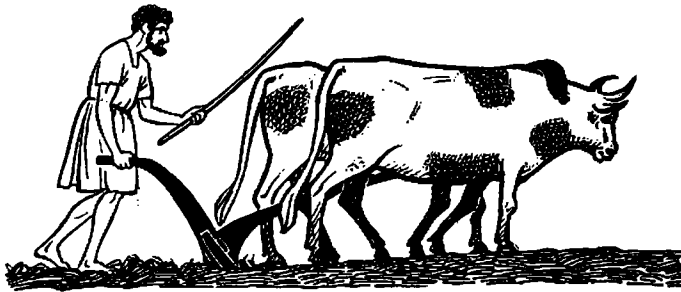
Estne Peloponnesus magna insula?

Quare Icarus in summum caelum ascendit?

Quid tum puerō accidit?

Ubi corpus pueri inventum est?

Num haec fabula delectandi causa modo narratur?

RES RVSTICAE

1 Quid agit, pater familiās post merīdiem? Prīmum quiēs-
cit, tum ambulat, dēnique lavātur. Iūlius igitur, post-
quam paulum quiēvit, ambulātum exit. Iam dēsiit im-
ber, avēs rūsus in hortō canunt. Dominus hūc illūc in
5 hortō suō amoenō ambulat, deinde exit in agrōs, quī
hortum cingunt.

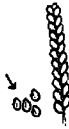
In agrīs frūmentum crēscit vēre et aestāte. Mēse
Augustō frūmentum metitur et ex agrīs vehitur. Deinde
agri arantur et novum frūmentum seritur. Quī agrōs
10 arant ac frūmentum serunt et metunt, agricolae appel-
lantur. Agricola est vir cuius negōtium est agrōs colere.

Agricola arāns post arātrum ambulat. Arātrum est
instrūmentum quō agri arantur. Arātor duōs validōs
bovēs quī arātrum trahunt prae sē agit. Quōmodo frū-
15 mentum seritur? Agricola sēmen manū spargit. Ex par-
vīs sēminibus quae in agrōs sparsa sunt frūmentum
crēscit. Mēse Augustō frūmentum mātūrum est. Quō-

arātrum -ī n

frūmentum -ī n

sēmen
-inis n

quiēscere -ēvisse = nihil
agere, quiētus esse,
dormīre
dēnique = postrēmō

dēsinerē -siisse

amoenus -a -um = pul-
cher
ager -grī m
cingere: locum cingere
= circum locum esse
crēscere crēvisse
= māior fieri

serere ↔ metere

agricola -ae m

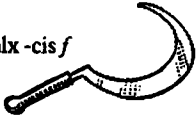
negōtium -ī n = officium,
opus
instrūmentum -ī n

arātor -ōris m = quī arat

prae *prp* + *abl* = ante
agere = euntem facere

spargere -sisse -sum

mātūrus -a -um

falx -cis *f*ūti ūsum esse (+ *abl*)regiō -ōnis *f* = pars
terraeLatīnī -ōrum *m* = quī
Latium incolunt
rudis -e = indoctus-ve = vel: aliās-ve
= vel aliās
frūgēs -um *f pl*
fertilis -e (< ferre)
= qui frūgēs fert
loca -ōrum *n pl* = regiōpāscere = herbā alere
pecus -oris *n* = ovēs,
porcī, bovēs
pābulum -i *n* = cibus
pecoris et equōrum
lāna -ae *f*cōpia -ae *f*: magna
cōpia = multum
in-vehere
solum = terra, humus
parum = nōn satis

bis ter-ve = bis vel ter

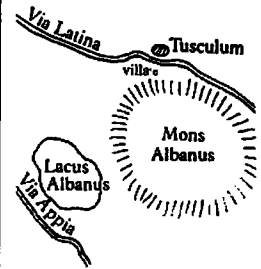
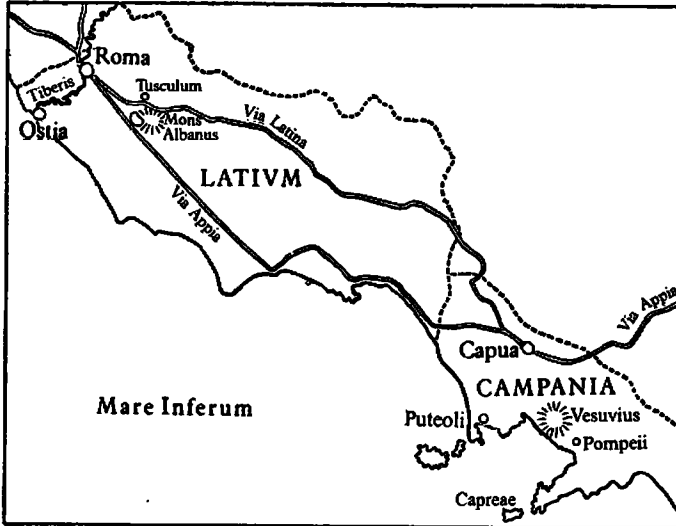
Aegyptus -ī *f*

modo metitur frūmentum? Falce metitur. Falx est instrūmentum quō agricola metit. Quō instrūmentō serit agricola? Quī serit nullō instrūmentō ūtitur praeter manū. Quī arat arātrō ūtitur; quī metit falce ūtitur; quī serit manū suā ūtitur. 20

Deus agricolārum est Sāturnus, quī ōlim rēx caeli fuit, sed ā filiō suō Iove ē caelō pulsus in Italiam vēnit, ubi eam regiōnem quae Latium appellātur optimē rēxit Latīnōsque, hominēs ut tunc erant rudēs ac barbarōs, agrōs colere docuit. In forō Rōmānō est templum Sāturnī. 25

Ager quī multum frūmentī aliāsve frūgēs ferre potest, fertilis esse dicitur. Italia est terra fertilis, sed multa loca Italiae nōn arantur nec ūllās frūgēs ferunt praeter herbam. Iis locis ovēs, porcī, bovēs pāscuntur, nam herba est pecoris pābulum, et facilius est pecus pāscere quam agrōs colere. Praetereā lānā ovium ūtuntur hominēs, nam ē lānā vestēs efficiuntur. Itaque pecus māiōris pretiī est quam frūmentum, et quī pecus pāscit plūs pecūniae facit quam quī agrōs colit. 30 35

Frūmentum minōris pretiī est, quia magna cōpia frūmentī ex Āfricā in Italiam invehitur. Solum Āfricae fertile est, nisi aquā caret, sed multīs locīs Āfricae parum aquae est. Ergō necesse est agrōs aquā flūminum rigāre. Agricolae quī agrōs prope Nilum flūmen colunt bis terve in annō metere possunt, Aegyptus enim terra fertilissima est, quia solum eius aquā Nīlī rigātur. 40

45 Agrī Iūlii, quī sub monte Albānō siti sunt, nōn solum frūmentum, sed etiam vitēs ferunt. Iī agrī in quibus vitēs crēscunt vīneae dicuntur. Frūgēs vīnearum sunt ūvae, quae mēse Septembrī mātūrae sunt. Ex ūvis mātūris vīnum efficitur.

II Iūlius, quī nūper ex urbe in praedium suum Albānum vēnit, circā agrōs et vīneās suās ambulat. Suprā eum est mōns Albānus, post montem lacus Albānus, quī villis magnificīs cingitur. Nullā in parte Italiae tot et tantae villae sitae sunt quam in Latiō et māximē circā
55 lacum illum amoenum. Nē in Campāniā quidem plūrēs villae sunt, quamquam multī Rōmānī in ōrā maritimā eius regiōnis villās possident; nam plūrimī Rōmānī sub urbe Rōmā habitāre volunt in villis suburbānīs.

Iūlius aspicit agricolās quī in agrīs et in vīneīs opus
60 faciunt, gaudēns quod ipsī, ut dominō dīvitū, nōn

praedium -ī n = villa
cum agrīs
circā *prp* + *acc* = circum

nē = nōn; nē... quidem
= etiam nōn

sub urbe = prope urbem

sub-urbānus -a -um =
sub urbe situs

ipse -a -um, *dat* -ī

labōrāre = opus facere;
 ↔ quiēscere
 labor -ōris *m* = opus
 existimāre = cēnsere
 = putāre
 prae agricolīs beātus =
 beātor quam agricolae

rūs rūris *n* (↔ urbs) =
 agrī, silvae, campī...
 rūri (*loc*) ↔ in urbe
 ōtium -ī *n* ↔ negōtium
 (neg-ōtium < nec +
 ōtium)
 urbānus -a -um < urbs

colōnus -ī *m* < colere

prō *pp* + *abl*: prō dominō
 = in locō domini

quī- quae- quod- dam:
 quī- dam colōnus =
 ūnus ex colōnīs

dominus imperat *ut* colō-
 nus accēdat = dominus
 colōnum accēdere iubet

abs = ā: abs tē = ā tē
 poscere poposcisse

prae metū =
 ob metum

necesse est in agrīs labōrāre. Quamquam nullō modō
 labōrem agricolārum sordidum indignumve esse exīsti-
 mat, tamen sē prae agricolīs beātum esse cēnsēt. Neque
 enim labōrat dominus, sed quiēscit, cum in praediō suō
 est. Rūs quiētum et amoenum eum dēlectat. In urbe 65
 Iūlius semper in negōtiō est, sed rūri in ōtiō cōgitat dē
 negōtiīs urbānīs. Itaque Iūlius, quī ōtium rūris valdē
 amat, cum primum cōnfecta sunt negōtia urbāna, in
 praedium suum suburbānum proficiscitur.

Agri Iūlii nōn ā dominō ipsō coluntur, sed ā colōnīs. 70
 Colōnus est agricola quī nōn suōs, sed aliēnōs agrōs prō
 dominō absentī colit et mercēdem dominō solvit prō
 frūgibus agrōrum.

Colōnī Iūlii sunt agricolae validī quī industriē labō-
 rant omnēsque mercēdem ad diem solvere solent. At 75
 hōc annō quīdam colōnus mercēdem nōndum solvit.
 Iūlius eum colōnum in agrō cōnspicit et “Hūc accēde,
 colōne!” inquit. Dominus imperat ut colōnus accēdat,
 tum interrogat: “Cūr nōndum solvistī mercēdem quam
 ter quaterve iam abs tē poposcī? Octingentōs sēstertiōs 80
 mihi dēbēs. Solve eōs!” Iūlius colōnō imperat ut mercē-
 dem solvat.

Colōnus pallidus prae metū loquī nōn potest.
 Iūlius: “Audīsne? Imperō tibi ut mercēdem solvās.
 Quīn respondēs?” 85

Colōnus: “Nulla est mihi pecūnia. Nē assem quidem
 habeō.”

Iūlius: “Nisi hīc et nunc solvis mercēdem dēbitam, servīs meīs imperābō ut tē agrīs meīs pellant. Iam trēs
90 mēnsēs exspectō ut ea pecūnia mihi solvātur. Etsī vir patiēns sum, hic finis est patientiae meae!”

Colōnus ad pedēs dominī sē prōicit eumque ōrat ut patientiam habeat: “Patientiam habē, domine! Nōlī ā
mē postulāre ut tantum pecūniae statim solvam! Intrā
95 duōs trēsve mēnsēs omnia accipiēs. Nōlī mē ē domō meā rapere! Octō liberī mihi sunt, quōs ipse cūrāre dēbeō. Cūra infāntium multum temporis magnamque patientiam postulat, itaque parum temporis habeō ad opus rūsticum.”

100 Iūlius: “Quid? Num uxor abs tē postulat ut tū prō mātrem infāntēs cūrēs? Itane infāntēs suōs negligit? Mātris officium est infāntēs cūrāre. Tū vērō cūrā ut agrī bene colantur et mercēs ad diem solvātur!”

Colōnus: “Uxor mea officium suum nōn negligit nec
105 postulat ut ego infāntēs cūrem; sed nunc nec infāntēs cūrāre nec quidquam aliud agere potest, quia aegrōtat: intrā paucōs diēs novum infāntem exspectat. Nōlī mē ab uxōre gravidā rapere! Per omnēs deōs tē ōrō!”

Hīs precibus dominus sevērus tandem movētur. Co-
110 lōnō imperat ut taceat atque surgat, tum “Quoniam” inquit “uxor tua gravida est, abī domum! Prīmum cūrā ut uxor et liberī valeant, tum vērō labōrā ut pecūniam omnem solvās intrā finem huius mēnsis, id est intrā trīcēsimum diem!”

agrīs : ex agrīs

patiēns -entis < pati
patientia -ae f < patiēns

prō-icere (-iicere) -iō
< prō- + iacere

tantum -ī n = tam
multum

rapere -iō -uisse raptum

cūra -ae f

rūsticus -a -um < rūs

neglegere -ēxisse -ēctum
↔ cūrāre

quid-quam = ūlla rēs
(neque q. = et nihil)

gravidus -a -um: (fēmi-
na) gravida = quae in-
fāntem exspectat
precēs -um f/pl = verba
ōrantia, quod ōrātur

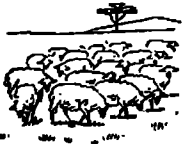
trīcēsimus -a -um
= xxx (30.)

dī-mittere -mīsisse
-missum

prōd-esse prō-fuisse
(+ dat) = bonum esse
calor -ōris m = aēr cali-
dus, tempus calidum
nocēre -uīsse ↔ prōdesse
frīgus -oris n ↔ calor

vīnum bonum est: calor
efficit ut v. bonum sit
satis dē vīneīs dictum est

siccus -a -um ↔ ūmidus

grex gregis m
= multitudō bestiārum

nē = ut nē

nē-ve = vel nē, et nē

Colōnō dīmissō, Iūlius alium agricolam vocat eum- III
que dē rēbus rūsticīs rogitat, ac prīmum dē vīneīs:
“Quōmodo vīneae sē habent hōc annō?”

“Optimē” inquit agricola, “Aspice hanc vītem: tot et
tantae ūvae magnam vīnī cōpiam prōmittunt, ac vīnum 120
bonum futurum esse exīstimō, nam sōl duōs iam mēn-
sēs prope cotīdiē lūcet ūsque ā māne ad vesperum. Ni-
hil enim vīneīs magis prōdest quam sōl et calor, nec
quidquam iīs magis nocet quam imber et frīgus.”

Iūlius: “Calor sōlis nōn ipse per sē efficit ut vīnum
bonum sit. Vītēs probē cūrāre oportet. Itaque vōs mo- 125
neō ut industriē in vīneīs labōrētis. Sed satis dē vīneīs.
Frūmentum quāle erit?”

“Nōn ita bonum” inquit alter agricola, “Solum nimis
siccum est nec rigārī possunt agrī quod procul absunt ā
rīvō. Imber brevis quem hodiē habuimus frūmentō prō- 130
fuit quidem, sed parum fuit. Item sicca est herba, pecus
parum pābulī invenit. Sed scīsne ovem herī paene rap-
tam esse ā lupō?”

Iūlius: “Quid? Lupusne ovem ē grege rapuit?”

Agricola: “Ovis ipsa ē grege aberrāverat. Nec vērō 135
lupus ovī nocuit, nam pāstor eam in silvā repperit atque
ē dentibus lupī servāvit!”

Iūlius: “Ō, pāstōrem pigerrimum, quī officium suum
ita neglēxit! Pāstōris officium est cūrāre nē ovēs aber-
rent nēve silvam petant. Ego vērō cūrābō nē ille pāstor 140
posthāc officium neglegat!”

Agricola: “Nōlī nimis sevērus esse! Nōn cēnseō illum pāstōrem prae cēterīs pigrum esse.”

Iūlius: “Rēctē dīcis: nam pigrī ac negligentēs sunt
145 omnēs! At ego faciam ut industriī sint!”

Agricola: “Certē pāstōrēs minus labōrant quam agricolae. Nōbīs nūllum est ōtium, nec opus est nōs monēre ut industriī sīmus nēve quiēscāmus.”

Iūlius: “Nōlī cēnsere opus pāstōrum facilius esse.
150 Cūra pecoris magnum est negōtium, nōn ōtium, ut pāstōrēs nēquam in mollī herbā dormientēs putant. Ego vērō cūrābō nē ille pāstor negligēns sit nēve dormiat! Faciam ut tergum eī doleat! Arcesse eum!”

Sed eō ipsō tempore pāstor gregem prae sē agēns ē
155 campīs revertitur. Cum primum is prope vēnit, “Optimē advenīs” inquit dominus irātus baculum prae sē tenēns, “nam verbera meruistī!”

Pāstor humī sē prōiciēns dominum ōrat nē sē verberet: “Nōlī mē verberāre, ere! Nihil fēcī!”

160 “At propter hoc ipsum” inquit Iūlius “tē verberābō, homō nēquam, quod nihil fēcistī! Officium tuum est cūrāre nē ovēs aberrant nēve ā lupō rapiantur. Precēs tibi nōn prōsunt. Prehendite eum, agricolae, et tenēte!”

Iūlius duōbus agricolīs imperat ut pāstōremprehendant
165 et teneant.

Tum vērō, dum pāstor territus verbera exspectat, ovēs sine pāstōre relictāe dē viā in agrōs aberrant ac frūmentum immātūrum carpere incipiunt. Agricolae

prae cēterīs piger = cēterīs pigrior
neglegēns -entis = quī officium negligit

nē-quam *indēcl* = improbus

optimē: optimō tempore

prōd-est prō-sunt

im-mātūrus -a -um < in-mātūrus

pro-hibēre = retinēre
mittere ↔prehendere

modo = nūper

officiō (*abl*) prohibēre =
ab officiō prohibēre

quam celerrimē potest =
tam celeriter quam
māximē fieri potest

sevērus esse
in-hūmānus -a -um

coniūctīvus -i m (*coni*)

[1] *intret*
[2] *taceat*
[3] *claudat*
[4] *audiat*

-et
-at

[1] cōgit|e|m
cōgit|e|s
cōgit|e|t
cōgit|e|mus
cōgit|e|tis
cōgit|e|nt

hoc videntēs clāmant: “Prohibē ovēs tuās ab agris nos-
trīs, pāstor!” — tum pāstorem mittunt atque celeriter 170
ovēs in agrīs sparsās persequuntur.

Pāstor sōlus cum dominō relictus “Modo dixisti” in-
quit “meum officium esse cavēre nē ovēs aberrent. Nōlī
mē officiō meō prohibēre!”

Iūlius: “Ego tē nōn prohibēbō officium facere. Fac ut 175
ovēs ex agrīs agantur! Age, curre, pāstor!”

Vix haec dixerat Iūlius, cum pāstor quam celerrimē
potest ad ovēs suās currit. Dominus ridēns eum curren-
tem aspicit, tum ad villam revertitur. Etsi dominus se-
vērus existimātur, tamen inhūmānus nōn est. 180

GRAMMATICA LATINA

Coniūctīvus

Tempus praesēns.

[A] Āctīvum.

Dominus: “Intrā, serve! Claude forem! Tacē et audī!” Do- 185
minus servō imperat ut *intret*, forem *claudat*, *taceat* et *audiat*.
Servus intrat, forem claudit, tacet et audit.

‘Intrat’, ‘tacet’, ‘claudit’, ‘audit’ est indicātīvus. ‘Intret’,
‘taceat’, ‘claudat’, ‘audiat’ coniūctīvus est. Coniūctīvus
praesentis (pers. III sing.) [1] -et, [2, 3, 4] -at. 190

Exempla: [1] cōgitā|re: cōgit|et; [2] respondē|re: respon-
de|at; [3] scrīb|ere: scrīb|at; [4] audī|re: audi|at.

Magister: “Studiōsus estō, discipule! Prīmum audī quod
interrogō, tum cōgitā, dēnique surge et respondē!” Magister
discipulum monet ut studiōsus *sit*: prīmum *audiat*, tum cōgi- 195
tet, dēnique *surgat* et *respondeat*. Discipulus silet. Magister:

“Audīsne, puer? Moneō tē ut studiōsus sis: primum audiās, tum cōgitēs, dēnique surgās et respondeās.” Discipulus: “Nōn opus est mē monēre ut audiam et cōgitem atque ut studiōsus sim. Sed respondēre nesciō. Nōlī igitur ā mē postulare ut surgam et respondeam!”

Magister: “Studiōsī estōte, discipulī! Primum audīte quod interrogō, tum cōgitāte, dēnique surgite et respondēte!” Magister discipulōs monet ut studiōsī sint: primum audiant, tum cōgitent, dēnique surgant et respondeant. Discipulī silent. Magister: “Audītisne, pueri? Moneō vōs ut studiōsī sītis: primum audiātis, tum cōgītētis, dēnique surgātis et respondeātis.” Discipulī: “Nōn opus est nōs monēre ut audiāmus et cōgītēmus atque ut studiōsī simus. Sed respondēre nescimus. Nōlī igitur ā nōbīs postulāre ut surgāmus et respondeāmus!”

	<i>Sing.</i>	<i>Plūr.</i>	<i>Sing.</i>	<i>Plūr.</i>
<i>Persōna prīma</i>	-em	-ēmus	-am	-āmus
<i>Persōna secunda</i>	-ēs	-ētis	-ās	-ātis
<i>Persōna tertia</i>	-et	-ent	-at	-ant

215 [B] Passivum.

Dominus imperat ut servus improbus teneātur et verberetur, deinde ut vinciātur et inclūdatur.

Dominus imperat ut servī improbī teneantur et verberentur, deinde ut vinciantur et inclūdantur.

220 Iānitor tabellārium monet ut caveat nē ā cane mordeātur: “Cavē nē ā cane mordeāris!” Tabellārius: “Tuum negōtium est cūrāre nē ego mordear. Vincī canem! Ego cūrābō ut tū vinciāris et inclūdāris et verberēris ab erō tuō!” Iānitor: “Num tuum negōtium est cūrāre ut ego vinciar et inclūdar et verberer?”

225 Iānitorēs tabellāriōs monent ut caveant nē ā cane mordeantur: “Cavēte nē ā cane mordeāminī!” Tabellārii: “Vestrum negōtium est cūrāre nē nōs mordeāmur. Vincīte canem! Nōs cūrābimus ut vōs vinciāminī et inclūdāminī et verberēminī ab erō vestrō!” Iānitorēs: “Num vestrum negōtium est cūrāre ut nōs vinciāmur et inclūdāmur et verberēmur?”

[2] responde|a|m
 responde|ā|s
 responde|a|t
 responde|ā|mus
 responde|ā|tis
 responde|a|nt

[3] surg|a|m
 surg|ā|s
 surg|a|t
 surg|ā|mus
 surg|ā|tis
 surg|a|nt

[4] audi|a|m
 audi|ā|s
 audi|a|t
 audi|ā|mus
 audi|ā|tis
 audi|a|nt

esse si|m sī|mus
 sī|s sī|tis
 si|t si|nt

[1] -e|m -ē|mus
 -ē|s -ē|tis
 -e|t -e|nt

[2,3,4] -a|m -ā|mus
 -ā|s -ā|tis
 -a|t -a|nt

[1] verber|e|r
 verber|ē|ris
 verber|ē|tur
 verber|ē|mur
 verber|ē|minī
 verber|e|ntur

[2] morde|a|r
 morde|ā|ris
 morde|ā|tur
 morde|ā|mur
 morde|ā|minī
 morde|a|ntur

[3] inclūd|a|r
 inclūd|ā|ris
 inclūd|ā|tur
 inclūd|ā|mur
 inclūd|ā|minī
 inclūd|a|ntur

[4] vinci|a|r
 vinci|ā|ris
 vinci|ā|tur
 vinci|ā|mur
 vinci|ā|minī
 vinci|a|ntur

[1]	-er	-ēmur
	-ēris	-ēminī
	-ētur	-ēntur
[2,3,4]	-ar	-āmur
	-āris	-āminī
	-ātur	-āntur

Vocābula nova:

ager
frūmentum
agricola
negōtium
arātrum
īnstrūmentum
sēmen
falx
regiō
frūgēs
pecus
pābulum
lāna
cōpia
vītis
vineā
ūva
vinum
praedium
labor
rūs
ōtium
colōnus
patientia
cūra
precēs
calor
frīgus
grex
amoenus
mātūrus
rudis
fertilis
suburbānus
urbānus
patiēns
rūsticus
gravidus
siccus
neglegēs
nequam
immātūrus
inhūmānus

	Sing.	Plūr.	Sing.	Plūr.
<i>Persōna p̄rīma</i>	-er	-ēmur	-ar	-āmur
<i>Persōna secūnda</i>	-ēris	-ēminī	-āris	-āminī
<i>Persōna tertīa</i>	-ētur	-entur	-ātur	-antur

235

PENSVM A

Iūlius colōnō imperat ut mercēdem solv-. Ille dominum ōrat ut patientiam habe-: "Nōlī postulāre ut tantam pecūniam statim solv-!" Dominus colōnō imperat ut tace- et surg-, tum "P̄rīmum cūrā" inquit "ut uxor et līberī vale-, tum vērō cūrā ut agrōs bene col- et mercēdem solv-!"

Dominus colōnōs monet ut labōr- nēve quiēsc-: "Moneō vōs ut labōr- nēve quiēsc-!"

Māter filiam monet ut cauta s-: "Moneō tē ut cauta s-!"
Fābula nōs monet nē temerārī s-.

Verba: spargere -isse -um; rapere -isse -um; neglegere -isse -um; dēsinerē -isse; quiēscere -isse; crēscere -isse; pōscere -isse; prōdesse -isse.

PENSVM B

Mēse Augustō — metitur, deinde — arantur et novum frūmentum —. Agricola quī — post arātrum ambulat duōs bovēs — [= ante] sē agēns; arātrum est — quō agrī arantur. Agricola quī serit nūllō īnstrūmentō — et sēmen manū —. Quī — falce ūtitur. Agricola est vir cuius — est agrōs —. Ex Aegyptō, quae terra — est, magna — frūmentī in Italiam —. Frūgēs vineārum sunt —, ex quibus — efficitur. — sōlis vineis —, — [↔ calor] vineis —.

Iūlius in — suō Albānō nōn labōrat, sed —. — quietum et — [= pulchrum] eum dēlectat. Colōnus aliēnōs agrōs — dominō absentī colit.

Pāstor est vir quī pecus — et cūrat. — pecoris magnum negōtium est, nōn —, ut pigrī pāstōrēs — [= cēsent]. Pāstōrēs nōn tam industriē — quam agricolae. Pāstōris officium est cūrāre — ovēs aberrent — [= et nē] ā Iupō rapiantur.

PENSVM C

Quid est negōtium agricolae?
 Quandō frūmentum metitur?
 Num arātor ipse arātrum trahit?
 Quid est pābulum pecoris?
 Unde frūmentum in Italiam invehitur?
 Quae regiō Āfricae fertilissima est?
 Cūr necesse est agrōs rigāre?
 Quae sunt frūgēs vīneārum?
 Num Iūlius ipse in agrīs labōrat?
 Omnēsne colōnī mercēdem solvērunt?
 Quot sēstertiōs colōnus Iūliō dēbet?
 Num uxor colōnī officium suum negligit?
 Quid est officium pāstōris?
 Estne Iūlius dominus inhūmānus?

trīcēsīmus
 quīēscere
 cīngere
 crēscere
 metere
 arāre
 serere
 colere
 spargere
 ūtī
 pāscere
 invehere
 rigāre
 labōrāre
 existimāre
 cēnsēre
 prōicere
 ōrāre
 rapere
 negligere
 prōdesse
 nocēre
 prohibēre
 quīdam
 parum
 tantum
 dēnique
 circā
 prae
 prō
 abs
 -ve
 nē
 coniūctīvus

PERICVLA MARIS

Interim Mēdus et Lȳdia ventō secundō per mare Īnferum nāvīgāre pergunt ad fretum Siculum (id est fretum angustum quō Sicilia ab Italiā disiungitur). Gaudent omnēs quī eā nāve vehuntur praeter mercātōrem cuius mercēs necesse fuit ē nāve ēicere. 5

Mēdus vērō multum cōgitat dē verbīs Lȳdiae et dē tempestāte quae tam subitō cessāvit, postquam Lȳdia dominum suum invocāvit. Ut tempestās mare tranquilum turbāvit, ita verba Lȳdiae animum Mēdī turbāvērunt. 10

Lȳdia amīcum suum colōrem mūtāvisse animadvertit et “Quid pallēs?” inquit, “Utrum aegrōtās an territus es?”

“Nōn aegrōtō” inquit Mēdus, “Corpus quidem sānum est mihi, animus vērō turbātus. Quis est ille dominus tuus cui mare et ventī oboedire videntur?” 15

fretum -ī *n*
Siculus -a -um = Siciliae
dis-iungere (↔ coniungere) = dividere

ē-icere (-iicere) -iō
-iēcisse -iectum
< ē + iacere

cessāre = opus negligere,
minus agere; ventus
cessat : v. minuitur

animus -ī *m* ↔ corpus

utrum... an = -ne... an

ob-oedire (< -audire)
(+ *dat*) = pārere

Lýdia: “Nōn meus tantum, sed omnium hominum est dominus, et Rōmānōrum et Graecōrum et barbarōrum.”

20 Mēdus: “Utrum homō an deus est?”

Lýdia: “Chrīstus est Deī filius quī homō factus est. In oppidō Bethlehem nātus est in Iūdaeā, patriā Iūdaeorum, quae inter Syriam et Aegyptum sita est. Eō vērē-
runt rēgēs, quī stēllam eius viderant in oriente, et invē-
25 nērunt puerum cum Mariā, mātrem eius, et adorāvērunt eum velut deum. Postēā Chrīstus ipse plānē dēmōstrāvit sē esse filiū Deī, nam discipulōs docēbat, quōrum magna turba eum sequēbātur, aegrōs sānābat...”

Mēdus: “Omnis medicus id facit.”

30 Lýdia: “Quī medicus verbīs sōlis potest facere ut hominēs caecī videant, surdī audiant, mūtī loquantur, claudī ambulent?”

Mēdus: “Potestne dominus tuus haec facere?”

Lýdia: “Profectō potest. In Iūdaeā Iēsūs nōn solum
35 faciēbat ut caecī vidērent, surdī audirent, mūtī loquerentur, vērūm etiam verbīs efficiēbat ut mortuī surgerent et ambulārent. Ex ūniversā Iūdaeā hominēs aegrī, quī fāmam dē factīs eius mīrābilibus audiverant, ad eum conveniēbant. Postrēmō tamen Iēsūs Chrīstus ab
40 improbīs hominibus necātus est.”

Mēdus: “Quid? Nōn vīvit dominus tuus?”

Lýdia: “Immō vērō vīvit, nam tertiō diē Iēsūs surrēxit ā mortuīs et quadrāgēsīmō diē post in caelum

Bethlehem *n indēcl*
Iūdaca -ae *f*
Iūdaeī -ōrum *m pl*
eō *adv* = illūc

ad-ōrāre

vel-ut = tamquam, sicut

turba -ae *f* = multitudō
hominum

caecus -a -um = quī
vidēre nōn potest
surdus -a -um = quī
audire nōn potest
mūtus -a -um = quī lo-
quī nōn potest
claudus -a -um = quī
ambulāre nōn potest
Iēsūs -ū *m (acc -um)*

ūniversus -a -um = tōtus

fāma -ae *f* = quod nārrā-
tur dē aliquō

surgere surrēxisse

quadrāgēsīmus -a -um
= XL (40.)

im-mortālis -e ↔ mor-
tālis -e (< mors)
nāscī nātum esse ↔ morī
-ior mortuum esse

libellus -ī m = parvus
liber

ex-tendere

ap-prehendere = pre-
hendere (manū)
quī-dam, *abl* quō-dam
Matthaeus -ī m
vīvere vīxisse

dictum -ī n = quod
dictum est, verbum
memorāre = nārrāre,
dicere
discere didicisse

rogāre = orāre

ē-volvere: librum ē.
= librum aperire
tollere = sūmere et
sēcum ferre

prīnceps -ipis m = vir
inter aliōs prīmus (quī
aliīs imperat)

sus-citāre = excitāre
[*Math. 9.18-19, 23-26*]
ūnus = quīdam

ascendit. Immortālis est filius Deī sicut pater eius,
Deus vīvus. Hominēs mortālēs nāscuntur ac moriuntur, 45
Deus immortalis semper vīvit. Sed ipsa male nārrō: ex
hōc libellō recitābō tibi aliquid.”

Lýdia libellum, quem adhūc intrā vestem occultāvit,
prōmit et Mēdō ostendit. Quī manum extendēns libel- 50
lum apprehendit et “Quī liber est iste?” inquit.

Lýdia: “Scrīptus est ā quōdam Iūdaeō, nōmine Mat-
thaeō, quī simul cum Chrīstō vīxit et discipulus eius
fuit. In hōc librō Matthaeus, quī suīs oculīs auribusque
dominum nostrum vīderat et audīverat, dicta et facta
eius memorat.” 55

Mēdus, quī legere nōn didicit, Lýdiae librum reddit 11
eamque rogat ut aliquid sibi legat; quae continuō li-
brum ēvolvit et “Legam tibi” inquit “dē virō claudō cui
Iēsūs imperāvit ut surgeret et tolleret lectum suum et
domum ambulāret.” 60

Mēdus: “Modo dīxistī ‘Chrīstum etiam mortuīs im-
perāvisse ut surgerent et ambulārent.’ Plūra de eā rē
audīre cupiō.”

Lýdia: “Audī igitur quod scrīptum est dē Iaīrō, prīn-
cipe quōdam Iūdaeōrum, quī Iēsūm rogāvit ut filiam 65
suam mortuam suscitāret:

*Ecce prīnceps ūnus accessit, nōmine Iaīrus, et adorābat
eum dīcēns: “Fīlia mea modo mortua est, sed venī, impōne
manum tuam super illam, et vīvet.” Et surgēns Iēsūs sequē-
bātur eum cum discipulīs suīs. — Et veniēns Iēsūs in do-* 70

mum principis, videns tibicinēs et turbam tumultuantem, dīcēbat: “Discēdite! Nōn enim mortua est puella, sed dormit.” Et dērīdēbant eum. Et, ēiectā turbā, intrāvit et tenuit manum eius et dīxit: “Puella, surge!” Et surrēxit puella. Et

75 *exiit fāma haec in ūniversam terram illam.*

Mēdus: “Per deōs immortālēs! Sī hoc vērū est, prīnceps omnium deōrum est deus tuus; neque enim ūllus deus Rōmānus hominem mortālem ab Īnferīs suscitāre potest — nē Iuppiter quidem tantam potestātem

80 *habet, etsī ille deus māximus habētur.”*

Lȳdia: “Est ut dīcis; nec solum deus prīnceps, sed Deus ūnus et sōlus est ille. Tōtus mundus in potestāte Deī est, et caelum et terra et mare.”

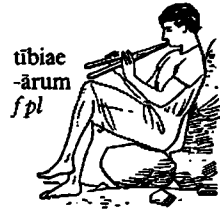
Hīc gubernātor, quī sermōnem eōrum exaudīvit, 85 “Tanta” inquit, “ūnīus deī potestās nōn est. Nam trēs diī, Neptūnus, Iuppiter, Plūtō, mundum ūniversum ita inter sē dīvisērunt, ut Iuppiter rēx caelī esset, rēx maris esset Neptūnus, Plūtō autem rēgnāret apud Īnferōs, ubi animae mortuōrum velut umbrae versārī dīcuntur.”

90 Mēdus: “Num quis tam stultus est ut ista vēra esse crēdat? Perge legere ē libellō tuō, Lȳdia!”

Lȳdia iterum librum ēvolvit et “Ecce” inquit “quod nārrātur dē Chrīstō super mare ambulante:

Nāvicula autem in mediō marī iactābātur fluctibus, erat 95 enim ventus contrārius. Quārtā autem vigiliā noctis vēnit ad eōs Iēsūs ambulāns super mare. Discipulī autem videntēs eum super mare ambulāntem turbātī sunt dīcentēs: “Phan-

tumultuārī = tumultum facere

tibiae
-ārum
f pl

tibicen -cinis m

Īnferī-ōrum m = mortuī, quī loca Īnfera (sub terrā) incolere dīcuntur potestās -ātis f

habērī = exīstimārī

mundus -ī m = caelum et terra et mare

Plūtō-ōnis m: deus, rēx Īnferōrum dīvidere -vīsisse -vīsum

rēgnāre = rēx esse anima: fōrma hominis mortuī ut ex animā facta

versārī = hūc et illūc movērī, errāre

[*Matth. 14. 24–33*]

nāvicula -ae f = parva nāvis

(ventus) contrārius ↔ secundus

vigilia -ae f: quārtā v. = nōna hōra noctis (nox in rv vigiliās dīviditur)

phantasma -atis *n* = anima
 quae ambulāre vidētur
 eis = iis
 cōstāns -antis
 ↔ turbātus
 Petrus -I *m*: Christi discipulus
 ipse : ille

ut venīret = quia venīre
 volēbat
 salvus -a -um = servātus;
 salvum facere = servāre

-āstī = -āvistī
 ascendentibus eis = dum
 ascendunt

attentus -a -um = qui
 studiōsē audit
 per-suādere -suāsissē
 (+ *dat*): p. hominī =
 facere ut homō crēdat

[*Math.* 28.18]

[*Math.* 8.23–27]

= et eum in nāviculam
 ascendentem secūtī
 sunt discipulī eius

salvāre = salvum facere
 per-ire -eō -iisse = per-
 dī, morī (↔ servārī)
 tunc = tum
 tranquillitās -ātis *f*
 (< tranquillus)
 ↔ tempestās

tasma est!” et prae timōre clamāvērunt. Statimque Iēsūs locūtus est eis dīcēns: “Cōstantēs estōte! Ego sum. Nōlīte timēre!” Respondēns autem eī Petrus dixit: “Domine, sī tū 100 es, iubē mē ad tē venīre super aquam!” At ipse ait: “Venī!” Et dēscendēns Petrus dē nāviculā ambulābat super aquam, ut venīret ad Iēsum. Vidēns vērō ventum validum timuit, et incipiēns mergī clamāvit dīcēns: “Domine! Salvum mē fac!” Et continuō Iēsūs extendēns manum apprehendit eum, 105 et ait illī: “Quārē dubitāstī?” Et ascendentibus eis in nāviculam, cessāvit ventus. Quī autem in nāviculā erant venērunt et adorāvērunt eum dīcentēs: “Vērē filius Deī es.”

Gubernātor, quī Mēdum attentum videt, “Num tū” III
 inquit “tam stultus es ut haec crēdās? Mihi nēmō per- 110
 suādēbit hominem super mare ambulāre posse!”

Lýdia: “Christus nōn est homō, sed filius Deī, quī
 omnia facere potest. Ipse dīxit: “Data est mihi omnis
 potestās in caelō et in terrā.” Modo nōs ē tempestāte 115
 servāvit, nōnne id tibi persuāsit eum habēre potestātem
 maris et ventōrum? Audi igitur quod in eōdem librō
 nārrātur dē potestāte Christī:

Et ascendente eō in nāviculam, secūtī sunt eum discipulī eius. Et ecce tempestās magna facta est in marī, ita ut nāvicula operīrētur flūctibus — ipse vērō dormiēbat! Et 120 accessērunt ad eum discipulī eius et suscitāvērunt eum dīcentēs: “Domine, salvā nōs! Perīmus!” Ait illīs Iēsūs: “Quid timidī estis?” Tunc surgēns imperāvīt ventīs et marī, et facta est tranquillitās magna. Hominēs autem mirātī sunt

125 *dīcentēs*: “*Quālis est hic, quod ventī et mare oboediunt eī?*”

Gubernātor: “Mare et ventī nēminī oboediunt nisi Neptūnō. Ille cūrāvit ut nōs ē tempestāte servārēmur nēve mergerēmur—vel potius nōs ipsī quī mercēs eīēcimus. Nōlīte vērō cēnsēre nōs iam extrā perīculum esse.

130 Tempestās quidem dēsiit, sed multa alia perīcula nōbīs impendent, ut saxa quibus nāvēs franguntur, vorāginēs in quās nāvēs merguntur, praedōnēs maritimī quī nāvēs persequuntur, ut mercēs et pecūniam rapiant nautāsque occīdant. Semper in perīculō versāmur.”

135 Mēdus: “Sed hīc tūtī sumus ā praedōnibus.”

Gubernātor: “Nūllum mare tūtum est ā praedōnibus, nē mare Īnferum quidem, quamquam rārī hūc perveniunt. Nec tūtī sumus ā cēterīs perīculīs quae modo memorāvī. Brevī nāvīgābimus per fretum Siculum, ubi ab

140 utrāque parte magnum perīculum impendet nautīs: ab ōrā Italiae saxa perīculōsa quibus Scylla nōmen est, ab ōrā Siciliae vorāgō terribilis quae Charybdis vocātur. Multae nāvēs quae Scyllam iam vītāverant, deinde in Charybdim mersae sunt. At bonum animum habēte!

145 Ego, ut gubernātor cōnstāns, cūrābō ut omnia perīcula vītēmus ac salvī in Graeciam eāmus.”

Mēdus: “Omnēs id futūrum esse spērāmus. Quāndō eō perveniēmus?”

Gubernātor: “Intrā sex diēs, ut spērō, vel potius octō.

150 Sed cūr tam cupidus es in Graeciam eundī? Ego Rōmae vīvere mālō quam in Graeciā.”

nēmō, *dat* nēminī

perīculum -ī *n*

impēdere (+ *dat*)
vorāgō -inis *f* = locus
quō nāvēs flūctibus
vorantur (: merguntur)
praedō -ōnis *m*
ut ... rapiant = quia ...
rapere volunt

tūtus -a -um = sine
perīculō

per-venīre

perīculōsus -a -um
< perīculum
Scylla -ae *f*
Charybdis -is *f* (*acc* -im)
(perīculum) vītāre = nōn
adīre, effugere
(bonus) animus ↔ timor

īre, *coni praes*:
eam eāmus
eās eātis
eat eant

spērāre = rem bonam
futūram esse putāre
eō : in Graeciam

īre: *eundī* (*gerundium*);
cupidus es eundī = īre
cupis
mālō = magis volō

mā-vīs = magis vīs
servīre (+ *dat*) = servus
esse

mālumus = magis vo-
lumus

mālle = magis velle:
mālō *mālumus*
māvīs *māvultis*
māvult *māhnt*

pecūlium -i n = pecūnia
dominī quae servō datur
sī quid = sī aliquid

persuādere ut = verbīs
efficere ut
mā-vult = magis vult

in caelīs = in caelō

Mēdus: “Num Rōmae māvis servīre quam liber esse
in Graeciā?”

Gubernātor: “Nōs cīvēs Rōmānī morī mālumus
quam servīre!” 155

Mēdus: “Nōlī putāre mē servīre mālle, nam ego quo-
que liber nātus sum, nec quisquam quī liber fuit libertā-
tem spērāre dēsinit. In Italiā dominō sevērō serviēbam,
quī ā mē postulābat ut opus sordidum facerem nec mihi
pecūlium dabat. Sī quid prāvē fēcera, dominus impe- 160
rābat ut ego ab aliīs servīs tenērer et verberārer. Sed
herī ē villā fūgī, ut verbera vitārem, atque ut amīcam
meam vidērem ac semper cum eā essem. Multīs prōmis-
sīs eī persuāsī ut mēcum ex Italiā proficīscerētur, Lȳdia
enim Rōmae vīvere māvult quam in Graeciā. Ōstiā igitur 165
hanc nāvem cōnscondimus, ut in Graeciam nāvīgā-
rēmus.”

Gubernātor Lȳdiam interrogat: “Tūne quoque do-
minō Rōmānō serviēbās?”

Lȳdia: “Minimē vērō. Ego nēminī serviō nisi dominō 170
nostrō quī est in caelīs. Nēmō potest duōbus dominīs
servīre. Certē nōn laetō animō Rōmā profecta sum, et
difficile fuit mihi persuādere ut amīcās meās Rōmānās
dēsererem. Nec prōmissīs sōlīs Mēdus mihi persuāsit ut
sēcum venīrem, sed etiam dōnō pulcherrimō. Ecce ānu- 175
lus aureus gemmātus quem amīcus meus prope centum
sēstertiīs ēmit mihi.” Lȳdia manum extendēns digitum
ānulō aureō ōrnātum gubernātōrī ostendit.

Gubernātor ānulum tam pulchrum admīrātur, tum
 180 conversus ad Mēdum “Profectō” inquit “dīves esse vi-
 dēris, ut servus! Num dominus ille sevērus, quī tibi
 imperābat ut opus sordidum facerēs, tantum pecūlium
 tibi dabat prō opere sordidō?”

Mēdus rubēns nescit quid respondeat, et velut homō
 185 surdus mūtusque ante eōs stat.

Lȳdia: “Quīn respondēs? Sacculum prōmpsisistī pecū-
 niae plēnum — nōnne tua erat ista pecūnia?”

Mēdus turbātus, dum oculōs Lȳdiae vītāre cōnātur,
 mercātōrem celeriter accēdere videt.

ad-mīrārī = mīrārī (rem
 magnificam)

prōmere -mpsisse
 -mptum

190 GRAMMATICA LATINA

Coniūctīvus

Tempus imperfectum

[A] Āctīvum.

Dominus servum monet ut sibi pāreat.

195 Dominus servum monēbat/monuit ut sibi pārēret.

‘Pāreat’ est coniūctīvus praesentis. ‘Pārēret’ coniūctīvus
 imperfecti est. Coniūctīvus imperfecti (pers. III sing.) -ret.

Exempla: [1] recitā|re: recitā|ret; [2] tacē|re: tacē|ret; [3]
 scrīb|ere: scrīb|eret; [4] audī|re: audī|ret.

200 Magister discipulum monuit ut tacēret et audīret et studiō-
 sus esset. Tum ei imperāvit ut scrīberet et recitāret.

Pater: “Nōnne magister tibi imperāvit, fili, ut scrīberēs et
 recitārēs?” Filius: “Prīmum mē monuit ut tacērem et audīrem

et studiōsus essem, tum mihi imperāvit ut scrīberem et recitā-
 205 rem.” Pater: “Num necesse erat tē monēre ut tacērēs et audīrēs
 et studiōsus essēs?”

Magister discipulōs monuit ut tacērent et audīrent et studi-
 ōsī essent. Tum imperāvit ut scrīberent et recitārent.

pārēret

[1] recitā|re|m
 recitā|rēs
 recitā|re|t
 recitā|rēs|mus
 recitā|rēs|tis
 recitā|re|nt
 [2] tacē|re|m
 tacē|rēs
 tacē|re|t
 tacē|rēs|mus
 tacē|rēs|tis
 tacē|re|nt
 [3] scrīb|ere|m
 scrīb|erēs
 scrīb|ere|t
 scrīb|erēs|mus
 scrīb|erēs|tis
 scrīb|ere|nt

[4] audī|re|m
 audī|rēs
 audī|re|t
 audī|rē|mus
 audī|rē|tis
 audī|re|nt
 esse|esse|m esse|mus
 esse|s esse|tis
 esse|t esse|nt

-re|m -rē|mus
 -rē|s -rē|tis
 -re|t -re|nt

[1] servā|re|r
 servā|rēs
 servā|rē|tur
 servā|rē|mur
 servā|rē|mini
 servā|re|ntur
 [3] merg|ere|r
 merg|erēs
 merg|erē|tur
 merg|erē|mur
 merg|erē|mini
 merg|ere|ntur

-re|r -rē|mur
 -rē|ris -rē|mini
 -rē|tur -re|ntur

Vocābula nova:

fretum
 animus
 turba
 fama
 libellus
 dictum
 princeps
 tībicen
 potestās
 mundus
 nāvīcula
 vigilia

Pater: “Nōne magister vōbīs imperāvit, filiī, ut scrīberētis et recitārētis?” Filiī: “Prīmum nōs monuit ut tacērēmus et audīrēmus et studiōsī essēmus, tum nōbīs imperāvit ut scrīberēmus et recitārēmus.” Pater: “Num necesse erat vōs monēre ut tacērētis et audīrētis et studiōsī essētis?”

Singulāris Plūrālis

Persōna prīma -rem -rēmus 215
Persōna secunda -rēs -rētis
Persōna tertia -ret -rent

[B] Passivum.

Dominus imperāvit ut servus tenērētur et verberārētur, deinde ut vincīrētur et inclūderētur. 220

Dominus imperāvit ut servī tenērentur et verberārentur, deinde ut vincīrentur et inclūderentur.

Mēdus: “Salvus sum. Neptūnus cūrāvit ut ego ē periculō servārer nēve in mare mergerer.” Lūdia: “Nōli putāre Neptūnum cūrāvīsse ut tū servārēris nēve mergerēris. Nēmō nisi 225
 Christus cūrāvit ut nōs ē periculō servārēmur nēve in mare mergerēmur.” Gubernātor: “Ego bene gubernandō cūrāvī ut vōs servārēmini nēve mergerēmini!”

Singulāris Plūrālis

Persōna prīma -rer -rēmur 230
Persōna secunda -rēris -rēmini
Persōna tertia -rētur -rentur

PENSVM A

Servus dominum ōrābat nē sē verberā-, sed dominus imperāvit ut tacē- et surg-, tum aliūs servīs imperāvit ut eumprehend- et tenē-.

Mēdus ā dominō fūgit, ut amīcam suam vidē- et semper cum eā es-. Mēdus: “Ā dominō fūgī, ut amīcam meam vidē- et semper cum eā es-.”

Mīnōs imperāvit ut Daedalus et Īcarus in labyrinthum inclūd-. Īcarus: “Quis imperāvit ut nōs inclūd-?” Daedalus: “Mīnōs imperāvit ut ego inclūd- et ut tū mēcum inclūd-.”

Verba: dividere –isse –um; ēicere –isse –um; prōmere –isse –um; vīvere –isse; discere –isse; persuādēre –isse; surgere –isse.

PENSVM B

Lýdia Rōmae vīvere — quam in Graeciā, sed Mēdus multīs prōmissīs eī — ut sēcum proficīscerētur. In Italiā Mēdus dominō sevērō —.

Nāvis nōndum extrā — est. Multa perīcula nautīs —. — maritimī nāvēs persequuntur; nūllum mare — est ā praedōnibus.

Hominēs mortālēs nāscuntur et —, diī vērō — sunt. Nūllus deus Rōmānus hominem mortuum ab Īnferīs — [= exciātāre] potest, nē Iuppiter quidem tantam — habet, etsī ille deus māximus — [= exīstimātur]. Trēs diī ūniversum — inter sē dīvīsērunt.

Christus in oppidō Bethlehem — est. Ille verbīs sōlīs efficiēbat ut hominēs — vidērent, — audīrent, — loquerentur, — ambulārent.

PENSVM C

Fretum Siculum quid est?

Ubi nātus est Christus?

Quid Iaīrus Christum rogāvit?

Quae perīcula nautīs impendent?

Cūr nautae praedōnēs maritimōs metuunt?

Quālī dominō Mēdus in Italiā serviēbat?

Quārē Mēdus ā dominō suō fūgit?

Num Lýdia laetō animō Rōmā profecta est?

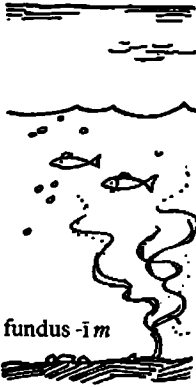
Quōmodo Mēdus eī persuāsit ut sēcum venīret?

Cūr Mēdus nescit quid respondeat?

Quem Mēdus accēdere videt?

Tūne in Graeciā vīvere māvis quam in patriā tuā?

phantasma
tranquillitās
vorāgō
periculum
praedō
pecūlium
caecus
surdus
mūtus
claudus
ūniversus
mortālis
immortālis
cōnstāns
salvus
attentus
tūtus
periculōsus
quadragēsimus
disiungere
ēicere
cessāre
oboedīre
adōrāre
nāscī
morī
extendere
apprehendere
memorāre
rogāre
ēvolvere
suscitāre
tumultuārī
habērī
rēgnāre
versārī
persuādēre
salvāre
perīre
impendēre
pervenīre
vītāre
spērāre
servīre
mālle
admīrārī
potius
utrum
velut

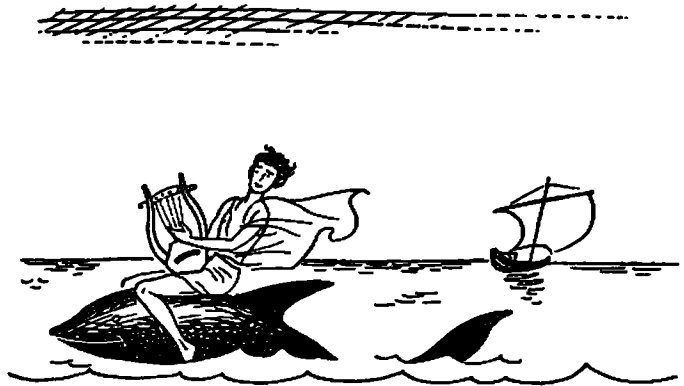
fundus -i m

dē-terrēre

ad-icere (-iicere) -iō
= addereaestimāre: magnī ae. =
magnī pretiū esse cēn-
sēre

vīta -ae f < vīvere

re-manēre = manēre

nōn-nūllī -ae -a = haud
paucī, complūrēs
pretiōsus -a -um =
magnī pretiūlucrum -ī n: l. facere =
pecūniam suam augēre
spēs -ei f = id quod
spērātur

NAVIGARE NECESSE EST

Multae nāvēs multīque nautae quotannīs in marī per- 1
eunt. In fundō maris plūrimae nāvēs mersae iacent. Nec
tamen ūllīs periculīs ā nāvigandō dēterrentur nautae.
“Nāvīgāre necesse est” aiunt, et mercātōrēs, quī ipsī
perīcula maris adīre nōn audent, haec adiciunt: “Vīvere 5
nōn est necesse!” Mercātōrēs mercēs suās magnī aesti-
mant, vītam nautārum parvī aestimant!

Nec vērō omnēs mercātōrēs domī remanent, cum
mercēs eōrum nāvibus vehuntur. Nōnnūllī in terrās ali-
ēnās nāvigant, quod mercēs pretiōsās nautīs crēdere nō- 10
lunt, sicut mercātor ille Rōmānus quī eādem nāve vehi-
tur quā Mēdus et Lȳdia. Is laetus Ōstiā profectus est
cum mercibus pretiōsīs quās omnī pecūniā suā in Italiā
ēmerat eō cōnsiliō ut eās māiōre pretiō in Graeciā vēn-
deret. Ita spērābat sē magnum lucrum factūrum esse. 15
Iam vērō ea spēs omnis periit, nam flūctibus mersae

<p>sunt mercēs in quibus omnem spem posuerat. Subitō mercātor ē dīvitissimō pauperrimus factus est. Nōn mīrum est eum maestum esse.</p>	<p>pōnere posuisse positum mīrus -a -um: mīrum = quod mīrantem facit maestus -a -um = mae-rēns, trīstis</p>
<p>20 Mercātor ad gubernātōrem accēdēns multīs cum lacrimīs queritur: “Heu, mē miserum! Omnia quae possidēbam in fundō maris sunt. Quid faciam? Quid spērem? Quōmodo uxōrem et liberōs alam? Nē as quidem mihi reliquus est: omnia āmīsī. Heu!”</p>	<p>heu! (dolōrem animī significat) ā-mittere -mīsisse -missum ↔ accipere</p>
<p>25 “Dēsine querī!” inquit gubernātor, “Nōn enim omnia āmīsistī sī uxor et liberī tuī salvī sunt. Nōnne liberōs plūris aestimās quam mercēs istās? Dīvitias āmittere miserum est, at multō miserius liberōs āmittere.”</p>	<p>plūris aestimāre = māiōris pretiū esse cēnsēre dīvitiae -ārum <i>f</i> (<divēs) = magna pecūnia</p>
<p>Tālibus verbīs nauta mercātōrem maestum cōsōlārī cōnātur, sed frūstrā, nam ille prōtinus “Nōlī tū mē cōsōlārī” inquit, “quī ipse imperāvistī ut mercēs meae iacerentur!”</p>	<p>prōtinus = statim</p>
<p>Gubernātor: “Iactūrā mercium nāvis servāta est.”</p>	<p>iactūra -ae <i>f</i> < iacere</p>
<p>Mercātor: “Rēctē dicis: meae mercēs ēiectae sunt, ut nāvis tua salva esset!”</p>	
<p>Gubernātor: “Mercēs iēcimus ut nōs omnēs salvī essemus. Iactūrā mercium nōn modo nāvis, sed etiam vīta omnium nostrum servāta est. Mercēs quidem perierunt, sed nēmō nostrum periit. Ergō bonum animum habē! Laetāre ūnā nōbīscum tē vītam nōn āmīsisse simul cum mercibus! Hominēs fēlicēs sumus.”</p>	<p>omnēs nōs, <i>gen</i> omnium <i>nostrum</i> nēmō nostrum = nēmō ex nōbīs nōbīs-cum = cum nōbīs</p>
<p>Mercātor: “Vōs quidem fēlicēs estis, nēmō enim vestrum assem āmīsīt. Mīrum nōn est vōs laetārī. At</p>	<p>fēlix -icis = cui rēs bona accidit nēmō vestrum = nēmō ex vōbīs</p>

ē-ripere -iō -ripuisse
 -reptum < ē + rapere
 laetitia -ae *f* < laetus
 af-ficere -iō -fēcisse
 -fectum
 trīstitia -ae *f* < trīstis;
 t. ā afficere = trīstem
 facere; t. ā afficī =
 trīstis fierī
 nāvīgātiō -ōnis *f* < nāvi-
 gāre

dolor (animī) ↔ laetitia
 dolōre afficere = dolen-
 tem (: maestum) facere

dī = dū

precārī (< precēs)
 = ōrāre

vōbīs-cum = cum vōbīs
 per-turbāre = valdē
 turbāre

delphīnus
 -ī *m*

Arīōn -onis *m*

fidēs
 -ium
f pl

nōtus -a -um: is mihi
 nōtus est = eum nōvī
 ignārus -a -um = ignō-
 rāns, rudis
 nōbilis -e = multīs nōtus
 Lesbos -ī *f*
 Orpheus -ī *m*
 an = num
 ignōtus -a -um ↔ nōtus

fidicen -inis *m* = quī
 fidibus canit

nōlīte mē monēre ut laetus sim, postquam omnia mihi
 ēripuistis! Laetitia vestra mē nōn afficit.” 45

Gubernātor: “Nec quisquam nostrum trīstitiā tuā af-
 ficitur. Semper gaudeō cum dē liberīs meis cōgitō, quī
 māximā laetitiā afficiuntur cum patrem suum ē nāvīgā-
 tiōne periculōsā salvam redire vident.”

Mercātor: “Ego quoque liberōs meōs amō nec eōs 50
 dolōre afficere volō. Sed quōmodo vivāmus sine pecū-
 niā? Quōmodo cibum et vestem emam infāntibus meis?
 Ō dī immortalēs! Reddite mihi mercēs!”

Gubernātor: “Quid iuvat deōs precārī ut rēs āmissae
 tibi reddantur? Frūstrā hoc precāris.” 55

Mercātor: “Quid ergō faciam? Ipse dē nāve saliam,
 an in eādē nāve maneam vōbīscum?” Vir ita perturbā-
 tus est ut sē interroget, utrum in mare saliat an in nāve
 remaneat.

“Salī modo!” inquit gubernātor, “Nēmō nostrum tē 11
 prohibēbit. At certē nōn tam fēlix eris quam Arīōn, quī
 delphīnō servātus est.”

Mercātor, quī Arīonem ignōrat, “Quisnam est Arī-
 ōn?” inquit, “Nē nōmen quidem mihi nōtum est.”

Gubernātor: “Ignārus quidem es sī illum ignōrās. 65
 Arīōn, vir nōbilis Lesbī nātus, tam pulchrē fidibus ca-
 nēbat ut alter Orpheus appellārētur. An tam ignārus es
 ut etiam Orpheus tibi ignōtus sit?”

Mercātor: “Minimē vērō. Orpheus quidem omnibus
 nōtus est. Is fidicen nōbilissimus fuit quī tam pulchrē 70

canēbat ut bēstiae ferae, nātūram suam oblītae, accēderent, ut eum canentem audīrent, ac rapidī fluvīi cōnsisterent, nē strepitū cantum eius turbārent. Orpheus etiam ad Īnferōs dēscendit ut uxōrem suam mortuam
75 inde redūceret... Sed perge nārrāre dē Arīone.”

Gubernātor, cum omnēs attentōs videat, hanc fābulam nārrat:

“Cum Arīōn, nōbilissimus suī temporis fidicen, ex Italiā in Graeciam nāvigāret magnāsque dīvitiās sēcum
80 habēret, nautae pauperēs, quī hominī dīvitī invidēbant, eum necāre cōstituērunt. Ille vērō, cōnsiliō eōrum cognitō, pecūniam cēteraque sua nautīs dedit, hoc solum
ōrāns ut sibi ipsī parcerent. “Ecce” inquit “omnia quae possideō iam vestra sunt. Dīvitiās meās habēte, parcite
85 vītāe! Permittite mihi in patriam revertī! Hoc solum precor.” Nautae precibus eius ita permōtī sunt ut manūs quidem ab eō abstinērent; sed tamen imperāvērunt ut statim in mare dēsiliēret! Ibi homō territus, cum iam
vītā dēspērāret, id ūnum ōrāvit ut sibi licēret vestem
90 ōrnātā induere et fidēs capere et ante mortem carmen canere. Id nautae, studiōsī cantum eius audiendī, eī permisērunt. Ille igitur, pulchrē vestītus et ōrnātus, in celsā puppī stāns carmen clārā vōce ad fidēs cecinit. Ut Orpheus cantū suō ferās ad sē alliciēbat, ita tunc Arīōn
95 canendō piscēs allēxit ad nāvem. Postrēmō autem cum fidibus ōrnāmentīsque, sicut stābat canēbatque, in mare dēsiluit.

oblītae : cum oblivisce-
rentur
rapidus -a -um (<rapere)
= celerrimus
nē = ut nē (: quia... turbāre
nōlēbant)
cantus -ūs *m* < canere

inde = illinc
re-dūcere
cum videat = vidēns,
quia videt

cum... nāvigāret = dum
nāvigat

in-vidēre (+ *dat*) = in-
imicus esse ob bonum
aliēnum

parcere (+ *dat*) = nōn
necāre, salvum esse
sinere

per-mittere (eī) = sinere
(eum)

pēr-movēre: permōtī
sunt : animī eōrum
p. sunt
abs-tinēre < abs + tenēre
dē-silire -uisse < dē
+ salire
dē-spērāre ↔ spērāre

carmen -inis *n* = verba
quae canuntur

celsus -a -um = altus
canere cecinisse
al-licere -iō -lēxisse
-lectum

repente = subitō
 sub-īre eum = sub eum
 īre
 dorsum -ī *n* = tergum
 bēstiae
 vehere vēxisse vectum
 ex-pōnere
 Periander -drī *m*

parum : haud
 crēdere -didisse
 quasi = tamquam
 fallāx -ācis = quī fallit

inde : ex Italiā

appārere -uisse = in cōn-
 spectum venire
 stupere = valdē mirārī

maleficium -ī *n* = malum
 factum
 cōn-fitēri -fessum esse
 = fatēri

dubitō num fābula vēra
 sit = nōn crēdō fābulam
 vēram esse

sī-ve... sī-ve

salūs -ūtis *f* < salvus
 in modum = modō (*abl*)
 dē salūte dēspērāre
 = salūtem d.
 nōn-numquam = haud
 rārō, satis saepe

bonō animō (*abl*) esse =
 bonum animum habere

anima : vīta

“Tum vērō nova et mīra rēs accidit: delphīnus, cantū
 allectus, repente hominem natantem subiit eumque in
 dorsō suō sedentem vēxit et in litore Graeciae salvum 100
 exposuit. Inde Arīōn prōtinus Corinthum petīvit, ubi
 rēgem Periandrum, amīcum suum, adiit eīque rem sīc-
 ut acciderat nārrāvit. Rēx haec parum crēdidit, et Arīo-
 nem quasi virum fallācem cūstōdīri iussit. Sed post-
 quam nautae Corinthum vēnērunt, rēx eōs interrogāvit 105
 ‘num scīrent ubi esset Arīōn et quid faceret?’ Respon-
 dērunt ‘hominem, cum inde abīrent, in terrā Italiā fu-
 isse eumque illīc bene vīvere, aurēs animōsque homi-
 num cantū suō dēlectāre atque magnum lucrum facere.’
 Cum haec falsa nārrārent, Arīōn repente cum fidibus 110
 ōrnāmentisque cum quibus sē in mare iēcerat apparuit.
 Nautae stupentēs, cum eum quem mersum esse putā-
 bant ita vīvum appārere vidērent, prōtinus maleficium
 suum cōnfessī sunt.”

Hic Mēdus “Etsī nōtum est” inquit “nōnnullōs homi- 115
 nēs delphīnīs vectōs esse, tamen dubitō num haec fā-
 bula vēra sit.”

Gubernātor: “Sīve vēra sīve falsa est, valdē mē dēlec-
 tat fābula dē fēlicī salūte Arīonis, nam sicut ille mīrum
 in modum servātus est, cum iam dē salūte dēspērāret, 120
 ita hominēs nōnnumquam contrā spem ē mākīmīs perī-
 culīs ēripiuntur. Hāc fābulā monēmur ut semper bonō
 animō sīmus nēve umquam dē salūte dēspērēmus. Dum
 anima est, spēs est.”

125 Haec verba tandem mercatōrem perturbātum aliquid cōsōlārī videntur.

III Tum vērō Lȳdia ad Mēdum versa “Modo tē interrogāvī” inquit “tuane esset pecūnia quā hunc ānulum ēmistī. Cūr nōndum mihi respondistī?”

130 Ita repente interrogātus Mēdus ‘sē pecūniam ē sacculō dominī surripuisse’ cōnfūtētur.

“Ō Mēde!” exclāmat Lȳdia, “Fūr es! Iam mē pudet tē, fūrem nēquissimum, amāvisse!”

At Mēdus “Nōlī” inquit “mē fūrem appellāre, mea

135 Lȳdia! Dominus enim aliquid pecūliū mihi dēbēbat. Pecūlium dēbitum sūmere fūrtum nōn est.”

Sed Lȳdia pergit eum fūrti accūsāre: “Fūrtum fēcistī, Mēde! Frūstrā tē excūsāre cōnāris.”

Mēdus: “Sī fūrtum fēcī, tuā causā id fēcī. Eō enim

140 cōnsiliō nummōs surripuī ut dōnum pretiōsum tibi emerem. Nōne hoc beneficium potius quam maleficium esse tibi vidētur?”

Lȳdia: “Facile est aliēnā pecūniā dōna pretiōsa emere. Tāle dōnum mē nōn dēlectat. Hunc ānulum iam

145 gerere nōlō: in mare eum abiciam!” Hoc dīcēns Lȳdia ānulum dē digitō dētrahit, sed gubernātor prōtinus brachium eiusprehendit. Simul Mēdus ānulum ē manū Lȳdiae lāpsūm capit.

Lȳdia irāta exclāmat: “Abstinē manum, nauta!” at ille

150 “Nōlī stultē agere!” inquit, “Nēmō tibi ānulum ita abiectum reddet — nisi forte tam fēlix eris quam Poly-

sur-ripere -iō -ripuisse
-reptum <sub + rapere
fūr fūris *m*

nēquam, *comp* nēquior,
sup nēquissimus

fūrtum -i *n* = maleficium
fūris
accūsāre + *gen*: fūrti ac-
cūsāre = dē fūrtō *a*.

bene-ficium -i *n* ↔ male-
ficium

ab-icere (-iicere) -iō
-iēcisse -iectum < ab
+ iacere
dē-trahere

lābī lāpsūm esse

Polycratēs -is *m*

tyrannus -ī *m* = rēx
 sevērissimus
 Samius -a -um
 < Samos -ī *f*

sē-sē = sē

fēlicitās -ātis *f* < fēlix

suādēre -sisse (+ *dat*) =
 persuādēre cōnārī
 iactūrā facere reī = rem
 abicere/āmittere
 invidia -ae *f* < invidēre
 ā-vertēre : prohibēre

piscātor -ōris *m* = quī
 piscēs capit

dōnāre (< dōnum) = dare

secāre -uisse sectum
 = cultrō dividere

re-cognōscere

quis-quam, *acc* quem-
 quam = ūllum hominem
 fortūna -ae *f*: *f.* hominis
 = quod forte hominī ac-
 cidit

cratēs, tyrannus Samius, cuius ānulus, quem ipse in mare abiēcerat, mīrum in modum inventus est nōn in fundō maris, sed in ventre piscis!”

Lȳdia: “Cūr ille tyrannus ānulum suum abiēcit?” 155

Gubernātor: “Ānulum abiēcit, cum sēsē nimis fēlicem esse cēnsēret. Nihil malī umquam eī acciderat ac tanta erat potestās eius, tanta glōria tantaeque dīvitiae, ut nōn solum aliī tyrannī, sed etiam dī immortālēs eī invidērent. Tum amīcus eius, rēx Aegyptī, cum fēlicitātem atque glōriam eius ingentem vidēret, tyrannō suāsīt, ut iactūrā faceret eius reī quā māximē omnium dēlectābātur: ita deōrum invidiam āvertī posse spērābat. Polycratēs igitur nāvem cōnscondit et ānulum quem pretiōsissimum habēbat in mare abiēcit. 165

“Paucīs post diēbus aliquī piscātor in eōdem marī piscem cēpit quī tam fōrmōsus erat ut piscātor eum nōn vēnderet, sed tyrannō dōnāret. Vērum antequam piscis ad mēnsam tyrannī allātus est, servus quī piscem secābat eī ānulum attulit ‘quem in ventre piscis inventum esse’ dīxit. Polycratēs, cum ānulum suum recognōsce- 170 ret, māximā laetitiā affectus est.”

Mēdus: “Nēmō umquam eō tyrannō beātiōr fuit!”

Gubernātor: “Nōlī quemquam ante mortem beātum dīcere! Hoc nōs docet fortūna illius tyrannī. Polycratēs enim paulō post ā quōdam virō fallācī, quī eum falsīs prōmissīs Samō in Asiam allēxerat, terribilem in modum necātus est. Ita nōnnumquam vita beāta morte

180 miserrimā finitur. Varia quidem est hominum fortūna,
sed homō prūdēns bonam et malam fortūnam aequō
animō fert nec alterius fortūnae invidet.”

Dum gubernātor loquitur, altera nāvis procul in mari
appāret. Mēdus eum apprehendit et “Dēsine loquī!”
inquit, “Cūrā negōtium tuum! Quīn prōspicis? Vidēsne
185 nāvem illam vēlōcem quae ā septentriōnibus nōbīs ap-
propinquat?”

“Per deōs immortalēs!” inquit gubernātor, cum prī-
mum nāvem appropinquantem prōspexit, “Illa nāvis
vēlōx nōs persequitur. Certē nāvis praedōnum est. Om-
190 nia vēla date, nautae!”

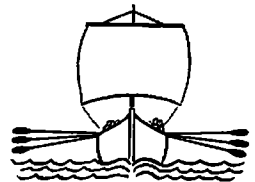
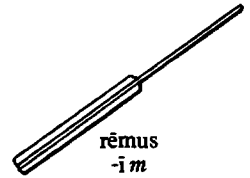
Nāvis autem vēlīs sōlīs nōn tam vēlōciter vehitur
quam ante tempestātem, nam vēla ventō rapidō scissa
sunt. Itaque gubernātor imperat ut nāvis rēmīs agātur.
Mox rēmīs vēlīsque vehitur nāvis quam vēlōcissimē po-
195 test, sed tamen altera nāvis, cuius rēmī quasi ālae ingen-
tēs sūrsum deorsum moventur, magis magisque appro-
pinquat.

Gubernātor perterritus exclāmat: “Ō dī bonī! Quid
faciāmus? Brevī praedōnēs hīc erunt.”

200 Tum mercātor, cum gubernātōrem pallidum videat,
“Bonō animō es!” inquit, “Nōlī dēspērāre! Spēs est,
dum anima est.”

finire (< finis): rem f.
= finem facere rei
varius = qui mūtātur
aequus animus = animus
cōstāns
ferre = pati

vēlōx -ōcis = celer
ap-propinquāre (+ dat)
= prope venire

= D. clāmat quia pue-
rum excitāre vult
= S. tacet quia puellam
excitāre nōn vult

Vocābula nova:

fundus
vīta
lucrum
spēs
dīvitiae
iactūra
laetitia
trīstītia
nāvīgātiō
delphīnus
fidēs
fidicen
cantus
carmen
dorsum
maleficiūm
salūs
fūr
fūrtum
beneficiūm
tyrannus
fēlicitās
invidīa
piscātor
fortūna
rēmus

GRAMMATICA LATINA

‘*Ut*’, ‘*nē*’ cum coniūctivō

[A] Tempus praesēns.

205

Iūlius Dāvō imperat *ut* puerum excitet. Aemilia Syram mo-
net *nē* puellam excitet.

Dāvus clāmat, *ut* puerum excitet. Syra tacet, *nē* puellam
excitet.

Dāvus *ita* (*tam* clārē, *tantā* vōce) clāmat *ut* puerum excitet. 210
Syra *tam* quiēta est *ut* puellam nōn excitet.

[B] Tempus praeteritum.

Iūlius Dāvō imperāvit *ut* puerum excitāret. Aemilia Syram
monuit *nē* puellam excitāret.

Dāvus clāmāvit, *ut* puerum excitāret. Syra tacēbat, *nē* puel- 215
lam excitāret.

Dāvus *ita* clāmāvit *ut* puerum excitāret. Syra *tam* quiēta
erat *ut* puellam nōn excitāret.

PENSVM A

Magister puerōs monet — pulchrē scrīb—. Sextus tam pulchrē
scrībit — magister eum laud—. Magister ipse calamum sūmit,
— litterās scrīb—.

Daedalus ālās cōnfēcit — ē labyrinthō ēvol—. Īcarus tam
altē volāvit — sōlī appropinqu—, quamquam pater eum mo-
nuerat — temerārius es—.

Herī Quīntus arborem ascendit, — nidum quaer—, etsī pa-
ter eum monuerat — cautus es—. Medicus Quīntō imperāvit
— oculōs claud—, — cultrum medicī vid—. Quīntus tam palli-
dus erat — Syra eum mortuum esse put—.

Sōl ita lūcēbat — pāstor umbram pet—, — in sōle ambul—.

Tāntus atque tālis deus est Iuppiter — Optimus Māximus
appell—.

Verba: vehere —isse —um; pōnere —isse —um; āmittere —isse
—um; allicere —isse —um; ēripere —isse —um; secāre —isse —um;
suādēre —isse; dēsilīre —isse; canere —isse; crēdere —isse;
cōnfitērī —um esse; lābī —um esse.

PENSVM B

Orpheus, fidicen —, tam pulchrē canēbat ut ferae — [= prope venīrent] ac fluvii — cōsisterent. Etiam ad — dēscendit, ut — [= illinc] uxōrem suam —. Nēmō tam — est ut Orpheum ignōret.

Ariōn quoque omnibus — est. Cum ille magnās — sēcum in nāve habēret, nautae pauperēs hominī diviti — eumque necāre cōstituērunt. Ariōn, cum — suam in periculō esse sentīret, pecūniam nautis — [= dedit] eōsque ōrāvit ut sibi —. Precibus — nautae eī permisērunt ut ante mortem — caneret. Hōc factō, Ariōn in mare —; sed delphīnus eum in — sedentem ad lītus vēxit. Ita ille servātus est, cum iam salutem —. Nautae, cum Arionem — [= in cōspectum venire] vidērent, — [= statim] — suum cōfessī sunt.

PENSVM C

Quōmodo mercātōrēs lucrum faciunt?

Cūr mercātor Rōmānus tristis est?

Quārē mercēs ēiectae sunt?

Quid mercātor deōs precātur?

Quārē ad Inferōs dēscendit Orpheus?

Num nautae Arionem gladiis interfēcērunt?

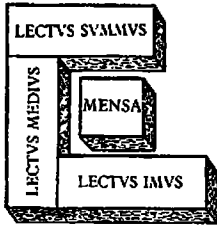
Quōmodo Ariōn servātus est?

Quid nōs monet haec fābula?

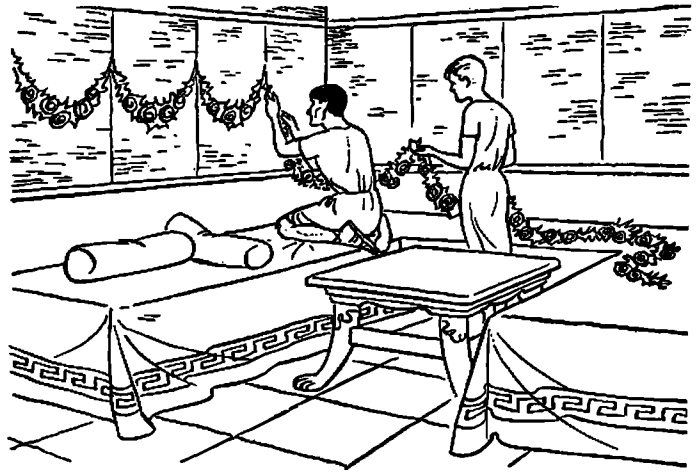
Cūr Polycratēs ānulum suum abiēcit?

Ubi ānulus eius inventus est?

pretiōsus
mīrus
maestus
fēlix
nōtus
ignārus
nōbilis
ignōlus
rapidus
celsus
fallāx
vēlōx
dēterrere
adicere
aestimāre
remanēre
querī
āmittere
ēripere
afficere
precārī
perturbāre
reducere
invidere
parcere
permittere
permovere
abstinere
dēsiliere
dēspērāre
allicere
subire
expōnere
appārere
stupere
cōfitērī
surripere
abicere
dētrahere
suādere
dōnāre
secāre
recognoscere
finire
appropinquāre
nōnnūlli
sēsē
frustrā
inde
prōtinus
repente
quasi
nōnnumquam

triclinium
-ī *n*

CONVIVIVM

revertī -tisse/-sum esse
balneum -ī *n* = locus ubi
corpus lavātur

hospes -itis *m*

re-cipere -iō = accipere,
admittere
in-exspectātus -a -um
= nōn exspectātus

cēna -ae *f*

circiter *adv* < circum:
c. IX = plūs minus IX
[±9]

tardus -a -um = quī ad
tempus nōn venit
diū = per longum
tempus

induere -uisse -ūtum;
indūtus = vestītus

Ex agrīs reversus Iūlius continuō balneum petit, atque 1
prīmum aquā calidā, tum frīgidā lavātur. Dum ille post
balneum vestem novam induit, Cornēlius et Orontēs,
amīcī et hospītēs eius, cum uxōribus Fabiā et Paulā
adveniunt. (Hospītēs sunt amīcī quōrum alter alterum 5
semper bene recipit domum suam, etiam sī inexpectā-
tus venit.)

Hodiē autem hospītēs Iūlii expectātī veniunt, nam
Iūlius eōs vocāvit ad cēnam. (Cēna est cibus quem Rō-
mānī circiter hōrā nōnā vel decimā sūmunt.) 10

Aemilia ātrium intrāns hospītēs salūtat et marītum
suum tardum excūsat: "Iūlius tardē ex agrīs revertit
hodiē, quod nimis diū ambulāvit. Ergō nōndum exiit ē
balneō. Sed brevī lautus erit."

Tum Iūlius lautus et novā veste indūtus intrat et amī- 15

cōs salvēre iubet: “Salvēte, amīcī! Gaudeō vōs omnēs iam adesse. Quam ob rem tam rārō tē videō, mī Cornēli?”

Cornēlius: “Nōnnumquam tē vīsere voluī, nec prius
20 urbem relinquere potuī prae multīs et magnīs negōtiīs
meīs. Nunc dēmum, postquam herī ad villam Tūsculā-
nam redī, paulum requiēscere possum et amīcōs vīsere.
Post tanta negōtia magis quam umquam ōtiō fruor.”

Iūlius: “Tūne quoque Rōmā venīs, Orontēs?”

25 Orontēs: “Nūper longum iter fēcī in Graeciam. Īdi-
bus Māiīs dēmum ex itinere Rōmam revertī, unde ho-
diē veniō.”

Iūlius: “Ergō vōs mihi aliquid dē rēbus urbānīs no-
vissimīs nūntiābitis.”

30 Cornēlius: “Et tū nōs docēbis dē rēbus rūsticīs, ut
agricola studiōsus et dīligēns.”

Iūlius frontem contrahit et “Agricola” inquit “ipse
nōn sum, sed multīs agricolīs praesum ac dīligenter
cūrō ut colōnī agrōs meōs bene colant.”

35 Orontēs, quī vitā rūsticā nōn fruitur, “Prūdenter fa-
cis” inquit “quod agrōs ipse nōn colis. Sī necesse est in
agrīs labōrāre, vitā rūstica nōn iūcunda, sed molesta
est. Ego numquam īstrūmentō rūsticō ūsus sum.”

40 Iūlius: “Dē rēbus rūsticīs et urbānīs colloquēmur in-
ter cēnam. Prīmum omnium cēnābimus. Sex hōrae iam
sunt cum cibum nōn sūmpsī. Venter mihi contrahitur
propter famem.”

salvēre iubēre = salūtāre

vīsere = vīsum ire

dēmum = dēnique,
tandem
Tūsculānus -a -um
< Tūsculum
re-quiēscere
frūī (+ *abl*) = dēlectārī

iter itineris *n* < ire

Iūlius
frontem
contrahit

nūntiāre (< nūntius)
= (verba) afferre

dīligēns -entis
↔ neglēgēns
con-trahere
prae-esse (+ *dat*) = do-
minus esse, imperāre
-ēns -entis, *adv* -enter
(< -ent|iter): dīligēns,
adv dīligenter; prūdēns,
adv prūdenter

iūcundus -a -um = quī
dēlectat
molestus -a -um
↔ iūcundus
ūtī ūsum esse

cēnāre = cēnam sūmere

famēs -is *f*

pos-sim

carēre -uisse

sitis -is *f*, *acc* -im,
abl -ī
paulis-per ↔ diū

equidem = ego quidem

bonum -ī *n* (↔ malum)
= bona rēs

per-ferre = ferre (ūsque
ad finem), diū patī
ē-ligere -lēgisse -lēctum

cocus
-ī *m*

coquere coxisse coctum
ex-ōrnāre = ōrnāre

parāre = parātum facere
culīna -ae *f* = locus ubi
cibus coquitur
minister -trī *m*

Cornēlius: “Sex hōrae nihil est. Homō sex diēs cibō carēre potest, nec tamen fame moritur.”

Iūlius: “Dubitō num ego tam diū famem ferre pos- 45
sim. Sex hōrās cibō caruisse iam molestum est. Mag-
num malum est famēs.”

Cornēlius: “Id nōn negō, sed multō molestior est si-
tis. Sine cibō diū vīvere possumus, sine aquā paulisper
tantum.” 50

Orontēs rīdēns “Equidem” inquit “sine aquā iūcundē
vīvere possum, sine vīnō nōn item! Magnum bonum est
vīnum.”

Cornēlius: “Nēmō negat vīnum aquā iūcundius esse,
sed tamen aquam bibere mālō quam sitim patī. Num tū 55
sitim perferre māvīs quam aquam bibere?”

Orontēs: “Melius quidem est aquam bibere quam sitī
perīre. Ex malīs minimum ēligere oportet. Nec vērō
iūcundē vīvō nisi cotīdiē bonō vīnō fruor. Vīnum vīta
est.” 60

Cornēlius: “Nōn vīvimus, ut bibāmus, sed bibimus,
ut vīvāmus.”

Hīc Aemilia “Necesse est” inquit “paulisper famem
et sitim ferre, dum cibus coquitur et triclinium ex-
ōrnātur.” 65

(Servus cuius negōtium est cibum coquere atque cē-
nam parāre in culīnā, cocus appellātur. Aliū servī, minis-
trī quī vocantur, cibum parātum ē cūlīnā in triclinium
portant. In tricliniō sunt trēs lectī, lectus summus, me-

70 dius, īmus, et mēnsa in mediō. Ante convīvium tricli-
nium flōribus exōrnātur et vestis pretiōsa super lectōs
sternitur. Neque enim sedentēs cēnant Rōmānī, sed in
lectīs cubantēs. Quot convīvae in singulis lectīs accu-
bant? In singulis lectīs aut singulī aut binī aut ternī
75 convīvae accubāre solent. Cum igitur paucissimī sunt
convīvae, nōn pauciōrēs sunt quam trēs, cum plūrimī,
nōn plūrēs quam novem — nam ter ternī sunt novem.)

Iūlius: “Hōra decima est. Cēnam iam prīdem parā-
tam esse oportuit! Nimis tardus est iste cocus!”

80 Aemilia: “Tuumne hoc negōtium est an meum? Uter
nostrum in culinā praeest? Nōndum hōra decima est.
Patienter exspectā, dum servī lectōs sternunt. Cēnābi-
mus cum prīmum cocus cēnam parāverit et servī tricli-
nium ōrnāverint. Brevī cēna parāta et triclinium ōrnā-
85 tum erit.”

III Tandem puer ‘cēnam parātam esse’ nūntiat. “Tricli-
nium intrēmus!” inquit Iūlius, atque convīvae laetī tri-
clīnium flōribus exōrnātum et veste pulcherrimā strā-
tum intrant. Rosae et lilia et alia multa flōrum genera in
90 mēnsā sparsa sunt inter vāsa et pōcula argentea; nec
enim quidquam nisi argentum mēnsam decet virī nōbi-
lis. (Argentum quidem minōris pretiī est quam aurum,
nec vērō quisquam ex vāsīs aureīs cēnat nisi hominēs
dīvitissimī atque glōriōsī, ut rēgēs Orientis.)

95 Iūlius, dominus convīviī, cum Aemiliā in lectō mediō
accumbit; in aliīs duōbus lectīs binī convīvae accum-

īmus -a -um = infimus
medium -i n = medius
locus
convīvium -i n = cēna
quae amīcīs datur
sternere strāvisse strātum
convīva -ae m/f = quī/
quae in convīviō adest
ac-cubāre = ad mēnsam
cubāre
singuli -ae -a = I et I...
binī -ae -a = II et II...
ternī -ae -a = III et III...

ter ternī = 3×3

prīdem = multō ante

tardus ↔ celer

lectum sternere = vestem
super lectum sternere

vāsa
argentea

puer = servus
intrēmus! = quīn
intrāmus?

genus -eris n
vās vāsīs n; pl vāsa -ōrum
argenteus -a -um = ex
argentō factus
argentum -i n: ex argentō
fiunt dēnāriī

glōriōsus -a -um = nimis
glōriae cupidus

ac-cumbere = accuban-
tem sē pōnere

holus -eris *n* = herba
quam edunt hominēs

nux
nucis *f*

placēre (+ *dat*) = iūcun-
dus esse
carō carnis *f*
acūtus -a -um: (culter)
a. = quī bene secat

sānē = certē

sāl salis *m*
carnī : in carnem
a-spergere < ad + spar-
gere
cibum sale aspergere =
cibō salem aspergere

calida -aef = aqua calida
fundere fūdisse fūsum
merus -a -um: (vīnum)
merum = vīnum sine
aquā
miscēre -uisse mixtum

pōtāre = bibere

liberāre = liberum facere

bibāmus! = quīn bibi-
mus?

Falernus -a -um

bunt: Cornēlius et Fabia in lectō summō ad sinistram Iūlii, Orontēs et Paula ad dextram Aemiliae in lectō imō. Tum dēmum incipit cēna.

Primum ōva convīvīs appōnuntur; deinde piscēs cum 100
holeribus; sequitur caput cēnae: porcus quem Iūlius
ipse ē grege ēlēgit; postrēmō mēnsa secunda: nucēs,
ūvae, varia genera mālōrum. Cibus optimus est atque
convīvīs placet, māximē vērō laudātur carō porcī, quam
minister cultrō acūtō secat convīvīs spectantibus. 105

“Haec carō valdē mihi placet” inquit Fabia cum primum carnem gustāvit, “Cocus iste sānē negōtium suum scit.”

“Ego cocum nōn laudō” inquit Orontēs et salem carnī aspergit, “quī sale nōn ūtitur! Optima quidem est carō, 110
sed sale caret.” Orontēs cibum sale aspergere solet, ut sitim augeat! (Sāl est māteria alba quae in marī et sub terrā invenītur.)

Iam ministrī vīnum et calidam in pōcula fundunt. Rōmānī vīnum cum aquā miscent neque vīnum merum 115
bibere solent. Sōlus Orontēs, cui nōn placet vīnum mixtum, merum pōtat, sed is Graecus est atque libertīnus. (Libertīnus est quī servus fuit et liberātus est; in lectō imō accubant libertīnī.)

Iūlius pōculum tollēns “Ergō bibāmus!” inquit, “Hoc 120
vīnum factum est ex optimīs ūvīs meārum vīneārum. Nec vīnum meum pēius esse mihi vidētur quam vīnum illud Falernum quod vīnum Italiae optimum habētur.”

(Falernum est vīnum ex agrō Falernō, regiōne Campā-
125 niae.)

Statim Cornēlius “Sānē optimum” inquit “vīnum est
tuum, etiam melius quam Falernum”, itemque Fabia
“Sānē ita est” inquit, nam ea omnibus dē rēbus idem
sentit quod marītus.

130 At Paula vīnum gustāns “Hoc vīnum” inquit “nimis
acerbum est: ōs mihi contrahitur. Ego vīnum dulce
amō; semper mel vīnō misceō.” Statim minister mel
apportat, quod Paula in pōculum suum fundit. (Mel est
quod apēs ex flōribus quaerunt; nihil melle dulcius est.)

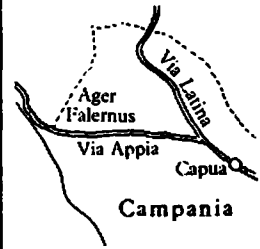
135 Iūlius: “Idem nōn omnibus placet. Sed quidnam tū
sentis, Orontēs? Utrum vīnī genus melius esse tibi vidē-
tur, Falernum an Albānum?”

“Equidem” inquit Orontēs “sententiam meam nōn
ante dīcam quam utrumque gustāverō.”

140 Ad hoc Iūlius “Rēctē mē monēs” inquit “ūnum vīnī
genus parum esse in bonā mēnsā. Profectō utrumque
gustābis. Age, puer, prōfer Falernum quod optimum
habeō! Tum dēmum hoc vīnum cum illō comparāre
poterimus, cum utrumque gustāverimus. Ergō pōcula
145 exhaurīte, amīcī! Cum prīmum meum vīnum pōtāveri-
tis, Falernum pōtābitis!”

Pōculum Orontis prīmum Falernō complētur, nam is
iam prīdem pōculum suum exhaustit. Deinde ministri
Falernum in cētera pōcula fundunt. Omnēs, postquam
150 vīnum gustāvērunt, idem sentiunt: vīnum Falernum

Falernum -ī n = vīnum
F.
ager = terra, regiō

acerbus -a -um
↔ dulcis -e
mel mellis n
vīnō (dat) : in vīnum
ap-portāre < ad-portāre

sententia mea = id quod
sentio
ante ... quam = ante-
quam

prō-ferre = prōmere

ex-haurīre -sisse -stum
↔ implēre

com-plēre = implēre

inter sē aspiciunt = alter
alterum aspicit

pugnāverit

-erit

- [1] recitāv|er|ō
recitāv|eri|s
recitāv|eri|t
recitāv|eri|mus
recitāv|eri|tis
recitāv|eri|nt
- [2] pārū|er|ō
pārū|eri|s
pārū|eri|t
pārū|eri|mus
pārū|eri|tis
pārū|eri|nt
- [3] scrīps|er|ō
scrīps|eri|s
scrīps|eri|t
scrīps|eri|mus
scrīps|eri|tis
scrīps|eri|nt
- [4] audīv|er|ō
audīv|eri|s
audīv|eri|t
audīv|eri|mus
audīv|eri|tis
audīv|eri|nt

multō melius esse vīnō Albānō! Cornēlius et Orontēs
inter sē aspiciunt. Neuter eōrum sententiam suam aper-
tē dīcere audet.

Tum Orontēs sīc incipit: “Nesciō equidem utrum
melius sit. Dulcius quidem est Falernum, nec vērō 155
tuum vīnum nimis acerbum esse cēseō...”

At Cornēlius prūdentē “Utrumque” inquit “aequē
bonum est. Neutrum melius esse mihi vidētur.”

GRAMMATICA LATINA

Verbī tempora

160

Futūrum perfectum

[A] Āctīvum.

Dux militem laudābit, sī fortiter pugnāverit.

‘Laudābit’ tempus futūrum est. ‘Pugnāverit’ est tempus
futūrum perfectum. Futūrum perfectum dēsinit in -erit 165
(pers. III sing.), quod ad īnfinītivum perfectū sine -isse ad-
icitur.

Exempla: [1] recitāv|erit; [2] pārū|erit; [3] scrīps|erit; [4]
audīv|erit.

Discipulus laudābitur sī magistrō pārūerit et industrius fue- 170
rit: sī rēctē scrīpselit, bene recitāverit et attentē audīverit.

Magister: “Tē laudābō sī mihi pārūeris et industrius fueris.”

Discipulus: “Quid mihi faciēs sī piger fuerō nec tibi pārūerō?”

Magister: “Sī prāvē scrīpseris et male recitāveris nec attentē
audīveris, tē verberābō!” Discipulus: “Ergō mē laudābis sī 175
rēctē scrīpserō, bene recitāverō et attentē audīverō.”

Discipulī laudābuntur sī magistrō pārūerint et industriū fue-
rint: sī rēctē scrīpserint, bene recitāverint et attentē audīverint.

Magister: “Vōs laudābō sī mihi pārūeritis et industriū fue-
ritis.” Discipulī: “Quid nōbīs faciēs sī pigrī fuerimus nec tibi 180
pārūerimus?” Magister: “Sī prāvē scrīpseritis et male recitāve-

merum
 libertinus
 mel
 inexpectatus
 tardus
 diligens
 iucundus
 molestus
 imus
 argenteus
 gloriōsus
 acutus
 merus
 acerbus
 dulcis
 recipere
 salvēre iubere
 visere
 requiescere
 frui
 nūntiare
 contrahere
 praeesse
 cēnare
 perferre
 eligere
 coquere
 exornare
 parare
 sternere
 accubare
 accumbere
 placere
 gustare
 aspergere
 fundere
 miscere
 potare
 liberare
 apportare
 proferre
 exhaurire
 complere
 singuli
 bini
 terni
 circiter
 diu
 paulisper
 demum
 pridem
 equidem
 sane

PENSVM B

Iūlius Cornēlium et Orontem, amicōs et — suōs, cum uxōri-
 bus ad — vocāvit. Cum hospitēs veniunt, Iūlius in — lavātur.
 Aemilia eōs — iubet [= salūtat] et maritum suum — excūsat.
 Cornēlius ad villam suam reversus ōtiō —. Orontēs, quī ex
 longō — revertit, vītam rūsticam nōn —, sed — esse cēnsat.
 Hospitēs in ātriō expectant, dum cibus —. Servus quī in —
 cibum coquit, — appellātur. In — sunt trēs lectī: lectus sum-
 mus, medius, —; in singulis lectīs — aut — aut ternī —
 accubant. Rōmānī in lectīs cubantēs —.

Tandem puer 'cēnam parātam esse' —. In mēnsā sunt — et
 pōcula ex — facta. Cibus omnibus —, māximē autem —
 laudātur. — [= servī] vīnum in pōcula —. Orontēs vīnum
 merum — [= bibit], cēterī convīvae aquam vīnō —.

Sine cibō homō — vivere potest, sine aquā — tantum. —
 mala rēs est, sed multō pēior est —. Ex malis minimum —
 oportet.

PENSVM C

Quī sunt Cornēlius et Orontēs?

Ubi est Iūlius cum hospitēs adveniunt?

Quid est balneum?

Nōne iucunda est vīta rūstica?

Quid est cocī negōtium?

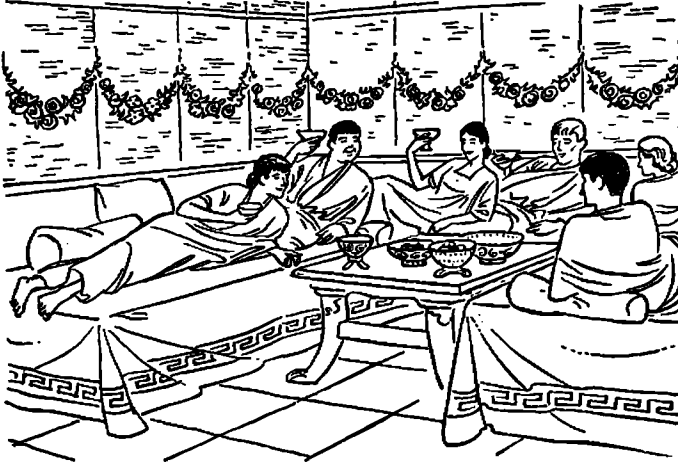
Num Rōmānī in sellis sedentēs cēnant?

Quot lectī sunt in tricliniō?

Quot convīvae in singulis lectīs accubant?

Ex quā māteriā pōcula et vāsa facta sunt?

Tūne vīnum aquā calidā mixtum bibis?

INTER POCVLA

- 1 Nōn solum dē cibō et pōtiōne est sermō convivārum.
Iūlius hospites suos dē rēbus urbānis interrogat: “Quid
novī ex urbe? Octō diēs iam sunt cum Rōmae nōn fui,
nec quisquam interim mihi litterās inde mīsit. Quam ob
5 rem nec ipse praesēns nec absēns per litterās quidquam
cognōvī dē eō quod nūper Rōmae factum est.”

Aemilia: “Nēmō tibi quidquam scribet dē rēbus ur-
bānis, nisi prius ipse epistolam scripseris.”

- Orontēs: “Opus nōn est epistolās exspectāre, nam
10 facile aliquid novī per nūntiōs cognōscere potes. Cūr
nōn servum aliquem Rōmam mittis?”

Iūlius: “Servi sunt malī nūntiū: saepe falsōs rūmōrēs
nūntiant. Numquam servōs meōs Rōmam mittō.”

- Cornēlius: “Quid? Herī quendam servum tuum vīdī
15 in viā Latīnā. Faciem recognōvī, saepe eum hīc vīdī.”

pōtiō -ōnis *f* = quod
pōtātur

praesēns -entis
↔ absēns

nūntius -ī *m* = is quī
nūntiat

rūmōr -ōris *m* = rēs ex
aliīs audīta quae nār-
rātur

quī-dam, *acc* quen-dam
(< quem-dam)

ab aliquō quaerere = ali-
quem interrogāre
ali-quī -qua -quod

Midās -ae *m*
quī- quae- quod-dam,
abl quō- quā- quō-dam,
gen cuius-dam
avārus -a -um = cupidus
pecūniae
optāre = cupere

minimē = nūllō modō

Bacchus -ī *m*: deus vīni

quid-quid = omnis rēs
quae

tangere tetigisse tāctum

mūnus -eris *n* = dōnum

im-patiēns -entis < in-
patiēns

quam-ob-rem = cūr

cui: Aemiliae

simul atque = eōdem
tempore quō, cum
primum

Iūlius ā Cornēliō quaerit ‘quod nōmen eī sit?’

Cornēlius: “Aliquod nōmen Graecum, putō. ‘Midās’
fortasse, nec vērō certus sum. Semper nōmina oblīvīs-
cor, nam mala memoria mihi est.”

Orontēs: “Midās est nōmen rēgis, dē quō haec fābula 20
nārrātur: In quādā urbe Asiae ōlim vīvēbat rēx quī-
dam avārus, nōmine Midās, quī nihil magis optābat
quam dīvitiās...”

Iūlius, quī fābulam audīre nōn vult, Orontem inter-
pellat: “Nōn Midās” inquit, “sed Mēdus est nōmen 25
cuiusdam servī meī, quī herī...”

Orontēs vērō, minimē turbātus, nārrāre pergit:
“Tum Bacchus deus, quī ob quoddam beneficium rēgī
bene volēbat, “Dabō tibi” inquit “quidquid optāveris.”
Statim Midās “Ergō dā mihi” inquit “potestātem quid- 30
quid tetigerō in aurum mūtandī. Hoc solum mihi optō.”
Bacchus, etsī rēgem avārum mūnus pessimum optā-
visse cēnsēbat, tamen prōmissum solvit.”

Iūlius impatiēns “Tacē, Orontēs!” inquit, “Omnēs
illam fābulam nōvimus.” 35

At Aemilia, quae fābulam ignōrat, ab Oronte quaerit
‘quamobrem id mūnus pessimum sit?’

Cui Orontēs “Stultē id quaeris” inquit, “Midās enim,
quamquam terram, lignum, ferrum manū tangendō in
aurum mūtāre poterat, fame et sitī moriēbātur, cum 40
cibus quoque et pōtiō, simul atque ā rēge tācta erat,
aurum fieret. Postrēmō rēx miser deum ōrāvit ut mūnus

illud infēlix revocāret. Bacchus igitur eī suāsīt ut in quōdam flūmine lavārētur; cuius flūminis aqua, simul
45 atque corpore rēgis tācta est, colōrem aureum accēpit.”

Iūlius: “Hicine fīnis fābulae est?”

Orontēs: “Huius quidem fābulae fīnis est, sed aliam fābulam dē eōdem rēge nōvī. Deus Apollō effēcerat ut Midās aurēs asinīnās habēret...”

50 Iūlius: “Satis est! Fābulās tuās Graecās audīre nōlumus. Redeāmus ad meum Mēdum servum, quī herī au- fūgit aliquantum pecūniae sēcum auferēns.”

Cornēlius: “Quantum pecūniae abstulit?”

Iūlius: “Centum circiter sēstertiōs. Atque ego illī
55 servō praeter cēterōs fidēbam! Posthāc servō Graecō nullī cōfidam, neque enim fidē meā dignī sunt: infidī et nēquam sunt omnēs! In familiā meā ūnum solum servum fidum esse crēdō.”

11 Hīc Aemilia marītum interpellat et “St, Iūli!” inquit,
60 “Nōlī servum praesentem laudāre!”

Iūlius Dāvum cōspiciēns “Sed is servus adest” inquit, “Nōlō eum laudāre praesentem. Mēdus vērō plānē infidissimus omnium est. Profectō eum verberābō at- que omnibus modīs cruciābō, sī eum invēnerō prius-
65 quam Italiam reliquerit. Nisi pecūniam mihi reddiderit, in cruce figētur!”

Cornēlius: “Etiam sī adhūc Rōmae latet, difficile erit servum fugitīvum in tantā urbe reperīre. Rōmae enim tot servī sunt quot hominēs liberī.”

in-fēlix -icis ↔ fēlix

ac-cipere -iō -cēpisse
-ceptum

Apollō -inīs *m*

asinīnus -a -um < asinus

au- < ab-: au-fugere, au-
ferre
ali-quantum = haud pau-
lum (nesciō quantum)
quantum = quam multum
au-ferre abs-tulisse ab-
lātum

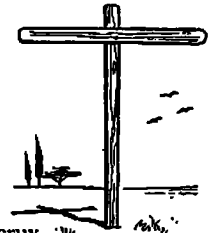
fidere (+ *dat/abl*)
= crēdere

cōn-fidere = fidere

fidēs -eī *f* = animus

fidēs

fidus -a -um ↔ in-fidus

crux

cruciāre = dolōribus
afficere

prius-quam = antequam

crux -ucis *f*

latēre = sē occultāre,
occultārī

fugitīvus -a -um = quī
aufūgit

tot... quot = tam multī
... quam

iuuenis -īs m = vir cir-
citer XXX annōrum
crēdere = putāre

Ovidius -ī m
[I.59]
tot puellās... quot

praemium -ī n = mūnus
quod datur prō bene-
ficiō
re-trahere

statuere -uisse -ūtum

tantum quantum = tam
multum quam
nimius -a -um = nimis
magnum

clēmēns-entis ↔ sevērus

ignōscere (+ dat): alicui
ī. = maleficia alicuius
oblīvīscī/nōn pūnīre

ōdisse (perf) ↔ amāre

nec enim umquam =
numquam enim

Aemilia: "Fortasse Rōmam abiit ob amōrem alicuius 70
mulieris. Iuuenis est Mēdus: quid nōn faciunt iuvenēs
amōris causā? Crēdō eum apud puellam Rōmānam la-
tēre."

Orontēs: "Ergō numquam reperiētur, nam vērum est
quod scrīpsit Ovidius in librō quī vocātur 'Ars amandī': 75

Quot caelum stellās, tot habet tua Rōma puellās."

Iūlius: "Profectō magnum praemium dabō eī quī ser-
vum meum fugitīvum hūc retrāxerit."

Cornēlius: "Quantum pecūniae dabis? Certum prae-
mium statuere oportet." 80

Iūlius: "Tantum quantum ille surripuit."

Orontēs: "Centum tantum sēstertiōs? Sānē nōn ni-
mium praemium prōmittis!"

Aemilia autem marītō suō suādet ut clēmēns sit:
"Nōlī Mēdum cruciāre, sī eum invēneris. Clēmēns estō, 85
mī Iūlī! Centum sēstertii haud magna pecūnia est, ut ait
Orontēs, nec aliud quidquam surripuit Mēdus."

Iūlius: "An cēnsēs eum praemium meruisse quod
manūs abstinuit ā gemmīs tuīs? Nimis clēmētēs sunt
mulierēs: quam facile virīs nēquissimīs ignōscunt! At 90
nostra melior est memoria!"

Aemilia: "Nōvistīne hoc dictum: 'Dominō sevērō tot
esse hostēs quot servōs'? Servī enim dominum clēmen-
tem amant, sevērūm ōdērunt."

Iūlius: "Servī mē metuunt quidem, nec vērō ōdērunt. 95
Nec enim umquam sine causā servum pūnīvī. Sum do-

minus iustus. Servus dominum iniustum odit, iustum
 et severum metuit, non odit. Ne servum quidem iniuriam
 facere oportet, sed necesse est servos infidos aut fugiti-
 100 vos severum punire, nec enim quidquam nisi poena se-
 vera eius generis servos a maleficiis deterrere atque in
 officio tenere potest. Neque quisquam me accusabit si
 servum meum cruciaverum aut interfecerum, id enim est
 ius domini Romanum. Servum alienum necare non licet,
 105 ut scriptum est in legibus, nec verum ulla lex dominum
 vetat servum suum improbum interficere.”

Cornelius: “Nec ulla lex id permittit. Non idem est
 permittere ac non vetare. Solon, vir sapiens et iustus, qui
 Atheniensibus leges scripsit, nullam poenam statuit in
 110 parricidas. Num ideo censens civi Atheniensi licuisse pa-
 trem suum necare?”

Iulius: “Ita sane non censeo. At quamobrem Solon
 nullam poenam in parricidas statuit? Quia nempe Atheniensis
 115 suum occiderat, nec ille vir sapientissimus arbitrabatur
 quemquam postea tam inhumanum scelus facturum
 esse. At profecto aliud est patrem suum necare, longum
 aliud servum scelestum capite punire, illud enim turpis-
 simum scelus, hoc supplicium iustum est. Olim ius erat
 120 patri familiam non modo servos, sed etiam liberos suos
 interficere. Eius rei exemplum memoratur Titus Manlius
 Torquatus, qui filium suum coram exercitu necari
 iussit quia contra imperium patris cum hoste pugnave-

iustus -a -um ↔ in-iustus

in-iuria -ae f = factum
 iniustum

nec enim quidquam =
 nihil enim
 punire < poena -ae f
 eius generis servi
 = tales servi

ius iuris n (↔ iniuria) =
 quod licet et iustum est
 lex legis f

vetare ↔ permittere

Solon -onis m
 sapiens -entis = prudens
 et doctus

parricida -ae m = qui
 patrem suum occidit
 id-eo = ob eam rem

scelus -eris n = grave
 maleficium
 scelestus -a -um < scelus

capite punire = puniendi
 causa interficere
 supplicium -i n = poena
 severissima, poena ca-
 pitis (: vitae)

coram *pp + abl*: c. aliquo
 = ante oculos alicuius

crūdēlis -e = saevus
atque inhūmānus

vetus -eris = antiquus

in-validus -a -um

necandus/pūniendus -a
-um: vir necandus/pūni-
endus est = virum necā-
ri/pūniri oportet

nam-que = nam
mōs mōris *m* = id quod
fieri solet

cruci : in cruce

dēbilis -e ↔ validus

Christiānus -a -um
< Christus; *m pl* qui
Christum adōrant

super + *abl* = dē

ēducāre=(liberōs) alere,
cūrāre, docēre

rat! Sānē pater crūdēlis fuit Mānlius, sed illō suppliciō
sevērissimō cēterī milītēs dēterrēbantur nē officium dē- 125
sererent.”

Aemilia: “Nōtum est veterēs Rōmānōs etiam ergā
liberōs suōs crūdēlēs fuisse, nec vērō quisquam hodiē
exemplum sūmit ab illō patre crūdēlissimō.”

Orontēs: “At etiam nunc patrī licet infāntem suum 130
invalidum in montibus expōnere.”

Aemilia: “Pater quī infāntem exposuit ipse necandus III
est! Nōne tālis pater tibi vidētur cruce dignus esse?”

Iūlius: “Certē pater tam inhūmānus sevērē pūniē-
nus est, namque infāntēs invalidōs expōnere est mōs 135
antīquus atque crūdēlis. Aliī nunc sunt mōrēs. Vērūm
hominem liberum cruci figere nōn est mōs Rōmānō-
rum; id supplicium in servōs statūtum est.”

Aemilia: “Ergō quī infāntem suum dēbilem ad ferās
expōnī iussit, ipse ad bēstiās mittendus est cum aliīs 140
hominibus scelestīs!”

Orontēs: “...et cum Christiānīs istīs quī quendam ho-
minem Iūdaeam tamquam novum deum adōrant, deōs
veterēs Rōmānōs dērīdent. In conviviīs suis sanguinem
hūmānum bibere solent, ut rūmor est.” 145

Aemilia: “Nōn omnēs vērī sunt rūmōrēs quī afferun-
tur super Christiānīs.”

Fabia: “Nec omnēs infāntēs expositī pereunt. Aliī in
silvīs ab ipsīs ferīs aluntur, aliī inveniuntur ā pāstōri-
bus, quī eōs cum liberīs suis ēducant.” 150

Orontēs: “Sicut Paris, rēgis Priamī filius dēbilis, quī
 ā servō rēgis fidō in quōdam monte prope urbem
 Trōiam expositus...”

At Cornēlius “Opus nōn est” inquit “vetus exemplum
 155 Graecum afferre, cum complūres fābulae nārrentur dē
 Rōmānīs puerīs quī ita servātī sunt. Cēterum fābulam
 male intellēxistī, nec enim dēbilis fuit Paris nec fidus
 servus Priamī, nam rēx eī imperāverat ut Paridem inter-
 ficeret, et quidquid dominus imperāvit, servō facien-
 160 dum est.”

Orontēs: “Ille servus nōn pūniendus, sed potius
 laudandus fuit: namque ita Paridem servāvit — eum
 quī posteā Helenam, fēminam omnium pulcherrimam,
 ā marītō Menelāō abdūxit.”

165 Paula: “Num tantam iniūriam laudandam esse
 cēnsēs?”

Orontēs: “Quod Venus suādet iniūria nōn est! Sānē
 laudandus est ille iuvenis quī nōn modo fēminam illam
 pulcherrimam abdūcere ausus est, sed etiam mīles for-
 170 tissimus fuit quī et multōs aliōs hostēs et ipsum Achil-
 lem occīdit.” Hīc pōculum tollit Orontēs et exclāmat:
 “Vivat fortissimus quisque! Vivant omnēs fēminae
 amandae! Gaudeāmus atque amēmus! Iuvenēs sumus
 ut Paris, nōn senēs ut Priamus, rēx Trōiānōrum, aut
 175 Nestor, dux Graecōrum senex, quī ad nōnāgēsimum
 annum vīxit. Quisquis fēminās amat, pōculum tollat et
 bibat mēcum! Nunc merum bibendum est!”

Paris -idis *m*
 Priamus -ī *m*: rēx Trōiae

vetus *msfn* (nōm *sg*):
 liber vetus
 fābula vetus
 vinum vetus

intellegere -lēxisse
 -lēctum

servō (*dat*): ā servō

Menelāus -ī *m*: rēx
 Spartaē
 ab-dūcere

senex

audēre ausum esse

fortissimus quisque =
 omnēs virī fortēs

senex senis *m* = vir an-
 nōrum plūs quam LX
 Nestor -oris *m*
 nōnāgēsimum -a -um
 = XC (90.)

quis-quis = omnis homō
 quī

nimium = nimis multum

bibere bibisse

alterum tantum = bis tantum

funditus (*adv*) = ā fundō
ab ōvō ūsque ad māla =
ab initiō cēnae ūsque
ad finem
fābulārī = loquīēbrius -a -um = quī ni-
mium vīnī pōtāvit

per-īre, comi -eat

bis tantō = bis tantō
magis
nūgac -ārum *fpl* = rēs
stultae
negat 'sē esse' = dicit
'sē nōn esse'
falsus = quī fallit,
fallāx

Cornēlius: "Tacendum est, nōn bibendum! Iam ni-
mium bibistī. Cēseō tē ūnum tantum vīnī bibisse
quantum nōs omnēs, vel potius alterum tantum!" 180

Orontēs: "Vōs igitur parum bibistis. Numquam ni-
mium huius vīnī bibere possum. Valeat quisquis vīnum
bonum amat! Vīvat Bacchus, deus vīnī! Vīvāmus om-
nēs et bibāmus! Pōcula funditus exhauriāmus!"

Paula: "Iam tacē! Satis est. Nōne tē pudet ita ab ōvō 185
ūsque ad māla fābulārī? Sānē pudendum est!"

Orontēs autem, simul atque pōculum suum funditus
exhausit, ā Paulā ad Aemiliam versus "Omnēs m-mē
interpellant" inquit, "praeter t-tē Aemilia. Tū t-tam p-
pulchra es quam Helena..." 190

Aemilia: "...et tū tam rūsticus quam Paris, quī inter
rudēs pāstōrēs educātus erat! Numquam mōrēs urbānōs
didicistī, rūstice! Nimum pōtāvistī, ēbrius es. Abstinē
manum ā mē!"

Orontēs iterum pōculum tollēns haec cantat: 195
"Quisquis amat valeat! Pereat quī nescit amāre!"

Bis tantō pereat quisquis amāre vetat!"

Aemilia: "Nōlumus istās nūgās audire. Ēbrius es!"

Orontēs negat 'sē esse ēbrium' atque in lectō surgēns
aliud carmen super fēminā falsā et infidā cantāre incipit, 200
sed priusquam finem facit, sub mēnsam lābitur!

Duo servī eum ē triclīniō auferunt atque in cubiculō
pōnunt. Tum vestem super eum iam dormientem ster-
nunt.

[QVIS]QVIS AMAT VALEAT PEREAT QVI
 NESCIIT AMARE BIS TANTO PEREAT
 QVISQVIS AMARE VETAT

Haec inscriptiō inventa est Pompeiis in oppidō Campāniae (item imāgō canis in pāg. 172 et labyrinthi in pāg. 196 et palmae in pāg. 285)

inscriptiō -ōnis f = quod inscriptum est

205 GRAMMATICA LATINA

Gerundivum

Vir laudandus. Fēmina laudanda. Factum laudandum.

'Laudandus -a -um' gerundivum appellātur. Gerundivum est adiectivum dēclīnātiōnis I/II. Cum verbō esse coniunctum gerundivum significat id quod fieri oportet; is ā quō aliquid fieri oportet apud gerundivum significātur dativō.

210 Exempla:

Discipulus industrius magistrō laudandus est. Discipulus piger reprehendendus est pūniendus est. Tacendum est.

215 Lingua Latīna vōbis discenda est. Vocābula diligēter scribenda sunt. Omnia menda corrigenda sunt: addendae sunt litterae quae dēsunt, quae supersunt stilō versō dēlendae sunt. Quidquid magister imperāvī discipulō faciendum est.

Dominus dicit 'ovēs bene cūrandās esse.'

PENSVM A

In hīs exemplīs syllabae quae dēsunt add- sunt:

Mercēs ad diem solv- est. Quī fūrtum fecit pūn- est. Quidquid dux imperāvī militibus faci- est. Quid magis opt- est quam vīta beāta? Ē malis minimum elig- est. In periculīs dēspēr- nōn est. Pater dicit 'filium pūn- esse, nōn laud-.'

Verba: tangere -isse -um; accipere -isse -um; auferre -isse -um; statuere -isse -um; intellegere -isse -um; bibere -isse; audēre -um esse.

In exemplīs quae sequuntur vocābula add- sunt.

laudand|us -a -um

magistrō (dat)
 = ā magistrō

[1] lauda|nd|us

[2] dēle|nd|us

[3] scrib|end|us

[4] pūni|end|us

Vocābula nova:

pōtiō
 rūmor
 memoria
 mūnus
 fidēs
 crux
 iuvenis
 praemium
 poena
 iūs
 lēx
 parricida
 scelus
 supplicium
 mōs

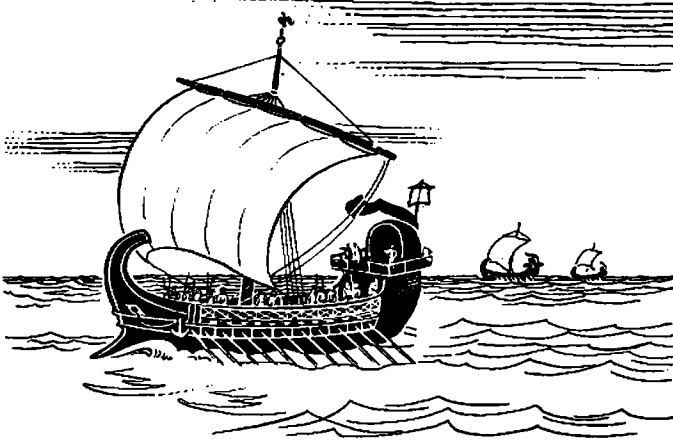
iniūria
 senex
 nūgae
 praesēns
 avārus
 impatiēns
 infēlix
 asininus
 fidus
 infidus
 fugitīvus
 nimius
 clēmēns
 iūstus
 iniūstus
 sapiēns
 scelestus
 crudēlis
 vetus
 invalidus
 dēbilis
 ēbrius
 nōnāgēsimus
 optāre
 interpellāre
 aufugere
 auferre
 fidere
 cōnfidere
 cruciāre
 latēre
 retrahere
 statuere
 ignōscere
 ōdisse
 vetāre
 educāre
 abducere
 fabulārī
 quidquid
 quisquis
 quantum
 aliquantum
 nimium
 quamobrem
 ideō
 funditus
 priusquam
 namque
 cōram

PENSVM B

Herī Mēdus ā dominō — aliquantum pecūniae sēcum —. Mēdus dominum suum nōn amat, sed —. Iūlius, quī eum Rōmae — [= occultārī] putat, magnum praemium dabit eī quī eum invēnerit — [= antequam] Italiam reliquerit. Iūlius dīcit ‘mulierēs nimis — esse ac facile virīs nēquissimīs —.’ — dominus imperāvīt servō faciendum est. Solō, vir —, Athēniēnsibus — optimās scrīpsīt. Patrem suum necāre — inhūmānum est. Iūlius nōndum — est ut Nestor, sed adhūc — ut Paris ille quī Helenam ā marītō —. “— amat valeat!” cantat Orontēs, quī — est quod — [= nimis multum] vīnī pōtāvit.

PENSVM C

Quis fuit Midās?
 Quamobrem Midās fame et sitī cruciābātur?
 Cūr Iūlius illam fābulam audire nōn vult?
 Ubi Cornēlius servum Iūliū vīdit?
 Quantum pecūniae Mēdus sēcum abstulit?
 Estne Mēdus adhūc Rōmae?
 Quid faciet Iūlius sī Mēdum invēnerit?
 Quōmodo hominēs ā maleficiīs dēterrentur?
 Quam fēminam Paris abdūxit?
 Quī hominēs ad bēstiās mittuntur?
 Cūr Orontēs pedibus stāre nōn potest?

CLASSIS ROMANA

- 1 Ōlim cūncta maria tam infēsta erant praedōnibus ut nēmō nāvigāret sine māximō periculō mortis aut servitūtis. Multī nautae et mercātōrēs, mercibus ēreptīs nāvibusque submersīs, ā praedōnibus aut interficiēbantur
 5 aut in servitūtem abdūcēbantur. Iī sōlī quī magnam pecūniam solvere potuerant servitūte liberābantur. Ipse Gāius Iūlius Caesar, cum adulēscēns ex Italiā Rhodum nāvigāret, ā praedōnibus captus est nec prius liberātus quam ingēns pretium solvit.
- 10 Nec solum nautae, sed etiam incolae ōrae maritimae insulārumque in metū erant. Nōnnūllae insulae ab incolīs dēsertae erant, multa oppida maritima ā praedōnibus capta. Tanta enim erat vīs et audācia eōrum, ut vim Rōmānōrum contemnentēs etiam portūs Italiae oppug-
 15 nārent.

nāvēs longae

cūnctus -a -um = omnis,
 tōtus; pl = omnēs
 infēstus -a -um: (locus)
 infēstus ↔ tūtus
 servitūs -ūtis f (<servus)
 ↔ libertās

sub-mergere = mergere
 (sub aquam)

liberāre + abl = l. ab/ex

incola -ae m/f = quī/quae
 incolit

(oppidum) capere = expugnāre
 vīs f, acc vim, abl vī
 = potestās
 audācia -ae f < audāx
 contemnerē = parvī aestimāre, nōn timēre

mare Tūscum = mare
Inferum

in-opiā -ae *f* ↔ cōpia

crēscere = augēri

cārus -a -um = magnī
pretiū
populus -ī *m* = cūcti
civēs
classis -is *f* = nāvium
numerus
adversus = contrā
ēgregius -a -um = melior
cēteris, optimus
prae-pōnere (+ *dat*)
proximus -a -um *sup*
(*comp* propior -ius)
< prope; + *dat*: p.
Rōmae

ali-quot *indēcl* = com-
plūrēs (nesciō quot)

vincere vīcisse victum
victōria -ae *f* < vincere
gēns gentis *f*
Aegyptiī -ōrum *m pl*
commūnis -e = nōn
ūnīus sed omnium
grātus -a -um = quī
placet, optātus
nūntius = quod nūntiātur
minūi coeptum est = mi-
nūi coepit

summus : māximus

vīlis -e ↔ cārus

victor -ōris *m* = quī vīcit

fit = accidit

Quoniam igitur propter vim atque multitudinem
praedōnum nē mare Tūscum quidem tūtum erat, pa-
rum frūmentī ex Siciliā et ex Āfricā Rōmam advehēbā-
tur. Ita māxima inopia frūmentī facta est, quam ob rem
pretium frūmentī semper crēscēbat. Postrēmō, cum 20
iam tam cārum esset frūmentum ac pānis ut multi
pauperēs inopiā cibi necessārii perirent, populus Rōmā-
nus ūnō ōre postulāvit ut ūniversa classis Rōmāna ad-
versus hostēs illōs audācissimōs mitterētur. Ergō
Gnaeus Pompēius, dux ēgregius, classī praepositus est. 25
Quī primum ē marī Tūscō, quod mare proximum Rō-
mae est, et ex Siciliā, insulā Italiae proximā, praedōnēs
pepulit, tum eōs in Āfricam persecūtus est. Dēnique,
aliquot nāvibus in Hispāniam missis, ipse cum classe in 30
Asiam profectus praedōnēs quōs ibi invēnit brevī tem-
pore omnēs vīcit. Hāc victōriā ēgregiā omnēs gentēs, ab
Hispānis ūsque ad Aegyptiōs Iūdaeōsque, commūni pe-
rīculō liberātae sunt. Simul atque grātus nūntius dē eā
victōriā grātissimā Rōmam pervēnit, pretium frūmentī
minūi coeptum est; victis enim praedōnibus, nautae 35
sine metū per maria, quae omnium gentium commūnia
sunt, nāvīgābant. Rōmae igitur ex summā inopiā re-
pente māxima frūmentī cōpia facta est ac pānis tam vīlis
fuit quam anteā fuerat — id quod populō Rōmānō grā-
tissimum fuit. Pompēium victōrem cūctus populus 40
Rōmānus summīs laudibus affēcit.

Ex eō tempore rārō fit ut nāvis praedōnum in mari

Internō appāreat, nam classēs Rōmānae, quae cūncta
 maria percurrunt, nāvēs mercātōriās atque ōram mariti-
 45 mam dīligenter tuentur. Mare Internum iterum ‘nos-
 trum mare’ iūre appellātur ā Rōmānīs. Neque tamen
 classis Rōmāna omnēs nautās quī ubīque nāvīgant tuērī
 potest. Adhūc supersunt aliquot praedōnēs maritimī,
 quī tantā audāciā sunt ut nē armīs quidem Rōmānōrum
 50 dēterreantur.

Amīcī nostrī in marī Tūscō nāvīgantēs tālēs praedō-
 nēs audācissimōs nāvem suam persequī arbitrantur.
 Cūnctī perturbātī sunt. Etsī nautae omnibus vīribus
 rēmīgant, tamen illa nāvis, ventō secundō adiuvante,
 55 magis magisque appropinquat.

Caelum nūbilum suspiciēns gubernātor optat ut ven-
 tus in adversum vertātur. Is enim nautās suōs tam valī-
 dōs esse crēdit ut nūlla alia nāvis rēmīs sōlīs ācta nāvem
 suam cōnsequī possit.

II Intereā Lȳdia genua flectit et Deum precātur ut sē
 adiuvet: “Pater noster quī es in caelīs! Fīat voluntās tua!
 Sed liberā nōs ā malō!”

Mēdus autem gladium brevem, quem adhūc sub
 veste occultāvit, ēdūcit et “Equidem” inquit “nōn iner-
 65 mis occīdar. Sī praedōnēs mē armīs petīverint, omnibus
 vīribus repugnābō! Fortēs fortuna adiuvat, ut āiunt.”

Tum vērō Lȳdia “Converte gladium tuum” inquit “in
 locum suum! Omnēs enim quī cēperint gladium, gladiō
 perībunt, ut ait Christus.”

internus -a -um < intrā;
 mare l. um (intrā fretum
 oceanī) = mare nostrum
 per-currere
 mercātōrius -a -um
 < mercātor
 tuērī = tūtum facere,
 cūstōdire
 iūre : rēctē, vērē
 ubī-que = omni locō

super-esse = reliquus
 esse
 tantā audāciā esse = tam
 audāx esse

vīrēs -ium *f pl* < vīs
 rēmīgāre = nāvem rēmīs
 agere
 ad-iuvāre = iuvāre

nūbilus -a -um ↔ se-
 rēnus
 adversus -a -um: (ven-
 tus) a. ↔ secundus
 agere ēgisse āctum

inter-eā = interim
 flectere -xisse -xum
 voluntās -ātis *f* < velle;
 v. tua = quod tū vīs
 [Math. 6.9,10,13]

ē-dūcere
 in-ermis -e ↔ armātus

re-pugnāre = contrā
 pugnāre

[Math. 26.52]

dōnec = dum, tam diū
quam

ab aliquō petere = ali-
quem rogāre

dis-suādēre ↔ persuā-
dēre
neu = nē-ve
re-sistere (+ dat) = re-
pugnāre
opus esse + abl

prae-ferre: mortem servi-
tūtī p. = morī malle
quam servīre
haud sciō an dixerim
= fortasse dixi
cārus = quī diligitur

grātia -ae f = rēs grāta,
beneficium

pecūniae grātiā = ob grā-
tiam pecūniae, pecū-
niae causā
sēstertium = sēstertiūrum

of-ferre ob-tulisse ob-
lātum = sē datūrum
esse dicere/ostendere

red-imere -ēmisce -ēmp-
tum <red- + emere

“Sed tē quoque” inquit Mēdus “gladiō meō dēfen- 70
dam. Nōlō tē ā praedōnibus occīdī spectāre inermis.
Dōnec ego vīvam, nēmō tibi nocēbit!”

Sed Lȳdia, quae Mēdum ut fūrem contemnit, “Nōn ā
tē” inquit, “sed ā Deō auxiliū petō. Is sōlus nōs tuērī
potest.” 75

Item gubernātor multīs verbīs Mēdō dissuādēre cōnā-
tur nē gladium ēdūcat neu praedōnibus vī et armīs resis-
tat: “Quid opus est armīs? Tanta est vīs praedōnum ut
nūllō modō iīs resistere possīmus. Neque praedōnēs 80
nautās inermēs occīdunt, cum eōs magnō pretiō servōs
vēndere possint.”

Mēdus: “Iamne oblītus es quid modo dīxeris? Dīxisti
enim ‘tē mortem servitūtī praeferre’.”

Gubernātor: “Haud sciō an ego ita dixerim, sed pro-
fectō libertās mihi vītā cārīor est. Nihil libertātī prae- 85
ferō. Quam ob rem omnem pecūniam meam praedōni-
bus dabō, sī libertātem mihi reddent. Hanc grātiam
sōlam ab iīs petam.”

Mēdus: “Certē praedōnēs pecūniam tibi ēripiēt, sed
fēlix eris sī pecūniae grātiā vītae tuae parcent.” 90

Gubernātor: “Sī necesse erit, decem mīlia sēstertium
praedōnibus offerre possum. Quod ipse nōn possideō
amīcī meī prō mē solvent.”

Mēdus: “Ergō nūlla spēs est mihi, quī nec ipse pecū-
niam habeō nec amīcum tam pecūniōsum, ut mē ē ser- 95
vitūte redimere possit aut velit.”

Tum mercātor “Mihi quidem” inquit “multī sunt amīcī pecūniōsī, sed valdē dubitō num pecūniā suā mē redimere velint. Fortunā adversā amīcīs fidendum nōn est! Namque amīcī, quōs in rēbus secundīs multōs habēre vidēmur, temporibus adversīs nōbīs dēsunt. Duōs versūs reminiscor ē carmine quod dē hāc rē scrīpsit poēta quīdam:

Dōnec eris fēlix, multōs numerābis amīcōs.

105 *Tempora sī fuerint nūbila, sōlus eris!”*

Gubernātor: “Nesciō quī poēta ista scrīpserit. Tūne nōmen eius meministī?”

Mercātor: “Illōs versūs scrīpsit Ovidius, poēta ēgre-gius, nisi memoria mē fallit. Quī ipse, cum fortunā ad-versā premerētur, ab amīcīs suis dēsertus erat.”

Gubernātor: “Nōn vērūm est quod dīxit Ovidius. Nam etsī rāra est vēra amīcītia ac fidēs, nōn omnēs amīcī sunt falsī seu infidī. Multō melius Ennius poēta:

Amīcus certus in rē incertā cernitur.

115 Certus ac vērūm amīcus est quī numquam amīcō suō deest seu secunda seu adversa fortunā est. Mihi vērō multī sunt tālēs amīcī, quī semper mihi aderunt in rē-bus adversīs, seu pecūniā seu aliā rē mihi opus erit. Ipse enim saepe amīcīs meīs affuī, nēmō amīcus unquam
120 frūstrā auxiliū ā mē petīvit. Ergō omnēs mihi grātī sunt prō beneficiīs.”

Mercātor: “Aliud est grātiam habēre, aliud grātiam referre. Nōn omnēs quī tibi prō beneficiīs grātias agunt,

velle, *coni praes:*
velim velimus
velis velitis
velit velint
adversa fortuna = mala fortuna

de-esse (+ *dat*) = auxiliū nōn ferre
re-miniscī ↔ obliviscī

poēta -ae *m/f* = quī/quae carmina scrībit
(multōs) numerāre: habēre
nūbila : adversa
[Ovidius: *Tristia* I.9.5-6]

meminisse (*perf*) = memoriā tenēre
(↔ oblitus esse)

premere : malā rē afficere

amīcītia -ae *f* < amīcus
fidēs = animus fidus
seu = sive

(amīcus) certus : fidus

ad-esse (+ *dat*) = auxiliū ferre (↔ deesse)

ad-esse af-fuisse (< ad-fuisse)
mihi grātus = quī mihi bene vult prō beneficiō;
g. esse = grātiam (: animum grātum) habēre
grātiam re-ferre = g. am prō grātīā reddere
grātias agere = dicere ‘sē grātiam habēre’

meminisse + *gen/acc.* m.
hominis, m. *reū/rem*

ali-quandō = aliquō tem-
pore (nesciō quandō)

nē quis = nē aliquis,
nē quisquam

pīrāta -ae m = praedō
maritimus

mūtuus -a -um: pecūnia
mūtua = pecūnia quae
reddenda est
condiciō -ōnis f = lēx
inter duōs statūta
diēs f = tempus statūtum

ipsī posteā, sī opus fuerit, grātiam tibi referent. Facile
est grātiās agere prō beneficiīs, nec vērō quidquam dif- 125
ficilius esse vidētur quam beneficiōrum meminisse.”

Gubernātor: “Sed ego ipse soleō amīcīs meīs grātiam
referre. Numquam beneficiī oblītus sum, semper pecū-
niam acceptam reddidī.”

Hīc Mēdus “Ergō” inquit “melior es amīcus quam ille 131
quem ego aliquandō ē servitūte redēmī.”

Gubernātor: “Mīror unde pecūniam sūmpseris ut
aliōs redimerēs, cum tē ipse redimere nōn possīs.”

Lýdia: “Ego mīror cūr id mihi nōn nārrāveris.”

Mēdus: “Nihil cuiquam nārrāvī dē eā rē, nē quis mē 135
glōriōsum exīstimāret. Sed quoniam omnēs mē quasi
servum scelestum contemnitis, nārrābō vōbīs breviter
quōmodo amīcum ē servitūte redēmerim atque ipse ob
eam grātiam servus factus sim:

“Cum homō liber Athēnīs vīverem, ā quōdam amīcō 140
epistolam accēpī quā ille mihi nūntiāvit ‘sē ā pīrātīs cap-
tum esse’ ac mē per amīcitiā nostram ōrāvīt ut sē ē
servitūte redimerem magnum pretium solvendō. Cum
autem tantum pecūniae nōn habērem, necesse fuit pe-
cūniam mūtuam sūmere. Ergō virum dīvitem adiī, quī 145
mihi omnem pecūniam mūtuam dedit hāc condiciōne,
ut annō post ad certam diem omnia sibi redderentur.
Pecūniā solūtā, amīcus meus ā pīrātīs liberātus grātiās
mihi ēgit prō beneficiō, ac simul mihi prōmīsīt ‘sē intrā
150
annum omnem pecūniam redditūrum esse’ — sed annō

post nē assem quidem ab eō accēperam! Diē ad solven-
 dum cōstitutā, cum pecūniam dēbitam solvere nōn
 possem, homō ille dīves mē in carcerem mīsīt et aliquot
 diēbus post servum vēdidit. — Sed nesciō cūr hoc
 155 vōbīs nārrāverim, nec enim sine māximō dolōre eius
 temporis reminīscor cum in patriā liber inter cīvēs libe-
 rōs versārer. Utinam aliquandō liber patriam videam!
 Sed frūstrā hoc optō, nam iam illī pīrātae eam spem
 mihi ēripiēt, idque eōdem diē quō ab amīcā meā dēser-
 160 tus sum!” Hoc dīcēns Mēdus ānulum quem Lȳdia ab-
 icere voluit prae sē fert.

Gubernātor: “Nē dēspērāveris! Fortasse ānulō istō
 aureō tē redimere poteris. Namque avārī atque aurī cu-
 pidī sunt omnēs pīrātae. Magna est vīs aurī.”

165 Mēdus ānulum parvum aspiciēns “Putāsne” inquit
 “mē tam parvī aestimārī ā pīrātīs?”

Gubernātor: “Nōn omnēs hominēs parī pretiō aesti-
 mantur. Scīsne quantum pīrātae ā Iūliō Caesare captō
 postulāverint? Vīgintī talenta postulāvērunt, id est
 170 prope quīngenta mīlia sēstertium. At Caesar, vir super-
 bus, cum id parum esse cēnsēret, quīnquāgintā talenta
 pīrātīs obtulit, simul vērō supplicium iīs minātus est!
 Tūm praedōnibus quasi servīs suis imperāvit ut tacē-
 rent neu somnum suum turbārent — ita Caesar praedō-
 175 nēs contemnēbat, cum in eōrum potestāte esset. Ubi
 primum redēptus est, ipse nāvēs armāvit et captōs
 praedōnēs in crucem tollī iussit.”

cōn-stituere = statuere

reminiscī + *gen/acc*: r.
 hominis, r. *rei/rem*
 utinam (+ *comi*) = optō
 ut

prae sē ferre = ante sē
 tenēre, ostendere
 nē dēspērāveris! = nōlī
 dēspērāre!

talentum -ī n (pecūnia
 Graeca) = xxiv mīlia
 sēstertium
 superbus -a -um = quī
 aliōs contemnit

minārī (+ *dat*) = poenam
 prōmittere

cum... esset : quam-
 quam ... erat
 ubi primum + *perf*
 = cum primum
 armāre = armīs parāre

utinam nē = optō nē

nē abiēceris! = nōlī
abicere!

meā grātiā = meā causā

hōc nihil grātius = nihil
grātius quam hoc

nāvis longa = nāvis ar-
māta (ē classe Rōmānā)
nē timueritis! = nōlite
timēre!

dē-sistere = dēsistere
tollere sus-tulisse
sub-lātum

Mēdus: “Nōn sum tam superbus ut mē cum Caesare comparandum esse putem. Utinam nē pīrātae mē ut servum fugitivum occīdant! Vērum hōc ānulō sī quis 180 servārī potest, nōn ego, sed amīca mea servanda est. Ecce ānulum reddō tibi, Lȳdia. Nē eum abiēceris! Utinam ille ānulus vītā tuam servet!”

Lȳdia ānulum oblātum accipit et “Grātiās tibi agō” inquit, “sed quōmodo tua vīta servābitur?” 185

“Id nōn cūrō” inquit Mēdus, “nec enim mortem metuō, sī tē salvam esse sciō.”

Tum Lȳdia “Ō Mēde!” inquit, “Nunc dēmum intellegō mē tibi vītā cārīōrem esse. Ignōsce mihi quod tē accūsāvī! Omnia meā grātiā fēcistī. Quōmodo tibi grā- 190 tiam referam?”

Mēdus: “Nihil rogō, nisi ut mē amēs ita ut mē amābās. Hōc nihil grātius mihi fierī potest.”

Lȳdia nihil respondet, sed Mēdum complectitur atque ōsculātur. Quid verbīs opus est? 195

Intereā gubernātor in mare prōspicit et “Quid hoc?” inquit, “Aliae nāvēs illam sequuntur. Tot nāvēs praedō- nēs nōn habent. Nāvēs longae sunt, quae mare percur- runt, ut nōs ā pīrātīs tueantur. Nē timueritis, amīcī!”

Mercātor: “Sed cūr illae nōs persequuntur?” 200

Gubernātor: “Quia tamquam praedōnēs ab iīs fugimus. Rēmōs tollite, nautae!”

Nautae statim rēmīgāre dēsistunt ac rēmīs sublātīs nāvēs longās salūtant. Classis celeriter appropinquat.

205 Iam militēs armātī in nāve proximā cernuntur. Lȳdia magnā cum laetitiā classem appropinquantem spectat, sed Mēdus etiamnunc perterritus esse vidētur.

etiam-nunc = adhūc

“Nōnne laetāris, Mēde” inquit Lȳdia, “quod nōs om-nēs ē commūnī periculō servātī sumus?”

210 Mēdus: “Laetor sānē quod vōs servātī estis; sed ego militēs aequē timeō atque pirātās. Nē oblīta sīs mē ser-vum fugitīvum esse. Timeō nē militēs mē captum Rō-mam abdūcant, ut cōram populō ad bēstiās mittar in amphitheātrō. Hoc dominus mihi minārī solēbat.”

nē oblīta sīs! = nōlī
oblīvisci!

amphitheātrum -ī n

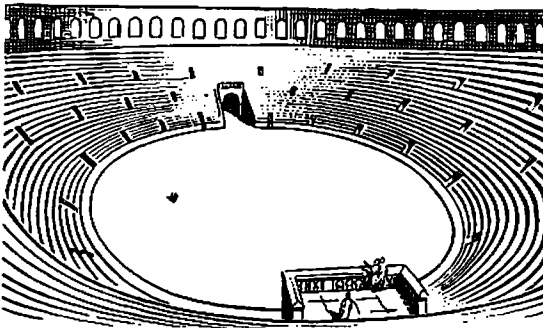
215 “Nē timueris!” inquit Lȳdia, “Militēs ignōrant quī homō sīs et quid antea fēceris. Iam nēmō nōs prohibēbit simul in patriam nostram commūnem redīre.”

nē timueris! = nōlī
timēre!

Interea nāvēs longae tam prope vērunt ut militēs cognōscant nāvem mercātōriam esse. Itaque persequī dēsistunt atque cursum ad orientem flectunt. Brevī cūncta classis ē cōspectū abit.

cursus -ūs m < currere

— Hīc amīcōs nostrōs in mediō cursū relinquimus. Utinam salvī in Graeciam perveniant! Omnia bona iīs optāmus.

amphitheātrum

GRAMMATICA LATINA

Coniunctīvus

Tempus perfectum

[A] Āctivum.

laudāverit

Iūlius dubitat num magister Mārcum laudāverit.

-erit

'Laudāverit' est coniunctīvus temporis praeteritī perfectī. 230
Coniunctīvus perfectī dēsinit in *-erit* (pers. III sing.), quod ad
infinitīvum perfectī sine *-isse* adicitur.

Exempla: [1] recitāv|erit; [2] pārū|erit; [3] scrīps|erit; [4]
audīv|erit.

[1] recitāv|eri|m
recitāv|eri|s
recitāv|eri|t
recitāv|eri|mus
recitāv|eri|tis
recitāv|eri|nt

Pater filium interrogat 'num bonus discipulus fuerit: num 235
magistrō pārūerit, attentē audīverit, rēctē scrīpserit et pulchrē
recitāverit.'

[2] pārū|eri|m
pārū|eri|s
pārū|eri|t
pārū|eri|mus
pārū|eri|tis
pārū|eri|nt

Pater: "Audīsne? Interrogō tē 'num bonus discipulus fue-
ris, num magistrō pārūeris, attentē audīveris, rēctē scrīpseris et
pulchrē recitāveris'." Filius: "Iam tibi dīxī 'mē industrium 240
fuisse.' Quārē igitur mē interrogās 'num bonus discipulus
fuerim, num magistrō pārūerim, attentē audīverim, rēctē scrīp-
serim et pulchrē recitāverim'? Crēde mihi! Nē dubitāveris dē
verbīs meis!"

[3] scrīps|eri|m
scrīps|eri|s
scrīps|eri|t
scrīps|eri|mus
scrīps|eri|tis
scrīps|eri|nt

Parentēs filiōs interrogant 'num bonī discipulī fuerint: num 245
magistrō pārūerint, attentē audīverint, rēctē scrīpserint et pul-
chrē recitāverint.'

[4] audīv|eri|m
audīv|eri|s
audīv|eri|t
audīv|eri|mus
audīv|eri|tis
audīv|eri|nt

Parentēs: "Audītisne? Interrogāmus vōs 'num bonī disci-
puli fueritis, num magistrō pārūeritis, attentē audīveritis, rēctē
scrīpseritis et pulchrē recitāveritis'." Filii: "Iam vōbīs diximus 250
'nōs industriōs fuisse.' Quārē igitur nōs interrogātis 'num
bonī discipulī fuerimus, num magistrō pārūerimus, attentē
audīverimus, rēctē scrīpserimus et pulchrē recitāverimus'? Crē-
dite nōbīs! Nē dubitāveritis dē verbīs nostrīs!"

fu|eri|m fu|eri|mus
fu|eri|s fu|eri|tis
fu|eri|t fu|eri|nt

nē dubitāveris! = nōlī
dubitāre!

nē dubitāveritis! =
nōlite dubitāre!

-eri|m -eri|mus

-eri|s -eri|tis

-eri|t -eri|nt

Singulāris Plūrālis

Persōna prīma -erim -erimus

Persōna secunda -eris -eritis

Persōna tertia -erit -erint

[B] Passivum.

260 Pater dubitat num filius ā magistrō laudātus sit.

Pater: "Tūne ā magistrō laudātus es?" Filius: "Nesciō num laudātus sim!" Pater: "Quōmodo nescīs num laudātus sīs ā magistrō?" Filius: "Nesciō quid ab eō dictum sit, nam in lūdō dormīvī!"

265 Pater dubitat num filiī ā magistrō laudātī sint.

Pater: "Vōsne ā magistrō laudātī estis?" Filiī: "Nescīmus num laudātī sīmus!" Pater: "Quōmodo nescītis num laudātī sītis?" Filiī: "Nescīmus quid magister dīxerit, nam in lūdō dormīvimus!"

270	<i>Singulāris</i>	<i>Plūrālis</i>
<i>Persōna p̄rīma</i>	laudātus sim	laudātī sīmus
<i>Persōna secūnda</i>	laudātus sīs	laudātī sītis
<i>Persōna tertīa</i>	laudātus sit	laudātī sint

laudāt		us sim
laudāt		us sīs
laudāt		us sit
laudāt		ī sīmus
laudāt		ī sītis
laudāt		ī sint

-tus		sim	-tī		sīmus
-ta		sīs	-tae		sītis
		sit			sint
-tum	sit		-ta	sint	

PENSVM A

Dominus dubitat num p̄stor ovēs bene cūrāv-. Dominus: "Dīc mihi, p̄stor, utrum in campō dormīv- an vigilāv-." P̄stor: "Mīror cūr mē interrogēs utrum dormīv- an vigilāv-. Semper officium meum faciō." Dominus: "Ergō dīc mihi cūr herī ovis ē grege aberrāv- ac paene ā lupō capta s-." P̄stor mīratur unde dominus hoc audīv-.

Iūlius servōs interrogat num Mēdum vīd-. Servī: "Nescīmus quō fūg-, ut tibi dīximus. Cūr nōs interrogās num eum vīd-?" Iūlius: "Id interrogō, quia dubitō vērūne dīx-!"

Verba: vincere -isse -um; agere -isse -um; flectere -isse -um; offerre -isse -um; redimere -isse -um; tollere -isse -um; adesse -isse.

PENSVM B

Priusquam Pompēius, dux — [= optimus], — Rōmānae praepositus est, — [= omnia] maria — erant praedōnibus, quī Rōmānōs ita — ut etiam portūs Italiae oppugnārent. Tanta erat — praedōnum ut nēmō iīs — posset. Nēmō sine metū

Vocābula nova:

servitūs
incola
vīs
virēs
audācia
inopia
populus
classis
victōria
gēns
victor
virēs
voluntās
grātia
poēta
amīcītia
p̄rāta
condiciō
talentum
amphitheātrum
cursus
cūctus
infestus
cārus
ēgregius
proximus
commūnis

grātus
 vilis
 internus
 mercatōrius
 nūbilus
 adversus
 inermis
 mūtus
 superbus
 submergere
 contemnere
 praepōnere
 percurrere
 tuērī
 rēmigāre
 adiuvāre
 flectere
 ēdūcere
 repugnāre
 dissuādere
 praeferre
 offerre
 redimere
 reminiscī
 meminisse
 referre
 minārī
 armāre
 dēsistere
 aliquot
 ubique
 aliquandō
 intereā
 etiamnunc
 dōnec
 neu
 seu
 utinam

mortis aut — nāvīgābat. — [= complūrēs] insulae ab — relinquēbantur. Rōmae frūmentum tam — erat ut multī pauperēs fame (= — cibi) perirent.

Pirātae, quī — [= aliquō tempore] Caesarem cēperant, xx talenta — [= sive] D milia sēstertium ab eō postulāvērunt, sed Caesar, vir —, L talenta iīs —. Tantō pretiō Caesar — est.

Omnēs amīcī prō beneficiis — agunt, sed paucī postea — referre volunt. Vēra — rāra est. Difficile est beneficiōrum —. Fortēs fortūna —.

PENSVM C

Cūr Pompēius classī Rōmānae praepositus est?

Cūr amīcī nostrī ab alterā nāve fugiunt?

Utrum ventus secundus an adversus est?

Quantum gubernātor pirātis offerre potest?

Num ipse tantum pecūniae possidet?

Quandō vērus amicus cognōscitur?

Quōmodo Mēdus servus factus est?

Cūr Mēdus adhūc nihil nārrāvit de eā rē?

Suntne praedōnēs quī eōs persequuntur?

Cūr Mēdus etiamnunc perterritus est?

Quō nāvēs longae cursum flectunt?

EXERCITVS ROMANVS

1 Exercitus Rōmānus ūniversus cōnstat ex legiōnibus
 duodētrīgintā, quae in dēnās cohortēs dividuntur. In
 singulis legiōnibus sunt sēna vel quīna vel quaterna mī-
 lia mīlitum, quī omnēs cīvēs Rōmānī sunt. Praetereā
 5 magna auxilia exercitū adiunguntur. Auxilia sunt pedi-
 tēs equitēsque ex prōvinciis, quī arma leviōra, sicut ar-
 cūs sagittāsque, ferunt. Legiōnārii sunt peditēs scūtīs,
 gladiis pilisque armātī.

Signum legiōnis est aquila argentea, quae in itinere
 10 ante agmen fertur. In itinere cohortēs alia post aliam in
 longō ōrdine prōgrediuntur. Tālis ōrdō mīlitum prōgre-
 dientium dīcitur agmen. Cum agmen ad hostēs pervē-
 nit, sī tempus et locus idōneus est ad pugnandum, co-
 hortēs in trēs ōrdinēs instruuntur. Exercitus ita instrūc-
 15 tus aciēs appellātur. Ante proelium dux exercitūs mīli-
 tēs suōs hortātur ut fortiter pugnent. Tum peditēs prō-

agmen -inis *n*legiō -ōnis *f*

cohort -rtis *f*
 dēni -ae -a = X et X...
 sēni -ae -a = VI et VI...
 quīni -ae -a = V et V...
 quaterni -ae -a = IV et
 IV...
 auxilia -ōrum *n pl*
 ad-iungere = addere

legiōnārius -a -um < le-
 giō; *m* = mīles *l*.

aquila

ōrdō -inis *m*
 prō-gredi -ior = prō-
 cēdere
 idōneus -a -um = con-
 veniēns
 instruere -ūxisse -ūctum
 aciēs -ēi *f*
 proelium -i *n* = pugna
 exercituum
 hortāri = monēre
 prō-currere -currisse

mittere = iacere

caedere = pulsāre; (gladiō) c. = occidere

imperātor -ōris *m* = quī imperat (titulus ducis)
circum-dare = cingere
(locum) mūnīre = vallō
(locum) mūnīre = vallō
/mūrō circumdare
suprā (*adv*): in cap. XII
com-memorāre = me-
morāre

aetās -ātis *f* = annī quōs
aliquis vixit
militāris -e < mīles
puer VII annōs nātus
= puer VII annōrum

velle, *coni imperf*:
vellem vellēmus
vellēs vellētis
vellet vellent

studēre (+ *dat*): litterīs
s. = studiōsus esse lit-
terārum (: legendī)
studium -ī *n* < studēre

cōgere co-ēgisse -āctum
(< co- + agere) = vī
persuādēre

stipendium -ī *n* = mercēs
militis; s. merēre = mī-
litāre
prō ↔ contrā

virtūs -ūtis *f* < vir;
(militis) v. = animus
fortis

pūblicus -a -um (< popu-
lus) ↔ prīvātus -a -um

(epistulam) dare = mit-
tere
praecipuē = prae cēteris
rēbus, māximē

currunt et primum pila in hostes mittunt, deinde eos
gladiis caedunt. Hostibus proelio victis, dux a militibus
'imperator' salutatur. Vesperis exercitus loco ad defen- 20
dendum idoneo castra ponit, quae vallo et fossa circum-
dantur. Ita muniuntur castra Romana.

Aemilius, frater Aemiliae minor, quem supra com-
memoravimus, a prima aetate studiosus fuit rei milita-
ris. Iam puer septem annos natus gladios ligneos et ar- 25
cus sagittasque sibi faciebat, ut cum aliis pueris eius-
dem aetatis proelia luderet. Septendecim annos natus a
patre interrogatus 'quid tum discere vellet?' filius statim
respondit 'se nihil nisi rem militarem discere velle.' Vo-
luntas filii patri haud placebat, cum ipse litteris studeret
neque ullum aliud studium filio suo dignum esse arbi- 30
traretur. Cum vero filius nullo modo contra voluntatem
ad studium litterarum cogi posset, pater eum una cum
Publio Valerio, adulescente eiusdem aetatis, in Germaniam
ad exercitum Romanum misit, ut apud ducem
quendam egregium stipendia mereret. Ibi Aemilius pro 35
patria pugnans iam magnam gloriam militarem sibi
quaesivit. Virtus eius egregia ab omnibus laudatur.

Et pater et soror Aemilium frequentes epistulas ad fi-
lium et fratrem suum mittunt. Pater maxime de rebus
publicis scribit, sed Aemilia de rebus privatis, ut de 40
liberis suis et de convivis, scribere solet. Epistulae quas
Aemilius ad patrem dat praecipue de gloria et virtute
militari sunt, sed ex iis litteris privatis quas Aemilia

nūper ā frātre suō accēpit plānē appāret eum iam vītā
 45 mīlitārī fatīgātum esse. Ecce litterae novissimae, quās
 Aemilia prīdiē kalendās Iūniās ā frātre accēpit et posterō
 diē in conviviō recitāvit:

II “Aemilius sorōrī suae cārissimae s. d.

Hodiē dēmum mihi allāta est epistula tua quae a. d.

50 VII kal. Māi. scrīpta est, id est ante vīgintī diēs. Quam
 tardus est iste tabellārius! Celsī sānē et arduī montēs
 Germāniam ab Italiā disiungunt, ac difficillimae sunt
 viae quae trāns Alpēs ferunt, sed tamen celer tabellārius
 idem iter quīndecim ferē diēbus cōnficere potest, ut
 55 tabellārīi pūblicī quibus ūtitur dux noster. Ego vēō
 istum tabellārium properāre docēbō, cum meās litterās
 ad tē referet.

Sed quamquam tardē advēnit, grātissima mihi fuit
 tua epistula magnōque cum gaudiō ex eā cognōvī tē et

60 Iūlium et līberōs vestrōs, quōs valdē dīligō, bonā valē-
 tūdine fruī. Cum epistulās tuās legō, apud vōs in Al-
 bānō esse mihi videor, neque in hāc terrā frīgidā inter
 hominēs barbarōs. Tum, nesciō quōmodo, ita permo-
 veor ut lacrimās vix teneam — ita patriam et amīcōs
 65 meōs dēsīderō.

Ō, quam longē absum ab Italiā et ab iīs omnibus quōs
 praecipuē dīligō! Utinam ego Rōmae essem aut tū apud
 mē essēs! Cum Dānuvium flūmen aspiciō, quod praeter
 castra nostra fluit, dē Tiberī cōgitō atque dē Rōmā.

70 Quandō tē aspiciam, urbs pulcherrima? Utinam hic am-

appāret = plānum est,
 intellegitur
 fatīgāre = fessum facere

prī-diē = diē ante
 posterus -a -um (< post)
 = sequēns

s. d. = salūtem dicit
 a. d. VII kal. Māi. =
 ante diem septimū
 kalendās Māiās
 arduus -a -um:

mōns
 arduus

Alpēs -ium *f pl*: montēs
 Eurōpae altissimī
 ferē = circiter

properāre = celeriter
 ire/agere
 re-ferre

gaudium -i *n* (< gaudēre)
 = laetitia
 valētūdō -inis *f* < valēre

Albānum -i *n* = prae-
 dium Albānum

dēsīderāre: amīcōs *d.* =
 dolēre sē abesse ab
 amīcīs

castra
 →
 praeter castra

amnis -is *m* = flūmen

trāns-ferre

Venus est Mercuriī soror
(pater utriusque Iup-
piter)

ridiculus -a -um
= ridendus
ef-fundere < ex + fun-
dere

cupidus patriae videndae
= cupidus patriam vi-
dendī
prae-stāre: officium p.
= officium facere

trāns-ire -iisse

tam-diū ... quam-diū
= tam diū ... quam
citrā ↔ ultrā *prp + acc:*

ultrā flūmen

ūnī -ae -a: ūnae litterae
= ūna epistula
trīnī -ae -a: trīnae lit-
terae = trēs epistulae
quaternae litterae =
quattuor epistulae

in scribendō
in epistulīs scribendīs

ad scribendum
ad epistulam scribendam

nis Tiberis esset et haec castra essent Rōma!

Sed frūstrā haec optō, cum nēmō nisi deus ita subitō
in alium locum trānsferri possit. Sī Mercurius essem
ālāsque habērem, ventō celerius trāns montēs amnēsque
in Italiam volārem, ubi Venus, soror mea pulcherrima, 75
frātre[m] ridēns reciperet.

Ridēbis certē, mea soror, nec sine causā, nam ridicu-
lum est tālēs rēs optāre, nec lacrimās effundere militem
deceat, cuius officium est sanguinem effundere prō pa-
triā. Ego vērō, etsī cupidus sum patriae videndae, offi- 80
cium meum praestābō sicut cēteri militēs Rōmānī, quō-
rum magnus numerus in Germāniā est. Nisi nōs hīc
essēmus finēsque imperiī dēfenderēmus, hostēs celeri-
ter Dānuvium et Alpēs trānsirent atque ūsque in Italiam
pervenirent, nec vōs in Latiō tūtī essētis. Nē hoc fiat, 85
legiōnēs Rōmānae hīc sunt ac tamdiū remanēbunt
quamdiū hostis armātus seu citrā seu ultrā Dānuvium
flūmen reliquus erit.

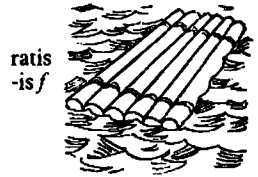
Quoniam igitur ipse ad tē properāre nōn possum,
litterās ad tē scribere properō. Quaeris ā mē cūr tibi 90
ūnās tantum litterās scripserim, cum interim trīnās qua-
ternāsve litterās ā tē accēperim. Haud difficile est mē
excūsāre, quod neglegēns fuerim in scribendō. Sī mihi
tantum esset ōtīū quantum est tibi, in epistulīs scriben-
dis nōn minus dīligēns essem quam tū. Sed cum per 95
complūrēs mēnsēs vix tempus habuerim ad dormien-
dum, facile intellegēs nūllum mihi ōtium fuisse ad epis-

tulam scribendam. Prope cotīdiē aut Germānī castra nostra oppugnāvērunt aut nōs impetūs fēcimus in illōs.

100 Hodiē vērō nullum hostem armātum citrā flūmen vidēmus. Magnus numerus eōrum aut caesus aut captus est ā nostrīs, reliquī ultrā flūmen in magnīs silvīs latent. Herī enim exercitum Germānōrum proeliō vicimus. Quod sic factum est:

III Mediā nocte in castra nūntiātum est ‘magnum hostium numerum nāviculīs ratibusque cōpulātis flūmen trānsiisse celeriterque secundum flūmen adversus castra nostra prōgredi.’ Hōc nūntiō allātō, mīlitēs statim convocātī sunt. Quī cum arma cēpissent et vāllum ascendissent, prīmō mirābantur quamobrem mediā nocte
110 ē somnō excitātī essent, cum extrā vāllum omnia tranquilla esse vidērentur. Ego quoque dubitāre coeperam num nūntius vērūm dīxisset, cum subitō paulō ante lūcem magnus numerus Germānōrum ē silvīs proximīs
115 excurrēns castra nostra oppugnāvit. Nostrī, cum parātī essent ad castra dēfendenda, illum prīmum impetum facile sustinuērunt. Nec tamen hostēs castra oppugnāre dēstitērunt, sed aliī ex aliīs partibus etiam atque etiam sub vāllum prōcurrērunt. Cum complūrēs hōrās ita fortissimē ā nostrīs, ab hostibus cōstanter ac nōn timidē
120 pugnātum esset, equitātus noster repente portā dextrā ērumpēns impetum in latus hostium apertum fēcit. Paulō post, cum plērīque hostēs sē ad equitēs convertissent, peditēs nostrī portā sinistrā ērūpērunt. Hostēs hāc

caedere cecidisse caesum

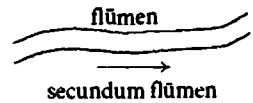

cōpulāre = coniungere

secundum *prp* + *acc*: s.
flūmen = flūmen sequēns

con-vocāre = in eundem locum vocāre

cum... cēpissent = postquam cēpērunt

ante lūcem = ante diem

ex-currere

ad dēfendendum
ad castra dēfendenda

dē-sistere -stitisse
etiam atque etiam =
iterum atque iterum

cōstāns, *adv* cōstanter

pugnātur ā nostrīs =
nostrī pugnant

ē-rumpere = subitō excurrere

plērī- plērae- plēra-que
= prope omnēs
convertere -tisse -sum

diū, *comp* diūtius,
sup diūtissimē

tergum vertere : fugere
rīpa -ae *f* = litus
flūminis

ulterior -ius *comp*
< ultrā; *sup* ultimus
citerior -ius *comp*
< citrā; *sup* citimus
caedēs -is *f* < caedere

dēsiderantur : āmissī
sunt
vulnerāre < vulnus
-eris *n*

incolumis -e = salvus,
integer

numerō superiōrēs
: plūrēs

pāx pācis *f* ↔ bellum

lēgātus -i *m* = nūntius
pūblicus

rē perturbātī, cum iam longā pugnā fatīgātī essent, im- 125
petum Rōmānōrum ab utrāque parte venientium diū-
tius sustinēre nōn potuerunt, ac post brevem pugnam
terga vertērunt. Cum ad rīpam flūminis fugientēs per-
vērissent, aliī nāviculīs ratibusque sē servāvērunt, aliī
armīs abiectīs in flūmen sē prōiēcērunt, ut natandō ad 130
rīpam ulteriōrem pervenirent, reliquī omnēs ab equiti-
bus, quī ad eōs persequendōs missī erant, in rīpā cite-
riōre caesī aut captī sunt. Tāta ibi caedēs hostium facta
est ut meminisse horream.

Duo ferē mīlia hominum magnamque armōrum cō- 135
pīam hostēs eō proeliō āmīsērunt. Ē nostrīs haud multī
dēsiderantur. Ipse sagittā in brachiō laevō vulnerātus
sum, sed vulnus meum leve est, multī graviōra vulnera
accēpērunt. Nec vērō ūllus mīles legiōnārius ā tergō
vulnerātus est. Plērīque autem mīlitēs nostrī ex tantō 140
proeliō incolumēs sunt.

Hōc proeliō factō, dux victor, cum ā mīlitibus impe-
rātor salūtātus esset, virtūtem nostram laudāvit ‘quod
contrā hostēs numerō superiōrēs fortissimē pugnāvissē-
mus’; ‘tot hominibus ūnō proeliō āmissīs, hostēs brevī 145
arma positūrōs esse’ dīxit. Hīs verbīs māximō gaudiō
affectī sumus, nam post longum bellum omnēs pācem
dēsiderāmus. Hodiē lēgātī ā Germānīs missī ad castra
vērērunt, ut cum imperātōre colloquerentur. Nesciō
an lēgātī pācem petītum vērērunt, sed certō sciō im- 150
perātōrem nostrum cum hoste armātō colloquī nōlle.

Ego cum ceteris hac victoriā gloriōsā gaudeō quidem,
 sed multō magis gaudērem sī amīcus meus Pūblius Va-
 leriū, quōcum primum stipendium meruī, incolumis
 155 esset et mēcum gaudēre posset. Quī cum mihi in hostēs
 prōgressō auxiliū ferre vellet, ipse ex aciē excurrēns
 pilō percussus cecidit. Graviter vulnerātus in castra por-
 tātus est, ubi in manibus meis ex vulnere mortuus est,
 postquam mē orāvit ut per litterās parentēs suōs dē
 160 morte filiī cōsōlārer. Sed quōmodo aliōs cōsōler, cum
 ipse mē cōsōlārī nōn possim? Fateor mē lacrimās effū-
 disse cum oculōs eius clausissem, sed illae lacrimae et
 militem et amīcum decēbant, etenim malus amīcus fuis-
 sem, nisi lacrimās effūdissem super corpus amīcī mor-
 165 tuī, cum ille sanguinem suum prō mē effūdisset.

Utinam patrem audīvissem, cum mē ad studium litte-
 rarū hortārētur! Sed tum litterās et studiōsōs litterā-
 rum dēspiciēbam. Poētās ut hominēs ōtiōsōs ōderam,
 praecipuē Tibullum, quī vītam rūsticā atque ōtiōsam
 170 laudābat, vītam militārem dēspiciēbat. Mirābar cūr ille
 poēta mortem gloriōsam prō patriā ‘dīram’ vocāret et
 ēnsēs quibus patriā dēfenditur ‘horrendōs’, ut in hīs
 versibus, quōs senex magister etiam atque etiam nōbīs
 recitābat:

175 *Quis fuit horrendōs prīmus quī prōtulit ēnsēs?*

Quam ferus et vērē ferreus ille fuit!

Tum caedēs hominum generī, tum proelia nāta,

tum brevior dīrae mortis aperta via est!

gloriōsus: (rēs) gloriōsa
 = quae glōriam affert

quō-cum = cum quō

prō-gredi -ior -gressum
 esse
 percutere -iō -cussisse
 -cussum
 ex vulnere = propter
 vulnus

ef-fundere -fūdisse
 -fūsum

et-enim = namque

tum = tunc

dēspicere = contemnere
 ōtiōsus -a -um < ōtium
 ōderam ↔ amābam
 Tibullus -ī m

dīrus -a -um = terribilis

ēnsis -is m = gladius
 horrendus -a -um =
 dīrus

[Tibullus I.10.1-4]

prō-ferre = in lūcem p.,
 primum facere

genus hominum =
 cūcti hominēs
 proelia nāta sunt
 : brevior via ad dīram
 mortem aperta est

Rīdiculī mihi puerō vidēbantur īī versūs, cum nōn-
dum caedem vīdissem. At hodiē Tibullum vērūm dīx- 180
isse intellegō. Sī iam tum hoc intellexissem, certē pa-
trem audīvissem nec ad bellum profectus essem, ut tot
caedēs et tot vulnera vidērem.

At iam satis dē caede scrīpsī. Nōlō tē fatigāre nār-
randō dē bellō cruentō, cum brevī pācem fore spērē- 185
mus. Nisi ea spēs mē fallit, posthāc plūrēs epistulās ā
mē expectātō, atque plūrēs etiam ipsa scrībītō! Etiam
aliōs monētō ut ad mē litterās dent. Et dē rē pūblicā et
dē rē prīvātā nārrātōte mihi! Scītōte mē omnia quae
apud vōs fiunt cognōscere velle. 190

Valētūdinem tuam cūrā diligenter! Datum prīdiē
īdūs Māiās ex castrīs.”

GRAMMATICA LATINA

Coniūctīvus

Tempus plūsquamperfectum 195

[A] Āctīvum.

Iūlius dubitābat num magister Mārcum laudāvisset.

‘Laudāvisset’ coniūctīvus est temporis praeteritū plūs-
quamperfectū. Coniūctīvus plūsquamperfectū dēsinit in -isset
(pers. III sing.), quod ad īnfīnītīvum perfectū sine -isse ad- 200
icitur.

Exempla: [1] recitāv|isset; [2] pārū|isset; [3] scrīps|isset; [4]
audīv|isset.

Pater filium interrogāvit ‘num bonus discipulus *fuisset*:
num magistrō pārūisset, attentē audīvisset, rēctē scrīpsisset et 205
pulchrē recitāvisset.’ Filius nōn respondit. Tum pater ab eō
quaesīvit ‘num ā magistrō laudātus esset.’ Cum filius id negā-

fore (*inf fut*) = futūrum
/-am... esseexspectātō! = exspectā
(posthāc)!

scrībītō! = scrībe!

monētō! = monē!

nārrātōte! = nārrāte!

Idūs Māiae: diēs xv
mēnsis Māiī

laudāvisset

-isset

[1] recitāv|isset

[2] pārū|isset

[3] scrīps|isset

[4] audīv|isset

[1] recitāv|isse|m

recitāv|isse|s

recitāv|isse|t

recitāv|isse|mus

recitāv|isse|tis

recitāv|isse|nt

visset, "Ergō" inquit pater "malus discipulus fuisti; nam si bonus discipulus fuissēs, magister iē laudāvisset. Si magistrō
 210 pāruiissēs, allenlē audīvissēs, rēclē scrīpsissēs ei pulchrē recitāvissēs, ā magistrō laudātus essēs." Fīlius: "Etiam si industrius fuissem, magister mē nōn laudāvisset." Pater: "Quid?" Fīlius: "Etiam si magistrō pāruiissem, allenlē audīvissem, rēclē scrīpsissem ei pulchrē recitāvissēm, laudātus nōn essem ab illō magistrō iniūslō!"
 215

Pater filiōs interrogāvit 'num bonī discipulī fuissent: num magistrō pāruiissent, allenlē audīvissent, rēclē scrīpsissent ei pulchrē recitāvissent.' Filii nōn respondērunt. Tum pater ab iis quaesīvit 'num ā magistrō laudātī essent.' Cum filii id negāvissent, "Ergō" inquit pater "malī discipulī fuistis; nam si bonī discipulī fuissētis, magister vōs laudāvisset. Si magistrō pāruiissētis, allenlē audīvissētis, rēclē scrīpsissētis ei pulchrē recitāvissētis, ā magistrō laudātī essētis." Fīlii: "Etiam si magistrō pāruiissēmus, allenlē audīvissēmus, rēclē scrīpsissēmus ei pulchrē recitāvissēmus, laudātī nōn essēmus ab illō magistrō iniūslō!"
 225

Singularis

Plūralis

Persōna prīma -issem -issēmus
Persōna secunda -issēs -issēlis
 230 *Persōna tertia* -isset -issenl

[B] Passivum.

Exempla: vidē suprā!

Singularis

Plūralis

Persōna prīma laudātus essem laudātī essēmus
 235 *Persōna secunda* laudātus essēs laudātī essētis
Persōna tertia laudātus esset laudātī essent

Imperātīvus futūrī

Pugnātō, mīles! Pugnātōte, mīlitēs!

'Pugnātō, pugnātōte' imperālīvus futūrī est. Imperālīvus futūrī dēsinit in -tō (sing.) ei -tōte (plūr.); idem ferē significal atque imperālīvus praesentis ('pugnā, pugnāle').
 240

[2] pārui|isse|m
 pārui|issēs|s
 pārui|isse|t

pārui|issē|mus
 pārui|issē|tis
 pārui|issē|nt

[3] scrīps|isse|m
 scrīps|issēs|s
 scrīps|isse|t

scrīps|issē|mus
 scrīps|issē|tis
 scrīps|issē|nt

[4] audīv|isse|m
 audīv|issēs|s
 audīv|isse|t

audīv|issē|mus
 audīv|issē|tis
 audīv|issē|nt

fu|isse|m fu|issēs|mus
 fu|issēs|s fu|issēs|tis
 fu|isse|t fu|isse|nt

-isse|m -issē|mus

-issēs|s -issē|tis

-isse|t -isse|nt

-tus|essem -tī|essēmus

-ta|essēs -tae|essētis

-tum|esset -ta|essent

pugnātō pugnātōte

-tō -tōte

[1] pugnā|tō pugnā|tōte
 [2] pārē|tō pārē|tōte
 [3] scrīb|itō scrīb|itōte
 [4] audī|tō audī|tōte

es|tō es|tōte

Vocābula nova:

legiō
 cohors
 agmen
 ōrdō
 aciēs
 proelium
 imperātor
 aetās
 studium
 stipendium
 virtūs
 gaudium
 valētūdō
 amnis
 rātis
 rīpa
 caedēs
 vulnus
 pāx
 lēgātus
 ēnsis
 legiōnārius
 idōneus
 militāris
 pūblicus
 privātus
 posterus
 arduus
 rīdiculus
 ulterior
 cīterior
 incolumis
 ōtiōsus
 dīrus
 horrendus
 dēnī
 sēnī
 quīnī
 quaternī

Exempla:

Magister: "Posthāc bonus discipulus *estō*, puer! Semper mihi *pārētō!* Diligenter *audītō!* Pulchrē *recitātō* et *rēctē scribitō!*"

245

Magister: "Posthāc bonī discipulī *estōte*, pueri! Semper mihi *pārētōte!* Diligenter *audītōte!* Pulchrē *recitātōte* et *rēctē scribitōte!*"

PENSVM A

Magister epistulam ad Iūlium scripsit, cum Mārcus in lūdō dormiv- nec magistrō pārū-. Sī Mārcus bonus discipulus fu-, magister eum laudāv- nec epistulam scrips-.

Mārcus: "Herī in cubiculō inclūsus sum, cum pater epistulam tuam lēg-. Nisi tū eam epistulam scrips-, ā patre laudātus es-." Magister: "Epistulam scripsī cum in lūdō dormiv- nec mihi pārū-. Sī industrius fu-, tē laudāv- nec epistulam scrips-." Mārcus: "Etiam sī industrius fu- et tibi pārū-, mē nōn laudāv-!"

Clēmēns es-, domine! Patientiam habē-! Servōs probōs laudā-, sed improbōs pūnī-!

Industrii es-, servi! Cum dominus loquitur, tacē- et audī-! Semper officium faci-!

Verba: instruere -isse -um; cōgere -isse -um; caedere -isse -um; convertere -isse -um; percutere -isse -um; prōcurrere -isse; dēsistere -isse; prōgredi -um esse.

PENSVM B

Ūna — cōstat ex v vel vi milibus hominum, quī in x — dīviduntur. Exercitus prōcēdēns — dīcitur. Exercitus ad — [= pugnam] instrūctus — appellātur. Post victōriam dux ā militibus — nōminātur. Sī militēs fortiter pugnavērunt, — eōrum ab imperātōre laudātur. Officium militis est sanguinem — prō patriā.

Aemilius, quī in capitulō XII — est, ūnā cum Valeriō, adulēscēte eiusdem —, in Germāniā — meruit. Tabellārius

pūblicus xv — [= circiter] diēbus Rōmā in Germāniam — [= celeriter ire] potest. Difficile est Alpēs —. Mīlitēs Rōmānī — Dānuvium sunt, hostēs sunt — Dānuvium.

PENSVM C

Quae arma gerunt auxilia?

Quid est signum legiōnis?

Quōmodo mīlitēs in aciem instruuntur?

Ad quod studium pater Aemilium hortābātur?

Quō Aemilius adulēscēns missus est?

Cūr Aemilius epistolās legēs permovētur?

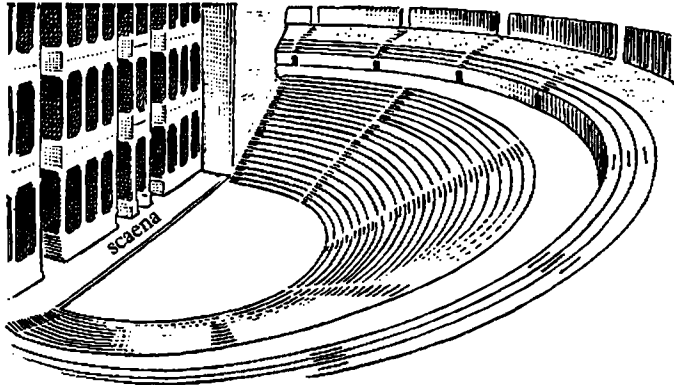
Quamobrem ipse paucās epistolās scripsit?

Quī nūntius nocte in castra allātus est?

Cūr hostēs castra Rōmāna nōn expugnāvērunt?

Num Tibullus vītam mīlitārem laudat?

ūnī
trīnī
adiungere
prōgredi
instruere
hortārī
caedere
circumdare
mūnīre
commemorāre
studēre
cōgere
fatīgāre
properāre
dēsīderāre
trānsferre
effundere
praestāre
trānsīre
cōpulāre
convocāre
excurrere
prōcurrere
ērumpere
vulnerāre
fore
plērique
prīdiē
praecipuē
tamdiū
quāmdiū
diūtius
ferē
etenim
citā
ultrā
secundum

theātrum -ī *n*

DE ARTE POETICA

Epistolā Aemiliī convīvis recitatā, “Ergō” inquit Aemilia “nōn modo filiō, sed etiam frātrī meō bracchium vulnerātum est.”

Fabia: “Quisnam vulnerāvit filium tuum?”

Aemilia: “Medicus bracchium eius scalpellō suō acūtō secuit! Quī, cum Quīntus herī dē altā arbore cecidisset, pedem eius turgidum vix tetigit, sed misellō puerō sanguinem misit! Profectō filius meus nōn operā medicī sānābitur, sed diīs iuvantibus spērō eum brevī sānum fore. Liberīne tuī bonā valētūdine ūtuntur?” 10

Fabia: “Sextus quidem hodiē nāsō turgidō atque cruentō ē lūdō rediit, cum certāvisset cum quibusdam puerīs quī eum laeserant.”

Aemilia: “Cum puerī lūdunt, haud multum interest inter lūdum et certāmen. Mārcus vērō, sī quis eum laedere vult, ipse sē dēfendere potest.”

Fabia: “Item Sextus scit sē dēfendere, dummodo

pēs turgidus

scalpellum -ī *n* = parvus
culter medicī

turgidus -a -um
misellus -a -um = miser
sanguinem mittere = vē-
nam aperire
opera -ae *f*: o. alicuius
= quod aliquis agit
diīs = deīs (*abl/dat*)

certāre = pugnāre

laedere -sisse -sum =
pulsandō vulnerāre,
nocēre (eī)
inter-esse
lūdus -ī *m* < lūdere
certāmen -inis *n* (< cer-
tāre) = pugna

dum-modo (+ *comi*)
= sī modo

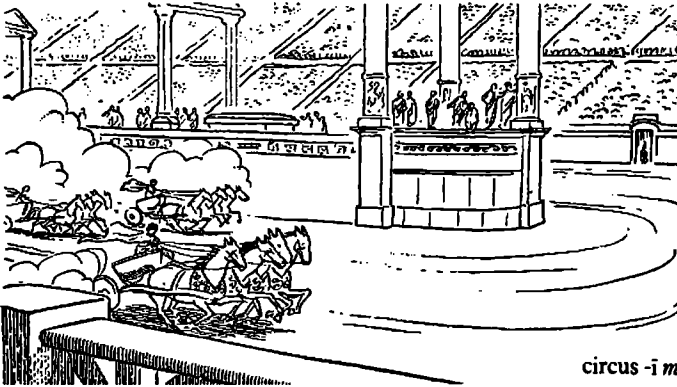
cum singulīs certet. Nēmō sōlus eum vincere potest.
Sed filius meus studiōsior est legendī quam pugnandī.”

20 Aemilia: “Id dē Mārcō dicī nōn potest. Is nōn tam
litterīs studet quam lūdīs et certāminibus!”

Hīc Cornēlius mulierēs interpellat: “Ego quoque lū-
dīs et certāminibus studeō, dummodo aliōs certantēs
spectem! Modo in amphitheātrō certāmen magnificum
25 spectāvī: plūs trecentī gladiātōrēs certābant. Plērique
gladiīs et scūtīs armātī erant, aliī rētia gerēbant.”

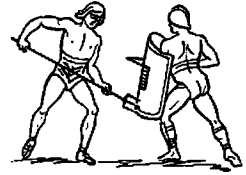
Aemilia, quae certāmen gladiātōrium nōn spectāvit, ā
Cornēliō quaerit ‘quōmodo gladiātōrēs rētibz certent?’

Cornēlius: “Alter alterum in rēte implicāre cōnātur,
30 nam quī rēti implicitus est nōn potest sē dēfendere et
sine morā interficitur, nisi tam fortiter pugnāvit ut spec-
tātōrēs eum vīvere velint. Sed plērumque is quī victus
est occīditur, victor vērō palmam accipit, dum spectātō-
rēs dēlectātī clāmānt ac manibus plaudunt.”

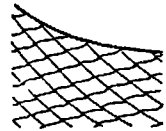

circus -i m

35 Iūlius: “Mihi nōn libet spectāre lūdōs istōs ferōcēs.
Mālō cursūs equōrum spectāre in circō.”

gladiātōrēs

rēte
-is n

plūs c = plūs quam c
gladiātōr -ōris m = vir
quī populō spectante
cum alterō pugnat
gladiātōrius -a -um
< gladiātōr

im-plicāre -āvisse/-uisse
-ātum/-itum

spectātōr -ōris m = quī
spectat
plērum-que = prope
semper

plaudere -sisse -sum

palma
-ae f

libēre: libet = grātum
est, placet

circēnsis -e < circus;
m pl = lūdī circēnsēs
 iuvāre = delectāre
 modo... modo = tum...
 tum

aurīga -ae *m* = quī
 currum regit
 favēre (+ *dat*) = bene
 velle

lūgēre = maerēre (ob ali-
 cuius mortem)

scaenicus -a -um < scaena
 cōmoedia -ae *f* = fābula
 scaenica dē rēbus levi-
 bus et ridiculīs
 Plautus -i *m*: poēta qui
 cōmoediās scripsit
 Amphitryōn -ōnis *m*
 ācer ācris ācre = cupidus
 agendī, impiger
 gerere = agere

geminus -a -um: (filiū)
 geminī = duo eōdem
 diē nātī
 parere peperisse partum
 Herculēs -is *m*

ingenium -i *n* = nātūra
 animī
 ratiō -ōnis *f* = causa
 quae rem plānam facit
 reddere : dare
 [Ovidius: *Ars am.* I.99]

ut ipsae spectentur

bellus -a -um = pulcher

poēticus -a -um < poēta

prīncipiū -i *n* = prīma
 pars, initium
 [Ovidius: *Amōrēs* III.2]

nōbilitium equōrum
 tamen precor ut vincat
 ille aurīga cui tū ipsa
 favēs

Cornēlius: "Lūdī circēnsēs mē nōn minus iuvant
 quam gladiātōriī: modo in amphitheātrum, modo in cir-
 cum eō. Sed ex novissimīs circēnsibus maestus abiī,
 cum ille aurīga cui plērīque spectātōrēs favēbant ex 40
 currū lāpsus equīs prōcurrentibus occīsus esset. Illō oc-
 cisō spectātōrēs plaudere dēsierunt ac lūgēre coepē-
 runt."

Fabia: "Ego lūdōs scaenicōs praeferō: mālō fābulās
 spectāre in theātrō. Nūper spectāvī cōmoediam Plautī 45
 dē Amphitryōne, duce Graecōrum, cuius uxor Alcmēna
 ab ipsō Iove amābātur. Dum dux ille ācer et fortis pro-
 cul ā domō bellum gerit, Iuppiter sē in fōrmam eius
 mūtāvit, ut Alcmēnam vīseret; quae, cum putāret con-
 iugem suum esse, eum in cubiculum recēpit..." 50

Cornēlius: "...et decimō post mēse filiōs geminōs
 peperit, quōrum alter fuit Herculēs. Illa fābula omni-
 bus nōta est. Sed scītisne cūr fēminis libeat in theātrum
 ire? Ovidius poēta, quī ingenium mulierum tam bene
 nōverat quam ipsae mulierēs, ratiōnem reddit hōc 55
 versū:

Spectātum veniunt, veniunt spectentur ut ipsae!"

Fabia: "Et virī veniunt ut bellās fēminās spectent!"

Tum Iūlius, quī artis poēticae studiōsus est, "Ovidius 11
 ipse" inquit "id dicit. Ecce prīncipiū carminis quod 60
 scripsit ad amīcam sēcum in circō sedentem:

*Nōn ego nōbilitium sedeō studiōsus equōrum;
 cui tamen ipsa favēs vincat ut ille precor.*

Ut loquerer tēcum vēnī tēcumque sedērem,

65 *nē tibi nōn nōtus quem facis esset amor.*

*Tū cursūs spectās, ego tē — spectēmus uterque
quod iuvat, atque oculos pascat uterque suōs!*"

Cornēlius: "Ego memoriā teneō versūs Ovidiī dē pu-
ellā quae poētam industrium prohibēbat bellum Trōiā-

70 num canere et fātum rēgis Priamī:

*Saepe meae "Tandem" dixi "discēde!" puellae
— in gremiō sēdit prōtinus illa meō!*

*Saepe "Pudet" dixi. Lacrimīs vix illa retentīs
"Mē miseram! Iam tē" dixit "amāre pudet?"*

75 *Implicuitque suōs circum mea colla lacertōs
et, quae mē perdunt, ōscula mille dedit!*

*Vincor, et ingenium sūmptīs revocātur ab armīs,
rēsque domī gestās et mea bella canō."*

Fabia: "Iste poēta virīs sōlis placet. Mē vērō magis
80 iuvant carmina bella quae Catullus scripsit ad Lesbiam
amīcam. Sī tibi libet, Iūli, recitā nōbīs ē librō Catullī."

"Libenter faciam" inquit Iūlius, "sed iam nimis ob-
scūrum est hoc triclinium; in tenebrīs legere nōn pos-
sum. Lucernās accendite, servī!"

85 Lucernīs accēnsīs, Iūlius librum Catullī prōferrī iu-
bet, tum "Incipiam" inquit "ā carmine dē morte passe-
ris quem Lesbia in dēliciīs habuerat:

*Lūgēte, ō Venerēs Cupīdinēsque
et quantum est hominum venustiōrum!*

90 *Passer mortuus est meae puellae,*

nōn nōtus : ignōtus
amor quem facis (: exci-
tās)

pāscere : dēlectāre

[Ovidius: *Amōrēs II.18.*]
bellum canere = dē bellō
c. (: carmen scribere)
fātum -ī n = quod necesse
est accidere, mors
meae puellae dixi
tandem (+ imp) = age!
gremium -ī n = genua se-
dentis; in gremiō meō
sedere sēdisse
mē pudet
retinēre -uisse -tentum

suōs lacertōs
colla : collum
mihi dedit

ingenium meum
ab sūmptīs armīs
mea bella : meōs amōrēs

libenter (*adv* < libēns)
= cum gaudiō
tenebrae -ārum *f* ↔ lūx
accendere -disse -ēnsium

dēliciae -ārum *f* = id
quod dēlectat
Venerēs, Cupīdinēs *pl*
: Venus, Cupīdō
quantum est hominum
= quot sunt hominēs
venustus -a -um = bel-
lus, amandus

[Catullus 3]

mellitūs -a -um (< mel)
= dulcis (ut mel)
nōrat = nōverat
ipse *m* = dominus; ipsa *f*
= domina: suam ipsam

circum-silire < -salire
ūsque = semper
pīpiāre = 'pīpi' facere
(ut avis)
tenebricōsus -a -um (< te-
nebrae) = obscurus
negant redire quemquam
= dicunt 'nēminem
redire'

Orcus -ī *m* = Plūtō : Inferi
dē-vorāre = vorāre

male factum = malefi-
cium
tuā operā = tuā causā
turgidulus = turgidus
ocellus -ī *m* = (parvus)
oculus
ultimus -a -um (*sup*
< ultrā) = postrēmus

perpetuus -a -um = quī
numquam finiētur, sine
fine
mēns mentis *f* = animus
(cōgitāns)

[Catullus 5]

ūnūs assis aestimāre :
minimī aestimāre, nihil
cūrāre

lūx : diēs (: vīta)
: nōbīs dormiendum est
ūnam noctem perpetuam

*passer, dēliciae meae puellae,
quem plūs illa oculis suīs amābat;
nam mellītus erat suamque nōrat
ipsam tam bene quam puella mātrem,
nec sēsē ā gremiō illiūs movēbat,
sed circumsiliēns modo hūc modo illūc
ad sōlam dominam ūsque pīpiābat.*

95

*Quī nunc it per iter tenebricōsum
illūc unde negant redire quemquam.*

At vōbīs male sit, malae tenebrae

100

*Orcī, quae omnia bella dēvorātis:
tam bellum mihi passerem abstulistis.*

Ō factum male! Ō miselle passer!

Tuā nunc operā meae puellae

flendō turgidulī rubent ocelli!

105

“His versibus ultimīs poēta vēram ratiōnem dolōris
suī reddit: quod oculī Lesbiae lacrimīs turgidī erant ac
rubentēs! Tunc enim Catullus Lesbiam sōlam amābat
atque amōrem suum perpetuum fore crēdēbat. Ecce
aliud carmen quō mēns poētae amōre accēnsa dēmōns- 110
trātur:

Vivāmus, mea Lesbia, atque amēmus,

rūmōrēsque senum sevērīōrum

omnēs ūnūs aestimēmus assis!

Sōlēs occidere et redire possunt —

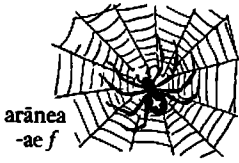
115

nōbīs, cum semel occidit brevis lūx,

nox est perpetua ūna dormienda.

<p><i>Dā mī bāsia mīlle, dēinde centum, dēin mīlle altera, dēin secunda centum, 120 dēinde ūsque altera mīlle, dēinde centum!</i> <i>Dēin, cum mīlia multa fēcerimus, conturbābimus illa, nē sciāmus, aut nē quis malus invidēre possit, cum tantum sciat esse bāsiorum.</i></p>	<p>mī = mihi bāsium -i n = ōsculum dein = deinde ūsque = sine fine = fēcerimus con-turbāre = turbāre (↔ numerāre) nē numerum sciāmus nōbīs invidēre tantum bāsiorum = tot bāsia uxōrem dūcere = uxō- rem suam facere affirmāre = certō dīcere nūbere -psisse (+ dat): alicui n. = alicuius uxor fieri</p>
<p>125 “Catullus Lesbiam uxōrem dūcere cupiēbat, nec vērō illa Catullō nūpsit, etsī affirmābat ‘sē nullī aliī virō nū- bere mālle.’ Mox vērō poēta dē verbīs eius dubitāre coepit:</p>	<p>[Catullus 70] uxōrem petat id quod mulier dīcit amantī cupidō</p>
<p><i>‘Nullī sē’ dīcit mulier mea ‘nūbere mālle 130 quam mihi, nōn sī sē Iuppiter ipse petat!’ Dīcit. Sed mulier cupidō quod dīcit amantī in ventō et rapidā scribere oportet aquā!</i></p>	<p>[Catullus 70] uxōrem petat id quod mulier dīcit amantī cupidō</p>
<p>“Postrēmō poēta intellēxit Lesbiam infidam et amōre suō indignam esse, neque tamen dēsiit eam amāre. Ecce 135 duo versūs quī mentem poētae dolentem ac dubiam in- ter amōrem et odium dēmōnstrant:</p>	<p>dolēre (animō) ↔ gaudēre dubius -a -um = in- certus, dubitāns odium -i n ↔ amor</p>
<p><i>Ōdī et amō! Quārē id faciam, fortasse requīris? Nesciō; sed fieri sentiō — et excrucior!” Hīs versibus recitātis convīvae diū plaudunt.</i></p>	<p>[Catullus 85] re-quirere = quaerere ex-cruciāre = valdē cruciāre</p>
<p>140 Tum Paula “Iam satis” inquit “audīvimus dē amandō et dē dolendō. Ego ridēre mālō, neque iste poēta rīsum excitat. Quīn versūs iocōsōs recitās nōbīs?”</p>	<p>risus -ūs m < ridēre iocōsus -a -um = quī rī- sum excitat, rīdiculus</p>
<p>Cui Iūlius “At Catullus” inquit “nōn tantum carmina sēria, sed etiam iocōsa scripsit. Ecce versūs quibus po-</p>	<p>sērius -a -um ↔ iocōsus</p>

[Catullus 13.1–8]

arānea
-ae f

nōn sine : cum
candidā : pulchrā
sāl : sermō iocōsus et
urbānus
cachinnus -ī m = rīsus
inquam (pers 1) = dīcō
venuste noster : mī amīce

(rīsum) movēre : excitāre

epigramma -atis n
(pl abl -atīs)
Mārtiālis -is m: poēta
Rōmānus quī XII librōs
epigrammatum scrīpsit

[VI.61]
nostrōs (: meōs) libellōs

ōscitāre = ōs aperīre (ob
dormiendī cupiditātem)
nōbīs, nostra : mihi, mea

[VII.3; III.9; II.88]

poētās: Pontiliānum,
Cinnam, Māmercum

ēta pauper quendam amīcum dīvitem, nōmine Fabul- 145
lum, ad cēnam vocāvit:

*Cēnābis bene, mī Fabulle, apud mē
paucīs, sī tibi dī favent, diēbus
— sī tēcum attuleris bonam atque magnam
cēnam, nōn sine candidā puellā
et vīnō et sale et omnibus cachinnīs.
Haec sī, inquam, attuleris, venuste noster,
cēnābis bene — nam tuī Catullī
plēnus sacculus est arāneārum!”*

150

Hī versūs magnum rīsum movent. Tum vērō Cornē- III
lius “Bene quidem” inquit “et iocōsē scrīpsit Catullus,
nec tamen versūs eius comparandī sunt cum epigram-
matīs sale plēnīs quae Mārtiālis in inimicōs scrīpsit.
Semper librōs Mārtiālis mēcum in sinū ferō.”

Ab omnibus rogātus ut epigrammata recitet, Cornē- 160
lius libellum ēvolvit et “Incipiam” inquit “ā versibus
quōs poēta dē suīs libellīs scrīpsit:

*Laudat, amat, cantat nostrōs mea Rōma libellōs,
mēque sinūs omnēs, mē manus omnis habet.*

Ecce rubet quīdam, pallet, stupet, ōscitat, ōdit. 165

Hoc volō: nunc nōbīs carmina nostra placent.”

Post hoc prīncipium Cornēlius aliquot epigrammata
Mārtiālis recitat, in iīs haec quae scrīpta sunt in aliōs
poētās:

Cūr nōn mittō meōs tibi, Pontiliāne, libellōs? 170

Nē mihi tū mittās, Pontiliāne, tuōs! —

	<i>Versiculōs in mē nārrātur scribere Cinna.</i>	versiculus -i m = versus (parvus)
	<i>Nōn scribit, cuius carmina nēmō legit! —</i>	nōn scribit is
	<i>Nīl recitās — et vīs, Māmerce, poēta vidērī.</i>	nīl = nihil
175	<i>Quidquid vīs, estō — dummodo nīl recitēs!</i>	
	Ecce alia epigrammata Mārtiālis quae Cornēlius con- vīvīs attentīs atque dēlectātīs recitat:	[I.32; XI.67; III.61; XI.64]
	<i>Nōn amō tē, Sabidī, nec possum dicere quārē.</i>	Sabidius -i m
	<i>Hoc tantum possum dicere: nōn amō tē! —</i>	
180	<i>Nīl mihi dās vīvus, dīcis 'post fāta datūrum.'</i>	tē datūrum esse fāta : fātum (: mortem)
	<i>Sī nōn es stultus, scīs, Marō, quid cupiam! —</i>	Marō -ōnis m
	<i>'Esse nihil' dīcis, quidquid petis, improbe Cinna.</i>	ā mē petis (= mē rogās)
	<i>Sī nīl, Cinna, petis, nīl tibi, Cinna, negō! —</i>	Cinna -ae m
	<i>Nesciō tam multīs quid scribās, Fauste, puellīs.</i>	Faustus -i m tam multīs puellīs (= tot puellīs)
185	<i>Hoc sciō: quod scribit nūlla puella tibi!</i>	: "tē amō!"
	Sequuntur epigrammata quibus dēridentur fēminae, praecipuē anūs, ut Laecānia et Paula:	[V.43; IX.5; X.8]
	<i>Thāis habet nigrōs, niveōs Laecānia dentēs.</i>	anus -ūs f = fēmina vetus Thāis -idis f niveus -a -um (< nix) = candidus ut nix
	<i>Quae ratiō est? Ēmptōs haec habet, illa suōs! —</i>	haec : Laecānia
190	<i>Nūbere vīs Prīscō; nōn mīror, Paula, sapīstī.</i>	illa : Thāis sapere -iō -iisse = sapi- ēns esse; -īstī = -iistī
	<i>Dūcere tē nōn vult Prīscus: et ille sapit! —</i>	dūcere = uxōrem dūcere
	<i>Nūbere Paula cupit nōbīs, ego dūcere Paulam</i>	nōbīs : mihi
	<i>nōlō: anus est; vellem sī magis esset anus!</i>	magis anus (: brevī moritūra!)
	Cēterīs rīdentibus "Quid rīdētis?" inquit Paula,	
195	"Num haec in mē, uxōrem fōrmōsam atque puellam, scripta esse putātis?"	puella ↔ anus
	Cornēlius: "Minimē, Paula. Nec scīlicet in tē, sed in Bassam scriptum est hoc:	[V.45]

dicis 'tē esse fōrmōsam'

ea quae fōrmōsa nōn est

ē-rubēscere = rubēre in-
cipere, rubēns fieri

[V.81; I.33]

testis -is m = quī adest
et videt

opēs -um fpl = dīvitiae

G. patrem āmissum (: dē
patre āmissō/mortuō)
nōn flet
prō-silire < -salire
quisquis : is quī
quaerit : cupit

[I.118]

nīl malī

plaudere + dat

Dicis 'fōrmōsam', dicis tē, Bassa, 'puellam'.

Istud quae nōn est, dīcere, Bassa, solet!"

200

Hoc audiēns ērubēscit Paula atque cēteri convīvae
rīsum vix tenent. Cornēlius vērō prūdentem "Nōn om-
nia" inquit "iocōsa sunt carmina Mārtiālis. Ecce duo
versūs dē fātō virī pauperis, et quattuor in Gelliam,
quae cōram testibus lacrimās effundit super patrem
mortuum:

Semper pauper eris, si pauper es, Aemiliāne.

Dantur opēs nūllis nunc nisi dīvitibus. —

Āmissum nōn flet, cum sōla est, Gellia patrem;

si quis adest, iussae prōsiliunt lacrimae!

210

Nōn lūget quisquis laudārī, Gellia, quaerit:

ille dolet vērē quī sine teste dolet."

Centum ferē epigrammatis recitātis, Cornēlius cum
hōc finem facit recitandī:

Cui lēgisse satis nōn est epigrammata centum,

215

nīl illi satis est, Caediciāne, malī!

Rident omnēs et Cornēliō valdē et diū plaudunt.

GRAMMATICA LATINA

Dē versibus

[I] Syllabae brevēs et longae.

220

Nōn ego nōbīlium sedeō studiōsus equōrum.

Hic versus cōnstat ex hīs syllabīs: nō-nē-go- nō-bi-li-um- se-
de-ō- stu-di-ō-su-ŝe-quō-rum.

Syllaba brevis est quae in vōcālem brevem (a, e, i, o, u, y)
dēsinit; quae dēsinit in vōcālem longam (ā, ē, ī, ō, ū, ŷ) aut in

225

diphthongum (*ae, oe, au, eu, ei, ui*) aut in cōnsonantem (*b, c, d, f, g, l, m, n, p, r, s, t, x*) syllaba longa est.

Syllabae brevēs: *ne, go, bi, li, se, de, stu, di, su, se*; syllabae longae: *nō, um, ō, quō, rum*.

230 Haec nota [∩] syllabam brevem significat, haec [—] syllabam longam: *nōnēgo nōbilium sedēō*.

Cōnsonantēs *br, gr, cr, tr*, quae initium syllabae facere solent (ut *li-brī*), interdum dividuntur: *nig-rōs, pat-rem*.

Vōcālis *-ō* ultima interdum fit brevis: *vo-lō, nē-mō*.

235 [II] Syllabae coniūctae.

Litterae vocābulōrum ultimae cum vōcālibus sequentibus coniunguntur hīs modis:

[A] Cōnsonāns ultima cum vōcālī primā (vel *h-*) vocābuli sequentis ita coniungitur ut initium syllabae faciat: *a-nu-ſ* est;

240 *vin-ca-ſu-ſil-le*.

[B] Vōcālis ultima (item *-am, -em, -um, -im*) ante vōcālem primam (vel *h-*) vocābuli sequentis ēliduntur:

Vivāmus, mea Lesbia, atque amēmus: Lesbi'atqu'amēmus

Ōdī et amō. Quārē id faciam: Ōd'et... Quār'id...

245 In *est* et *es* ēliduntur *e*: *sōla est: sōla'st, vērum est: vērum'st, bella es: bella's*.

[III] Pedēs.

Singuli versūs dividuntur in pedēs, quī binās aut ternās syllabās continent. Pedēs frequentissimī sunt trochaei, iambi,

250 dactylī, spondēi. Trochaeus cōnstat ex syllabā longā et brevī, ut *lū-na*, iambus ex brevī et longā, ut *vi-rī*, dactylus ex longā et duābus brevibus, ut *fē-mi-na*, spondēus ex duābus longis, ut *nē-mō*.

[IV] Versus hexameter.

255 *Nōnēgo | nōbili|um sede|ō studi|ōsus e|quōrum*.

Hic versus hexameter vocātur ā numerō pedum, nam *sex* Graecē dicitur *hex*. Hexameter cōnstat ex quinque pedibus dactylis et ūnō spondēō (vel trochaeō); prō dactylis saepe spondēi inveniuntur, sed pēs quīntus semper dactylus est:

260 — ∩ | — ∩ | — ∩ | — ∩ | — ∩ | — ∩

diphthongus *-īf* = duae vōcālēs in ūnā syllabā coniūctae

notae:

∩ syllaba brevis
— syllaba longa

inter-dum = nōnnumquam

haec nota [∩] significat litterās in syllabā coniungendās

ē-lidere *-sisse -sum* (< ē + laedere) = ēicere (↔ addere)

trochaeus — ∩

iambus ∩ —

dactylus — ∩ ∩

spondēus — —

haec nota [|] inter pedēs pōnitur

[Horātius: *Ars poētica* 333,
Epistulae I.11.27]

2½ + 2½ = 5

Vocābula nova:
scalpellum
opera
lūdus
certāmen
gladiātor
rēte
spectālor
palma
circus
aurīga
theātrum
cōmoedia
ingenium
ratiō
prīncipiū
fātum
gremium
tenebrae
lucerna
passer
dēliciae
ocellus
mēns
bāsium
odium
rīsus
cachinnus
arānea
epigramma
sinus
versiculus
anus
testis
opēs
diphthongus

*Dōne*e|ris fē|līx mul|tōs nūme|rābīs|a|micōs.
Aut prō|desse vo|lunt aut| dēlec|tāre po|ētae.
Caelum, | nōn|ani|num mū|tant quī| trāns mare| currunt.

[V] Versus pentameter.

cui tame|n|īpsa fa|vēs || vīncat|u|fille pre|cor. 265

Hic versus dīviditur in duās partēs, quārum utraque bīnōs pedēs et dimidium continet. Ita versus tōtus ex quīnque pedibus cōstat et vocātur pentameter: *quīnque* enim Graecē dicitur *pen*te. Utraque pars est ut initium hexametri, sed pars posterior spondēōs nōn admittit: 270

— ∪ | — ∪ | — || — ∪ | — ∪ | —

Tempora | sī fue|rīnt || nūbila| sōlus|e|ris.

*In gremi*ō sē|dit || prōtinu|filla me|ō.

Versus pentameter semper hexametrum sequitur:

*Nōn*amō| tē, Sabi|dī, nec| possum| dīcere| quārē. 275

*Hoc tan*tum pos|sum || dīcere| nōn|amō| tē.

[VI] Versus hendecasyllabus.

Passer mortuus est meae puellae.

Hic versus, quī ūndecim syllabās habet, vocātur hendecasyllabus, nam *ūndecim* Graecē *hendeca* dicitur. Versus hendecasyllabus in quīnque pedēs dīvidi potest: spondēum, dactylum, duōs trochaeōs, spondēum aut trochaeum (pēs prīmus rārius iambus aut trochaeus est). 280

— — | — ∪ | — ∪ | — ∪ | — ∪

*Vivā*mus mea| Lesbi|atqu'a|mēmus. 285

*Cēnā*bis bene| mī Fa|bull'a|pud mē

paucis | sī tibi| dī fa|vent di|ēbus.

PENSVM A

Hī versūs in syllabās brevēs et longās et in pedēs dīvidendī sunt notīs appositūs:

Scribere mē quereris, Vēlōx, epigrammata longa.

Ipse nihil scribis: tū breviōra facis! [*Mārtialis* I.110]

Dās numquam, semper prōmittis, Galla, rogantī.

Sī semper fallis, iam rogō, Galla, negā! [*II*.25]

Quem recitās meus est, ō Fidentīne, libellus.

Sed male cum recitās, incipit esse tuus! [I.38]

Bella es, nōvimus, et puella, vērum est,

et dīves, quis enim potest negāre?

Sed cum tē nimium, Fabulla, laudās,

nec dīves neque bella nec puella es! [I.64]

PENSVM B

Dum gladiātōrēs — [= pugnant], — dēlectātī manibus —.

Fēminīs nōn — gladiātōrēs spectāre.

Ovidius in — sedēns ōrābat ut vinceret ille cui amica eius —. Hoc nārrātūr in — [= initiō] carminis. Cum poēta — [= fortūnam] Priamī canere vellet, puella in — eius sēdit eīque mille — dedit. Ovidius — mulierum bene nōverat.

Lucernīs —, Iūlius recitat carmen — [= pulchrum] dē — Lesbiae mortuō: “—, ō Venerēs...!” Versibus — [= postrēmīs] dēmōnstrātūr — [= causa] dolōris. Catullus Lesbiam uxōrem — cupiēbat, at illa Catullō — nōluit. — poētae inter amōrem et — dīvidēbātūr.

PENSVM C

Quid Rōmānī in amphitheātrō spectant?

Quid Fabia in theātrō spectāvit?

Quis fuit Ovidius?

Quārē Ovidius in circum vēnerat?

Quae carmina recitat Iūlius?

Cūr ocellī Lesbiae turgidī rubēbant?

Cūr poēta Lesbiam et amābat et ōderat?

Num sacculus Catullī plēnus erat nummōrum?

Quid scrīpsit Mārtiālis?

Cūr librōs suōs nōn mīsit Pontiliānō?

Tūne Cinnam bonum poētam fuisse putās?

Cūr Laecāniae dentēs nivēi erant?

Ex quibus syllabīs cōnstat pēs dactylus?

Ex quibus pedibus cōnstat hexameter?

nota
turgidus
misellus
gladiātōrius
circēnsis
scaenicus
ācer
geminus
bellus
poēticus
venustus
mellītus
tenebricōsus
ultimus
perpetuus
dubius
iocōsus
sērius
niveus
certāre
laedere
implicāre
plaudere
libēre
favēre
lūgēre
accendere
circumsilīre
pīpiāre
dēvorāre
conturbāre
nūbere
affirmāre
requirere
excruciāre
ōscitāre
sapere
ērubescere
prōsilīre
ēlidere
libenter
plērumque
interdum
dummodo
dein
nīl
trochaeus
iambus
dactylus
spondēus
hexameter
pentameter
hendecasyllabus

ARS GRAMMATICA

[Ex Dōnātī 'Arte grammaticā minōre']

grammaticus -a -um: ars
 g. a = grammatica
 Dōnātus (-ī m) vixit saeculō IV post Christum
 nātum
 ōrātiō -ōnis f = sermō

coniūctiō, interiectiō:
 v. *infra*

cāsus (nōminis): v. *infra*
 proprius -a -um
 ↔ commūnis
 nōmina propria, ut
Rōma, Tiberis
 appellātivus -a -um < ap-
 pellāre; nōmina appel-
 lātiva, ut *urbs, flūmen*

Mūsa -ae f; Mūsae: no-
 vem deae quae singulis
 artibus praesunt
 scamnum -ī n = sella
 sacerdōs -ōtis m/f = vir
 /fēmina cuius negōtium
 est diis servīre

Dē partibus ōrātiōnis

1

[Magister:] Partēs ōrātiōnis quot sunt?

[Discipulus:] Octō.

[M.:] Quae?

[D.:] Nōmen, prōnōmen, verbum, adverbium, partici- 5
 pium, coniūctiō, praepositiō, interiectiō.

Dē nōmine

[M.:] Nōmen quid est?

[D.:] Pars ōrātiōnis cum cāsū, corpus aut rem propriē
 commūniterve significāns...; aut enim ūnīus nōmen est 10
 et 'propriū' dīcitur, aut multōrum et 'appellātivū'.

...

[M.:] Genera nōminum quot sunt?

[D.:] Quattuor.

[M.:] Quae?

15

[D.:] Masculīnum, ut *hic magister*, fēminīnum, ut *haec*
Mūsa, neutrum, ut *hoc scamnum*, commūne, ut *hic* et
haec sacerdōs.

[M.:] Numerī nōminum quot sunt?

20 [D.:] Duo.

[M.:] Qui?

[D.:] Singulāris, ut *hic magister*, plūrālis, ut *hī magistrī*.

...

[M.:] Cāsūs nōminum quot sunt?

25 [D.:] Sex.

[M.:] Qui?

[D.:] Nōminātīvus, genētīvus, datīvus, accūsātīvus, vocātīvus, ablātīvus. Per hōs omnium generum nōmina, prōnōmina, participia dēclīnantur...

30 [M.:] Comparātiōnis gradūs quot sunt?

[D.:] Trēs.

[M.:] Qui?

[D.:] Positīvus, ut *doctus*, comparātīvus, ut *doctior*, superlātīvus, ut *doctissimus*.

35 [M.:] Quae nōmina comparantur?

[D.:] Appellātīva dumtaxat quālītātem aut quantitātem significantia. ...

Dē prōnōmine

[M.:] Prōnōmen quid est?

40 [D.:] Pars ōrātiōnis quae prō nōmine posita tantundem paene significat persōnamque interdum recipit. ...

[M.:] Genera prōnōminum quae sunt?

[D.:] Eadem ferē quae et nōminum: masculīnum, ut *quis*, fēminīnum, ut *quae*, neutrum, ut *quod*, commūne,

45 ut *quālis*, *tālis*, triuŕn generum, ut *ego*, *tū*.

comparātiō -ōnis *f*
< comparāre

appellātīva: scīlicet
adiectīva
dumtaxat = tantum
quālītās -ātis *f* < quālis
quantitās -ātis *f* < quantus

tantun-dem (< tantumdem) = idem

et = etiam

Prōnōmina sunt

[1] persōnālia: *ego, tū, nōs, vōs, sē*

[2] possessīva: *meus, tuus, suus, noster, vester*

[3] dēmōnstrātīva: *hic, iste, ille, is, idem, ipse*

[4] relātīvum: ...*quī*

[5] interrogātīva: *quis/ quī, uter*

[6] indēfīnīta: *aliquis/ -quī, quis, quisquam, quisque, uterque, quīdam, nēmō, nihil, neuter*

quem ad modum = sicut

in-flectere = dēclīnāre

neutrum : nec agere nec patī

optātīvus -a -um < optāre

acceptā : additā faciunt ex sē passīva : fiunt p.

[M.:] Numerī prōnōminum quot sunt?

[D.:] Duo.

[M.:] Quī?

[D.:] Singulāris, ut *hic*, plūrālis, ut *hī*.

[M.:] Persōnae prōnōminum quot sunt? 50

[D.:] Trēs.

[M.:] Quae?

[D.:] Prīma, ut *ego*, secūnda, ut *tū*, tertia, ut *ille*.

[M.:] Cāsūs item prōnōminum quot sunt?

[D.:] Sex, quem ad modum et nōminum, per quōs omnium generum prōnōmina īnflectuntur... 55

Dē verbō II

[M.:] Verbum quid est?

[D.:] Pars ōrātīōnis cum tempore et persōnā, sine cāsū, aut agere aliquid aut patī aut neutrum significāns. ... 60

[M.:] Modī verbōrum quī sunt?

[D.:] Indicātīvus, ut *legō*, imperātīvus, ut *lege*, optātīvus, ut *utinam legerem*, coniūctīvus, ut *cum legam*, īnfīnītīvus, ut *legere*.

[M.:] Genera verbōrum quot sunt? 65

[D.:] Quattuor.

[M.:] Quae?

[D.:] Āctīva, passīva, neutra, dēpōnentia.

[M.:] Āctīva quae sunt?

[D.:] Quae in -ō dēsīnunt et acceptā -r litterā faciunt ex sē passīva, ut *legō: legor*. 70

[M.:] Passīva quae sunt?

[D.:] Quae in *-r* dēsinunt et eā dēmp̄tā redeunt in āctīva, ut *legor: legō*.

dēmere -mp̄sisse
-mptum ↔ addere

75 [M.:] Neutra quae sunt?

[D.:] Quae in *-ō* dēsinunt ut āctīva, sed acceptā *-r* litterā Latīna nōn sunt, ut *stō, currō* (“*stor, curror*” nōn dīcimus!).

Latīna : rēcta

[M.:] Dēpōnentia quae sunt?

80 [D.:] Quae in *-r* dēsinunt ut passīva, sed eā dēmp̄tā Latīna nōn sunt, ut *luctor, loquor*.

luctārī = certāre com-
plectendis corporibus

[M.:] Numerī verbōrum quot sunt?

[D.:] Duo.

[M.:] Quī?

85 [D.:] Singulāris, ut *legō*, plūrālis, ut *legimus*.

[M.:] Tempora verbōrum quot sunt?

[D.:] Tria.

[M.:] Quae?

[D.:] Praesēns, ut *legō*, praeteritum, ut *lēgī*, futūrum, ut

90 *legam*.

[M.:] Quot sunt tempora in dēclinātiōne verbōrum?

[D.:] Quīnque.

[M.:] Quae?

[D.:] Praesēns, ut *legō*, praeteritum imperfectum, ut

95 *legēbam*, praeteritum perfectum, ut *lēgī*, praeteritum plūsquamperfectum, ut *lēgeram*, futūrum, ut *legam*.

[M.:] Persōnae verbōrum quot sunt?

[D.:] Trēs.

certāmen luctantium

[M.:] Quae?

[D.:] Prima, ut *legō*, secunda, ut *legis*, tertia, ut *legit*. 100

[M.:] Dā dēclīnātiōnem verbī āctīvī! ...

Dē adverbīō

[M.:] Adverbium quid est?

[D.:] Pars ōrātiōnis quae adiecta verbō significātiōnem eius explānat atque implet. ... 105

[M.:] Significātiō adverbīōrum in quō est?

[D.:] Sunt aut locī adverbia aut temporis aut numerī aut negandī aut affīrmandī aut dēmōnstrandī aut optandī aut hortandī aut ōrdinis aut interrogandī aut quālitātis aut quantitātis aut dubitandī... 110

[M.:] Dā adverbia locī!

[D.:] Ut *hīc* vel *ibi*, *intus* vel *forīs*, *illūc* vel *inde*.

[M.:] Dā temporis!

[D.:] Ut *hodiē*, *nunc*, *nūper*, *crās*, *aliquandō*; numerī, ut *semel*, *bis*, *ter*; negandī, ut *nōn*; affīrmandī, ut *etiam*, *quidnī*; dēmōnstrandī, ut *ēn*, *ecce*; optandī, ut *utinam*; hortandī, ut *eia*; ōrdinis, ut *deinde*; interrogandī, ut *cūr*, *quārē*, *quamobrem*; quālitātis, ut *doctē*, *pulchrē*, *fortiter*; quantitātis, ut *multum*, *parum*; dubitandī, ut *forsitan*, *fortasse*... 120

[M.:] Comparātiō adverbīōrum in quō est?

[D.:] In tribus gradibus comparātiōnis: positīvō, comparātīvō, superlātīvō.

[M.:] Dā adverbium positīvī gradūs!

ad-icere -iēcisse -iectum
significātiō -ōnis f
< significāre
ex-plānāre = plānum
facere

quid-nī = quīn, certē
ēn = ecce
eia! = age!

forsitan = fortasse

125 [D.:] Ut *doctē*; comparātīvī, ut *doctius*; superlātīvī, ut *doctissimē*. ...

Dē participiō

[M.:] Participium quid est?

[D.:] Pars orātiōnis partem capiēns nōminis, partem
130 verbī: nōminis genera et cāsūs, verbī tempora et signifi-
cātiōnēs, utrīusque numerum...

[M.:] Genera participiōrum quot sunt?

[D.:] Quattuor.

[M.:] Quae?

135 [D.:] Masculinum, ut *hic lēctus*, fēmininum, ut *haec lēcta*, neutrum, ut *hoc lēctum*, commūne tribus generi-
bus, ut *hic et haec et hoc legēns*.

[M.:] Cāsūs participiōrum quot sunt?

[D.:] Sex.

140 [M.:] Quī?

[D.:] Nōminātīvus, ut *hic legēns*, genetīvus, ut *huius legentis*, datīvus, ut *huic legentī*, accūsātīvus, ut *hunc legentem*, vocātīvus, ut *ō legēns*, ablātīvus, ut *ab hōc legente*.

145 [M.:] Tempora participiōrum quot sunt?

[D.:] Tria.

[M.:] Quae?

[D.:] Praesēns, ut *legēns*, praeteritum, ut *lēctus*, futū-
rum, ut *lēctūrus* et *legendus*. ...

150 [M.:] Numerī participiōrum quot sunt?

parti-cipium < pars
+ capere

lēctus -a -um *part perf*
< legere

legendus dicitur 'gerun-
dīvum' vel 'participium
futūrī passivī'

	[D.:] Duo.	
	[M.:] Qui?	
	[D.:] Singulāris, ut <i>hic legēns</i> , plūrālis, ut <i>hī legentēs</i>	
	[M.:] Dā dēclīnātiōnem participiī! ...	
con-iūctiō -ōnis <i>f</i> < coniungere	<i>Dē coniūctiōne</i>	155
ad-nectere = adiungere, coniungere	[M.:] Coniūctiō quid est?	
ōrdināre = in ōrdine pōnere	[D.:] Pars ōrātiōnis adnectēns ōrdinānsque sententiam.	
potestās = significātiō speciēs -ē <i>f</i> = fōrma, genus	... [M.:] Potestās coniūctiōnum quot speciēs habet?	
	[D.:] Quīnque.	160
	[M.:] Quās?	
cōpulātīvās, cēt., <i>v. infrā</i>	[D.:] Cōpulātīvās, disiūctīvās, explētīvās, causālēs, ratiōnālēs.	
cōpulātīvus -a -um < cōpulāre	[M.:] Dā cōpulātīvās!	
	[D.:] <i>Et, -que, atque, ac.</i>	165
disiūctīvus -a -um < disiungere	[M.:] Dā disiūctīvās!	
	[D.:] <i>Aut, -ve, vel, nec, neque.</i>	
explētīvus -a -um < <i>ex- plēre</i> = vacuum implēre	[M.:] Dā explētīvās!	
	[D.:] <i>Quidem, equidem, quoque, autem, tamen.</i>	
causālis -e < causa	[M.:] Dā causālēs!	170
sī-quidem = quoniam quandō = quoniam	[D.:] <i>Sī, etsī, sīquidem, quandō, nam, namque, etenim, quamobrem...</i>	
ratiōnālis -e < ratiō	[M.:] Dā ratiōnālēs!	
quā-propter = quam- obrem propter-eā = ideō	[D.:] <i>Itaque, enim, quia, quāpropter, quoniam, ergō, ideō, igitur, scilicet, propterea.</i> ...	175

Dē praepositiōne

[M.:] Praepositio quid est?

[D.:] Pars orationis quae praeposita aliis partibus orationis significacionem earum aut complet aut mutat aut

180 minuit. ...

[M.:] Da praepositiones casus accusativum!

[D.:] *Ad, apud, ante, adversum, cis, citra, circum, circa, contra, erga, extra, inter, intra, infra, iuxta, ob, per, prope, secundum, post, trans, ultra, praeter, propter,*

185 *supra...*

[M.:] Quo modo?

[D.:] Dicimus enim *ad patrem, apud villam, ante domum, adversum inimicos, cis Rhenum, citra forum, circum oppidum, circa templum, contra hostem, erga parentes, extra vallum, inter naveis, intra moenia, infra tectum, iuxta viam, ob iram, per portam, prope fenestram, secundum ripam, post tergum, trans flumen, ultra fines, praeter officium, propter rem, supra caelum. ...*

[M.:] Da praepositiones casus ablativum!

195 [D.:] *A, ab, cum, coram, de, e, ex, pro, prae, sine...*

[M.:] Quo modo?

[D.:] Dicimus enim *a domo, ab homine, cum exercitu, coram testibus, de foro, e iure, ex provincia, pro patria, prae timore, sine labore...*

200 [M.:] Da utriusque casus praepositiones!

[D.:] *In, sub, super.*

[M.:] *In et sub* quando accusativum casui iunguntur?

praepositio -onis f
< prae-pōnere

adversum = adversus
cis = citra

ira -ae f = animus iratus

iūs = locus ubi iūs
dicitur

quandō = cum
significāre = verbis
ostendere

vīs = potestās, signi-
ficātiō
magis A quam B = nōn
B sed A
mentiō -ōnis *f*: mentiō-
nem facere alicuius =
loquī dē aliquō

[Vergilius: *Aenēis* I. 750]

inter-iectiō -ōnis *f*

affectus -ūs *m* = id quō af-
ficitur animus (ut lae-
titia, ira, timor, cēt.)
inconditus -a -um = nōn
ōrdinātus, rudis, sine
arte

admīrātiō -ōnis *f*
< admīrārī
sī (ali)qua (*n pl*) sunt
similis -e = quī idem esse
vidētur, eiusdem generis
similia: ut *ō! ei! heus!*

Aenēis -idis *f*
Aenēās -ae *m*
Carthāgō -inis *f*: urbs
Āfricae
Dīdō -ōnis *f*
rēgīna -ae *f* = fēmina
rēgnāns

[D.:] Quandō 'nōs in locum īre/fuisse/itūrōs esse' signifi-
cāmus.

[M.:] Quandō ablātīvō?

205

[D.:] Quandō 'nōs in locō esse/fuisse/futurōs esse' signi-
ficāmus. ...

[M.:] *Super* quam vim habet?

[D.:] Ubi locum significat, magis accūsātīvō cāsuī servit
quam ablātīvō; ubi mentiōnem alicuius facimus, ablā- 210
tīvō tantum, ut

*multa super Priamō rogītāns, super Hectore multa**
hoc est *dē Priamō, dē Hectore*. ...

Dē interiectiōne

[M.:] Interiectiō quid est?

215

[D.:] Pars ōrātiōnis significāns mentis affectum vōce
inconditā. ...

[M.:] Significātiō interiectiōnis in quō est?

[D.:] Aut laetitiam significāmus, ut *euax!* aut dolōrem,
ut *heu!* aut admīrātiōnem, ut *papae!* aut metum, ut *at-* 220
tat! et sī qua sunt similia.

*Versus sūmptus ē librō pīmō illius carminis cui titulus est
Aenēis. In hōc carmine Vergilius poēta nārrat dē Aenēā Trō-
iānō, quī ē patriā fugiēns Carthāginem vēnit, ubi ā Dīdōne
rēgīnā receptus est. Ā rēgīnā interrogātus Aenēās nārrat dē
bellō Trōiānō et dē fugā suā (v. cap. XXXVII et XXXVIII in
alterā *LINGVAE LATINAE* parte).

GRAMMATICA LATINA

Dē dēclīnātiōne

Nōmina, prōnōmina, verba dēclīnantur. Cēterae partēs ōrāti-
225 ōnis sunt indēclīnābilēs.

Dēclīnātiōnēs nōminum sunt quīnque:

Dēclīnātiō prīma: gen. sing. *-ae*, ut *terr|a -ae*.

Dēclīnātiō secunda: gen. sing. *-ī*, ut *ann|us -ī*, *verb|um -ī*.

Dēclīnātiō tertia: gen. sing. *-is*, ut *sōl -is*, *urb|s -is*.

230 Dēclīnātiō quārta: gen. sing. *-ūs*, ut *port|us -ūs*, *gen|ū -ūs*.

Dēclīnātiō quīnta: gen. sing. *-ēi/-eī*, ut *dī|ēs -ēi*, *rēs reī*.

Dēclīnātiōnēs verbōrum sunt quattuor, 'coniugātiōnēs'
quae vocantur:

Coniugātiō prīma: īnf. *-āre/-ārī*, ut *amā|re, -rī*.

235 Coniugātiō secunda: īnf. *-ēre/-ērī*, ut *monē|re, -rī*.

Coniugātiō tertia: īnf. *-ere/-ī*, ut *leg|ere, -ī*.

Coniugātiō quārta: īnf. *-īre/-īrī*, ut *audī|re, -rī*.

PENSVM A

Dēclīnā haec vocābula:

[1] *āla*, nōmen fēminīnum I dēclīnātiōnis:

Singulāris: nōm. *haec āl-*, acc. *h- āl-*, gen. *h- āl-*, dat. *h- āl-*, abl. *h- āl-*. Plūrālis: nōm. *h- āl-*, acc. *h- āl-*, gen. *h- āl-*, dat. *h- āl-*, abl. *h- āl-*.

[2] *pēs*, nōmen masculīnum III dēclīnātiōnis:

Singulāris: nōm. *h- pēs*, acc. *h- ped-*, gen. *h- ped-*, dat. *h- ped-*, abl. *h- ped-*. Plūrālis: nōm. *h- ped-*, acc. *h- ped-*, gen. *h- ped-*, dat. *h- ped-*, abl. *h- ped-*.

[3] *ōrāre*, verbum āctīvum I coniugātiōnis (pers. I sing.):

Indicātīvus: praes. *ōr-*, imperf. *ōr-*, fut. *ōr-*, perf. *ōrāv-*, plūsquamperf. *ōrāv-*, fut. perf. *ōrāv-*. Coniūctīvus: praes. *ōr-*, imperf. *ōr-*, perf. *ōrāv-*, plūsquamperf. *ōrāv-*.

[4] *dīcere*, verbum āctīvum III coniugātiōnis (pers. I sing.):

Indicātīvus: praes. *dīc-*, imperf. *dīc-*, fut. *dīc-*, perf. *dīx-*, plūsquamperf. *dīx-*, fut. perf. *dīx-*. Coniūctīvus: praes. *dīc-*, imperf. *dīc-*, perf. *dīx-*, plūsquamperf. *dīx-*.

Dēclīnātiōnēs:

1. gen. *-ae*
2. gen. *-ī*
3. gen. *-is*
4. gen. *-ūs*
5. gen. *-ēi*

con-iugātiō -ōnis *f*

Coniugātiōnēs:

1. *-āre*
2. *-ēre*
3. *-ere*
4. *-īre*

Vocābula nova:

ōrātiō
 coniūctiō
 interiectiō
 Mūsa
 scamnum
 sacerdot̄s
 cāsus
 comparātiō
 quālitās
 quantitās
 significātiō
 speciēs
 ira
 affectus
 admirātiō
 coniugātiō
 proprius
 appellātivus
 positivus
 optātivus
 cōpulātivus
 disiūctivus
 explētivus
 causālis
 ratiōnālis
 inconditus
 similis
 inflectere
 dēmere
 luctārī
 explānāre
 adnectere
 ordināre
 mentiōnem facere
 dumtaxat
 tantundem
 quidnī
 forsitan
 siquidem
 quāpropter
 proptereā
 adversum
 cis
 ēn
 eia
 euax
 papae
 attat
 coniugātiō
 synōnymum

Verba: laedere –isse –um; implicāre –isse –um; plaudere –isse –um; parere –isse –um; retinēre –isse –um; accendere –isse –um; sedēre –isse; nūbere –isse; sapere –isse; dēmere –isse –um; adicere –isse –um.

PENSVM B

Nōmen est pars — quae corpus aut rem significat. *Aemilia* et *Iulia* nōmina — sunt, *māter* et *filia* sunt nōmina —. — nōminum sunt nōminātivus, genētivus, cēt. Gradūs — sunt trēs: —, comparātivus, superlātivus. Adiectiva quae comparantur — aut quantitātem significant. *Amāre* est verbum prīmae —. Interiectiō mentis —, ut laetitiā vel dolōrem, significat. — est affectus eius quī irātus est.

Frātrēs geminī tam — sunt quam ōva.

Synōnyma (vocābula quae idem ferē significant): plānum facere et —, fortasse et —, ideō et —, citrā et —, ecce et —.

Contrāria (vocābula quae rēs contrāriās significant): cōmūnis et —, addere et —.

PENSVM C

Quae sunt partēs ōrātiōnis?

Estne *discipulus* nōmen proprium?

Cāsūs nōminum quī sunt?

Quī sunt gradūs comparātiōnis?

Prōnōmen quid est?

Quot sunt coniugātiōnēs verbōrum?

Num *intus* et *foris* adverbia temporis sunt?

Cui cāsui iungitur *inter* praepositio?

Quae praepositio nēs ablātivō iunguntur?

Quibus cāsibus iungitur *in* praepositio?

Interiectiō quid significat?

TABVLA DECLINATIONVM

NOMINA

Dēclīnātiō I

	<i>sing</i>	<i>plūr</i>
<i>nōm</i>	hōr a	hōr ae
<i>acc</i>	hōr am	hōr ās
<i>gen</i>	hōr ae	hōr ārum
<i>dat</i>	hōr ae	hōr īs
<i>abl</i>	hōr ā	hōr īs

Dēclīnātiō II

	<i>sing</i>	<i>plūr</i>
<i>serv</i>	us	ī
<i>serv</i>	um	ōs
<i>serv</i>	ī	ōrum
<i>serv</i>	ō	īs
<i>serv</i>	ō	īs

	<i>sing</i>	<i>plūr</i>
<i>liber</i>	libr ī	libr ī
<i>libr</i>	um	ōs
<i>libr</i>	ī	ōrum
<i>libr</i>	ō	īs
<i>libr</i>	ō	īs

	<i>sing</i>	<i>plūr</i>
<i>verb</i>	um	a
<i>verb</i>	um	a
<i>verb</i>	ī	ōrum
<i>verb</i>	ō	īs
<i>verb</i>	ō	īs

Dēclīnātiō III

<i>nōm</i>	sōl	sōl ēs
<i>acc</i>	sōl em	sōl ēs
<i>gen</i>	sōl is	sōl um
<i>dat</i>	sōl ī	sōl ibus
<i>abl</i>	sōl e	sōl ibus

	<i>leō</i>	<i>leōn</i>
	em	ēs
	is	um
	ī	ibus
	e	ibus

	<i>vōx</i>	<i>vōc</i>
	em	ēs
	is	um
	ī	ibus
	e	ibus

	<i>nōmen</i>	<i>nōmin</i>
	is	a
	is	um
	ī	ibus
	e	ibus

<i>nōm</i>	nāv is	nāv ēs
<i>acc</i>	nāv em	nāv ēs
<i>gen</i>	nāv is	nāv ium
<i>dat</i>	nāv ī	nāv ibus
<i>abl</i>	nāv e	nāv ibus

	<i>urb</i>	<i>urb</i>
	s	ēs
	em	ēs
	is	ium
	ī	ibus
	e	ibus

	<i>mōns</i>	<i>mont</i>
	em	ēs
	is	ium
	ī	ibus
	e	ibus

	<i>mar</i>	<i>mar</i>
	e	ia
	e	ia
	is	ium
	ī	ibus
	ī	ibus

Dēclīnātiō IV

<i>nōm</i>	cās us	cās ūs
<i>acc</i>	cās um	cās ūs
<i>gen</i>	cās ūs	cās uum
<i>dat</i>	cās ui	cās ibus
<i>abl</i>	cās ū	cās ibus

	<i>corn</i>	<i>corn</i>
	ū	ua
	ū	ua
	ū	uum
	ū	ibus
	ū	ibus

Dēclīnātiō V

	<i>di</i>	<i>di</i>
	ēs	ēs
	em	ēs
	ēi	ērum
	ēi	ēbus
	ē	ēbus

	<i>r</i>	<i>r</i>
	ēs	ēs
	em	ēs
	eī	ērum
	eī	ēbus
	ē	ēbus

Dēclīnātiō I et II: adiectīva

		<i>m</i>	<i>f</i>	<i>n</i>	<i>m</i>	<i>f</i>	<i>n</i>
<i>sing</i>	<i>nōm</i>	magn us	magn a	magn um	nūll us	nūll a	nūll um
	<i>acc</i>	magn um	magn am	magn um	nūll um	nūll am	nūll um
	<i>gen</i>	magn ī	magn ae	magn ī	nūll īus	nūll īus	nūll īus
	<i>dat</i>	magn ō	magn ae	magn ō	nūll ī	nūll ī	nūll ī
	<i>abl</i>	magn ō	magn ā	magn ō	nūll ī	nūll ā	nūll ō
<i>plūr</i>	<i>nōm</i>	magn ī	magn ae	magn a	nūll ī	nūll ae	nūll a
	<i>acc</i>	magn ōs	magn ās	magn a	nūll ōs	nūll ās	nūll a
	<i>gen</i>	magn ōrum	magn ārum	magn ōrum	nūll ōrum	nūll ārum	nūll ōrum
	<i>dat</i>	magn īs	magn īs	magn īs	nūll īs	nūll īs	nūll īs
	<i>abl</i>	magn īs	magn īs	magn īs	nūll īs	nūll īs	nūll īs

	<i>n</i>	<i>m/f</i>	<i>n</i>
	ingēns	ingēns	ingēns
	ingent em	ingent em	ingent em
	ingent is	ingent is	ingent is
	ingent ī	ingent ī	ingent ī
	ingent ī	ingent ī	ingent ī
	ingent ēs	ingent ēs	ingent ēs
	ingent ēs	ingent ēs	ingent ēs
	ingent ium	ingent ium	ingent ium
	ingent ibus	ingent ibus	ingent ibus
	ingent ibus	ingent ibus	ingent ibus

	<i>m/f</i>	<i>n</i>
	melior	melius
	melior em	melius
	melior is	melior is
	melior ī	melior ī
	melior e	melior e
	melior ēs	melior a
	melior ēs	melior a
	melior um	melior um
	melior ibus	melior ibus
	melior ibus	melior ibus

Dēclīnātiō III: adiectīva

		<i>m/f</i>	<i>n</i>	<i>m/f</i>	<i>n</i>
<i>sing</i>	<i>nōm</i>	grav is	grav e	ingēns	ingēns
	<i>acc</i>	grav em	grav e	ingent em	ingent em
	<i>gen</i>	grav is	grav is	ingent is	ingent is
	<i>dat</i>	grav ī	grav ī	ingent ī	ingent ī
	<i>abl</i>	grav ī	grav ī	ingent ī	ingent ī
<i>plūr</i>	<i>nōm</i>	grav ēs	grav ia	ingent ēs	ingent ia
	<i>acc</i>	grav ēs	grav ia	ingent ēs	ingent ia
	<i>gen</i>	grav ium	grav ium	ingent ium	ingent ium
	<i>dat</i>	grav ibus	grav ibus	ingent ibus	ingent ibus
	<i>abl</i>	grav ibus	grav ibus	ingent ibus	ingent ibus

	<i>n</i>	<i>m/f</i>	<i>n</i>
	ingēns	ingēns	ingēns
	ingent em	ingent em	ingent em
	ingent is	ingent is	ingent is
	ingent ī	ingent ī	ingent ī
	ingent ī	ingent ī	ingent ī
	ingent ēs	ingent ēs	ingent ēs
	ingent ēs	ingent ēs	ingent ēs
	ingent ium	ingent ium	ingent ium
	ingent ibus	ingent ibus	ingent ibus
	ingent ibus	ingent ibus	ingent ibus

	<i>m/f</i>	<i>n</i>
	melior	melius
	melior em	melius
	melior is	melior is
	melior ī	melior ī
	melior e	melior e
	melior ēs	melior a
	melior ēs	melior a
	melior um	melior um
	melior ibus	melior ibus
	melior ibus	melior ibus

Comparatiō

<i>positivus</i>	long us	brev is	audāx -āc is	aeger -gr a -gr um
<i>comparativus</i>	long ior -ius	brev ior -ius	audāc ior -ius	aegr ior -ius
<i>superlativus</i>	long issim us	brev issim us	audāc issim us	aeger rim us

NVMERI

1 ūn us	10 decem	100 centum	1000 mille	11 ūndecim
2 du o -ae -o	20 vīgintī	200 ducent ī	2000 du o mīl ia	12 duodecim
3 tr ēs -ia	30 trigintā	300 trecent ī	3000 tr ia mīl ia	13 trēdecim
4 quattuor	40 quadrāgintā	400 quadringent ī	cēt.	14 quattuordecim
5 quinque	50 quinquāgintā	500 quingent ī		15 quīndecim
6 sex	60 sexāgintā	600 sescent ī	9745 novem mīlia	16 sēdecim
7 septem	70 septuāgintā	700 septingent ī	septingentī	17 septendecim
8 octō	80 octōgintā	800 octingent ī	quadrāgintā	18 duodēvigintī
9 novem	90 nonāgintā	900 nongent ī	quīnque	19 ūndēvigintī

1 prim us	10 decim us	100 centēsīm us	1000 millēsīm us
2 secund us	20 vicēsīm us	200 ducentēsīm us	2000 bis millēsīm us
3 terti us	30 tricēsīm us	300 trecentēsīm us	cēt.
4 quārt us	40 quadrāgēsīm us	400 quadringentēsīm us	11 ūndecim us
5 quīnt us	50 quinquāgēsīm us	500 quingentēsīm us	12 duodecim us
6 sext us	60 sexāgēsīm us	600 sescentēsīm us	13 terti us decim us
7 septim us	70 septuāgēsīm us	700 septingentēsīm us	cēt.
8 octāv us	80 octōgēsīm us	800 octingentēsīm us	18 duodēvicēsīm us
9 nōn us	90 nonāgēsīm us	900 nongentēsīm us	19 ūndēvicēsīm us

PRONOMINA

Personālia

<i>nōm</i>	ego	tū	—	nōs	vōs
<i>acc</i>	mē	tē	sē	nōs	vōs
<i>dat</i>	mihi	tibi	sibi	nōbīs	vōbīs
<i>abl</i>	mē	tē	sē	nōbīs	vōbīs

Possessīva

me us -a -um	noster -tr a -tr um
tu us -a -um	vester -tr a -tr um
su us -a -um	

Dēmōnstrātiua

	<i>m</i>	<i>f</i>	<i>n</i>	<i>m</i>	<i>f</i>	<i>n</i>	<i>m</i>	<i>f</i>	<i>n</i>	
<i>sing</i>	<i>nōm</i>	i s	e a	i d	hic	haec	hoc	ill e	ill a	ill ud
	<i>acc</i>	e um	e am	i d	hunc	hanc	hoc	ill um	ill am	ill ud
	<i>gen</i>	e ius	e ius	e ius	huius	huius	huius	ill ius	ill ius	ill ius
	<i>dat</i>	e ī	e ī	e ī	huic	huic	huic	ill ī	ill ī	ill ī
	<i>abl</i>	e ō	e ā	e ō	hōc	hāc	hōc	ill ō	ill ā	ill ō
<i>plūr</i>	<i>nōm</i>	i ī	e ae	e a	hī	hae	haec	ill ī	ill ae	ill a
	<i>acc</i>	e ōs	e ās	e a	hōs	hās	haec	ill ōs	ill ās	ill a
	<i>gen</i>	e ōrum	e ārum	e ōrum	hōrum	hārum	hōrum	ill ōrum	ill ārum	ill ōrum
	<i>dat</i>	i īs	i īs	i īs	hīs	hīs	hīs	ill īs	ill īs	ill īs
	<i>abl</i>	i īs	i īs	i īs	hīs	hīs	hīs	ill īs	ill īs	ill īs

Interrogātivum/relātivum

	<i>singulāris</i>			<i>plūrālis</i>		
	<i>m</i>	<i>f</i>	<i>n</i>	<i>m</i>	<i>f</i>	<i>n</i>
<i>nōm</i>	qu is/qu ī	qu ae	qu id/qu od	qu ī	qu ae	qu ae
<i>acc</i>	qu em	qu am	qu id/qu od	qu ōs	qu ās	qu ae
<i>gen</i>	cu ius	cu ius	cu ius	qu ōrum	qu ārum	qu ōrum
<i>dat</i>	cu i	cu i	cu i	qu ibus	qu ibus	qu ibus
<i>abl</i>	qu ō	qu ā	qu ō	qu ibus	qu ibus	qu ibus

VERBA

[A] *Āctīvum*

Īnfinītīvus

<i>praes</i>	amā re	monē re	leg ere	audi re	es se
<i>perf</i>	amāv isse	monu isse	lēg isse	audi isse	fu isse
<i>fut</i>	amāt ūr um esse	monit ūr um esse	lēct ūr um esse	audit ūr um esse	fut ūr um esse

Imperātīvus

<i>sing</i>	amā	monē	leg e	audi	es
<i>plūr</i>	amā te	monē te	leg ite	audi te	es te

Indicātīvus

praesens

<i>sing</i>	1 amō	monē ō	leg ō	audi ō	s um
	2 amā s	monē s	leg is	audi s	es
	3 amā t	monē t	leg it	audi t	es t
<i>plūr</i>	1 amā mus	monē mus	leg imus	audi mus	s umus
	2 amā tis	monē tis	leg itis	audi tis	es tis
	3 amā nt	monē nt	leg unt	audi unt	s unt

imperfectum

<i>sing</i>	1 amā ba m	monē ba m	leg ēba m	audi ēba m	era m
	2 amā bā s	monē bā s	leg ēbā s	audi ēbā s	erā s
	3 amā ba t	monē ba t	leg ēba t	audi ēba t	erā t
<i>plūr</i>	1 amā bā mus	monē bā mus	leg ēbā mus	audi ēbā mus	erā mus
	2 amā bā tis	monē bā tis	leg ēbā tis	audi ēbā tis	erā tis
	3 amā ba nt	monē ba nt	leg ēba nt	audi ēba nt	erā nt

futūrum

<i>sing</i>	1 amā b ō	monē b ō	leg a m	audi a m	er ō
	2 amā b is	monē b is	leg ēs	audi ēs	er is
	3 amā b it	monē b it	leg e t	audi e t	er it
<i>plūr</i>	1 amā b imus	monē b imus	leg ē mus	audi ē mus	er imus
	2 amā b itis	monē b itis	leg ē tis	audi ē tis	er itis
	3 amā b unt	monē b unt	leg e nt	audi e nt	er unt

perfectum

<i>sing</i>	1 amāv ī	monu ī	lēg ī	audi v ī	fu ī
	2 amāv istī	monu istī	lēg istī	audi v istī	fu istī
	3 amāv it	monu it	lēg it	audi v it	fu it
<i>plūr</i>	1 amāv imus	monu imus	lēg imus	audi v imus	fu imus
	2 amāv istis	monu istis	lēg istis	audi v istis	fu istis
	3 amāv ērunt	monu ērunt	lēg ērunt	audi v ērunt	fu ērunt

plūsquamperfectum

<i>sing</i>	1 amāv era m	monu era m	lēg era m	audi v era m	fu era m
	2 amāv erā s	monu erā s	lēg erā s	audi v erā s	fu erā s
	3 amāv era t	monu era t	lēg era t	audi v era t	fu era t
<i>plūr</i>	1 amāv erā mus	monu erā mus	lēg erā mus	audi v erā mus	fu erā mus
	2 amāv erā tis	monu erā tis	lēg erā tis	audi v erā tis	fu erā tis
	3 amāv era nt	monu era nt	lēg era nt	audi v era nt	fu era nt

futūrum perfectum

<i>sing</i>	1 amāv er ō	monu er ō	lēg er ō	audi v er ō	fu er ō
	2 amāv eri s	monu eri s	lēg eri s	audi v eri s	fu eri s
	3 amāv eri t	monu eri t	lēg eri t	audi v eri t	fu eri t
<i>plūr</i>	1 amāv eri mus	monu eri mus	lēg eri mus	audi v eri mus	fu eri mus
	2 amāv eri tis	monu eri tis	lēg eri tis	audi v eri tis	fu eri tis
	3 amāv eri nt	monu eri nt	lēg eri nt	audi v eri nt	fu eri nt

*Comiunctivus**praesens*

<i>sing</i>	1 am e m	monē a m	leg a m	audi a m	s i m
	2 am ē s	monē ā s	leg ā s	audi ā s	s ī s
	3 am e t	monē a t	leg a t	audi a t	s i t
<i>plūr</i>	1 am ē mus	monē ā mus	leg ā mus	audi ā mus	s ī mus
	2 am ē tis	monē ā tis	leg ā tis	audi ā tis	s ī tis
	3 am e nt	monē a nt	leg a nt	audi a nt	s i nt

imperfectum

<i>sing</i>	1 amā re m	monē re m	leg ere m	audi re m	es se m
	2 amā rē s	monē rē s	leg erē s	audi rē s	es sē s
	3 amā re t	monē re t	leg ere t	audi re t	es se t
<i>plūr</i>	1 amā rē mus	monē rē mus	leg erē mus	audi rē mus	es sē mus
	2 amā rē tis	monē rē tis	leg erē tis	audi rē tis	es sē tis
	3 amā re nt	monē re nt	leg ere nt	audi re nt	es se nt

perfectum

<i>sing</i>	1 amāv eri m	monu eri m	lēg eri m	audi eri m	fu eri m
	2 amāv eri s	monu eri s	lēg eri s	audi eri s	fu eri s
	3 amāv eri t	monu eri t	lēg eri t	audi eri t	fu eri t
<i>plūr</i>	1 amāv eri mus	monu eri mus	lēg eri mus	audi eri mus	fu eri mus
	2 amāv eri tis	monu eri tis	lēg eri tis	audi eri tis	fu eri tis
	3 amāv eri nt	monu eri nt	lēg eri nt	audi eri nt	fu eri nt

plūsquamperfectum

<i>sing</i>	1 amāv isse m	monu isse m	lēg isse m	audi isse m	fu isse m
	2 amāv issē s	monu issē s	lēg issē s	audi issē s	fu issē s
	3 amāv isse t	monu isse t	lēg isse t	audi isse t	fu isse t
<i>plūr</i>	1 amāv issē mus	monu issē mus	lēg issē mus	audi issē mus	fu issē mus
	2 amāv issē tis	monu issē tis	lēg issē tis	audi issē tis	fu issē tis
	3 amāv isse nt	monu isse nt	lēg isse nt	audi isse nt	fu isse nt

Participium

<i>praes</i>	amā ns -ant is	monē ns -ent is	leg ēns -ent is	audi ēns -ent is	—
<i>fut</i>	amāt ūr us	monit ūr us	lēct ūr us	audit ūr us	fut ūr us

Supīna amāt|um -ū

monit|um -ū

lēct|um -ū

audit|um -ū

[B] Passivum*Infinitivus*

<i>praes</i>	amā rī	monē rī	leg rī	audi rī
<i>perf</i>	amāt um esse	monit um esse	lēct um esse	audit um esse
<i>fut</i>	amātum irī	monitum irī	lēctum irī	auditum irī

*Indicativus**praesens*

<i>sing</i>	1 am or	monē or	leg or	audi or
	2 amā ris	monē ris	leg eris	audi ris
	3 amā tur	monē tur	leg itur	audi tur
<i>plūr</i>	1 amā mur	monē mur	leg imur	audi mur
	2 amā minī	monē minī	leg imini	audi minī
	3 ama ntur	monē ntur	leg untur	audi untur

imperfectum

<i>sing</i>	1 amā ba r	monē ba r	leg ēba r	audi ēba r
	2 amā bā ris	monē bā ris	leg ēbā ris	audi ēbā ris
	3 amā bā tur	monē bā tur	leg ēbā tur	audi ēbā tur
<i>plūr</i>	1 amā bā mur	monē bā mur	leg ēbā mur	audi ēbā mur
	2 amā bā minī	monē bā minī	leg ēbā minī	audi ēbā minī
	3 amā ba ntur	monē ba ntur	leg ēba ntur	audi ēba ntur

futūrum

<i>sing</i>	1 amā b or	monē b or	leg a r	audi a r
	2 amā b eris	monē b eris	leg ē ris	audi ē ris
	3 amā b itur	monē b itur	leg ē tur	audi ē tur
<i>plūr</i>	1 amā b imur	monē b imur	leg ē mur	audi ē mur
	2 amā b imini	monē b imini	leg ē mini	audi ē mini
	3 amā b untur	monē b untur	leg e ntur	audi e ntur

perfectum

<i>sing</i>	1 amāt us sum	monit us sum	lēct us sum	audit us sum
	2 3 es est	es est	es est	es est
<i>plūr</i>	1 amāt i sumus	monit i sumus	lēct i sumus	audit i sumus
	2 3 estis sunt	estis sunt	estis sunt	estis sunt
<i>plūsquamperfectum</i>				
<i>sing</i>	1 amāt us eram	monit us eram	lēct us eram	audit us eram
	2 3 erās erat	erās erat	erās erat	erās erat
<i>plūr</i>	1 amāt i erāmus	monit i erāmus	lēct i erāmus	audit i erāmus
	2 3 erātis erant	erātis erant	erātis erant	erātis erant
<i>futūrum perfectum</i>				
<i>sing</i>	1 amāt us erō	monit us erō	lēct us erō	audit us erō
	2 3 eris erit	eris erit	eris erit	eris erit
<i>plūr</i>	1 amāt i erimus	monit i erimus	lēct i erimus	audit i erimus
	2 3 eritis erunt	eritis erunt	eritis erunt	eritis erunt

*Coniunctīvus**praesēns*

<i>sing</i>	1 am e r	monē a r	leg a r	audi a r
	2 am ē ris	monē ā ris	leg ā ris	audi ā ris
	3 am ē tur	monē ā tur	leg ā tur	audi ā tur
<i>plūr</i>	1 am ē mur	monē ā mur	leg ā mur	audi ā mur
	2 am ē mini	monē ā mini	leg ā mini	audi ā mini
	3 am e ntur	monē a ntur	leg a ntur	audi a ntur

imperfectum

<i>sing</i>	1 amā re r	monē re r	leg ere r	audi re r
	2 amā rē ris	monē rē ris	leg erē ris	audi rē ris
	3 amā rē tur	monē rē tur	leg erē tur	audi rē tur
<i>plūr</i>	1 amā rē mur	monē rē mur	leg erē mur	audi rē mur
	2 amā rē mini	monē rē mini	leg erē mini	audi rē mini
	3 amā re ntur	monē re ntur	leg ere ntur	audi re ntur

perfectum

<i>sing</i>	1 amāt us sim	monit us sim	lēct us sim	audit us sim
	2 3 sis sit	sīs sit	sīs sit	sīs sit
<i>plūr</i>	1 amāt i simus	monit i simus	lēct i simus	audit i simus
	2 3 sitis sint	sītis sint	sītis sint	sītis sint

plūsquamperfectum

<i>sing</i>	1 amāt us essem	monit us essem	lēct us essem	audit us essem
	2 3 essēs esset	essēs esset	essēs esset	essēs esset
<i>plūr</i>	1 amāt i essemus	monit i essemus	lēct i essemus	audit i essemus
	2 3 essētis essent	essētis essent	essētis essent	essētis essent

Participium

<i>perf</i>	amāt us	monit us	lēct us	audit us
-------------	---------	----------	---------	----------

Gerundivum

	ama nd us	mone nd us	leg end us	audi end us
--	-----------	------------	------------	-------------

KALENDARIVM ROMANVM

	<i>Iānuārius</i> <i>Augustus</i> <i>December</i> (diēs xxxi)	<i>Aprīlis</i> <i>Iūnius</i> <i>September</i> <i>November</i> (diēs xxx)	<i>Februārius</i> (diēs xxviii)	<i>Mārtius</i> <i>Māius</i> <i>Iūlius</i> <i>Octōber</i> (diēs xxxi)
1.	kalendae	kalendae	kalendae	kalendae
2.		a.d. iv nōn.		a.d. vi nōn.
3.		a.d. iii nōn.		a.d. v nōn.
4.		prīdiē nōn.		a.d. iv nōn.
5.		nōnae		a.d. iii nōn.
6.		a.d. viii id.		prīdiē nōn.
7.		a.d. vii id.		nōnae
8.		a.d. vi id.		a.d. viii id.
9.		a.d. v id.		a.d. vii id.
10.		a.d. iv id.		a.d. vi id.
11.		a.d. iii id.		a.d. v id.
12.		prīdiē id.		a.d. iv id.
13.	idūs	idūs	idūs	a.d. iii id.
14.	a.d. xix kal.	a.d. xviii kal.	a.d. xvi kal.	prīdiē id.
15.	a.d. xviii kal.	a.d. xvii kal.	a.d. xv kal.	idūs
16.	a.d. xvii kal.	a.d. xvi kal.	a.d. xiv kal.	a.d. xvii kal.
17.	a.d. xvi kal.	a.d. xv kal.	a.d. xiii kal.	a.d. xvi kal.
18.	a.d. xv kal.	a.d. xiv kal.	a.d. xii kal.	a.d. xv kal.
19.	a.d. xiv kal.	a.d. xiii kal.	a.d. xi kal.	a.d. xiv kal.
20.	a.d. xiii kal.	a.d. xii kal.	a.d. x kal.	a.d. xiii kal.
21.	a.d. xii kal.	a.d. xi kal.	a.d. ix kal.	a.d. xii kal.
22.	a.d. xi kal.	a.d. x kal.	a.d. viii kal.	a.d. xi kal.
23.	a.d. x kal.	a.d. ix kal.	a.d. vii kal.	a.d. x kal.
24.	a.d. ix kal.	a.d. viii kal.	a.d. vi kal.	a.d. ix kal.
25.	a.d. viii kal.	a.d. vii kal.	a.d. v kal.	a.d. viii kal.
26.	a.d. vii kal.	a.d. vi kal.	a.d. iv kal.	a.d. vii kal.
27.	a.d. vi kal.	a.d. v kal.	a.d. iii kal.	a.d. vi kal.
28.	a.d. v kal.	a.d. iv kal.	prīdiē kal.	a.d. v kal.
29.	a.d. iv kal.	a.d. iii kal.	Mārtiās	a.d. iv kal.
30.	a.d. iii kal.	prīdiē kal.		a.d. iii kal.
31.	prīdiē kal. Februāriās Septembrēs Iānuāriās	Māiās Iūliās Octōbrēs Decembrēs		prīdiē kal. Aprilēs Iūniās Augustās Novembrēs

INDEX VOCABVLORVM

[Numeri crassi 1.2.3... capitula, numeri tenuēs 1,2,3... versūs significant]

- A**
 ā 6.34 v. ab
 ab/ā *prp+abl* 5.48; 6.10,34,62;
 12.125; 13.13,36,40; 16.51;
 33.23
 ab-dūcere 31.164
 ab-errāre 26.128
 ab-esse ā-fuisse 4.20
 ab-icere 29.145
 ab-ire 8.18
 ablātīvus -ī *m* 5.126
 abs 27.80 v. ab
 absēns -entis 17.89
 abs-tinēre 29.87
 ac 12.59 v. atque
 ac-cēdere 22.67
 accendere 34.84,110
 accidere 26.112; +*dat* 26.136
 ac-cipere 8.19,116; 19.80
 ac-cubāre 30.73
 ac-cumbere 30.96
 ac-currere -risse 9.75
 accūsāre 4.48; +*gen* 29.137
 accūsātīvus -ī *n* 3.88
 ācer -cris -cre 34.47
 acerbus -a -um 30.131
 aciēs -ēī *f* 33.15
 āctīvus -a -um 6.127; 35.69
 acūtus -a -um 30.105
 ad *prp+acc* 6.19; 8.81; 13.36;
 14.43; 16.7; 33.132
 ad-dere 18.104
 ad-esse af-fuisse 4.20; +*dat*
 32.117
 ad-hūc 14.34
 ad-icere 29.5; 30.166
 adiectīvum -ī *n* 12.158
 ad-ire 7.62; 16.28; 29.5
 ad-iungere 33.5
 ad-iuvāre 32.54
 ad-mirāri 28.179
 admirātiō -ōnis *f* 35.220
 ad-mittere 22.9
 ad-nectere 35.157
 ad-ōrāre 28.25
 adulēscēns -entis *f* 19.39
 ad-vehere 20.122
 ad-venire 7.30
 adverbium -ī *n* 18.198; 35.103
 adversum *prp+acc* 35.182,188
 adversus -a -um 32.57,99
 adversus *prp+acc* 20.65; 32.23
 aedificāre 25.12
 aedificium -ī *n* 25.29
 aeger -gra -grum 11.24,29
 aegrōtāre 11.48
 aegrōtus -a -um 24.1
 aequē 17.147; 18.78; 20.27
 aequinoctium -ī *n* 13.77
 aequus -a -um 13.43,77; 29.180
 āēr -eris *m* 10.10,53
 aestās -ātis *f* 13.80,81
 aestimāre 29.6
 aetās -ātis *f* 33.23,26
 affectus -ūs *m* 35.216
 af-ferre at-tulisse al-lātum
 14.42; 23.140
 af-ficere 29.45,46
 affirmāre 34.126
 ager -grī *m* 27.5; 30.124
 agere ēgisse āctum 5.82; 24.19;
 27.14; age-ite 5.87,99
 agmen -inis *n* 33.10
 agnus -ī *m* 25.5
 agricola -ae *m* 27.10
 ain' 21.71
 āiō ais ait āiunt 21.68; 24.61
 āla -ae *f* 10.12
 albus -a -um 9.3
 alere -uisse altum 20.12,97
 aliēnus -a -um 20.14,122
 ali-quandō 32.131,157
 ali-quantum 31.52
 ali-quī -qua -quod 24.59; 25.
 17; 26.85; 31.17
 ali-quis -quid 21.65,91
 ali-quot 32.29
 aliter 24.22
 alius -a -ud 8.5,33; aliū... aliū
 10.33
 allicere -iō -ēxisse -ectum 29.94
 alter -era -erum 14.11,78; 16.
 77,113; 19.5,8
 altum -ī *n* 16.65
 altus -a -um 12.100,141; 16.44
 amāns -antis *m* 19.18
 amāre 5.21,23
 ambulāre 6.24
 amīca -ae *f* 6.78
 amīcitia -ae *f* 32.112
 amīcus -ī *m* 6.43,44
 amīcus -a -um 17.79
 ā-mittere 29.24
 amnis -is *m* 33.70
 amoenus -a -um 27.5
 amor -ōris *m* 19.19
 amphitheatrum -ī *n* 32.214
 an 14.13; 17.118; 29.67
 ancilla -ae *f* 2.31
 angustus -a -um 21.16
 anima -ae *f* 10.52; 28.89
 anim-ad-vertere 18.131
 animal -ālis *n* 10.54
 animus -ī *m* 28.9,144
 annus -ī *m* 13.1
 ante *prp+acc* 6.32; 13.44; 19.
 38; 25.113; *adv* 16.148
 antea 22.11
 ante-hāc 23.93
 ante-quam 15.27
 antiqūus -a -um 2.81; 13.19
 ānulus -ī *m* 8.7
 anus -ūs *f* 34.187
 ap-erire -uisse -rtum 7.14
 apertus -a -um 14.15; 30.152
 apis -is *f* 18.110
 appāre 29.111; -et 33.44
 appellāre 16.3; 20.28
 appellātīvus -a -um 35.11
 ap-pōnere 11.89; 30.100
 ap-portāre 30.133
 ap-prehendere 28.50
 ap-proinquāre 29.185
 Aprilis -is *m* 13.3
 apud *prp+acc* 6.37; 11.32
 aqua -ae *f* 5.28
 aquila -ae *f* 10.9; 33.9
 arānea -ae *f* 34.154
 arāre 27.9
 arātor -ōris *m* 27.13
 arātrum -ī *n* 27.12
 arbitrāri 22.94
 arbor -oris *f* 9.21
 arcessere -īvisse -ītum 11.43
 arcus -ūs *m* 12.91
 arduus -a -um 33.51
 argenteus -a -um 30.90
 argentum -ī *n* 30.91
 arma -ōrum *n* 12.34
 armāre 32.176
 armātus -a -um 12.35
 ars artis *f* 26.49,72
 as assis *m* 17.97; 34.114
 a-scendere -disse 10.94; 11.46
 asinīnus -a -um 31.49
 asinus -ī *m* 10.1

a-spergere -sisse -sum 30.110
 a-spicere 8.15,39
 at 15.25
 āter -tra -trum 16.97
 atque/ac 11.41; 12.59; 13.79;
 18.143; 20.142; 32.211
 ātrium -ī n 5.27
 attentus -a -um 28.109
 audācia -ae f 32.13
 audāx -ācis 26.22,54; 32.24
 audēre ausum esse 10.88;
 31.169
 audire 3.42; 6.83; 10.50
 au-ferre abs-tulisse ab-lātum
 31.52
 au-fugere 31.51
 augēre -xisse -ctum 19.96
 Augustus -ī m 13.4
 aureus -a -um 22.17; m 22.108
 auriga -ae m 34.40
 auris -is f 11.6
 aurum -ī n 22.15
 aut 8.14,108; aut... aut 18.7
 autem 6.42
 autumnus -ī m 13.81,85
 auxilium -ī n 25.65; pl 33.5
 avārus -a -um 31.22
 ā-vertere 23.51; 29.163
 avis -is f 10.9
 avunculus -ī m 12.19

B

baculum -ī n 4.62
 bālāre 9.70
 balneum -ī n 30.1,3
 barbarus -a -um 12.61; m 14.76
 bāsium -ī n 34.118
 beātus -a -um 19.86
 bellum -ī n 12.76
 bellus -a -um 34.58
 bene 11.14; b. velle 31.29
 beneficium -ī n 29.141
 bēstia -ae f 10.1
 bēstiola -ae f 18.110
 bibere -bisse 9.9
 bīnī -ae -a 30.74
 bis 18.126
 bonum -ī n 30.52
 bonus -a -um 4.68; 11.14
 bōs bovis m/f 21.31
 braccium -ī n 11.1
 brevī 25.77
 brevis -e 12.50; 13.28

C

cachinnus -ī m 34.151
 cadere cecidisse 10.103; 16.102
 caecus -a -um 28.31
 caedere cecidisse caesum 33.18
 caedēs -is f 33.133
 caelum -ī n 9.25; pl 28.171
 calamus -ī m 18.161
 calceus -ī m 14.85
 calidus -a -um 13.87; f 30.114
 calor -ōris m 27.122
 campus -ī m 9.1
 candidus -a -um 21.4; 34.150
 canere cecinisse 10.80; 14.19;
 29.66; 34.70
 canis -is m/f 9.2; 10.77
 cantāre 3.3; 34.163
 cantus -ūs m 29.73
 capere -iō cēpisse captum 10.2,
 78; 26.6; 29.90,148; 32.13
 capillus -ī m 11.6
 capitulum -ī n 1.73
 caput -itis n 11.5; 12.65
 carcer -eris m 26.25
 cardō -īnis m 22.2
 carēre +abl 20.6
 carmen -īnis n 29.90; 32.102
 carō carnis f 30.104
 carpere -psisse -ptum 5.57;
 27.168
 cārus -a -um 32.21,85
 castra -ōrum n 12.93
 cāsus -ūs m 26.126; 35.9,24
 catēna -ae f 22.11
 cauda -ae f 10.15
 causa -ae f 21.37; -ā +gen 26.
 135; 29.139
 causālis -e 35.162,170
 cautus -a -um 26.81
 cavēre cāvisse 22.60,65; c. nē
 27.173
 cēdere cessisse 22.73
 celer -eris -ere 26.4
 celsus -a -um 29.93
 cēna -ae f 30.9
 cēnāre 30.40
 cēnsēre -uisse cēnsū 27.63
 centēsimus -a -um 17.31
 centum 2.39
 cēra -ae f 18.108,109
 cerebrum -ī n 11.9
 cernere 16.69; 32.114
 certāmen -īnis n 34.15
 certāre 34.12
 certē 18.73
 certō *adv* 24.59
 certus -a -um 17.118,121; 25.
 43; 32.114
 cessāre 28.7
 cēteri -ae -a 2.59; *sg* 13.51
 cēterum *adv* 24.76
 charta -ae f 18.161
 cibus -ī m 9.6; 30.9
 cingere cīnxisse cīnctum 27.6
 -cipere -iō -cēpisse -ceptum
 < capere
 circā *prp*+acc 27.51
 circēnsis -e 34.37; m pl 34.39
 circiter 30.10
 circum *prp*+acc 6.14
 circum-dare 33.20
 circum-silire 34.96
 circus -ī m 34.36
 cis *prp*+acc 35.182,188
 citorius -ius 33.132
 citrā *prp*+acc 33.87
 cīvis -is m/f 25.67; 28.154
 clāmāre 8.36
 clāmōr -ōris m 9.79
 clārus -a -um 13.48; 29.93
 classis -is f 32.23
 claudere -sisse -sum 7.15
 claudus -a -um 28.32
 clausus -a -um 14.17
 clāvis -is f 23.103
 clēmēns -entis 31.84
 cocus -ī m 30.67
 coep- coept- v. incipere
 cōgere co-ēgisse -āctum 33.32
 cōgitāre 17.57
 cognōmen -īnis n 12.12
 cognōscere -ōvisse -itum 21.2;
 31.10; 32.219
 cohors -rtis f 33.2
 colere -uisse cultum 27.11
 collis -is m 9.20
 col-loquī 20.47; 33.149
 colloquium -ī n 20.71
 collum -ī n 8.22
 colōnus ī m 27.70
 color -ōris m 11.20
 columna -ae f 19.3
 comes -itis m 23.108
 comitārī 23.107
 com-memorāre 33.22
 commūnis -e 32.32; 35.10,17
 cōmoedia -ae f 34.45
 comparāre 18.77; 35.35
 comparātiō -ōnis f 35.30
 comparātīvus -ī m 12.202

com-plectī-exum 16.87
 com-plēre -ēvisse -ētum 30.147
 com-plūrēs -a 25.35
 com-putāre 17.101
 cōnārī 16.138
 condiciō -ōnis *f* 32.146
 cōn-ficere 26.7; 27.68; 33.54
 cōn-fidere 31.56
 cōn-fitērī -fessum 29.114
 coniugātiō -ōnis *f* 35.232
 coniūctiō -ōnis *f* 35.6,156
 coniūctīvus -ī *m* 27.189
 con-iungere 18.30
 con-iūnx -iugis *fm* 19.7,9
 cōn-scendere -disse 16.56
 cōn-sequī 26.5
 cōn-sidēre -sēdisse 15.17
 cōnsiliū -ī *n* 26.23; 29.14
 cōn-sistere -stitisse 8.12
 cōn-sōlārī 16.90
 cōnsonāns -antis *f* 18.8,25
 cōnspectus -ūs *m* 25.108,135
 cōn-spicere 21.29
 cōnstāns -antis 28.99
 cōn-stāre -stitisse 8.56; 22.1
 cōn-stituere -uisse -ūtum
 25.56; 32.152
 cōn-sūmere 26.11,29
 con-temnere -tēmpsisse -tēmp-
 tum 32.14,73
 con-tinēre 23.18
 continuō 24.16
 contrā *ppr* + *acc* 12.72; 29.121
 con-trahere 30.32,41
 contrārius -a -um 16.49; 28.95
 con-turbāre 34.122
 con-venīre 8.82; 15.64; 19.49
 con-vertere 24.2
 convīva -ae *mif* 30.73
 convīvium -ī *n* 30.70
 con-vocāre 33.109
 cōpia -ae *f* 27.38
 cōpulāre 33.106
 cōpulātīvus -a -um 35.162,164
 coquere -xisse -ctum 30.64
 cor cordis *n* 11.19, 136; 19.19
 cōram *ppr* + *abl* 31.122
 cornū -ūs *n* 21.31
 corpus -oris *n* 11.1
 cor-rigere -rēxisse -rēctum
 18.105
 cotidiē 19.76
 crās 20.128,130
 crassus -a -um 10.101,102
 crēdere -didisse -ditum 21.98,

114; 31.72; + *dat* 21.119;
 29.10
 crēscere -ēvisse 27.7,17; 32.20
 cruciāre 31.64
 crūdēlis -e 31.124
 cruentus -a -um 24.66
 cruor -ōris *m* 21.29
 crūs -ūris *n* 11.2
 crux -ucis *f* 31.66
 cubāre -uisse -itum 14.2
 cubiculum -ī *n* 5.35
 culīna -ae *f* 30.67
 culter -tri *m* 11.95
 cum *ppr* + *abl* 5.9,13,58; 21.15;
 25.111,143
 cum + *ind* 10.15; 18.128; 19.74;
 25.53; 30.41; c. primum 21.
 28; + *com* 29.76,78; 32.175
 cūnae -ārum *f* 20.2
 cūnctus -a -um 32.40; *pl* 32.1
 cupere -iō -ivisse 24.51,56
 cupiditās -ātis *f* 25.122
 cupidus -a -um 25.46
 cūr 3.26
 cūra -ae *f* 27.97
 cūrāre 20.77; 29.184; 32.186;
 c. ut/nē 27.102,139
 currere cucurrisse 7.66
 currus -ūs *m* 25.7
 cursus -ūs *m* 32.220,222; 34.36
 cūstōdīre 22.6; 29.104

D

dactylus -ī *m* 34.250
 dare dedisse datum
 7.46,63,118
 datīvus -ī *m* 7.110
 dē *ppr* + *abl* 11.53; 13.89; 19.
 105; 20.48; 21.95
 dea -ae *f* 19.6
 dēbēre 20.82; + *dat* 23.16
 dēbilis -e 31.139
 decem 4.10
 December -bris *m* 13.6
 decēre 20.158; 21.54
 deciēs 18.118
 decimus -a -um 13.5
 declināre 9.90
 declinātiō -ōnis *f* 9.88
 de-esse dē-sum dē-fuisse
 18.94; + *dat* 32.101
 dē-fendere -disse -sum 12.107
 dein 34.119
 de-indē 14.46
 dēlectāre 5.60
 dēlēre -ēvisse -ētum 18.144
 dēliciae -ārum *f* 34.87,91
 delphīnus -ī *m* 29.62
 dēmere -mpsisse -mptum 35.73
 dē-mōnstrāre 17.138; 26.50
 dēmum 30.21
 dēnārius -ī *m* 17.97
 dēnī -ae -a 33.2
 dēnique 27.2
 dēns dentis *m* 9.73; 11.10
 dē-nuō 24.4
 deorsum 26.73
 dēpōnēns -entis 16.156
 -dere -didisse -ditum < dare
 dē-ridēre 22.80; 25.15
 dē-scendere -disse 25.110
 dēserere -uisse -rtum 25.116;
 31.125
 dēsiderāre 33.65,137
 dē-silire -uisse 29.88
 dē-sinere -süsse 15.65,66,158
 dē-sistere -stitisse 32.203
 dē-spērāre 29.89,120
 dē-spicere 26.90,106; 33.168
 dē-tergēre 11.119
 dē-terrēre 29.3
 dē-trahere 29.146
 deus -ī *m*, *pl* dei/diī/dī 10.28
 dē-vorāre 34.101
 dexter -tra -trum 14.79; *f*
 16.51; 30.98
 dicere -xisse dictum 11.60,61;
 13.58; 20.144; 26.162
 dictāre 18.50
 dictum -ī *n* 28.54
 diēs -ēī *m* 13.8,35; 18.178,190;
f 32.147
 dif-ficilis -e 17.69; 33.52
 digitus -ī *m* 8.21
 dignus -a -um 19.110
 diligēns -entis 30.31
 diligere -ēxisse -ēctum 20.141
 dimidius -a -um 13.33,53
 dī-mittere 23.12
 diphthongus -ī *f* 34.226
 dīrus -a -um 33.171
 dis-cēdere 4.73
 discere didicisse 17.1
 discipulus -ī *m* 15.6,8; 28.52
 disiūctīvus -a -um 35.162,166
 dis-iungere 28.3
 dis-suādere -sisse 32.76
 diū 30.13; *comp* diūtius 33.126
 dives -ītis 19.61
 dividere -vīsisse -vīsum 12.68,

105; 13.1
 dīvitiae -ārum *f* 29.27
 docēre 17.2
 doctus -a -um 17.4
 dolēre 11.80; 34.135
 dolor -ōris *m* 24.25; 29.51
 domī 15.81; 18.151; 20.127
 domina -ae *f* 2.31
 dominus -ī *m* 2.26; 9.5; 16.110,
 130; 30.95; *pl* 20.109
 domus -ūs *f*, *abl* -ō, *pl acc* -ōs
 19.42; domum *adv* 20.123;
 domō *adv* 20.137
 dōnāre 29.168
 dōnec 32.72
 dōnum -ī *n* 19.67
 dormīre 3.37
 dorsum -ī *n* 29.100
 dubitāre 21.130, 131; 29.116
 dubius -a -um 34.135
 du-centī -ae -a 13.10
 dūcere dūxisse ductum 9.34;
 12.104; 18.53; animam *d.* 10.
 54; (uxōrem) *d.* 34.125, 191
 dulcis -e 30.131
 dum 9.39, 69; 10.48; 22.8
 dum-modo 34.17
 dumtaxat 35.36
 duo -ae -o 2.23, 33, 54
 duo-decim 6.15
 duo-decimus -a -um 13.6
 duo-dē-trīgintā 13.28
 duo-dē-vīgintī 17.20
 dūrus -a -um 18.111
 dux ducis *m* 12.81; 16.44

E

ē 7.45 *v.* ex
 ea, eadem *v.* is, idem
 ēbrius -a -um 31.193
 ecce 2.81; 4.59
 ed- *v.* ēsse
 educāre 31.150
 ē-dūcere 32.64
 ef-ficere 18.114; *e.* ut 27.124
 ef-fugere 26.22, 82
 ef-fundere 33.78
 ego mē mihi/mī 3.20; 14.30;
 15.21; 17.66; mē-cum 14.87
 ē-gredi -gressum 16.39
 ēgregius -a -um 32.25, 31
 ē-icere 28.5, 73
 ē-līdere -sisse -sum 34.242
 ē-ligere -lēgisse -lēcrum 30.58
 emere ēmisse ēmptum 8.14

ēn 35.116
 enim 10.30
 ēnsis -is *m* 33.172
 eō *adv* 28.23
 epigramma -atis *n* 34.157
 epistula -ae *f* 18.153
 eques -itis *m* 12.43
 equidem 30.51
 equitātus -ūs *m* 12.113
 equus -ī *m* 6.56
 ergā *prp* + *acc* 19.94
 ergō 10.121
 ē-ripere -iō -uisse -reptum
 29.45, 122
 errāre 9.50
 ē-rubēscere -buisse 34.201
 ē-rumpere 33.122
 erus -ī *m* 18.35; 22.48
 esse sum fuisse futūrum esse
 /fore 1.1, 18, 53; 4.32
 ēsse edō ēdisse 9.9, 11; 10.59
 et 1.2; 25.95; et... et 7.50
 et-enim 33.163
 etiām 5.30, 70; 26.104; *e.* nunc
 19.86; *e.* atque *e.* 33.118
 etiām-nunc 32.207
 et-sī 24.38
 ē-volāre 26.41
 ē-volvere -visse -lūtum 28.58
 ex/ē *prp* + *abl* 5.58; 14.11; 18.
 113; 22.1, 13; 33.43, 158
 ex-audire 18.92
 excitāre 14.35; 19.20
 ex-clāmāre 15.23
 ex-cōgitāre 26.35
 ex-cruciāre 34.138
 ex-currere -risse 33.115
 excūsāre 21.45
 exemplum -ī *n* 1.90; 26.64;
 31.129
 exercitus -ūs *m* 12.77, 80
 ex-haurire 30.145
 exiguius -a -um 13.51; 17.148
 ex-ire 7.83; 10.53
 ex-istimāre 27.62
 exitus -ūs *m* 25.70; 26.111
 ex-ōrnāre 30.64
 ex-plānāre 35.105
 ex-plētīvus -a -um 35.162, 168
 ex-pōnere 29.101; 31.131
 ex-pugnāre 12.112
 expugnātiō -ōnis *f* 25.45
 ex-spectāre 7.2
 extendere -disse 28.49
 extrā *prp* + *acc* 22.7; 28.129

F

faber -brī *m* 22.20
 fābula -ae *f* 25.3; 34.44
 fābulārī 31.186
 facere -iō fēcisse factum 10.17,
 65, 69, 111; 11.27, 66; *f.* ut
 27.145, 175
 faciēs -ēī *f* 13.15
 facilis -e 17.50; *adv* -e 23.53
 fact- *v.* fierī (facere)
 factum -ī *n* 23.78
 fallāx -ācis 29.104
 fallere fecellisse falsum 21.115;
 32.109
 falsus -a -um 21.88; 31.200
 falx -cis *f* 27.18
 fāma -ae *f* 28.38
 famēs -is *f* 30.42
 familia -ae *f* 2.9, 73
 fārī 20.1
 fatēri fassum 23.68, 144
 fatīgāre 33.45
 fātum -ī *n* 34.70, 180
 favēre fāvisse 34.40, 148
 Februārius -ī *m* 13.2
 fēlicitās -ātis *f* 29.160
 felix -icis 29.41, 119
 fēmina -ae *f* 2.1
 fēmininum -ī *n* 2.96
 fenestra -ae *f* 5.26
 fera -ae *f* 10.7
 ferē 33.54
 ferōx -ōcis 22.10
 ferre tulisse lātum 12.34, 55;
 21.17; 24.(37); 27.29
 ferreus -a -um 22.14; 33.176
 ferrum -ī *n* 18.113
 fertilis -e 27.30
 ferus -a -um 10.2
 fessus -a -um 6.61
 -ficere -iō -fēcisse -fectum
 < facere
 fidere fīsum esse 31.55
 fidēs -ēī *f* 31.56; 32.112
 fidēs -ium *f* 29.66
 fidicen -inis *m* 29.70
 fidus -a -um 31.58
 fierī factum esse 16.98, 143;
 18.25; 24.49
 fīgere -xisse -xum 26.60
 filia -ae *f* 2.14
 filiola -ae *f* 20.57
 filiolus -ī *m* 20.154
 filius -ī *m* 2.12
 filium -ī *n* 25.72

finire 29.179
 finis -is *m* 12.69; 13.38
 flāre 16.30
 flectere -xisse -xum 32.60,220
 flēre -ēvisse 24.36; 34.209
 flōs -ōris *m* 19.78
 flūctus -ūs *m* 16.33
 fluere flūxisse 11.20
 flūmen -inis *n* 10.40
 fluuius -ī *m* 1.18
 foedus -a -um 5.18
 folium -ī *n* 10.70
 forās 22.115
 fore 33.185 v. esse
 foris -is *f* 22.1
 forīs *adv* 22.56
 forma -ae *f* 13.54; 16.157; 19.137; 34.48
 fōrmōsus -a -um 7.10
 forsitan 35.119
 fortasse 23.18
 forte *adv* 25.5; 29.151
 fortis -e 12.119
 fortūna -ae *f* 29.175
 forum -ī *n* 19.48
 fossa -ae *f* 12.100
 frangere -ēgisse -āctum 24.21,33
 frāter -tris *m* 12.1
 fremere -uisse 22.58
 frequēns -entis 18.14,155
 fretum -ī *n* 28.2
 frīgēre 14.68
 frīgīdus -a -um 13.88
 frīgus -oris *n* 27.123
 frōns -ontis *f* 11.8
 frūgēs -um *f* 27.29
 fruī 30.23,59
 frūmentum -ī *n* 27.7
 frūstrā 29.30
 fuga -ae *f* 26.10
 fugere -iō fūgisse 12.116
 fugitīvus -a -um 31.68
 fulgur -uris *n* 16.109
 fundere fūdisse fūsum 30.114
 funditus 31.184
 fundūs -ī *m* 29.2
 fūr -is *m* 29.132
 fūrtum -ī *n* 29.136
 futūrum -ī *n* 20.172
 futūrus -a -um 20.49; v. esse

G

gallus -ī *m* 14.19
 gaudēre gavīsum esse 11.114

gaudium -ī *n* 33.59
 geminus -a -um 34.51
 gemma -ae *f* 8.1
 gemmātus -a -um 8.58
 gena -ae *f* 11.8
 genetīvus -ī *m* 2.109
 gēns gentis *f* 32.31
 genū -ūs *n* 21.18
 genus -eris *n* 30.89; 31.101; 35.13,65; g. hominum 33.177
 gerere gessisse gestum 14.76,83; 21.33; 34.48,78
 gerundium -ī *n* 26.150
 gerundivum -ī *n* 31.208
 glaciēs -ēī *f* 13.96
 gladiātor -ōris *m* 34.25
 gladiātōrius -a -um 34.27
 gladius -ī *m* 12.33
 glōria -ae *f* 25.51
 glōriōsus -a -um 30.94; 33.152
 gracilis -e 19.138
 gradus -ūs *m* 20.33; 35.30
 Graecus -a -um 1.39,68; 2.48
 grammatica -ae *f* 1.84
 grammaticus -a -um 35.0
 grātia -ae *f* 32.87,122; -ā 32.90,190; -ās agere 32.123; -am habēre/referre 32.122
 grātus -a -um 32.33,120
 gravidus -a -um 27.108
 gravis -e 12.52; 24.38
 gremium -ī *n* 34.72
 grex -egis *m* 27.134
 gubernāre 16.42
 gubernātor -ōris *m* 16.43
 gustāre 30.107

H

habēre 4.4; 5.3,6; 11.1,14; 13.8; 19.33; sē h. 14.26; habēri 28.80
 habitāre 5.1
 hasta -ae *f* 12.40
 haud 26.28
 haurire -sisse -stum 16.118
 hendeca-syllabus -a -um 34.279
 herba -ae *f* 9.8; 18.164
 herī 23.105
 heu 29.21
 heus 22.27
 hexameter -trī *m* 34.256
 hic haec hoc 7.43,85,90
 hīc 3.40; 5.85
 hicine 22.88 v. hic
 hiems -mis *f* 13.80,82

hinc 23.11
 ho-diē 14.26
 holus -eris *n* 30.101
 homō -inis *m* 10.5
 hōra -ae *f* 13.40; 22.50
 horrendus -a -um 33.172
 horrēre 11.98,101,129
 hortārī 33.16,167
 hortus -ī *m* 5.1
 hospes -itis *m* 30.4,5
 hostis -is *m* 12.76
 hūc 25.74,110; 27.4
 hūmānus -a -um 11.1
 humī *adv* 21.20
 humilis -e 25.15
 humus -ī *f* 21.20

I

iacere -iō iēcisse iactum 12.108
 iacēre 9.35; 11.33
 iactāre 16.116
 iactūra -ae *f* 29.33,162
 iam 3.9; 15.31; 24.52
 iambus -ī *m* 34.249
 iānitor -ōris *m* 22.6
 iānuā -ae *f* 15.27
 iānuārius -ī *m* 13.2
 ibi 25.53
 -icere (-iicere) -iō -iēcisse
 -iectum < iacere
 id v. is
 idem eadem idem 18.21,22,32,160
 id-eō 31.110
 idōneus -a -um 33.13
 idūs -uum *f* 13.62
 iecur -oris *n* 11.21
 igitur 13.23
 ignārus -a -um 29.65
 ignis -is *m* 26.59
 ignōrāre 24.50,94
 ignōscere -ōvisse 31.90
 ignōtus -a -um 29.68
 ille -a -ud 8.41,70,79
 illīc 7.3,6
 illinc 23.4
 illūc 25.40,110; 27.4
 illūstrāre 13.49
 imāgō -inis *f* 22.65
 imber -bris *m* 13.89,90
 imitārī 26.40
 im-mārūrus -a -um 27.168
 immō 7.21,27
 im-mortālis -e 28.44
 im-pār -aris 24.8

- im-patiēns -entis 31.34
 im-pendēre 28.131
 imperāre 4.110; +*dat* 12.82;
 26.40
 imperātīvus -ī *m* 4.111
 imperātor -ōris *m* 33.19
 imperfectum -ī *n* 21.157
 imperium -ī *n* 1.55; 10.29
 impetus -ūs *m* 12.114
 im-piger -gra -grum 18.156
 im-plēre -ēvisse -ētum 16.34
 im-plicāre -uisse -itum 34.29
 impluvium -ī *n* 5.27
 im-pōnere 9.84
 im-primere -pressisse -pressum
 18.192
 im-probus -a -um 3.33
 imus -a -um 30.70
 in *prp*+*abl* 1.1,72,108; 4.3,
 60,62; 12.106; 27.43; 34.168;
 +*acc* 7.14,17; 12.104,108,
 113; 29.120; 34.158
 in-certus -a -um 17.119; 20.68
 in-cipere -iō coepisse coeptum
 13.86,93; 25.62
 in-clūdere -sisse -sum 23.102
 incola -ae *m/f* 32.10
 in-colere 12.62
 in-columis -e 33.141
 inconditus -a -um 35.217
 inde 29.75
 in-dēclinābilis -e 13.166
 indicātīvus -ī *m* 4.111; 27.188
 in-dignus -a -um 21.53
 in-doctus -a -um 17.4
 inducere -uisse -ūtum 14.74;
 -ūtus 30.15
 industrius -a -um 17.9
 in-ermis -e 32.64
 in-esse 7.39,41
 in-exspectātus -a -um 30.6
 infāns -antis *m/f* 20.1,18
 in-fēlix -icis 31.43
 inferior -ius 15.75
 inferus -a -um 16.4; *m pl* 28.78
 infestus -a -um 32.1
 in-fidus -a -um 31.56
 infimus -a -um 26.77
 infīnitīvus -ī *m* 10.137
 in-flectere 35.56
 in-fluere 16.15
 infrā *prp*+*acc* 11.8; 16.3
 ingenium -ī *n* 34.54
 ingēns -entis 26.62
 in-hūmānus -a -um 27.180
 in-imīcus -ī *m* 6.44,45
 in-imīcus -a -um 17.80
 initium -ī *n* 13.38; -ō 19.79
 iniūria -ae *f* 31.98
 in-iūstus -a -um 31.97
 inopia -ae *f* 32.19
 inquit -iunt 14.40; -am 34.152
 in-scribere 23.64
 in-scriptiō -ōnis *f* 31.(204)
 in-struere -ūxisse -ūctum 33.14
 in-strūmentum -ī *n* 27.13
 insula -ae *f* 1.27
 integer -gra -grum 23.20
 intellegere -ēxisse -ēctum 18.
 46; 20.51
 inter *prp*+*acc* 6.3; 9.54; 16.55;
 21.112; i. sē 22.14; 30.152
 inter-dum 34.233
 inter-eā 32.60
 inter-esse 16.1; 22.46; 34.14
 inter-ficere 25.10
 inter-iectiō -ōnis *f* 35.6,215
 interim 21.63
 internus -a -um 32.43
 inter-pellāre 17.22
 inter-rogāre 3.24,26
 intrā *prp*+*acc* 22.9; 27.94
 intrāre 6.76,87; 10.52; 11.57
 in-tuēri 16.79
 intus 24.39
 in-validus -a -um 31.131
 in-vehere 27.39
 in-venire 26.20
 in-vidēre 29.80,181
 invidia -ae *f* 29.163
 in-vocāre 16.105
 iocōsus -a -um 34.142
 ipse -a -um 9.55; 10.20; 18.38;
 20.31; 28.101; 34.94
 ira -ae *f* 35.191
 irātus -a -um 3.6
 ire eō iisse 6.20; 16.72; 22.50
 is ea id 4.77; 5.7,33; 8.138
 iste -a -ud 22.86,103
 ita 18.43; 19.97; 27.128
 ita-que 6.41
 item 13.31,77; 26.47
 iter itineris 30.25; 33.10
 iterum 16.142; i. i.que 24.1
 iubēre iussisse iussum 11.45
 iūcundus -a -um 30.37
 Iūlius -ī *m* 13.4
 iungere iūnxisse iūnctum 18.26
 Iūnius -ī *m* 13.4
 iūs iūris *n* 31.104; 35.198; iūre
 32.46
 iūstus -a -um 31.97,119
 iuvāre iūvisse iūtum 26.27,32;
 34.37
 iuvenis -is *m* 31.71
 iūxtā *prp*+*acc* 24.13

K

kalendae -ārum *f* 13.57
 kalendārium -ī *n* 13.(0)

L

lābi lāpsum 16.85,139
 labor -ōris *m* 27.62
 laborāre 27.61; l. ut 27.112
 labrum -ī *n* 11.10
 labyrinthus -ī *m* 25.27
 lac lactis *n* 20.9
 lacertus -ī *m* 26.60
 lacrima -ae *f* 7.7
 lacrimāre 7.6
 lacus -ūs *m* 13.96
 laedere -sisse -sum 34.13
 laetāri 16.73
 laetitia -ae *f* 29.45
 laetus -a -um 3.3
 laevus -a -um 24.6
 lāna -ae *f* 27.34
 largiri 17.133
 largus -a -um 17.132
 lāt -v. ferre
 latēre 31.67
 Latīnus -a -um 1.69; 18.100
 lātrāre 9.42
 latus -eris *n* 24.3; 33.122
 lātus -a -um 12.104
 laudāre 17.42; 19.23
 laus laudis *f* 23.48
 lavāre lāvisse lautum 14.45; la-
 vātum ire 22.52
 lectica -ae *f* 6.21
 lectulus -ī *m* 15.116
 lectus -ī *m* 10.125; 30.69
 lēgātus -ī *m* 33.148
 legere lēgisse lēctum 18.37
 legiō -ōnis *f* 33.1
 legiōnārius -a -um 33.7,139
 leō -ōnis *m* 10.1
 levāre 26.69
 levis -e 12.56; 33.138
 lēx lēgis *f* 31.105
 libellus -ī *m* 28.47
 liberent 34.82
 liber -brī *m* 2.81
 liber -era -erum 26.38,82

liberäre 30.118; 32.6
 libere 34.35
 liberī -ōrum *m* 2.21
 libertās -ātis *f* 26.89
 libertīnus -ī *m* 30.117
 licere 15.116; +*dat* 16.83
 ligneus -a -um 22.20
 lignum -ī *n* 22.18
 liliūm -ī *n* 5.13
 limen -inis *n* 22.2
 linea -ae *f* 8.8; 18.53
 lingua -ae *f* 11.10; 18.4
 littera -ae *f* 1.66; *pl* 23.15;
 33.29
 litus -ōris *n* 25.101
 locātīvus -ī *m* 6.120
 locus -ī *m* 16.15,159; 20.13; *pl*
 loca -ōrum *n* 27.30
 longē 31.117; 33.66
 longus -a -um 6.10; 13.9,25;
 17.29; nāvis -a 32.198
 loquī locūtum 16.96
 lūcere lūxisse 9.29
 lucerna -ae *f* 34.84
 lucrum -ī *n* 29.15
 luctārī 35.81
 lūdere -sisse 10.75; 33.26
 lūdus -ī *m* 15.2; 34.15; *pl* 34.35
 lūgere lūxisse 34.42
 lūna -ae *f* 13.46
 lupus -ī *m* 9.22
 lūx lūcis *f* 13.47; 33.114;
 34.116

M

maerere 25.112
 maestus -a -um 29.19
 magis 20.60; 35.209
 magister -trī *m* 15.4
 magnificus -a -um 19.52,77
 magnus -a -um 1.22,65
 maior -ius *comp* 19.36,57
 Māius -ī *m* 13.3
 male 11.15; 34.100,103
 maleficium -ī *n* 29.113
 malle māluisse 28.151,156
 malum -ī *n* 15.93; 16.101;
 30.47
 mālum -ī *n* 7.41
 malus -a -um 6.39; 11.14
 mamma -ae *f* 3.19; 20.29
 manē *indēcl* *n* 13.36; *adv* 14.55
 manere mānsisse 20.66
 manus -ūs *f* 11.3
 mare -is *n* 10.35

margarita -ae *f* 8.1
 maritimus -a -um 16.13
 maritus -ī *m* 19.2
 Mārtius -ī *m* 13.3
 masculīnum -ī *n* 2.95
 māter -tris *f* 2.10,11; 12.2; *m*.
 familiās 19.17
 māteria -ae *f* 18.109
 mātrōna -ae *f* 19.18
 mātūrus -a -um 27.17
 māximē 26.126,134
 māximus -a -um *sup* 19.36
 mē mē-cum *v. ego*
 medicus -ī *m* 11.26
 medius -a -um 8.120; 13.41;
 16.42; *n* 30.70
 mel mellis *n* 30.132
 melior -ius *comp* 19.25
 mellitus -a -um 34.93
 membrum -ī *n* 11.1
 meminisse 32.107,126
 memorāre 28.55
 memoria -ae *f* 31.19; *post ho*-
 minum -am 31.114
 mendum -ī *n* 18.102
 mēns mentis *f* 34.110
 mēnsa -ae *f* 4.60; 8.89; 29.169;
m. secunda 30.102
 mēnsis -is *m* 13.1
 mentiō -ōnis *f* 35.210
 mentūrī 21.88
 mercātor -ōris *m* 10.28
 mercātōrius -a -um 32.44
 mercēs -ēdis *f* 18.182; 27.72
 merere 23.45,49; stipendia *m*.
 33.35
 mergere -sisse -sum 14.50; *pass*
 16.35
 meridiēs -ēī *m* 13.42; 16.48
 merus -a -um 30.115; *n* 30.117
 merx -rcis *f* 16.23
 metere 27.8
 metuere -uisse 12.83
 metus -ūs *m* 12.120
 meus -a -um 2.66, *voc mī* 19.94
 mihi/mī *dat v. ego*
 mīles -itis *m* 12.31
 mīlia -ium *n pl* 12.97 *v. mille*
 mīlitāre 12.90
 mīlitāris -e 33.23
 mīlle 1.73; *pl* mīlia 12.97
 minārī 32.172
 minimē 20.81; 31.27
 minimus -a -um *sup* 19.37
 minister -trī *m* 30.67

minor -us *comp* 19.36,56
 minuere -uisse -ūtum 19.91
 minus *adv* 19.133; 20.26
 minus -ōris *n* 19.149
 mirābilis -e 25.35
 mirārī 24.7,16
 mīrus -a -um 29.18,98
 miscere -uisse mixtum 30.115,
 132
 misellus -a -um 34.7
 miser -era -erum 19.69; 29.27
 mittere mīsisse mīssum 19.79;
 27.170; 33.17; 34.8
 modo 11.37,55; 27.172; *m. ...*
m. 34.38
 modus -ī *m* 9.90; 14.37; 29.
 120; 35.61; nullō -ō 21.56
 moenia -ium *n* 25.11
 molestus -a -um 30.37
 mollire 26.60
 mollis -e 18.109
 monere 22.61; 23.30,42; *m. ut*
 27.147
 mōns montis *m* 9.19
 mōnstrāre 8.43
 mōnstrum -ī *n* 25.18
 mora -ae *f* 25.82
 mordere momordisse morsum
 22.58
 morī mortuum 28.45
 mors -rtis *f* 25.41
 mortālis -e 28.45
 mortuus -a -um 10.49; *v. morī*
 mōs mōris *m* 31.135
 movere mōvisse mōtum 10.14;
 27.109; 34.155
 mox 20.35
 mulier -eris *f* 20.13
 multī -ae -a 1.44
 multitūdō -inis *f* 26.91
 multō +*comp* 16.72
 multum 14.100; 28.6
 mundus -ī *m* 28.82
 mundus -a -um 21.4
 mūnīre 33.21
 mūnus -eris *n* 31.32
 mūrus -ī *m* 6.14; 25.30
 Mūsa -ae *f* 35.17
 mūtāre 21.57,112; 23.35,117
 mūtus -a -um 28.31
 mūtuum -a -um 32.145,146

N

nam 6.37
 -nam 23.6

namque 31.135
 narrāre 21.56; 23.70
 narrātiō -ōnis *f* 25.129
 nāscī nātum 28.22,45; 33.177
 nāsus -ī *m* 5.18
 natāre 10.11
 nātūra -ae *f* 26.46
 nātus -a -um 28.22; 33.24; v.
 nāscī
 nauta -ae *m* 16.28
 nāvīcula -ae *f* 28.94
 nāvīgāre 16.9,27
 nāvīgātiō -ōnis *f* 29.48
 nāvis -is *f* 16.9
 -ne 1.11
 nē 27.139; 29.73; 32.162,179,
 212; nē... quidem 27.55
 nec 11.54 v. ne-que
 necāre 25.50
 necessārius -a -um 20.5
 necesse esse 10.58
 negāre 23.66,139; 31.199
 negligēs -entis 27.144
 negligere -ēxisse -ēctum
 27.101,104
 negōtium -ī *n* 27.11,66
 nēmō -īnem -īnī 10.44; 20.60;
 23.28; 28.126
 nēquam *adi indēcl* 27.151; *sup*
 nēquissimus -a -um 29.133
 ne-que/nec 3.42; 5.41; 11.54; n.
 ... n. 7.57; n. enim 10.110; n.
 vērō 16.138
 ne-scīre 17.4; 18.37,87
 neu 32.77 v. nē-ve
 neuter -tra -trum 14.9
 neutrum -ī *n* 2.97
 nē-ve/neu 27.140; 32.77
 nex necis *f* 25.88
 nīdus -ī *m* 10.69
 niger -gra -grum 9.2
 nihil/nūl 14.101; 34.174
 nimis 8.98
 nimium 31.178
 nimius -a -um 31.82
 nisi 15.93; 26.46; 33.82,164
 niveus -a -um 34.188
 nix nivis *f* 13.89,91
 nōbilis -e 29.66
 nōbīs nōbis-cum v. nōs
 nocēre +*dat* 27.123; 32.72
 nōlī -īte 20.69,160
 nōlle nōluisse 20.17,141
 nōmen -īnis *n* 12.3; 13.2; 35.8
 nōmināre 13.17

nōminātīvus -ī *m* 3.88
 nōn 1.5
 nōnae -ārum *f pl* 13.69
 nōnāgēsimus -a -um 31.175
 nōnāgintā 8.93
 nōn-dum 15.13
 nōn-gentī -ae -a 17.33
 nōn-ne 7.26
 nōn-nūllī -ae -a 29.9
 nōn-numquam 29.121
 nōnus -a -um 13.5
 nōs nōbīs 15.55,119; 20.136;
 21.91; 34.166; nōbis-cum
 29.40
 nōscere nōvisse 24.50,58,60,94
 noster -tra -trum 11.131; 34.
 152,163
 nostrum *gen* 29.38,39
 nota -ae *f* 34.230
 nōtus -a -um 29.64
 novem 4.10
 November -bris *m* 13.5
 nōvisse 24.60,94 v. nōscere
 novus -a -um 2.81,90; 13.52,
 59; 29.98; *sup* 26.64
 nox noctis *f* 13.37
 nūbere -psisse -ptum 34.126
 nūbēs -is *f* 9.25
 nūbilus -a -um 32.56,105
 nūdus -a -um 14.69
 nūgae -ārum *f* 31.198
 nūllus -a -um 4.45,64
 num 1.49; 29.106
 numerāre 4.9; 32.104
 numerus -ī *m* 1.63; 2.43; 35.19
 nummus -ī *m* 4.6; 8.59
 numquam 17.63
 nunc 13.22
 nūntiāre 30.29,86
 nūntius -ī *m* 10.30; 32.33
 nūper 22.101
 nūtrīx -īcis *f* 20.14
 nux nucis *f* 30.102

O

ō 3.32
 ob *prp+acc* 23.36
 oblivīscī -lītum 25.118,137
 ob-ōedīre 28.16
 obscūrus -a -um 13.51
 occidēns -entis *m* 16.46
 occidere -disse 16.47
 occidere -disse -sum 25.67
 occultāre 10.89; 19.66
 oc-currere -risse 20.104

ōceanus -ī *m* 1.53
 ocellus -ī *m* 34.105
 octāvus -a -um 13.4
 octingentī -ae -a 17.33
 octō 4.10
 Octōber -bris *m* 13.5
 octōgintā 8.65
 oculus -ī *m* 7.6
 ōdisse 31.94
 odium -ī *n* 34.136
 of-ferre ob-tulisse ob-lātum
 32.92
 officium -ī *n* 20.84
 ōlim 25.25
 omnis -e 14.115; 23.58; 26.55;
pl m 19.22, n 21.95
 opera -ae *f* 34.8,104
 operīre -uisse -rtum 13.91
 opēs -um *f* 34.208
 oportēre 17.111,115
 opperīrī -rtum 16.29
 oppidum -ī *n* 1.33
 op-pugnāre 12.78,107
 optāre 31.22
 optātīvus -a -um 35.62
 optimus -a -um *sup* 19.29
 opus -eris *n* 26.54; 27.59
 opus esse 19.149; +*abl* 32.78
 ōra -ae *f* 16.19,21
 ōrāre 27.92
 ōrātiō -ōnis *f* 35.2
 orbis -is *m* 26.37,128; o. terrā-
 rum 26.103
 ōrdināre 35.157
 ōrdō -īnis *m* 33.11
 oriēns -entis *m* 16.45; 28.24
 orīrī ortum 16.45,97
 ōrnāmentum -ī *n* 8.7
 ōrnāre 8.23; 25.57
 os ossis *n* 24.33
 ōs ōris *n* 11.6; 16.14; 17.37
 ōscitāre 34.165
 ōsculārī 19.89
 ōsculum -ī *n* 7.62
 ostendere -disse 8.47
 ōstiārius -ī *m* 7.33
 ōstium -ī *n* 5.25; 16.13
 ōtīōsus -a -um 33.168,169
 ōtium -ī *n* 27.66
 ovis -is *f* 9.3
 ōvum -ī *n* 10.71

P

pābulum -ī *n* 27.33
 paene 26.29

- paen-insula -ae *f* 26.98
 pāgina -ae *f* 2.85
 pallēre 23.36
 pallidus -a -um 23.35
 pallium -ī *n* 22.73
 palma -ae *f* 34.33
 palpitāre 11.98
 pānis -is *m* 9.11
 papýrus -ī *f* 18.163
 pār paris 24.7
 parāre 30.67
 parātus -a -um 25.69,94
 parcere pepercisse 29.83,84
 parentēs -um *m* 14.89
 parere -iō peperisse 10.71,72
 pārēre 4.110; +*dat* 12.76
 parricida -ae *m* 31.110
 pars -rtis *f* 12.64; 16.45,92
 participium -ī *n* 14.148; 35.128
 partīri 17.144
 parum 27.40; 29.103
 parvulus -a -um 20.1
 parvus -a -um 1.23,64; 2.6
 pāscere pāvise pāstum 27.32;
 34.67
 passer -eris *m* 34.86
 passivus -a -um 6.128; 35.72
 passus -ūs *m* 12.93
 pāstor -ōris *m* 9.1
 pater -tris *m* 2.9,10; 12.2; *p.*
 familiās 19.38
 patēre 25.32; 26.36
 patī passum 24.37
 patiēns -entis 27.91
 patientia -ae *f* 27.91
 patria -ae *f* 12.70
 pauci -ae -a 1.47
 paulisper 30.49
 paulō *adv* 16.91,123,148
 paulum 16.8,108
 pauper -eris 19.62
 pāx pācis *f* 33.147
 pectus -oris *n* 11.18; 20.9
 pecūlium -ī *n* 28.160
 pecūnia -ae *f* 4.3
 pecūniōsus -a -um 8.20
 pecus -oris *n* 27.33
 pedes -itis *m* 12.42
 peīor -ius *comp* 19.13
 pellere pepulisse pulsum 22.85
 penna -ae *f* 26.59
 pēnsium -ī *n* 1.107
 pentameter -trī *m* 34.268
 per *prp*+*acc* 6.76; 7.69; 9.59;
 21.6; 24.18; 27.108; 31.10;
 33.95,159; *p. sē* 18.23; 25.71
 per-currere -risse 32.44
 per-cutere -iō -cussisse -cussum
 24.15; 33.157
 per-dere 23.73,131,147; 34.76
 perfectum -ī *n* 21.158
 per-ferre 30.56
 per-ficere 26.57
 pergere perrēxisse 20.71
 periculōsus -a -um 28.141
 periculum -ī *n* 28.129
 per-īre 28.122; 29.1,16
 peristýlum -ī *n* 5.30
 per-mittere 29.85
 per-movēre 29.86
 perpetuus -a -um 34.109
 per-sequi 26.2
 persōna -ae *f* 3.2; 15.134
 per-suādēre 28.110,164
 per-territus -a -um 10.105
 per-turbāre 29.57
 per-venīre 28.137
 pēs pedis *m* 10.12; 12.47;
 34.248
 pessimus -a -um *sup* 19.15
 petasus -ī *m* 10.27
 petere -ivisse -itum 9.32,74,
 79; 32.74; 34.130
 phantasma -atis *n* 28.97
 piger -gra -grum 17.7
 pila -ae *f* 10.74
 pīlum -ī *n* 12.33
 pipiāre 34.97
 pīrāta -ae *m* 32.141
 pirum -ī *n* 7.52
 piscātor -ōris *m* 29.166
 piscis -is *m* 10.9
 placēre +*dat* 30.104
 plānē 23.59,136; 31.62
 plānus -a -um 23.53
 plaudere -sisse 34.34,217
 plēnus -a -um 7.38,43; 13.55
 plēri-que plērae- plēra- 33.123
 plērūmque *adv* 34.32
 plōrāre 3.9
 plūrālis -is *m* 1.88; 5.143
 plūrēs -a *comp* 19.52; *n* 20.99
 plūrīmī -ae -a *sup* 19.54
 plūs -ūris *n* 19.147; 29.27; *adv*
 34.92
 plūsquamperfectum -ī *n* 24.125
 pōculum -ī *n* 11.36
 poena -ae *f* 31.100
 poēta -ae *m* 32.103
 poēticus -a -um 34.59
 pollicēri 25.80
 pōnere posuisse positum 4.60;
 21.61; 29.17; 33.20,146
 populus -ī *m* 32.22
 porcus -ī *m* 21.49
 porta -ae *f* 6.15
 portāre 6.22; 10.30
 portus -ūs *m* 16.13
 poscere poposcisse 14.70
 positivus -ī *m* 35.33
 posse potuisse 10.21; 11.135
 possidēre -ēdisse 19.60
 post *prp*+*acc* 6.32; 13.44; *adv*
 16.91
 post-eā 22.41
 posterior -ius 15.62,99
 posterus -a -um 33.46
 post-hāc 23.84
 post-quam 21.79
 possidēre *adv* 17.12
 postrēmus -a -um 13.6
 postulāre 20.7,138; 27.94,98
 pōtāre 30.117
 potestās -ātis *f* 28.79; 31.30;
 35.159
 pōtiō -ōnis *f* 31.1
 potius 28.128
 prae *prp*+*abl* 27.14,63,83
 praecipuē 33.42
 praedium -ī *n* 27.50
 praedō -ōnis *m* 28.132
 prae-esse 30.33,81
 prae-ferre 32.83
 praemium -ī *n* 31.77
 prae-nōmen -inis *n* 12.11
 prae-pōnere 32.25; 35.178
 praepositio -ōnis *f* 6.106
 praesēns -entis 19.157; 31.5
 prae-stāre 33.81
 praeter *prp*+*acc* 14.78; 19.9;
 31.55; 33.68
 praeter-eā 16.62
 praeteritus -a -um 19.159
 prāvus -a -um 17.40; -ē 17.41
 precāri 29.54
 precēs -um *fpl* 27.109
 prehendere -disse -ēnsūm
 22.74,95
 premere pressisse pressum
 18.108; 32.110
 pretiōsus -a -um 29.10
 pretium -ī *n* 8.61; 22.16; 32.9
 pridē 30.78
 pri-diē 33.46
 primō *adv* 24.100

primum *adv* 14.46
 primus -a -um 1.67
 princeps -ipis *m* 28.64,81
 principium -i *n* 34.60
 prior -ius 15.97; 22.83
 prius *adv* 22.42
 prius-quam 31.64
 privātus -a -um 33.40
 prō *prp*+*abl* 27.71,72; 32.93,
 121; 33.35
 probus -a -um 3.32; 8.106
 prō-cedere 22.76
 procul 6.10; 9.55,86
 prō-currere -risse 33.16
 prōd-esse prō-fuisse 27.122
 proelium -i *n* 33.15
 profectō 20.59
 prō-ferre 30.142; 33.175
 proficisci -fectum 16.57
 prō-gredi -gressum 33.11
 pro-hibere 27.169,175
 prō-icere 27.92
 prōmere -mpsisse -mptum
 17.97
 prōmissum -i *n* 23.95
 prō-mittere 23.87; 27.119
 prōnomen -inis *n* 8.135; 35.39
 prope *prp*+*acc* 6.8; *adv* 9.78;
 12.102; *comp* propius 22.67
 properāre 33.56,90
 propinquus -a -um 26.114
 proprius -a -um 35.9,11
 propter *prp*+*acc* 16.118,126
 propter-eā 35.175
 prō-silire -uisse 34.210
 prō-spicere 25.103
 prōtinus 29.30
 prōvincia -ae *f* 1.57
 proximus -a -um *sup* 32.26
 prūdēns -entis 17.9
 pūblicus -a -um 33.40
 pudēre 23.79; +*gen* 23.82
 pudor -ōris *m* 23.82
 puella -ae *f* 2.3; 34.195
 puer -eri *m* 2.2; 12.98; 30.86
 pugna -ae *f* 21.53
 pugnāre 12.37
 pugnus -i *m* 12.39
 pulcher -chra -chrum 5.15,17
 pulchritūdō -inis *f* 19.22
 pullus -i *m* 10.72
 pulmō -ōnis *m* 10.52
 pulsāre 3.8; 6.86
 pūnīre 15.7
 puppis -is *f* 16.41

pūrus -a -um 14.52
 putāre 11.108, 134,139

Q
 quadrāgēsimus -a -um 28.43
 quadrāgintā 17.25
 quadringentī -ae -a 17.32
 quaerere -sīvisse -sītum 9.60;
 25.55; 31.16; 33.37; 34.211
 quālis -e 18.65
 quālitās -ātis *f* 35.36
 quam 6.11; 7.94; +*sup* 27.177
 quam-diu 33.87
 quum-ob-rem 31.37
 quamquum 17.81
 quāndō 13.107; 35.171,203
 quantitās -ātis *f* 35.36
 quantum 31.53,81
 quantus -a -um 8.72,75; 19.121
 quā-propter 35.174
 quā-rē 17.135
 quārtus -a -um 8.124; 13.3; -a
 pars 13.34
 quasi 29.104
 quater 18.123
 quaterne -iō 26.116
 quaternī -ae -a 33.3,91
 quattuor 4.9
 quattuor-decim 17.19
 -que 2.9; 3.53
 querī questum 29.21
 quī quae quod 3.63,70-75;
 4.75; 8.3; 15.58
 quī quae quod (...?) 8.26,30
 quia 3.27
 quid 1.50; 2.76 v. quis
 quid *adv* 15.77
 quī-dam quae- quod- 27.76;
 31.21,28
 quidem 26.43,65; nē...q. 27.55
 quid-num 23.6
 quidnī 35.116
 quid-quum 27.106
 quid-quid 31.29
 quīescere -ēvisse 27.1,64
 quīētus -ae -a 11.58; 14.1
 quīn 22.29; 26.39
 quīn-decim 17.20
 quīn-gentī -ae -a 17.33
 quīnī -ae -a 33.3
 quīnquāgintā 17.25
 quīnque 4.10
 quīnquīes 18.124
 Quīntilis -is *m* 13.128
 quīntus -a -um 13.3

quis quae quid 1.50; 2.15,16
 quis quid (sī/num/nē q.) 22.7,
 28,105; 32.135
 quis-nam 23.6
 quis-quam quid- 26.26; 27.106
 quis-que quae- quod- 17.12,
 13, 23; 18.20,43; 31.172
 quis-quis 31.176; 34.211
 quō *adv* 6.35; 16.47
 quō-cum 33.154 v. quī, quis
 quod (= quia) 10.24
 quod n 4.75 v. quī
 quō-modo 14.25,35
 quoniam 26.14
 quoque 1.3
 quot 2.37,38; 26.91; 31.69
 quot-annis 25.37
 quotiēs 18.122

R
 rūmus -i *m* 10.69
 rapere -iō -uisse -ptum 27.96,
 132; 28.133
 rapidus -a -um 29.72,192
 rārō *adv* 20.63; -ius 20.74
 rārūs -a -um 18.13; 28.137
 ratiō -ōnis *f* 34.55
 ratiōnālis -e 35.162,173
 ratis -is *f* 33.106
 re-cedere 22.76; 23.11
 re-cipere 30.6
 recitāre 15.97,99
 re-cognōscere 29.171
 rēctē 17.40; 30.140 v. rēctus
 rēctus -a -um 17.39; 18.53; -ā
 viā 26.88; *adv* -ē
 re-cumbere 24.8
 red-dere 15.88; 34.55
 red-imere -ēmissee -ēemptum
 32.96
 red-īre 15.67; 16.58; 25.129
 re-dūcere 29.75
 re-ferre retulisse re-lātum
 33.57; grātum *r*. 32.123
 regere rēxisse rēctum 25.6,44
 regiō -ōnis *f* 27.25
 rēgnāre 28.88
 rēgula -ae *f* 14.109
 re-linquere -liquisse -lictum
 9.40,48
 reliquus -a -um 26.15,18,28
 re-manēre 29.8
 rēmigāre 32.54
 re-minisci 32.102,156
 re-mittere 19.81

- re-movēre 22.85
 rēmūs -ī *m* 29.193
 repente 29.99
 reperīre repperisse repertum
 9.63; 18.11
 re-pōnere 17.129
 re-prehendere 17.62
 re-pugnāre 32.66
 re-quiēscere 30.22
 re-quirere 34.137
 rēs rei *f* 14.111, 122; 17.3
 re-sistere -stitisse 22.62; 32.77
 re-spondere -disse 3.25; 17.107
 respōnsum -ī *n* 17.39
 rēte -is *n* 34.26
 re-tinēre 22.59; 34.73
 re-trahere 31.78
 re-venīre 11.47
 re-verti-tisse-sum 20.123; 30.1
 re-vocāre 26.142; 31.43
 rēx rēgis *m* 25.44
 ridēre -sisse -sum 3.10; 5.70
 ridiculus -a -um 33.77
 rigāre 27.41
 rīpa -ae *f* 33.128
 rīsus -ūs *m* 34.141
 rīvus -ī *m* 9.8
 rogāre 28.57
 rogitāre 22.40
 Rōmānus -a -um 1.41; 2.1;
 6.15
 rosa -ae *f* 5.13
 ruber -bra -brum 11.12, 20
 rubēre 23.81
 rudis -e 27.26
 rūmor -ōris *m* 31.12
 rumpere rūpisse ruptum
 22.72; 24.12
 rūri *loc* 27.66 v. rūis
 rūrsus 4.12
 rūis rūris *n* 27.65
 rūsticus -a -um 27.99; 31.191
- S
 sacculus -ī *m* 4.3
 saccus -ī *m* 6.25
 sacerdotis -ōtis *m/f* 35.18
 saeculum -ī *n* 13.8
 saepe 17.72; -issimē 24.93
 saevus -a -um 25.39
 sagitta -ae *f* 12.91
 sāl salis *m* 30.109; 34.151
 salire -uisse 22.72
 salūs -ūtis *f* 29.119; -em dicere
 23.23
- salutāre 4.33
 salvāre 28.122
 salvē -ēte 4.34; 7.31
 salvēre iubēre 30.16
 salvus -a -um 28.104, 146
 sālāre 11.27
 sālē 30.107
 sanguis -inis *m* 11.19
 sānus -a -um 11.24, 77
 sapere -iō -iisse 34.190
 sapiēns -entis 31.108
 satis 8.95, 126; 13.110
 saxum -ī *n* 25.103
 scaena -ae *f* 3.1
 scaenicus -a -um 34.44
 scalpellum -ī *n* 34.5
 scamnum -ī *n* 35.17
 scelestus -a -um 31.118
 scelus -eris *n* 31.116
 scilicet 22.110
 scindere -idisse -issum 22.100
 scire 17.3, 113, 137
 scribere -psisse -ptum 18.48
 scūtum -ī *n* 12.33
 sē sibi 7.8; 15.82; 24.24
 secāre -uisse -ctum 29.169; 34.6
 sē-cum 14.87 v. sē
 secundum *prp*+*acc* 33.107
 secundus -a -um 1.67; 16.37;
 32.100
 sed 1.7; 3.57
 sē-decim 17.20
 sedēre sedisse 11.31
 sella -ae *f* 15.14
 semel 18.134; 25.31
 sēmen -inis *n* 27.15
 semper 16.26
 senex senis *m* 31.174
 sēnī -ae -a 33.3
 sententia -ae *f* 18.30; 30.138
 sentire sēnsisse sēnsū 11.90;
 30.129
 septem 4.10
 September -bris *m* 13.5
 septen-decim 17.20
 septentrionēs -um *m* 16.47
 septimūs -a -um 13.4
 septim-gentī -ae -a 17.33
 septuāgintā 17.26
 sequi secūtum 16.66, 114
 serēnus -a -um 16.54
 serere sēvisse satum 27.9
 sērius -a -um 34.144
 sermō -ōnis *m* 20.50
 servāre 16.125
- servire 28.152, 158; 35.209
 servitūs -ūtis *f* 32.2
 servus -ī *m* 2.26
 ses-centī -ae -a 17.33
 sēsē 29.156
 sēstertius -ī *m* 8.61; 17.99
 seu 32.113 v. si-ve
 sevērūs -a -um 15.6; 31.100
 sex 1.74
 sexāgintā 13.7
 sextiēs 18.120
 Sextilis -is *m* 13.136
 sextus -a -um 13.4
 sī 15.83; +*com* 33.73, 181
 sibi *dat* 24.24 v. sē
 sic 18.42
 siccus -a -um 27.129
 sic-ut 22.16
 signāre 18.188
 significāre 18.33; 24.87; 25.41;
 35.203
 significātiō -ōnis *f* 35.104
 signum -ī *n* 19.3; 23.13; 33.9
 silentium -ī *n* 20.116
 silere 20.115
 silva -ae *f* 9.10, 21
 similis -e 35.221
 simul 16.55; s. atque 31.41
 sīn 26.78
 sine *prp*+*abl* 5.45
 sinere sivisse situm 22.77
 singularis -is *m* 1.88
 singuli -ae -a 30.73, 74
 sinister -tra -trum 14.80;
f 16.51; 30.97
 sinus -ūs *m* 34.159
 si-quidem 35.171
 sitis -is *f* 30.48
 situs -a -um 16.2
 si-ve/seu 16.2; 20.12; s. ... s.
 20.82; 32.116
 sōl -is *m* 9.25, 30
 solere -itum esse 14.62
 solum -ī *n* 21.64; 27.39
 solum *adv* 7.56
 sōlus -a -um 5.23
 solvere -visse solūtum 22.63;
 23.43; 31.33; nāvem s. 25.98
 somnus -ī *m* 20.4
 sonus -ī *m* 24.9
 sordēs -ium *f* 21.60
 sordidus -a -um 14.45; 27.62
 soror -ōris *f* 12.1
 spargere -sisse -sum 27.15, 171
 speciēs -ēi *f* 35.159

spectāre 11.76,109
 spectātor -ōris *m* 34.31
 speculum -ī *n* 7.8
 spērāre 28.147,158
 spēš -eī *f* 29.16
 -spicere -iō -spexisse -spectum
 spirāre 10.47
 spondēus -ī *m* 34.250
 stāre stetisse 11.32
 statim 15.28
 statuere -uisse -ūtum 31.80
 stēlla -ae *f* 13.46
 sternere strāvisse strātum
 30.72,82
 stilus -ī *m* 14.109
 stipendium -ī *n* 33.35
 strepitus -ūs *m* 24.12
 studēre 33.29
 studiōsus -a -um 26.43
 studium -ī *n* 33.30
 stultus -a -um 11.10
 stupēre 29.112
 suādēre -sisse 29.161
 sub *prp* + *abl* 9.30; 10.47;
 27.57; + *acc* 22.91
 sub-ire 29.99
 subitō *adv* 24.12
 subitus -a -um 24.10
 sub-mergere 32.4
 sub-urbānus -a -um 27.58
 sūmere -mptisse -mptum 4.73;
 11.23
 summus -a -um 26.79; 30.69;
 32.37
 super *prp* + *acc* 11.6, 30; + *abl*
 31.147
 superbus -a -um 32.170
 super-esse 18.140; 32.48
 superior -ius 23.64; 33.144
 superlātīvus -ī *m* 13.175
 superus -a -um 16.2
 supīnum -ī *n* 22.125
 supplicium -ī *n* 31.119
 suprā *prp* + *acc* 9.25; 16.2; *adv*
 33.22
 surdus -a -um 28.31
 surgere surrēxisse 14.40; 15.15
 sur-ripere -iō -uisse -reptum
 29.131
 sūrsum 26.73
 suscitāre 28.66,121
 su-spicere 29.85,108
 sus-tinēre 10.100,124; 12.115
 suus -a -um 4.19; 13.47
 syllaba -ae *f* 1.74

T
 tabella -ae *f* 21.109
 tabellārius -ī *m* 22.24
 taberna -ae *f* 8.1
 tabernārius -ī *m* 8.3
 tabula -ae *f* 14.109
 tacēre 4.37
 tacitus -a -um 15.18
 talentum -ī *n* 32.169
 tālis -e 18.70
 tam 6.11; 8.81; 14.59; 34.20
 tam-diu 33.86
 tamen 19.63
 tam-quam 26.53
 tandem 22.35; 34.71
 tangere tetigisse tāctum 11.40
 tantum 27.94; *adv* 4.11
 tantun-dem 35.40
 tantus -a -um 8.64
 tardus -a -um 30.12,79
 tata -ae *m* 20.30
 taurus -ī *m* 25.26
 tē tē-cum v. tū
 tēctum -ī *n* 19.3
 temerārius -a -um 26.104
 tempestās -ātis *f* 16.32
 templum -ī *n* 19.46
 tempus -oris *n* 13.9,19,80; 19.
 155; t. est 13.148
 tenebrae -ārum *f* 34.83
 tenebricōsus -a -um 34.98
 tenēre -uisse 7.6; 16.77; 25.32
 tenuis -e 10.101
 ter 18.125
 tergēre -sisse -sum 7.23,92
 tergum -ī *n* 15.61; ā -ō 16.38
 ternī -ae -a 30.74
 terra -ae *f* 9.26; 12.62; 13.49;
 31.39
 terrēre 22.67
 terribilis -e 25.25
 tertius -a -um 1.68
 testis -is *m/f* 34.205
 tetig- v. tangere
 theātrum -ī *n* 34.45
 tibi *dat* 14.66 v. tū
 tibiae -ārum *f pl* 28.(73)
 tībīcen -īnis *m* 28.71
 timēre 6.39,42
 timidus -a -um 25.21
 timor -ōris *m* 9.57
 -tinēre -uisse -tentum <tenēre
 titulus -ī *m* 2.82
 toga -ae *f* 14.71
 togātus -a -um 14.77

tollere sus-tulisse sub-lātum
 17.17; 28.59
 tonitrus -ūs *m* 16.109
 tot 17.29
 totiēs 18.121
 tōtus -a -um 13.50
 trā-dere 23.5
 trahere trāxisse tractum
 25.7,11
 tranquillitās -ātis *f* 28.124
 tranquillus -a -um 16.28,30
 trāns *prp* + *acc* 26.38
 trāns-ferre 33.73
 trāns-ire 33.84
 tre-centī -ae -a 13.7
 trē-decim 17.19
 tremere -uisse 22.84
 trēs tria 1.67; 2.54
 tricēsimus -a -um 27.114
 triclīnium -ī *n* 30.64
 trīgintā 13.25
 trīnī -ae -a 33.91
 trīstis -e 12.20
 trīstītia -ae *f* 29.46
 trochaeus -ī *m* 34.249
 tū tē tibi 3.25; 14.66; 15.20;
 17.63; tē-cum 14.108
 tuērī tūtum 32.45
 tul- v. ferre
 rum 15.29; 33.167
 tumultuārī 28.71
 tumultus -ūs *m* 24.87
 tunc 13.19; 28.123
 tunica -ae *f* 14.71
 turba -ae *f* 28.28
 turbāre 16.32; 28.9; 29.73
 turbidus -a -um 16.31,124
 turgidus/-ulus -a -um 34.7,105
 turpis -e 18.93; 24.80
 tūtus -a -um 28.135,136
 tuus -a -um 2.67,82
 tyrannus -ī *m* 29.152

U
 ubi 1.12; 6.58; u. prīmum
 32.175
 ubi-que 32.47
 ūllus -a -um 19.14,53
 ulterior -ius 33.131
 ultimus -a -um 34.106
 ultrā *prp* + *acc* 33.87
 ululāre 9.68
 umbra -ae *f* 9.30; 28.89
 umerus -ī *m* 6.26
 ūmidus -a -um 20.108

umquam **23.26**
 ūnā cum **20.104**
 unde **6.34; 16.20,45**
 ūn-dē-centum **9.3**
 ūn-decim **13.30**
 ūndecimus -a -um **13.5**
 ūn-dē-trīgintā **13.28**
 ūn-dē-vīgintī **17.21**
 ūniversus -a -um **28.37**
 ūnus -a -um **1.76; 18.58; 19.5;**
28.67; ūnī -ae -a 33.91
 urbānus -a -um **27.67; 31.192**
 urbs -bis *f* **13.100**
 ūrere ussisse ustum **26.80**
 ūsque **17.16; 27.121; 34.97**
 ut **9.72; 11.104; 12.63,64; 14.**
120; 18.122; +comī 27.78; 28.
87,90,103; 32.42
 uter -tra -trum **14.12**
 uter-que ultra- utrum- **14.7**
 ūtī ūsum +*abl* **27.20; 34.10**
 utinam **32.157,179; 33.67**
 utrum... an **28.12**
 ūva -ae *f* **27.48**
 uxor -ōris *f* **19.1**

V

vacuus -a -um **4.66**
 vāgīre **20.7**
 valdē **24.20,24**
 valē -ēte **14.128; 16.71**
 valēre **14.12**
 valētūdō -inis *f* **33.60**
 validus -a -um **21.47; 28.103**
 vallis -is *f* **9.19**
 vāllum -ī *n* **12.100**
 varius -a -um **18.33; 29.179**
 vās -is *n*, *pl* -a -ōrum **30.90**
 -ve **27.29**
 vehere vēxisse vectum **6.30,69**
 vel **13.7,9**
 velle voluisse **10.67,75; 13.140**

vēlōx -ōcis **29.185**
 vēlum -ī *n* **16.39**
 vel-ut **28.26**
 vēna -ae *f* **11.20**
 vēn-dere **8.5**
 venīre vēnisse **3.21; 13.47**
 venter -tris *m* **11.21**
 ventus -ī *m* **16.29**
 venustus -a -um **34.89**
 vēr -is *n* **13.80,84**
 verbera -um *n pl* **23.99**
 verberāre **3.46**
 verbum -ī *n* **3.100; 4.45**
 vērē **21.101 v. vērus**
 verērī **16.74**
 vērō **16.123; 18.140; 21.104;**
neque/nec v. 16.138
 versārī **28.89,134; 32.157**
 versiculus -ī *m* **34.172**
 versus -ūs *m* **12.145; 32.102**
 versus, ad... v. **20.67**
 vertere -tisse -sum **7.16,45;**
13.50; 22.3
 vērum **26.8**
 vērus -a -um **15.54; 22.66; 32.**
115; n 15.57
 vesper -erī *m* **13.36; -ī adv 20.42**
 vester -tra -trum **12.25**
 vestīgium -ī *n* **9.54,82**
 vestīmentum -ī *n* **14.69,75**
 vestīre **14.71**
 vestis -is *f* **21.5; 30.71**
 vestrum *gen* **29.43**
 vetāre -uisse -itum **31.106**
 vetus -eris **31.127,154**
 via -ae *f* **6.1; 8.11**
 vicēsīmus -a -um **20.0**
 victor -ōris *m* **32.40**
 victōria -ae *f* **32.31**
 vidēre vidisse vīsum **3.11; 10.**
50; vidērī 26.94,95; 33.63
 vigīlāre **14.5**

vigilia -ae *f* **28.95**
 vīgintī **8.48**
 vīlis -e **32.38**
 vīlla -ae *f* **5.1**
 vincere vīcisse victum **21.46;**
32.31
 vincīre vīnxisse vīnctum **22.11**
 vīncea -ae *f* **27.47**
 vīnum -ī *n* **27.49**
 vīr -ī *m* **2.1; 5.20**
 vīrēs -ium *f* **32.53**
 vīrga -ae *f* **15.6**
 vīrgō -īnis *f* **19.41**
 vīrtūs -ūtis *f* **33.37**
 vīs vim vī *f* **32.13,164**
 vīscera -um *n* **11.22**
 vīserē -sisse **30.19**
 vīta -ae *f* **29.7**
 vītāre **28.143**
 vītīs -is *f* **27.46**
 vīvere vīxisse **10.46; 20.11;**
25.25
 vīvus -a -um **10.49**
 vix **16.69; 27.177**
 vōbis vōbīs-cum v. vōs
 vocābulum -ī *n* **1.71**
 vōcālis -is *f* **18.7,23**
 vocāre **3.16; 19.30; 30.9**
 vocātīvus -ī *m* **4.102**
 volāre **10.11**
 voluntās -ātis *f* **32.61**
 vorāgō -īnis *f* **28.131**
 vorāre **25.19**
 vōs vōbīs **15.51,120; 20.130;**
21.109; vōbīs-cum 29.57
 vōx vōcīs *f* **10.81**
 vulnerāre **33.137**
 vulnus -eris *n* **33.138**
 vultus -ūs *m* **23.34**

Z

zephyrus -ī *m* **18.12**

INDEX GRAMMATICVS

A

- ablātīvus 5. 123–138
 — (= *ab/ex* —) 6. 112–113, 118; 16. 140; 25. 38, 100; 23. 106; 27. 89; 32. 6
 — (absolūtus) 14. 15, 85; 16. 36, 64, 65, 94, 95; 22. 119
 — (apud comp., *ante/post*) 16. 91, 123, 124, 148; 19. 83, 86, 123
 — (causae) 11. 55; 25. 73; 26. 24; 27. 109; 32. 22
 — (comparātiōnis) 24. 30, 77, 90, 108, 116; 32. 193
 — (instrūmentū) 6. 40, 51, 69, 91; 8. 24, 56, 99; 12. 191; 16. 34; 20. 11; 27. 20 (*ūtī*)
 — (locī) 16. 16; 25. 52
 — (modī) 9. 90; 10. 112; 26. 47; 29. 14; 32. 46, 77
 — (post prp. *ablā, cōram, cum, dē, ex/ē, prō, prae, sine*) 5. 136; 35. 194–199; (*in, sub, super*) 1. 1; 9. 30; 31. 147; 35. 205–213
 — (quālītātis) 29. 123; 32. 49
 — (temporis) 13. 19, 44, 46, 52; 33. 54
 accūsātīvus 3. 84–97; 5. 107–122
 — cum infīnītīvō 11. 168–179; 25. 2
 — (post prp.) 6. 97–107; 35. 181–193
 — (= *ad* —) 6. 110–111, 114–115; 20. 123; 25. 52, 99
 —/ablātīvus (post prp. *in, sub, super*) 7. 14, 17; 22. 91; 35. 200–213
 āctīvum/passīvum 6. 122–139; 35. 65–81
 adiectīvum (dēcl. I/II) 12. 155–171
 — (dēcl. III) 12. 172–185
 — (comparātiō) 13. 168–176
 adverbīum 35. 102–126
 — (*-ē/-iter*) 18. 194–212
 — (*-nter*) 30. 33, 35, 82
 — (*-ō*) 17. 12; 20. 63; 24. 12, 59, 100
 — (comparātiō) 18. 206–212; 35. 121–126

C

- cāsus 35. 19–28
 comparātiō (adiectīvī) 13. 168–176; 35. 30–37
 — (adverbīi) 18. 206–212; 35. 121–126
 comparātīvus 12. 199–225
 — (adverbīi) 18. 206–207, 210, 211
 coniugātiōnēs I–IV 35. 232–237
 coniūnciō 35. 155–175
 coniūnciūtīvus praes. 27. 182–235
 — imperf. 28. 191–232
 — perf. 32. 226–273
 — plūsquamperf. 33. 194–236
 — (*cum* —) 29. 76, 79; 32. 176; 33. 109
 — (dubitātīvus) 28. 184; 29. 22, 23, 51
 — (hortātīvus) 30. 87, 120; 32. 176–177
 — (*interrogat/nescit num/quis* —) 29. 106, 117, 128; 31. 82, 84
 — (irreālīs) 33. 73–76, 82–85, 181–182, 208–214

- (optātīvus) 31. 182, 183, 196; 32. 157, 183; 33. 67, 71, 166
 — (*ut/nē* —) 29. 204–218

D

- datīvus 7. 106–121; 8. 46, 116; 10. 58; 17. 79
 — (possessīvus: *esse*) 12. 6–10; 14. 64, 77, 86
 — (verba: *pārēre*...) 12. 75, 82; 15. 64; 16. 82; 17. 109; 19. 104; 21. 119; 27. 122, 123; 28. 16, 110, 158; 29. 80, 83, 85, 161, 185; 30. 33, 104; 31. 55, 90; 32. 77, 101, 117; 33. 29; 34. 35, 40, 126, 217
 — (agentis: apud gerundivum) 31. 159, 210–211
 dēclīnātiō 19. 89–99
 — I 9. 100–113
 — I/II (adiectīvum) 12. 155–171
 — III 9. 114–127; 10. 166–183
 — III (neutr.) 11. 148–167
 — III (adiectīvum) 12. 172–185
 — IV 12. 144–154
 — IV (neutr.) 21. (36–38)
 — V 13. 152–168; (*rēs*) 14. (111–114)
 dēclīnātiōnēs 1–V 35. 224–231
 dēpōnēns, verbum 16. 152–165; 35. 79–81
 — (ind. praes.) 17. 187–193
 — (ind./inf. perf.) 24. 26, 27, 54, 80, 81, 88, 101
 — (imp.) 25. 146–154

E

- esse*: ind. praes. 15. 143–153, imperf. 19. 168–184, fut. 20. 176–188; coni. praes. 27. 195–209, imperf. 28. 201–213

F

- fēminīnum 2. 96, 101–102
ferre (ind. praes.) 22. 105–111
 futūrum 20. 167–207
 — part. & inf. 23. 157–178
 futūrum perfectum 30. 161–201

G

- genetīvus 2. 105–121
 —/accūsātīvus 25. 22, 46, 51, 77, 86, 88, 122, 125, 130; (*oblīvīscī/memīnīssē*) 25. 126; 32. 126, 156
 — (locatīvus) 6. 114–115, 120–121
 — (*numerus* —) 2. 47, 56
 — (*multum/paulum* —) 16. 9, 61, 62, 117; 27. 38, 41
 — (partītīvus) 12. 64, 65; 17. 14; 19. 30
 — (*plēnus* —) 7. 43
 — (quālītātis) 12. 158; 19. 33; 22. 16; 31. 101
 genus (nōmīnis) 35. 13–18
 — (verbī) 35. 65–81
 gerundīum 26. 147–162
 gerundīvum 31. 206–219
 gerundīvum/gerundīum 33. 80, 94–98, 116

H

hic haec hoc 7.43,85,90; 8.212–223

I

ille -a -ud 8.135–211

imperātīvus 4.106–121; 5.139–156

— (verbī dēpōnentis) 25.146–154

— futūrī 26.81; 33.237–248

imperfectum ind. 19.164–208

— conī. 28.191–232

—/perfectum 21.152–158

indicātīvus/coniūctīvus 27.185–190

—/imperātīvus 4.106–121

Infīnītīvus praes. 10.133–165

— perf. 21.166,175–176,202

— fut. 23.157–178

interiectiō 35.214–221

īre (ind. praes.) 15.166–167

is ea id 8.135–211

L

locātīvus 6.114–115,120–121; 15.81; 21.20;
25.132; 27.66

M

masculīnum 2.95,99–100

N

nē -eris! 32.162,183,199,211,215,243,254

neutrum 2.97,103–105

nōmen 35.7–37

nōminātīvus/accūsātīvus 3.84–97

numerī 4.9–10; 17.19–35

— (*prīmus, secundus...*) 13.2–6,54

— (adv. *semel... -iēs*) 18.118–126,134

— (*singulī, binī...*) 30.73–74; 33.2–3

numerus (nōminis) 1.85–106; 35.19–22

— (verbī) 5.139–156; 35.82–85

P

participium 35.127–154

participium praes. 14.134–150

— perf. (pass.) 21.193–196

— fut. 23.157–165

passīvum 6.122–139; 35.72–74

perfectum ind. 21.159–206

— inf. 21.166,175–176,202

— conī. 32.226–273

—/imperfectum 21.152–158

persōnae 15.130–139; 35.50–53,97–100

— verbī (āct.) 15.130–170

— (pass.) 17.154–162

plūsquamperfectum ind. 24.120–161

— conī. 33.194–236

positīvus (gradus) 35.33

posse (ind. praes.) 15.169–170

praepositiō 6.97–109; 35.176–213

praepositiōnēs + abl. 5.136; 35.194–199

— + acc. 6.97–107; 35.181–193

— + abl./acc. 35.200–213

praesēns ind. (āct.) 15.130–170

— ind. (pass.) 17.154–193

— conī. 27.182–235

—/praeteritum (imperf.) 19.155–162

praeteritum v. imperfectum et perfectum

prōnōmen 35.38–56

prōnōmen relātīvum *quī* 3.69–82; 8.135–211

prōnōmina dēmōnstrātīva: *hic* 8.212–223; *ille* /*is*
8.135–211

— interrogātīva *quis/quī* 8.135–211; *uter* 14.12,

— persōnālia *ego,tū,nōs,vōs* (nōm.) 15.132–133

— possessīva *meus/tuus* 2.66–79; *suus* 4.19; *noster*
11.131; *vester* 12.25

Q

quis/quī quae quid/quod 8.135–211

S

sī/nisi+conī. 33.73–76,82–85,208–214,220–225

singulāris/plūrālis 1.85–106; 35.19–22

—/— (verbī) 5.139–156; 35.82–85

superlātīvus (*-issimus*) 13.167–176

— (*-errimus, -illimus*) 18.73,84,102

— (adverbī) 18.206–212

supīnum I 22.123–130

— II 22.131–135

T

tempora (verbī) 19.155–162; 20.166–171;
21.151–158; 35.86–96

U

ut/nē/ut nōn + conī. 29.204–218

V

velle (ind. praes.) 10.75,76; 20.55,56,64,73

verbum 3.98–103; 35.57–101

vocātīvus 4.100–105, 19.93–94; 21.30

NOTAE

- = idem atque (pōnitur inter vocābula quae eandem ferē rem significant)
 ↔ contrārium (pōnitur inter vocābula quae rēs contrāriās significant)
 < factum ex (pōnitur inter vocābula quōrum alterum ex alterō factum est)
 | haec nota pōnitur ante litterās quae in dēclīnātiōne adduntur

<i>abl</i>	ablātīvus	<i>inf</i>	īnfinītīvus
<i>acc</i>	accūsātīvus	<i>kal.</i>	kalendae
<i>āct</i>	āctīvum	<i>loc</i>	locātīvus
<i>a. d.</i>	ante diem	<i>m, masc</i>	masculinum
<i>adi</i>	adiectīvum	<i>n, neutr</i>	neutrum
<i>adv</i>	adverbium	<i>nōm</i>	nōminātīvus
<i>cap.</i>	capitulum	<i>nōn.</i>	nōnae
<i>cēt.</i>	cēteri -ae -a	<i>pāg.</i>	pāgina
<i>comp</i>	comparātīvus	<i>part</i>	participium
<i>coni</i>	coniūctīvus	<i>pass</i>	passīvum
<i>dat</i>	datīvus	<i>perf</i>	perfectum
<i>dēcl</i>	dēclīnātiō	<i>pers</i>	persōna
<i>dēp</i>	dēpōnēns	<i>pl, plūr</i>	plūrālis
<i>f, fem</i>	fēmininum	<i>praes</i>	praesēns
<i>fut</i>	futūrum	<i>prōn</i>	prōnōmen
<i>gen</i>	genetīvus	<i>prp</i>	praepositīō
<i>id.</i>	īdūs	<i>s. d.</i>	salūtem dicit
<i>imp</i>	imperātīvus	<i>sg, sing</i>	singulāris
<i>imperf</i>	imperfectum	<i>sup</i>	superlatīvus
<i>indēcl</i>	indēclīnābile	<i>voc</i>	vocātīvus

FORMAE MVTATAE

A	eō eōrum eōs eum < is	libr- < liber	quan- quen-dam < quī-dam
ab-lāt- abs-tul- < au-ferre	eō eunt eunt- < īre	locūt- < loquī	R
āct- < agere	eō- eun-dēm < idem	lūc- < lūx	rē rēbus < rēs
al-lāt- at-tul- < af-ferre	er- < esse	M	rēg- < rēx
C	F	mā-vīs -vult < malle	rei rem rērum < rēs
cecid- < cadere	fēc- < facere	merc- < merx	rūp- rupt- < rumpere
cecin- < canere	fit fiunt < fierī	mī < meus	S
cēp- < capere	fix- < figere	mīs- miss- < mittere	scid- sciss- < scindere
cruc- < crux	frāct- frēg- < frangere	mixt- < miscēre	secūt- < sequī
D	fu- < esse	mōr- < mōs	sim sīs sit... sint < esse
ded- < dare	G	N	strāt- strāv- < sternere
dī dīi dīis dīs < deus	gener- < genus	nec- < nex	sum sumus sunt < esse
didic- < discere	gess- gest- < gerere	noct- < nox	T
dix- < dicere	H	O	tetig- < tangere
dō < dare	ha- hīs ho- hu- < hic	ob-lāt- -tul- < of-ferre	tract- trāx- < trahere
duā- duae < duo	I	oper- < opus	tria tribus trium < trēs
duc- < dux	ī īb- < īre	ōr- < ōs	tul- < ferre
dūx- < dūcere	īēc- < iacere	P	V
E	īī īīs < is	pāc- < pāx	vect- vēx- < vehere
ea eā eae < is	īī iīsti iīt... iērunt < īre	ped- < pēs	vī vim < vīs
ea- eandem < idem	iuss- < iubēre	pepul- < pellere	vīc- vict- < vincere
eam eārum eās < is	L	posit- posu- < pōnere	vīs < velle
eam eās eat... eant < īre	lāt- < ferre	pot- potu- < posse	vīx- < vīvere
ed- ed- < ēsse	later- < latus	prō-fu- -su- < prōd-esse	vōc- < vōx
ēg- < agere	lēct- < legere	Q	vol- vult vultis < velle
eī eius(-dem) < is idem	lēg- < lēx	qua- quo- < quī/quis	